

JIHOČESKÝ KRAJ

KRAJSKÝ ÚŘAD
Odbor kancelář hejtmána
Úsek vedoucího odboru
U Zimního stadionu 1952/2
370 76 České Budějovice

KUCBX01FEBZA

Váš dopis zn.:

Ze dne: 27. 12. 2024
Naše č. j.: KUJCK 1830/2025
Sp. zn.: KHEJ 150416/2024/evju SO

Vyřizuje: Eva Jungová
Telefon: 386 720 225
E-mail: jungova@kraj-jihocesky.cz

Datum: 8. 1. 2025

Poskytnutí informací podle § 14 odst. 5 písm. d) zákona č. 106/1999 Sb.

Vážená paní,

Krajský úřad Jihočeského kraje obdržel dne 27. 12. 2024 Vaši žádost o poskytnutí informací podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, v níž požadujete poskytnutí následujících informací:

poskytnutí všech rozhodnutí o odvolání proti rozhodnutí správního orgánu ve věci přestupku provozovatele vozidla podle zákona č.361/2000 Sb. (tzn. objektivní odpovědnost provozovatele za to, že řidič jel rychle v měřeném úseku silnice), vydaných v druhém pololetí roku 2024.

Vy sami jste si dělali nějakou analýzu, zda ty radary slouží ke zvyšování bezpečnosti, nebo je to celé jen s účelem plnění obecních pokladnic?

Děláte v tomto sami nějaké kroky vůči těm obcím, kde je očividné, že jediným smyslem měření je jen vydělávat peníze?

K výše uvedené žádosti Vám sdělujeme následující:

Analýzu, zda radary slouží ke zvyšování bezpečnosti, krajský úřad neprováděl a ani mu to nepřísluší.

O umístění radaru rozhodují obce v samostatné působnosti (místo musí být schváleno PČR) a krajský úřad toto nemůže nijak ovlivnit.

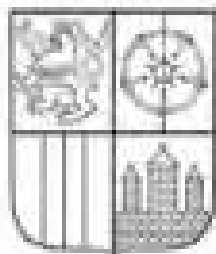
Vámi požadovaná anonymizovaná rozhodnutí Vám zasíláme v přílohách.

S pozdravem

Mgr. Petr Podhola
vedoucí odboru KHEJ

Přílohy

74334	102176	126720	134257
81890	109167	128943	134501
84585	117572	133251	136216
92418	150867	134054	139427
92617			

KRAJSKÝ ÚŘAD

JIHOČESKÝ KRAJ

Odbor právní a krajský živnostenský úřad

Oddělení správní

U Zimního stadionu 1952/2

370 76 České Budějovice

KUCDND1CJUS33

Maile č. j.: KLIJCK 74334/2024
Sp. zn.: OPZU-ográv. 67533/2024/Petr SO J

Vytvořil: Mgr. Petra Urbanová
Telefon: 386 720 333
E-mail: urbanova@kraj-jihocesky.cz

Datum: 17. června 2024

Rozhodnutí

Krajský úřad Jihočeského kraje, odbor právní a krajský živnostenský úřad, příslušný k přezkoumávání rozhodnutí orgánů obcí podle ustanovení § 57 odst. 1 písm. a) zákona č. 129/2000 Sb., o krajích, ve znění pozdějších předpisů, a jako příslušný odvolací správní orgán podle § 89 odst. 1 a § 178 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), rozhodl o odvolání **██████████ nar. ██████████** trvale bytem **██████████** adrese pro doručování **██████████** proti rozhodnutí Městského úřadu Milevska, odboru dopravy, č.j. MM 19271/2024 ze dne 23. dubna 2024, kterým byl odvolatel uznán vinným z přestupku podle § 125f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o provozu na pozemních komunikacích“), kterého se dopustil tím, že jako provozovatel motorového vozidla RZ: **██████████** v rozporu s ustanovením § 10 odst. 3 téhož zákona nezajistil, aby při užití vozidla na pozemních komunikacích byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená tímto zákonem, neboť automatizovaným technickým prostředkem používaným bez obsluhy při dohledu na bezpečnost provozu na pozemních komunikacích bylo zjištěno, že dne 18. července 2023 v 9:01 hod. v obci Hřejkovice na silnici č. I/19 (úsek dl. 370 m od čp. 56 po čp. 6), směr Kostelec nad Vltavou, blíže neustanovený řidič tohoto provozovaného vozidla nerespektoval zákonem stanovenou rychlost, kdy v obci smí jet řidič rychlostí nejvýše 50 km/h. Blíže neustanovenému řidiči provozovaného vozidla byla naměřena rychlost ve výši 56 km/h (tj. 53 km/h po odečtu tolerance 3 km/h), v místě kde je obecní úpravou provozu na pozemních komunikacích stanovena nejvyšší dovolená rychlost 50 km/h, čímž porušil ustanovení § 18 odst. 4 zákona o provozu na pozemních komunikacích a toto jednání nezjištěného řidiče vykazuje znaky přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o provozu na pozemních komunikacích, **takto:**

Podle § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu se odvolání proti rozhodnutí Městského úřadu Milevska, odboru dopravy, č.j. MM 19271/2024 ze dne 23. dubna 2024,

ruší a věc se vrací k novému projednání.

Odůvodnění

Zjeví odbor právní a krajský živnostenský úřad obdržel odvolání **██████████ nar. ██████████** trvale bytem **██████████** adrese pro doručování **██████████** proti rozhodnutí Městského úřadu Milevska, odboru dopravy, č.j. MM 19271/2024 ze dne 23. dubna 2024, kterým byl odvolatel uznán vinným z přestupku podle § 125f odst. 1 zákona o provozu na pozemních komunikacích, kterého se dopustil tím, že jako provozovatel motorového vozidla RZ: **██████████** v rozporu s ustanovením § 10 odst. 3 téhož zákona nezajistil, aby při užití vozidla na pozemních komunikacích byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená tímto zákonem, neboť automatizovaným technickým prostředkem používaným bez obsluhy při dohledu na bezpečnost provozu na pozemních komunikacích bylo zjištěno, že dne 18. července 2023 v 9:01 hod. v obci Hřejkovice na silnici č. I/19 (úsek dl. 370 m od čp. 56 po čp. 6), směr Kostelec nad Vltavou, blíže neustanovený řidič tohoto provozovaného vozidla nerespektoval zákonem stanovenou rychlost, kdy v obci smí jet řidič rychlostí nejvýše 50 km/h. Blíže

neustanovenému řidiči provozovaného vozidla byla naměřena rychlost ve výši 56 km/h (tj. 53 km/h po odečtu tolerance 3 km/h), v místě kde je obecní úpravou provozu na pozemních komunikacích stanovena nejvyšší dovolená rychlost 50 km/h, čímž porušil ustanovení § 18 odst. 4 zákona o provozu na pozemních komunikacích a toto jednání nezjištěného řidiče vykazuje znaky přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o provozu na pozemních komunikacích.

Vzhledem k tomu, že byl odvolatel shledán vinným ze spáchání výše uvedeného přestupku, rozhodl správní orgán, s odkazem na ustanovení § 125c odst. 5 písm. g) zákona o provozu na pozemních komunikacích o uložení pokuty ve výši 1.500,- Kč. Podle ustanovení § 95 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky byla odvolateli uložena rovněž povinnost nahradit náklady spojené s projednáváním přestupku, a to v pouzální částce, stanovené vyhláškou č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši pouzální částky nákladů řízení ve výši 1.000,- Kč.

V podaném odvolání odvolatel uvádí, že 1. existuje důvodná pochybnost o tom, že porušení pravidel bylo zjištěno automatickým technickým prostředkem, používaným bez obsluhy; 2. Městský úřad prokazatelně nezjistil skutečný stav, neshromáždil potřebné důkazy a neposoudil naplnění materiálního znaku přestupku; 3. Předmětné porušení pravidel provozu na pozemních komunikacích nevykazuje znaky přestupku; 4. Existuje důvodná pochybnost o zákonnosti měření rychlosti v obci Hřejkovice a tudíž přípustnosti záznamu z úsekového měření jako důkazu ve správním řízení; 5. Městský úřad postupoval ve správním řízení účelovým a zaujatým způsobem. Napadené rozhodnutí je nezákonné.

Odvolání bylo podáno před uplynutím odvolací lhůty účastníkem řízení a je tedy podle ust. § 81 odst. 1 a ust. § 83 odst. 1 správního řádu včasné a přípustné.

Ze spisového materiálu se zjišťuje, že Městskému úřadu Mlévsko, odboru dopravy (dále též „správní orgán“) bylo dne 19. července 2023 doručeno oznámení Městské policie v Mlévsku, pod ev.č. 5/2023/004028 o přestupku řidiče, jehož totožnost není známa, při řízení motorového vozidla RZ: [REDAKCE] ke kterému došlo dne 18. července 2023 v 9:01 hodin v obci Hřejkovice na silnici č. 1/19 (úsek dl. 370 m od čp. 56 po čp. 6), směr Kostelec nad Vltavou, takže neustanovený řidič tohoto provozovaného vozidla nerespektoval zákonem stanovenou rychlost, kdy v obci smí jet řidič rychlosti nejvýše 50 km/h. Během neustanovenému řidiči provozovaného vozidla byla naměřena rychlost ve výši 56 km/h (tj. 53 km/h po odečtu tolerance 3 km/h), v místě kde je obecní úpravou provozu na pozemních komunikacích stanovena nejvyšší dovolená rychlost 50 km/h, čímž porušil ustanovení § 18 odst. 4 zákona o provozu na pozemních komunikacích a toto jednání nezjištěného řidiče vykazuje znaky přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o provozu na pozemních komunikacích. Součástí oznámení byl i záznam o přestupku s výstupem z provedení měření, stanovisko – souhlas k měření rychlosti vozidel – sdělení Krajského ředitelství policie Jihočeského kraje a ověřovací list použitého silničního rychloměru SYDO Traffic Velocity, výrobní číslo GEMVEL0031 s datem ověření do 19. června 2024. Správní orgán na základě oznámení vyhotovil podle § 125h odst. 1 zákona o provozu na pozemních komunikacích dne 19. července 2023 výzvu k uhrazení určené částky ve výši 400,- Kč, za přestupek ze dne 18. července 2023 v 09:01 hodin, doručenou odvolateli dne 28. července 2023. V zaslání výzvy byl odvolatel řádně poučen o podmínkách uhrazení výzvy, příp. o sdělení osoby řidiče a případných následcích. Odvolatel určenou částku ve stanoveném termínu 30 dnů neuhradil ani neseřčil osobu řidiče.

Dne 17. října 2023 vydal správní orgán usnesení, kterým byla přestupková věc nezjištěného řidiče odložena podle ustanovení § 76 odst. 1 písm. l) zákona o odpovědnosti za přestupky, protože se do 60 dnů od přijetí oznámení nepodařilo zjistit skutečnosti odůvodňující zahájení řízení proti určité osobě. Dne 18. října 2023 vydal správní orgán příkaz čj. MM 62565/2023, kterým byl odvolatel uznán vinným ze spáchání přestupku podle ustanovení § 125f odst. 1 zákona o provozu na pozemních komunikacích. Příkaz byl odvolateli doručen dne 25. října 2023. Dne 27. října 2023 byl správnímu orgánu doručen odpor proti příkazu.

Správní orgán dne 18. prosince 2023 vyhotovil vyznamění o pokračování správního řízení po podaném odporu, ve kterém správní orgán poučil účastníka řízení, že podle ust. § 80 odst. 2 zákona o odpovědnosti za přestupky, má právo žádat o nařízení ústního jednání, je-li to nezbytné k uplatnění jeho práv. K podání žádosti o nařízení ústního jednání byla odvolateli poskytnuta lhůta do 10-ti dnů ode dne doručení tohoto oznámení. Dále byl odvolatel poučen „V případě, že nařízení ústního jednání žádat nebudete, máte možnost dle § 36 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, se před vydáním rozhodnutí vyjádřit k jeho podkladům. Můžete tak učinit písemně nebo ústně u tohoto správního orgánu v kanceláři č. dveří 1.10 do doby 10 dnů ode dne doručení tohoto oznámení.“

Dne 2. ledna 2024 byla ke správnímu orgánu doručena písemnost, ve které odvolatel uvedl, že na základě vyznamění ze dne 18. prosince 2023, doručeného dne 23. prosince 2023 žádá o nařízení ústního jednání podle ust. § 80 odst. 2 zákona o přestupcích.

Správní orgán doplnil spisový materiál ještě o kartu vozidla ■■■■■ a o výpis údajů z registru obyvatel.

Dne 1. února 2024 správní orgán vyhotovil usnesení č.j. MM 05165/2024, kterým zamítl návrh obviněného na ústní jednání. Předmětné usnesení bylo odvolatelem doručeno dne 10. února 2024. Dne 14. února 2024 se ke správnímu orgánu dostavil odvolatel a požídal o nahlednutí a kopii spisového materiálu. Téhož dne bylo ke správnímu orgánu doručeno odvolání proti usnesení o zamítnutí návrhu na nařízení ústního jednání.

Dne 13. března 2024 správní orgán vyznamenal odvolatele, že spisový materiál postupuje ke Krajskému úřadu Jihočeského kraje k posouzení odvolání proti usnesení o zamítnutí návrhu na nařízení ústního jednání. Dne 21. března 2024 krajský úřad jakožto odvolací úřad vydal rozhodnutí č.j. KJJK 39593/2024 ze dne 21. března 2024, kterým bylo odvolání proti usnesení Městského úřadu Milevska, odboru dopravy, č.j. MM 05165/2024 ze dne 1. února 2024 zamítnuto. Rozhodnutí krajského úřadu nabylo právní moci dne 30. března 2024.

Správní orgán dne 23. dubna 2024 vydal rozhodnutí ve věci, které bylo odvolatelem doručeno dne 27. dubna 2024. Dne 10. května 2024 bylo ke správnímu orgánu doručeno odvolání.

Odvolací správní orgán po prvotním prostudování spisového materiálu zjistil, že ověřovací list č. 8012-OL-70369-23, který do spisového materiálu správní orgán založil má dobu platnosti ověření rychloměru pouze do 20. června 2023, ale odvolatel se přestupkového jednání dopustil dne 18. července 2023. Na základě uvedeného odvolací správní orgán doplnil spisový materiál o ověřovací list č. 8012-OL-70412-23, kde je uvedený datum zkoušky dne 20. června 2023 a doba platnosti ověření rychloměru končí dne 19. června 2024. Následně odvolací správní orgán zaslal odvolateli dne 7. června 2024 výzvu k seznámení se s podklady pro vydání rozhodnutí a stanovil mu lhůtu 5 dnů od doručení uvedené písemnosti.

Odvolací správní orgán, aniž by se zabýval jednotlivými odvolacími námitkami je nucen po bližším přezkoumání spisového materiálu upozornit na procesní pochybení správního orgánu. Podle názoru odvolacího správního orgánu správní orgán zkrátil práva obviněného, tím že nesplnil povinnost uloženou mu podle ust. § 36 odst. 3 správního řádu. Podle § 36 odst. 3 věty první správního řádu platí, že *nestanoví-li zákon jinak, musí být účastníkům před vydáním rozhodnutí ve věci dána možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí; to se netýká žalátele, pokud se jeho žaloba v plném rozsahu vztahuje, a účastníka, který se práva vyjádřit se k podkladům rozhodnutí vzdal.* Správní orgán sice ve vyznamení o pokračování správního řízení po podaném odporu ze dne 18. prosince 2023 uvedl že: „V případě, že nařízení ústního jednání žádat nebudete, máte možnost dle § 36 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, se před vydáním rozhodnutí vyjádřit k jeho podkladům. Můžete tak učinit písemně nebo ústně u tohoto správního orgánu v kanceláři č. dveří 1.10 do doby 10 dnů ode dne doručení tohoto oznámení.“ Z uvedeného plyne, že byl sice odvolatel poučen podle ust. § 36 odst. 3 a byla mu dána lhůta k vyjádření se k podkladům před vydáním rozhodnutí, ale jen v tom případě, pokud nebude žádat o nařízení ústního jednání. V daném případě odvolatel žádal o nařízení ústního jednání, které bylo následně ze strany správního orgánu usnesením zamítnuto a dále bylo zamítnuto i odvolání ze strany krajského úřadu. Následně poté bylo správním orgánem vydáno bez dalšího rozhodnutí ve věci. Podle názoru odvolacího orgánu je uvedené poučení zmatečné a zavádějící. Správní orgán měl v daném případě před vydáním meritorního rozhodnutí ještě jednou vyznamenal odvolatele podle § 36 odst. 3 správního řádu, stanovit mu lhůtu k možnému se vyjádření k podkladům rozhodnutí a jednoznačně stanovit, v jakém okamžiku je ukončeno dokazování a následně až poté vydat rozhodnutí ve věci.

Vzhledem k tomu, že odvolací správní orgán shledal v postupu správního orgánu pochybení, která způsobuje nesoulad přezkoumávaného rozhodnutí s právními předpisy, bylo rozhodnuto tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí. S ohledem na shora uvedené, nepovažuje odvolací správní orgán za nutné vyjadřovat se k odvolacím námitkám. Proto při odůvodňování nového rozhodnutí ve věci bude potřeba, aby správní orgán reagoval ve smyslu § 68 odst. 3 správního řádu i na další námitky podrobně rozvedené v podaném odvolání.

Poučení

Proti rozhodnutí odvolacího orgánu se nelze dle § 91 odst. 1 správního řádu dále odvolat.

Rozhodnutí je přezkoumatelné v přezkumném řízení dle § 94 a násl. správního řádu. Účastník může dát podnět k provedení přezkumného řízení; tento podnět není návrhem na zahájení řízení; jestliže správní orgán neshledá důvody k zahájení přezkumného řízení, sdělí tuto skutečnost s uvedením důvodů do 30 dnů podatelé. Podnět lze podat buď u krajského úřadu nebo u Ministerstva dopravy ČR.

Rozhodnutí je rovněž přezkoumatelné krajským soudem podle zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů. Žalobu lze podat u Krajského soudu v Českých Budějovicích do dvou měsíců ode dne doručení písemného vyhotovení rozhodnutí.

MgJ. Petra Urbanová
referent přestupkového řízení

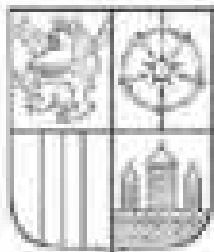
Rozdělovník:

Účastník řízení:

- [redacted] nar. [redacted] trvale bytem [redacted]
[redacted] adresa pro doručování [redacted]

Na vědomí (po nabytí právní moci):

- Městský úřad Měvesko, odbor dopravy, pracoviště Sažinova 843, 399 01 Měvesko

KRAJSKÝ ÚŘAD

JIHOČESKÝ KRAJ

Odbor právní a krajský živnostenský úřad

Oddělení správní

U Zimního stadionu 1952/2

370 76 České Budějovice

KLAC30031020102

Veřej. č. j.: MUKK 81890/2024
Sp. zn.: OP21-IngPrá. 75084/2024/ovec 50 2

Vyřadil: Ing. Petr Vačkář
Telefon: 386 720 304
E-mail: vackar@kraj.jihocesky.cz

Datum: 1. července 2024

Rozhodnutí

Krajský úřad Jihočeského kraje, odbor právní a krajský živnostenský úřad, příslušný k přezkoumávání rozhodnutí orgánů obcí podle ustanovení § 67 odst. 1 písm. a) zákona č. 129/2000 Sb., o krajích, ve znění pozdějších předpisů, a jako příslušný odvolací správní orgán podle § 89 odst. 1 a § 178 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), rozhodl o odvolání právnické osoby **Share CARL, z.s., IČ: 04853854**, se sídlem Příbramská 67, 407 25 Vembořice, zastoupené [redacted] nar. [redacted] [redacted] trv. bytem [redacted] [redacted] [redacted] [redacted] doručovací adresa [redacted] [redacted] [redacted] [redacted] - [redacted] podané dne 14. května 2024, proti rozhodnutí Městského úřadu Český Krumlov, Odboru správního, č.j. MUKK 30035/2024/OS/TF ze dne 12. dubna 2024, kterým byla uvedená právnická osoba uznána vinnou z přestupku podle § 125f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o provozu na pozemních komunikacích“), kterého se dopustila tím, že jako provozovatel vozidla v rozporu s ustanovením § 10 odst. 3 téhož zákona nezajistila, aby při užití vozidla na pozemních komunikacích byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená tímto zákonem, když nezjištěný řidič dne 30. prosince 2023 v 11:12:23 hodin v Českém Krumlově na silnici E třídy číslo 160, ulici Objezdové, v úseku oza mezi Mlýnskou a místní komunikací v ulici Křížová a Mlýnskou a místní komunikací v ulicích Tavírna a Pod Sv. Duchem, směrem od obce vjezd k Českým Budějovicím, řidič motorového vozidla Škoda, registrační značky [redacted] [redacted] překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci nejméně o 5 km/h, když v úseku, na kterém je nejvyšší dovolená rychlost stanovena na 50 km/h, byla výše uvedenému motorovému vozidlu automatizovaným technickým prostředkem používaným bez obsluhy při dohledu na bezpečnost provozu na pozemních komunikacích zřejmá rychlost 58 km/h, po odečtení maximální možné odchylky měřicího zařízení ± 3 km/h byla určena výsledná rychlost vozidla nejméně 55 km/h, čímž poruší ustanovení § 4 písm. b) a § 18 odst. 4 zákona o provozu na pozemních komunikacích a toto jednání nezjištěného řidiče vykazuje znaky přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o provozu na pozemních komunikacích, **takto:**

Podle ustanovení § 90 odst. 5 správního řádu se odvolání proti rozhodnutí Městského úřadu Český Krumlov, Odboru správního, č.j. MUKK 30035/2024/OS/TF ze dne 12. dubna 2024,

zamítá a napadené rozhodnutí se potvrzuje.

Odůvodnění

Zdejší odbor právní a krajský živnostenský úřad obdržel odvolání právnické osoby **Share CARL, z.s., IČ: 04853854**, se sídlem Příbramská 67, 407 25 Vembořice (dále jen „odvolatel“), zastoupené [redacted] [redacted] nar. [redacted] [redacted] trv. bytem [redacted] [redacted] [redacted] [redacted] doručovací adresa [redacted] [redacted] [redacted] [redacted] - [redacted] podané dne 14. května 2024, proti rozhodnutí Městského úřadu Český Krumlov, Odboru správního (dále též „nakladací orgán“), č.j. MUKK 30035/2024/OS/TF ze dne 12. dubna 2024, kterým byl odvolatel uznán vinným ze spáchání přestupku proti bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích podle ustanovení § 125f odst. 1 zákona o provozu na pozemních komunikacích, kterého se dopustil tím, že jako provozovatel vozidla v rozporu s ustanovením § 10 odst. 3 téhož zákona nezajistil, aby při užití vozidla na pozemních komunikacích byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích

stanovena tímto zákonem, když nezjištěný řidič dne 30. prosince 2023 v 11:12:23 hodin v Českém Krumlově na silnici II. třídy číslo 160, ulici Objízdňové, v úseku cca mezi křižovatkou s místní komunikací v ulici Křížová a křižovatkou s místní komunikací v ulicích Tavěna a Pod Sv. Duchem, směrem od obce Větřík k Českým Budějovicím, řídil motorové vozidlo Škoda, registrační značky ■■■■■ překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci nejméně o 5 km/h, když v úseku, na kterém je nejvyšší dovolená rychlost stanovena na 50 km/h, byla výše uvedenému motorovému vozidlu automatizovaným technickým prostředkem používaným bez obsluhy při dohledu na bezpečnost provozu na pozemních komunikacích změřena rychlost 58 km/h, po odečtení maximální možné odchylky měřicího zařízení ± 3 km/h byla určena výsledná rychlost vozidla nejméně 55 km/h, čímž porušil ustanovení § 4 písm. b) a § 18 odst. 4 zákona o provozu na pozemních komunikacích a toto jednání nezjištěného řidiče vykazuje znaky přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o provozu na pozemních komunikacích.

Vzhledem k tomu, že byl odvolatel shledán vinným ze spáchání výše uvedeného přestupku, rozhodl správní orgán, s odvoláním na ustanovení § 125c odst. 5 písm. g) zákona o provozu na pozemních komunikacích o uložení pokuty ve výši 1.500,- Kč. Podle ustanovení § 95 odst. 1 zákona o přestupcích byla odvolateli uložena rovněž povinnost nahradit náklady spojené s projednáváním přestupku, a to v paušální částce, stanovené vyhláškou č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hraď jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení ve výši 1.000,- Kč.

I. Odvolání

Odvolatel podal proti rozhodnutí správního orgánu dne 14. května 2024 blanketní odvolání, tedy odvolání bez užití důvodů a rozsahu odvolání. Vzhledem k tomu, že takto koncipované odvolání nespĺňovalo náležitosti uvedené v ustanovení § 37 odst. 2, resp. v ustanovení § 82 odst. 2 správního řádu, neboť neobsahovalo údaje o tom, co je ve věci navrhováno, v jakém rozsahu je rozhodnutí správního orgánu odvoláním napadeno a v čem je spatřován jeho rozpor s právními předpisy nebo nesprávnost rozhodnutí nebo řízení, jež mu předcházelo, vyzval odvolací správní orgán dne 21. května 2024 odvolatele k doplnění podaného odvolání tak, aby výše uvedené náležitosti odvolání byly splněny, k čemuž odvolatel stanovil lhůtu 10 dnů od doručení výzvy. Přednětná výzva byla zástupkyní odvolatele doručena dne 3. června 2024. Odvolatel své odvolání do současnosti nedoplnil.

II. Posouzení vydaného rozhodnutí a provedeního správního řízení odvolacím orgánem

Ze spisového materiálu se zjišťuje, že Městskému úřadu Český Krumlov, správnímu odboru bylo dne 3. ledna 2024 doručeno oznámení Městské policie Český Krumlov, pod č. j. MUKK 00702/2024/O5/Če o přestupku řidiče, jehož totožnost není známa, při řízení motorového vozidla RZ ■■■■■ ze kterého došlo dne 30. prosince 2023 v 11:12:23 hodin v Českém Krumlově na silnici II. třídy číslo 160, ulici Objízdňové, v úseku cca mezi křižovatkou s místní komunikací v ulici Křížová a křižovatkou s místní komunikací v ulicích Tavěna a Pod Sv. Duchem, směrem od obce Větřík k Českým Budějovicím, kdy byla výše uvedenému motorovému vozidlu automatizovaným technickým prostředkem používaným bez obsluhy při dohledu na bezpečnost provozu na pozemních komunikacích změřena rychlost 58 km/h, po odečtení maximální možné odchylky měřicího zařízení ± 3 km/h byla určena výsledná rychlost vozidla nejméně 55 km/h, čímž porušil ustanovení § 4 písm. b) a § 18 odst. 4 zákona o provozu na pozemních komunikacích a toto jednání nezjištěného řidiče vykazuje znaky přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o provozu na pozemních komunikacích. Součástí oznámení byl i záznam o přestupku a výstupem z provedeního měření a ověřovací list použitelného státního rychloměru SYCO Traffic Velocity, výrobní číslo GEMVEL0074 s datem ověření do 20. června 2024.

Nalézací orgán na základě oznámení vyhotovil podle § 125h odst. 1 zákona o provozu na pozemních komunikacích dne 3. ledna 2024 výzvu k uhrazení určité částky ve výši 600,-Kč, za přestupek ze dne 30. prosince 2023 v 11:12:23 hodin, doručenou odvolateli dne 5. ledna 2024. V zasláné výzvě byl odvolatel řádně poučen o podmínkách uhrazení výzvy, příp. o sdělení osoby řidiče a případných následcích. Odvolatel určenou částku ve stanoveném termínu neuhradil ani nesdělil osobu řidiče.

Dále na základě prezidentské písné moci doručené nalézacímu orgánu dne 21. prosince 2023 vyplývá, že odvolatel je pro řízení o přestupku zastoupen ■■■■■ nar. ■■■■■ ■■■■■ trv. byto, ■■■■■ ■■■■■

Dne 7. března 2024 vydal nalézací orgán usnesení, kterým byla přestupková věc nezjištěného řidiče odložena podle ustanovení § 76 odst. 1 písm. f) zákona o přestupcích, protože se do 60 dnů od přijetí oznámení nepodařilo zjistit skutečnosti odůvodňující zahájení řízení proti určité osobě. Následně dne 8. března 2024 vydal nalézací orgán příkaz č. MUKK 20369/2024/O5/TF, kterým byl odvolatel, uznán vinným ze spáchání přestupku podle ustanovení § 125f odst. 1 zákona o provozu na pozemních komunikacích. Příkaz byl zástupci odvolatele doručen dne 14. března 2024. Dne 22. března 2024 byl nalézacímu orgánu doručen odpor proti příkazu.

Správní orgán pokračoval v řízení a dne 25. března 2024 zaslal odvolateli vypočetní o pokračování řízení a oznámení o možnosti seznámit se s podklady pro rozhodnutí a k vyjádření se k podkladům před vydáním rozhodnutí. Ve výzvě byl odvolatel poučen podle ustanovení § 80 odst. 2 zákona o přestupcích o právu požadovat nařízení ústředního jednání. Náležací orgán ve výzvě informoval odvolatele, že rozhodnutí nebude vydáno dříve než za 10 dní ode dne doručení oznámení. Oznámení bylo zástupci odvolatele doručeno dne 2. dubna 2024. Dne 11. dubna 2024 byla náležacímu orgánu doručena písemnost s označením přezmocnění, kterým odvolatel zmocnil k zastupování [redacted] nar. [redacted] [redacted]. Téhož dne byla náležacímu orgánu doručena zpráva z e-mailové adresy [redacted] podepsaná elektronickým podpisem [redacted] nar. [redacted] [redacted] [redacted] která oznámila převzetí zastupování v předmetném řízení o přestupku. Dále oznámila náležacímu orgánu, bez důvodu zneprístupnění datové schránky žádá o doručování na adresu [redacted] [redacted] [redacted]. Dne 12. dubna 2024 vydal náležací orgán rozhodnutí č.j. MUKK 30035/2024/O5/TF, kterým byl odvolatel uznán vinným ze spáchání přestupku proti bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích podle ustanovení § 125f odst. 1 zákona o provozu na pozemních komunikacích. Rozhodnutí bylo zástupkyni odvolatele doručeno dne 29. dubna 2024. Dne 14. května 2024 byla náležacímu orgánu doručena zpráva z e-mailové adresy [redacted] bez ověřeného elektronického podpisu, jejímž obsahem bylo odvolání proti předmetnému rozhodnutí. Dne 20. května 2024 bylo uvedené podání potvrzeno ve smyslu § 37 odst. 4 správního řádu podáním z datové schránky odvolatele. Odvolání bylo podáno před uplynutím odvolací lhůty účastníkem řízení a je tedy podle ustanovení § 81 odst. 1 a § 83 odst. 1 správního řádu včasné a přípustné.

III. Právní hodnocení odvolacího správního orgánu

Odvolací správní orgán přezkoumal napadené rozhodnutí v souladu s ustanovením § 98 odst. 1 zákona o přestupcích a ustanovení § 89 odst. 2 správního řádu. Po přezkoumání uvedeného rozhodnutí a provedení řízení odvolací správní orgán konstatuje, že odvolání proti rozhodnutí správního orgánu prvního stupně není důvodné.

Dle § 125f odst. 2 zákona o provozu na pozemních komunikacích provozovatel vozidla za přestupek podle odstavce 1 odpovídá, pokud

- a) porušení pravidel bylo zjištěno prostřednictvím automatizovaného technického prostředku používaného bez obsluhy při dohledu na bezpečnost provozu na pozemních komunikacích nebo se jedná o neoprávněné zastavení nebo stání,
- b) porušení povinností řidiče nebo pravidel provozu na pozemních komunikacích vykazuje znaky přestupku podle tohoto zákona a
- c) porušení pravidel nemá za následek dopravní nehodu.

V posuzovaném případě se jedná o překročení nejvyšší dovolené rychlosti, kterého se dopustil nezjištěný řidič dne 30. prosince 2023 v 11:12:23 hodin. Podle ustanovením § 4 písm. b) zákona o provozu na pozemních komunikacích, „*při účasti na provozu na pozemních komunikacích je každý povinen řídit se pravidly provozu na pozemních komunikacích upravenými tímto zákonem, pokyny policisty, pokyny osob oprávněných k řízení nebo usměrňování provozu na pozemních komunikacích podle § 75 odst. 5, § 8 až 10 a zastavování vozidel podle § 79 odst. 1 a pokyny osob, o nichž to stanoví zvláštní právní předpis, vydanými k zajištění bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích*“. Dále pak dle ustanovení § 18 odst. 4 zákona o provozu na pozemních komunikacích, „*v obci smí jet řidič rychlostí nejvýše 30 km.h⁻¹, a jde-li o dálnici nebo silnici pro motorová vozidla, nejvýše 80 km.h⁻¹*“.

Podle § 2 písm. b) zákona o provozu na pozemních komunikacích, provozovatel vozidla je vlastník nebo jiná osoba, která je jako provozovatel zapsána v registru silničních vozidel podle zvláštního právního předpisu nebo obdobné evidenci jiného státu.

V nyní posuzovaném případě se jedná o tzv. objektivní odpovědnost provozovatele motorového vozidla s možností liberace, tzn. odpovědnost osoby za škodlivý následek bez ohledu na zavinění, kdy zákon stanoví, ve kterých případech provozovatel za přestupek neodpovídá. Nejedná se ovšem o prolomení ústavně zakotvené možnosti v určitých případech nevypovídat, avšak zahrnuje skutečnost, že provozovatel vozidla nese do určité míry odpovědnost za vozidlo, které provozuje, a to i v případě, kdy jej neřídí, a lze mu tedy připsat určité negativní následky porušení pravidel, pokud není zjištěn pachatel přestupku. Pro naplnění skutkové podstaty uvedeného přestupku tedy postačuje, že zde existuje subjekt přestupku, tzn. osoba, jež se protiprávního jednání dopustila, v daném případě provozovatel, který nesplnil povinnost uloženou mu zákonem, objekt přestupku, což je právem chráněný zájem, na který delikvent útočí, zde povinnost provozovatele vozidla zajistit, aby při užití vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích

stanovená tímto zákonem a objektivní stránka přestupku, tj. protiprávní jednání osoby odlišné od provozovatele tkvící v porušení pravidel provozu na pozemních komunikacích a vykazující znaky přestupku.

Uvedené jednání tak naplňuje skutkovou podstatu přestupku v provozu na pozemních komunikacích uvedeného v § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o provozu na pozemních komunikacích. Povinnost provozovatele vozidla je pak dána ustanovení § 10 odst. 3 téhož zákona. Je tedy zřejmé, že zde existuje subjekt přestupku objekt přestupku i objektivní stránka přestupku, přičemž mezi jednáním a následkem existuje bezprostřední příčinná souvislost, neboť odvolatel nezajistil, byly užitím vozidla dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená tímto zákonem a jednáním toho řidiče došlo k porušení pravidel provozu na pozemních komunikacích, spočívajícím v porušení povinností účastníka silničního provozu a překročení nejvyšší dovolené rychlosti v obci. Za to že se tak nestalo, nese provozovatel vozidla (doložen výpisem z centrálního registru vozidel) objektivní odpovědnost a tyto skutečnosti byly v řízení náležitě prokázány. Uvedené jednání je podloženo spisovým materiálem, zejména fotografickým výstupem z použitých měřičů rychlosti.

Nezjistí-li správní orgán do 60 dnů ode dne, kdy se o přestupku dozvěděl, skutečnosti odůvodňující zahájení řízení o přestupku proti určité osobě, věc odloží podle § 76 odst. 1 písm. l) zákona o přestupcích a následně zahájí řízení o přestupku provozovatele vozidla podle § 125f odst. 1 zákona o provozu na pozemních komunikacích, pro porušení § 10 odst. 3 tohoto zákona. Dle ustanovení § 125f odst. 1 zákona o provozu na pozemních komunikacích se právnická nebo fyzická osoba dopustí přestupku tím, že jako provozovatel vozidla v rozporu § 10 nezajistí, aby při užití vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená tímto zákonem. Za přestupek provozovatele vozidla podle odst. 1 se uloží pokuta a pro určení výše pokuty se použije rozmezí pokuty pro přestupek, jehož znaky porušení pravidel provozu na pozemních komunikacích vyazuje, pokuta však nepřevyší 10 000,- Kč. Nalézací orgán v souladu s ustanovením § 125f odst. 4 silničního zákona zahájil řízení proti odvolateli, neboť byly splněny podmínky o zahájení řízení o přestupku provozovatele vozidla, kdy došlo k odložení věci a následně tak byly splněny podmínky pro zahájení řízení proti provozovateli vozidla - odvolateli. Tento postup nebyl ani v rozporu s ustanovením § 125h odst. 5 věta druhá silničního zákona, dle něhož, je-li určená částka uhrazena nejpozději v den splatnosti, věc se odloží s tím, že v opačném případě se pokračuje v šetření přestupku.

Nalézací orgán ve svém rozhodnutí zhodnotil společenskou nebezpečnost skutku, když konstatoval, že provozovatel v daném případě nezajistil, aby osoba užívající jeho vozidlo dodržovala pravidla silničního provozu, a to dodržování nejvyšší dovolené rychlosti v obci, když na ulici Objížd'ková se nacházejí frekventované přechody pro chodce, úroňové křižovatky silnice. II. třídy s místními komunikacemi. Dodržování pravidel provozu na pozemních komunikacích má výrazné preventivní charakter. Zájmem společnosti je v tomto případě zajištění bezpečnosti provozu na pozemních komunikacích, tedy ochrany života, zdraví a majetku. Materiální znak přestupku byl tímto naplněn.

Zde se ve vztahu k prokázání společenské nebezpečnosti daného jednání odvolatele odkazuje odvolací orgán na rozsudek Nejvyššího správního soudu č.j. 5 As 104/2008 – 45 ze dne 14. prosince 2009, v němž je konstatováno následující: „Lze tedy obecně vycházet z toho, že jednání, jehož formální znaky jsou označeny zákonem za přestupek, naplňuje v běžně se vyskytujících případech materiální znak přestupku, neboť porušuje či ohrožuje určitý zájem společnosti. Z tohoto závěru však nelze dovodit, že by k naplnění materiálního znaku skutkové podstaty přestupku došlo vždy, když je naplněn formální znak přestupku zaviněným jednáním fyzické osoby. Pokud se k okolnostem jednání, jež naplní formální znaky skutkové podstaty přestupku, přidruží takové další významné okolnosti, které vylučují, aby takovým jednáním byl porušen nebo ohrožen právem chráněný zájem společnosti, nedojde k naplnění materiálního znaku přestupku a takové jednání potom nemůže být označeno za přestupek.“.

Dle názoru odvolacího orgánu se v posuzovaném případě významné okolnosti, které vylučují, aby takovým jednáním byl porušen nebo ohrožen právem chráněný zájem společnosti, nevyskytují. Odvolatel byl uznán vinným z porušení jiné povinnosti, a to, že jako osoba, která je provozovatelem vozidla, nezajistila, aby osoba, která jeho vozidlo řídila, dodržela všechna pravidla silničního provozu stanovená zákonem. Nedodržení nejvyšší dovolené rychlosti by bylo předmětem řízení vedeného proti řidiči. V projednávané věci se však řidiče zjistit nepodařilo, a tak bylo vedeno řízení proti provozovateli vozidla.

Skutkovou podstatou přestupku řidiče vozidla je chráněn zájem na tom, aby řidiči dodržovali dovolenou rychlost, naopak skutkovou podstatou přestupku provozovatele vozidla je chráněn zájem na tom, aby provozovatel vozidla zajistil, aby osoby užívající jeho vozidlo dodržovaly pravidla silničního provozu.

Z předloženého spisu je zřejmé, že odvolatel v daném případě nezajistil, aby osoba užívající jeho vozidlo dodržovala pravidla silničního provozu, a to dodržování nejvyšší dovolené rychlosti v obci. Uvedené jednání porušilo veřejný zájem a došlo k naplnění materiální stránky přestupky, žádné významné okolnosti, které by ho vylučovaly, nepřistoupily.

Správní orgán také přezkoumatelně odůvodní výši uloženého správního trestu pokuty, kdy přihlídí zejména k výši překročení nejvyšší dovolené rychlosti v úctě nezjištěným faktem předmětného vozidla, které nepřekročilo daný limit zásadním způsobem. Podle ustanovení § 125f odst. 4 zákona o provozu na pozemních komunikacích, se pro určení výše pokuty posuzuje rozmezí pokuty pro přestupek, jelikož znaky porušení pravidel provozu na pozemních komunikacích naplňuje. V tomto případě výše uvedený skutek vykazuje znaky přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o provozu na pozemních komunikacích a dle ustanovení § 125c odst. 5 písm. g) téhož zákona, lze za tento přestupek uložit pokutu od 1500 Kč do 2500 Kč. Proto byla uložena pokuta ve výši 1.500,- Kč, tedy na samé dolní hranici zákonného rozmezí.

Vzhledem k tomu, že odvolací správní orgán neshledal v napadeném rozhodnutí rozpor s právními předpisy nebo jeho nesprávnost ani žádná procesní pochybení při vedení řízení a skutkový stav byl spolehlivě zjištěn, bylo rozhodnuto odvolání právnické osoby Share CARL, z.s., IČ: 06853854, se sídlem Příbramská 67, 407 25 Verneřice zamítnout a napadené rozhodnutí správního orgánu potvrdit.

Na základě uvedených skutečností rozhodl příslušný správní orgán tak, jak uvedeno ve výřkové části tohoto rozhodnutí.

Poučení

Proti rozhodnutí odvolácho orgánu se nelze dle § 93 odst. 1 správního řádu dále odvolat.

Rozhodnutí je přezkoumatelné v přezkumném řízení dle § 94 a násl. správního řádu. Účastník může dát podnět k provedení přezkumného řízení; tento podnět není návrhem na zahájení řízení; jestliže správní orgán neshledá důvody k zahájení přezkumného řízení, sdělí tuto skutečnost s uvedením důvodů do 30 dnů podatel. Podnět lze podat buď u krajského úřadu nebo u Ministerstva dopravy ČR.

Rozhodnutí je rovněž přezkoumatelné krajským soudem podle zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů. Žaloba lze podat u krajského soudu v Českých Budějovicích do dvou měsíců ode dne doručení písemného vyhotovení rozhodnutí.

Ing. Petr Vaňkař
referent přestupkového řízení

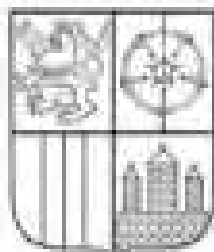
Rozdělovník:

Účastník řízení:

- Share CARL, z.s., IČ: 06853854, se sídlem Příbramská 67, 407 25 Verneřice, cestou zástupce [redacted] nar. [redacted] trv. bytem [redacted] [redacted] [redacted] doručovací adresa [redacted] [redacted] [redacted] [redacted] [redacted]

Na vědomí (po nabytí právní moci):

- Městský úřad Český Krumlov, odbor správní, Kaplické 439, 381 01 Český Krumlov

KRAJSKÝ ÚŘAD

JIHOČESKÝ KRAJ

Odbor právní a krajský živnostenský úřad

Oddělení správní

U Zimního stadionu 1952/2

370 76 České Budějovice

KUCBX0106AL3

číslo: KÚOR 84585/2024
Sp. zn.: OPZU-IPRÚ. 79495/2024/pewc 50 2

Vyřadil: Ing. Petr Vačkář
Telefon: 386 720 304
E-mail: vackar@kraj.jihocechy.cz

Datum: 9. července 2024

Rozhodnutí

Krajský úřad Jihočeského kraje, odbor právní a krajský živnostenský úřad, příslušný k přezkoumávání rozhodnutí orgánů obcí podle ustanovení § 67 odst. 1 písm. a) zákona č. 129/2000 Sb., o krajích, ve znění pozdějších předpisů, a jako příslušný odvolací správní orgán podle § 89 odst. 1 a § 178 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), rozhodl o odvolání právnické osoby, **Advokátní kancelář Těmín, s.r.o., IČ:24854590**, sídlem Karlovo náměstí 559/2B, 12000 Praha, podaném dne 18. června 2024, proti rozhodnutí Městského úřadu Vimperk, odboru dopravy a silničního hospodářství, č.j. MUVPK-OD 63007/24-JAKS ze dne 29. května 2024, kterým byla uvedená právnická osoba uznána vinnou z přestupků podle § 125f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o provozu na pozemních komunikacích“), kterých se dopustila tím, že jako provozovatel vozidla v rozporu s ustanovením § 10 odst. 3 téhož zákona nezajistila, aby při užití vozidla na pozemních komunikacích byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená tímto zákonem, když nezjištěný řidič

1) dne 23. srpna 2023 v 10:22:18 hodin na silnici I. třídy č. v ulici Pasovská, poblíž domu č. p. 148, v obci Vimperk, směr Strážný, řidič motorové vozidlo registrační značky [REDAKCE] překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci nejméně o 9 km/h, když v úseku, na kterém je nejvyšší dovolená rychlost stanovena na 50 km/h, byla výše uvedenému motorovému vozidlu automatickým technickým prostředkem používaným bez obsluhy při dohledu na bezpečnost provozu na pozemních komunikacích změněna rychlost 62 km/h, po odečtení maximální možné odchylky měřicího zařízení ± 3 km/h byla určena výsledná rychlost vozidla nejméně 59 km/h, čímž porušil ustanovení § 18 odst. 4 zákona o provozu na pozemních komunikacích a toto jednání nezjištěného řidiče vykazuje znaky přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o provozu na pozemních komunikacích,

2) dne 23. srpna 2023 v 10:26:35 hodin na silnici I. třídy č. 4 v obci Korkusova Huť, poblíž domu č. p. 16, směr Strážný, řidič motorové vozidlo registrační značky [REDAKCE] překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci nejméně o 3 km/h, když v úseku, na kterém je nejvyšší dovolená rychlost stanovena na 50 km/h, byla výše uvedenému motorovému vozidlu automatickým technickým prostředkem používaným bez obsluhy při dohledu na bezpečnost provozu na pozemních komunikacích změněna rychlost 56 km/h, po odečtení maximální možné odchylky měřicího zařízení ± 3 km/h byla určena výsledná rychlost vozidla nejméně 53 km/h, čímž porušil ustanovení § 18 odst. 4 zákona o provozu na pozemních komunikacích a toto jednání nezjištěného řidiče vykazuje znaky přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o provozu na pozemních komunikacích, **takto:**

Podle ustanovení § 90 odst. 5 správního řádu se odvolání proti rozhodnutí Městského úřadu Vimperk, odboru dopravy a silničního hospodářství, č.j. MUVPK-OD 63007/24-JAKS ze dne 29. května 2024,

zamítá a napadené rozhodnutí se potvrzuje.

Odůvodnění

Zdejší odbor právní a krajský živnostenský úřad obdržel odvolání právnické osoby, Advokátní kancelář Těmín, s.r.o., IČ:24854590, sídlem Karlovo náměstí 559/2B, 12000 Praha (dále jen „odvolatel“), podané dne 18. června

2024, proti rozhodnutí Městského úřadu Vimperk, odboru dopravy a silničního hospodářství (dále též „nařizací orgán“), č.j. MUMPK-OD 63007/24-JAKS ze dne 29. května 2024, kterým byl odvolatel uznán vinným ze spáchání přestupků proti bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích podle ustanovení § 125f odst. 1 zákona o provozu na pozemních komunikacích, kterých se dopustil tím, že jako provozovatel vozidla v rozporu s ustanovením § 10 odst. 3 téhož zákona nezajistil, aby při užití vozidla na pozemních komunikacích byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená tímto zákonem, když nezjištěný řidič

1) dne 23. srpna 2023 v 10:22:18 hodin na silnici I. třídy č. v ulici Pasovská, poblíž domu č. p. 148, v obci Vimperk, směr Strážný, řídil motorové vozidlo registrační značky [REDAKCE] [REDAKCE] překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci nejméně o 9 km/h, když v úseku, na kterém je nejvyšší dovolená rychlost stanovena na 50 km/h, byla výše uvedenému motorovému vozidlu automatickým technickým prostředkem používaným bez obsluhy při dohledu na bezpečnost provozu na pozemních komunikacích změněna rychlost 62 km/h, po odečtení maximální možné odchylky měřicího zařízení ± 3 km/h byla určena výsledná rychlost vozidla nejméně 59 km/h, čímž porušil ustanovení § 18 odst. 4 zákona o provozu na pozemních komunikacích a toto jednání nezjištěného řidiče vykazuje znaky přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o provozu na pozemních komunikacích,

2) dne 23. srpna 2023 v 10:26:35 hodin na silnici I. třídy č. 4 v obci Korkusova Huť, poblíž domu č. p. 16, směr Strážný, řídil motorové vozidlo registrační značky [REDAKCE] [REDAKCE] překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci nejméně o 3 km/h, když v úseku, na kterém je nejvyšší dovolená rychlost stanovena na 50 km/h, byla výše uvedenému motorovému vozidlu automatickým technickým prostředkem používaným bez obsluhy při dohledu na bezpečnost provozu na pozemních komunikacích změněna rychlost 56 km/h, po odečtení maximální možné odchylky měřicího zařízení ± 3 km/h byla určena výsledná rychlost vozidla nejméně 53 km/h, čímž porušil ustanovení § 18 odst. 4 zákona o provozu na pozemních komunikacích a toto jednání nezjištěného řidiče vykazuje znaky přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o provozu na pozemních komunikacích.

Vzhledem k tomu, že byl odvolatel shledán vinným ze spáchání výše uvedených přestupků, rozhodl správní orgán, s odkazem na ustanovení § 125c odst. 5 písm. g) zákona o provozu na pozemních komunikacích o uložení pokuty ve výši 1.600,- Kč. Podle ustanovení § 95 odst. 1 zákona o přestupcích byla odvolatelem uložena rovněž povinnost nahradit náklady spojené s projednáváním přestupku, a to v paušální částce, stanovené vyhláškou č. 520/2008 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán tradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení ve výši 1.000,- Kč.

I. Odvolání

Odvolatel podal proti rozhodnutí správního orgánu dne 18. června 2024 odvolání, ve kterém uvádí, že nesouhlasí se závěry správního orgánu, neboť má za to, že se vozidla ve výše uvedené časy vůbec v daných místech nenacházela, jak již podotkl v jim podaném odporu. Podle odvolatele správní orgán bez dalšího vycházel z protokolů o měření rychlosti, aniž by se v rozhodnutí jakkoli vyjadřoval k jejich validitě a úplnosti, pouze podotkl, že to obviněný musí dokázat opak. Podle odvolatele má správní orgán v duchu zásady materiální pravdy kriticky analyzovat všechny důkazy v řízení tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, zde však správní orgán bez dalšího zohlednil jeden z nejvýznamnějších důkazů, aniž by mu v odůvodnění rozhodnutí věnoval jakoukoliv pozornost. V odvolání tak závěry správního orgánu vstoupí odůvodněnou pochybnost.

Odvolatel dále namítá, že nelze bez dalšího konstatovat objektivní odpovědnost provozovatele vozidla, aniž by správní orgán prokazoval spíneří zákonných znaků skutkové podstaty správního deliktu, viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ČR ze dne 22. 3. 2008, č. j. 4 As 28/2006-65: „Objektivní odpovědnost právníci osoby za správní delikt neznamená, že není nutné prokazovat spíneří zákonných znaků skutkové podstaty správního deliktu.“

Abyste jednání mohlo být za přestupek označeno, musí naplnit jak znaky formální, tak materiální znak přestupku. Všechny znaky je poté nutné v rozhodnutí správního orgánu dostatečně prokázat a správní orgán by měl vysvětlit, jaké úvahy ho k závěru vedly a proč ho má za dostatečně prokazaný, viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 7 As 18/2004-48: „Správní orgány jsou povinny zkoumat vždy, když rozhodují, zda určité jednání je přestupkem či nikoliv, také otázku, jestli došlo k naplnění obou znaků přestupku, tj. znaku formálního a materiálního.“

Odvolatel dále uvádí, že materiální stránkou přestupku se zabýval správní orgán tím, že konstatoval obydlínost měřených úseků a nízkou vozovkou. Toto je dle odvolatele ale naprosto nedostatečný, jelikož pouhá přítomnost budov dle obviněného neznamená i zvýšenou přítomnost osob. Dle zkušeností odvolatele se v okolí měřených úseků běžně lidé nenacházejí. Odvolatel dále stále tvrdí na tom, že se ale na daném místě vozidla nenacházela.

Odvolaatel dále v odvolání uvádí, že k vyvození odpovědnosti nebude stačit pouze samotný fakt porušení právní povinnosti uložené právnické osobě, jak uvádí správní orgán, nýbrž se je třeba vypořádat s naplněním zákonných znaků správního deliktu, viz judikatura výše.

K rozhodnutí, kterým správní orgán obviněného uznává vinným tím, že se dopustil přestupků provozovatele vozidla podle § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu, odvolatel uvádí, že uvedené skutky nebyly spáchány, a proto obviněný nenese objektivní odpovědnost, a tudíž ani nemůže být vinen ze spáchání správních deliktů proti zákonu o silničním provozu dle § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu, a to porušením ustanovení § 18 odst. 3 zákona o provozu na pozemních komunikacích. Odvolatel si trvá na tom, že by to měl být správní orgán, který prokáže, že ke spáchání přestupku dopravní došlo.

II. Posouzení vydaného rozhodnutí a provedeního správního řízení odvolacím orgánem

Ze spisového materiálu se zjišťuje, že Městskému úřadu Vimperk, odboru dopravy a silničního hospodářství (dále též „nalézací orgán“) bylo dne 26. srpna 2023 doručeno oznámení Městské policie Vimperk, pod č. j. DSA/DSA1/0183500/2023 o přestupku řidiče, jehož totožnost není známa, při řízení motorového vozidla RZ [REDAKCE] [REDAKCE] ke kterému došlo dne 23. srpna 2023 v 10:22:18 hodin na silnici I. třídy č. v ulici Pasovská, poblíž domu č. p. 148, v obci Vimperk, směr Strážný, kdy byla výše uvedenému motorovému vozidlu automatizovaným technickým prostředkem používaným bez obsluhy při dohledu na bezpečnost provozu na pozemních komunikacích změřena rychlost 62 km/h, po odečtení maximální možné odchylky měřícího zařízení ± 3 km/h byla určena výsledná rychlost vozidla nejméně 59 km/h, čímž porušil ustanovení § 18 odst. 4 zákona o provozu na pozemních komunikacích a toto jednání nezjištěného řidiče vykazuje znaky přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o provozu na pozemních komunikacích. Součástí oznámení byl i záznam o přestupku s výstupem z provedeního měření a ověřovací list použitého silničního rychloměru SYDO Traffic Velocity, výrobní číslo GEMVEL0104 s datem ověření do 27. března 2024.

Nalézací orgán na základě oznámení vyhotovil podle § 125h odst. 1 zákona o provozu na pozemních komunikacích dne 21. září 2023 výzvu k uhrazení určené částky ve výši 600,-Kč, za přestupek ze dne 23. srpna 2023 v 10:22:18 hodin, doručenou odvolateli dne 25. září 2023. V zaslané výzvě byl odvolatel řádně poučen o podmínkách uhrazení výzvy, příp. o sdílení osoby řidiče a případných následcích. Odvolatel určenou částku ve stanoveném termínu neuhradil ani nesdělil osobu řidiče.

Dne 3. dubna 2024 vydal nalézací orgán usnesení, kterým byla přestupková věc nezjištěného řidiče odložena podle ustanovení § 76 odst. 1 písm. f) zákona o přestupcích, protože se do 60 dnů od přijetí oznámení nepodařilo zjistit skutečnosti odůvodňující zahájení řízení proti určité osobě.

Dále se ze spisového materiálu zjišťuje, že nalézacímu orgánu bylo dne 28. srpna 2023 doručeno oznámení Městské policie Vimperk, pod č. j. DSA/DSA1/0183450/2023 o přestupku řidiče, jehož totožnost není známa, při řízení motorového vozidla RZ [REDAKCE] [REDAKCE] ke kterému došlo dne 23. srpna 2023 v 10:26:35 hodin na silnici I. třídy č. 4 v obci Korkusova Huť, poblíž domu č. p. 16, směr Strážný, kdy byla výše uvedenému motorovému vozidlu automatizovaným technickým prostředkem používaným bez obsluhy při dohledu na bezpečnost provozu na pozemních komunikacích změřena rychlost 56 km/h, po odečtení maximální možné odchylky měřícího zařízení ± 3 km/h byla určena výsledná rychlost vozidla nejméně 53 km/h, čímž porušil ustanovení § 18 odst. 4 zákona o provozu na pozemních komunikacích a toto jednání nezjištěného řidiče vykazuje znaky přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o provozu na pozemních komunikacích. Součástí oznámení byl i záznam o přestupku s výstupem z provedeního měření a ověřovací list použitého silničního rychloměru SYDO Traffic Velocity, výrobní číslo GEMVELD066 s datem ověření do 21. června 2024.

Nalézací orgán na základě oznámení vyhotovil podle § 125h odst. 1 zákona o provozu na pozemních komunikacích dne 14. září 2023 výzvu k uhrazení určené částky ve výši 500,-Kč, za přestupek ze dne 23. srpna 2023 v 10:26:35 hodin, doručenou odvolateli dne 18. září 2023. V zaslané výzvě byl odvolatel řádně poučen o podmínkách uhrazení výzvy, příp. o sdílení osoby řidiče a případných následcích. Odvolatel určenou částku ve stanoveném termínu neuhradil ani nesdělil osobu řidiče.

Dne 3. dubna 2024 vydal nalézací orgán usnesení, kterým byla přestupková věc nezjištěného řidiče odložena podle ustanovení § 76 odst. 1 písm. f) zákona o přestupcích, protože se do 60 dnů od přijetí oznámení nepodařilo zjistit skutečnosti odůvodňující zahájení řízení proti určité osobě.

Dne 3. dubna 2024 vydal nalézací orgán usnesení, kterým byla spojena před zahájením řízení vedená uvedeným správním orgánem pod spisovými značkami 61443/2023 a 63399/2023. Následně dne 3. dubna 2024 vydal nalézací orgán příkaz čj. MUMPK-00 38053/24-3AKS, kterým byl odvolatel, uznán vinným ze spáchání přestupků podle ustanovení § 125f odst. 1 zákona o provozu na pozemních komunikacích. Příkaz byl odvolateli doručen dne 8. dubna 2024. Dne 15. dubna 2024 byl nalézacímu orgánu doručen odpor proti příkazu.

Správní orgán pokračoval v řízení a dne 24. dubna 2024 zaslal nalézací orgán odvolateli výzvu k vyjádření se k podkladům před vydáním rozhodnutí ve lhůtě 10 dnů od doručení výzvy. Ve výzvě byl odvolatel poučen podle ustanovení § 80 odst. 2 zákona o přestupcích o právu požadovat nařízení ústního jednání. Výzva byl odvolateli doručena dne 29. dubna 2024. Dne 29. května 2024 vydal nalézací orgán rozhodnutí č.j. MUVPK-OD 63007/24-JAKS, kterým byl odvolatel uznán vinným ze spáchání přestupku proti bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích podle ustanovení § 125f odst. 1 zákona o provozu na pozemních komunikacích. Rozhodnutí bylo odvolateli doručeno dne 3. června 2024. Dne 18. června 2024 bylo nalézacímu orgánu doručeno odvolání proti uvedenému rozhodnutí. Odvolání bylo podáno před uplynutím odvolací lhůty účastníkem řízení a je tedy podle ustanovení § 81 odst. 1 a § 83 odst. 1 správního řádu včasné a přípustné.

III. Posouzení námitek odvolatele

Odvolací správní orgán přezkoumal napadené rozhodnutí v souladu s ustanovením § 98 odst. 1 zákona o přestupcích a ustanovení § 89 odst. 2 správního řádu. Po přezkoumání uvedeného rozhodnutí a provedení řízení odvolací správní orgán konstatuje, že odvolání proti rozhodnutí správního orgánu prvního stupně není důvodné.

Dle § 125f odst. 2 zákona o provozu na pozemních komunikacích provozovatel vozidla za přestupek podle odstavce 1 odpovídá, pokud

- a) porušení pravidel bylo zjištěno prostřednictvím automatizovaného technického prostředku používaného bez obsluhy při dohledu na bezpečnost provozu na pozemních komunikacích nebo se jedná o neoprávněné zastavení nebo stání,
- b) porušení povinností řidiče nebo pravidel provozu na pozemních komunikacích vykazuje znaky přestupku podle tohoto zákona a
- c) porušení pravidel nemá za následek dopravní nehodu.

V posuzovaném případě se jedná o překročení nejvyšší dovolené rychlosti. Výše byla popsána konkrétní jednání nezjištěného řidiče, kterých se dopustil dne 23. srpna 2023. Podle ustanovení § 18 odst. 4 zákona o provozu na pozemních komunikacích, *v obci smí jet řidič rychlostí nejvýše 50 km.h⁻¹, a jde-li o dálnici nebo silnici pro motorová vozidla, nejvýše 80 km.h⁻¹.*

Podle § 2 písm. b) zákona o provozu na pozemních komunikacích, provozovatel vozidla je vlastník nebo jiná osoba, která je jako provozovatel zapsána v registru silničních vozidel podle zvláštního právního předpisu nebo obdobné evidenci jiného státu.

V nyní posuzovaném případě se jedná o tzv. objektivní odpovědnost provozovatele motorového vozidla s možností liberace, tzn. odpovědnost osoby za škodlivý následek bez ohledu na zavinění, kdy zákon stanoví, ve kterých případech provozovatel za přestupek neodpovídá. Nejedná se ovšem o prolomení ústavně zakotvené možnosti v určitých případech nevypovídat, avšak zahrnuje skutečnost, že provozovatel vozidla nese do určité míry odpovědnost za vozidlo, které provozuje, a to i v případě, kdy jej neřídí, a lze mu tedy připsat určité negativní následky porušení pravidel, pokud není zjištěn pachatel přestupku. Pro naplnění skutkové podstaty uvedeného přestupku tedy postačuje, že zde existuje subjekt přestupku, tzn. osoba, jež se protiprávního jednání dopustila, v daném případě provozovatel, který nesplnil povinnost uloženou mu zákonem, objekt přestupku, což je právem chráněný zájem, na který delikvent útočí, zde povinnost provozovatele vozidla zajistit, aby při užití vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená tímto zákonem a objektivní stránka přestupku, tj. protiprávní jednání osoby odlišné od provozovatele tkvící v porušení pravidel provozu na pozemních komunikacích a vykazující znaky přestupku.

Uvedené jednání tak naplňuje skutkovou podstatu přestupku v provozu na pozemních komunikacích uvedeného v § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o provozu na pozemních komunikacích. Povinnost provozovatele vozidla je pak dána ustanovení § 10 odst. 3 téhož zákona. Je tedy zřejmé, že zde existuje subjekt přestupku, objekt přestupku i objektivní stránka přestupku, přičemž mezi jednáním a následkem existuje bezprostřední příčinná souvislost, neboť odvolatel nezajistil, byly užitím vozidla dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená tímto zákonem a jednáním toho řidiče došlo k porušení pravidel provozu na pozemních komunikacích, spočívajícím v porušení dopravního značení. Za to že se tak nestalo, nese provozovatel vozidla (doložen výpisem z centrálního registru vozidel) objektivní odpovědnost a tyto skutečnosti byly v řízení náležitě prokázány. Uvedené jednání je podloženo spisovým materiálem, zejména fotografickým výstupem z použitých měřičů rychlosti.

Nezjistí-li správní orgán do 60 dnů ode dne, kdy se o přestupku dozvěděl, skutečnosti odůvodňující zahájení řízení o přestupku proti určité osobě, věc odloží podle § 76 odst. 1 písm. l) zákona o přestupcích a následně

zahájí řízení o přestupku provozovatele vozidla podle § 125f odst. 1 zákona o provozu na pozemních komunikacích, pro porušení § 10 odst. 3 tohoto zákona. Dle ustanovení § 125f odst. 1 zákona o provozu na pozemních komunikacích se právníká nebo fyzická osoba dopustí přestupku tím, že jako provozovatel vozidla v rozporu § 10 nespíše, aby při užití vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená tímto zákonem. Za přestupek provozovatele vozidla podle odst. 1 se uloží pokuta a pro určení výše pokuty se použije rozmezí pokuty pro přestupek, jehož znaky porušení pravidel provozu na pozemních komunikacích vykazuje, pokuta však nepřevyší 10 000,- Kč. Naklázací orgán v souladu s ustanovením § 125f odst. 4 silničního zákona zahájil řízení proti odvolateli, neboť byly splněny podmínky o zahájení řízení o přestupku provozovatele vozidla, kdy došlo k odložení věci a následně tak byly splněny podmínky pro zahájení řízení proti provozovateli vozidla - odvolateli. Tento postup nebyl ani v rozporu s ustanovením § 125h odst. 5 vřta druhá silničního zákona, dle něhož, je-li určená částka utrazena nejpozději v den splatnosti, víc se odloží s tím, že v opačném případě se pokračuje v řešení přestupku.

III. A K námětce, že se vozidlo na daném místě nenacházelo

Odvolatel námítá, že nesouhlasí se závěry správního orgánu, neboť má za to, že se vozidlo ve výše uvedené časy vůbec v daných místech nenacházelo, jak již podotkl v jím podaném odporu. Podle odvolatele správní orgán bez dalšího vycházel z protokolů o měření rychlosti, aniž by se v rozhodnutí jakkoliv vyjádřoval k jejich validitě a úplnosti, pouze podotkl, že to obviněný musí dokázat opak.

Odvolací správní orgán odmítá tvrzení odvolatele, že se vozidlo ve výše uvedené časy vůbec v daných místech nenacházelo. Přítomnost vozidla společně se zjištěnou rychlostí jízdy v daném místě zcela jednoznačně dokládají výstupy z měřičů rychlosti na daných místech.

Spisový materiál obsahuje ověřovací list č. 8012-OL-70187-23, ze kterého se podává, že silniční rychloměr SYDD Traffic Velocity, výrobní číslo GEMVELD104, umístěný ve Vimperku – ulice Pasovská byl řádně ověřen Českým metrologickým institutem dne 28. března 2023 s roční platností ověření, tedy do 27. března 2024. Dále dle fotografického výstupu (první foto) z uvedeného měřiče je zřejmé, že dne 23. srpna 2023 v čase 10:21:39,317 hodin projelo vozidlo tov. značky VW, RZ [REDAKOVANÉ] počátkem měřeného úseku ve Vimperku, ulice Pasovská (směr Korkusova Huť). Druhá fotografie z měření dokládá, že totéž vozidlo v čase 10:22:18,924 hodin projelo koncem měřeného úseku. Při délce úseku 684,77 m a čase průjezdu 00:00:39,607 hodiny byla vypočtena průměrná rychlost předmětného vozidla 62 km/h.

Dále spisový materiál obsahuje ověřovací list č. 8012-OL-70426-23, ze kterého se podává, že silniční rychloměr SYDD Traffic Velocity, výrobní číslo GEMVELD066, umístěný v Korkusové Huti, na silnici č. 1/4 byl řádně ověřen Českým metrologickým institutem dne 22. června 2023 s roční platností ověření, tedy do 21. června 2024. Dále dle fotografického výstupu (první foto) z uvedeného měřiče je zřejmé, že dne 23. srpna 2023 v čase 10:26:23,422 hodin projelo vozidlo tov. značky VW, RZ [REDAKOVANÉ] počátkem měřeného úseku v obci Korkusová Huť, silnice 1/4 (směr Strážný). Druhá fotografie z měření dokládá, že totéž vozidlo v čase 10:26:35,112 hodin projelo koncem měřeného úseku. Při délce úseku 184,9 m a čase průjezdu 00:00:11,69 hodiny byla vypočtena průměrná rychlost předmětného vozidla 56 km/h.

Předmětné vozidlo bylo tedy změřeno výše uvedenými silničními měřiči rychlosti. Uvedené rychloměry byly řádně ověřeny a nevznikly tak žádné pochybnosti o validitě výstupu z uvedených měřičů, tedy fotografie zachycující předmětné vozidlo ve výše uvedených časech na daných místech. Registrační značka vozidla je jednoznačně čitelná. Nelze přehlédnout ani skutečnost, že bylo vozidlo zachyceno a změřeno dvěma měřiči rychlosti, které se nacházejí na trase jízdy vozidla za sebou, přičemž fotografie zcela odpovídají časové posloupnosti jízdy předmětného vozidla.

Odvolací správní orgán musí souhlasit i se závěrem naklázacího orgánu, který nyní odvolatel napadá, že je to odvolatel, kdo musí prokázat skutečnost, kterou tvrdí, tedy že se vozidlo ve výše uvedené časy vůbec v daných místech nenacházelo. Odvolatel se mýlí, pokud se domnívá, že jakýkoliv jím nepodložené tvrzení a spekulace musí naklázací orgán vyvracet. Naopak pokud je v řízení pořízen jednoznačný podklad, jakým rozhodně čitelný výstup z měřiče rychlosti je, tak je naopak na straně odvolatele, aby daný důkaz věrohodně zpochybnil. Toto potvrzuje i rozsudek Nejvyššího správního soudu č.j. 3 As 9/2013 – 35 ze dne 2. května 2013, kde je uvedeno: „Právně je důkazní břemeno na správním orgánu (řízení o přestupku vychází ze zásady oficiality), pokud je však tvrzením obviněného z přestupku některý z důkazů zpochybněn, přesouvá se důkazní břemeno na jeho stranu a je pouze na něm, aby své tvrzení prokázal (srov. § 52 správního řádu). Nakáz stěžovatele by v podstatě znamenal, že jakákoliv jeho tvrzení musí dokazovat správní orgán, což by vedlo ke zcela absurdním situacím.“

Je tedy zcela zřejmé, že odvolatel zde bez jakýchkoliv důkazů zpochybnuje podklady předložené orgánem provádějící měření rychlosti dle § 79a zákona o provozu na pozemních komunikacích a naznačuje možnou

manipulaci s důkazy, bez jakéhokoli důkazu, který by snad svědčil o zaujatosti Městské policie Vimperk. Je však zřejmé, že na rozdíl od odvolatele, nebylo v řízení žádným způsobem prokázáno, že by pracovníci, kteří zpracovávali výstupy z měřicího zařízení, byli jakkoli ovlivněni k záměrné úpravě podkladů z prováděných měření rychlosti a následně dokumentace dopravních přestupků. Odvolací správní orgán zde odkazuje zejména na rozsudek Nejvyššího správního soudu č.j. 5 As 43/2019 – 22 ze dne 12. června 2020, kde je uvedeno: „Krajský soud přitom nepředeslal jakékoli indicie, které by nasvědčovaly zaujatosti policistů či jiné skutečnosti, které by mohly mít vliv na věrohodnost použitého důkazu – záznamu o naměřené rychlosti. Žádné takové indicie neposkytl ani sám žalobce (rov. Rozsudek NSS ze dne 27. 9. 2007, č. j. 4 As 19/2007 – 114). Krajský soud tvrdím, že fotografie nelze stotožnit, fakticky připouští, že by k manipulaci s pořizovanými důkazy (dodatečně založení jiné fotografie) mohlo dojít. Je však neuvěřitelné, na základě čeho tak dovazuje. Skutečnost, že by policisté zcela svobodně a účelově prováděli jakési montáže fotografií, stromatulovali pořizované podobné fotografie dle jednotlivých továrních značek automobilů, a poté je svobodně používali v různých řízeních, je pouze ničím nepodloženou a sčelí pravděpodobnou spekulací. Krajský soud posuzoval jednotlivé fotografie jednak na základě myšlené dovazovacího postupu při jejich zpracování a jednak izolovaně, aniž by je v kontextu vyhodnotil ve vztahu k dalším podkladům pro rozhodnutí: zcela pak pominul přítomnou souvislost mezi fotografií č. 1 a následnou výšečí obsahující zadní část vozidla prokazující zjevně značku – Audi (č. 2) a registrační značkou (č. 3) a skutečností, že po změření rychlosti vozidla bylo toto zastaveno a řidič (žalobce) byl s vozidlem stotožněn.“

III. B K námitkám naplnění skutkové podstaty přestupku a materiální stránky přestupku

Podle ustanovení § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o provozu na pozemních komunikacích ve znění ke dni spáchání přestupku: „Fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že v provozu na pozemních komunikacích při řízení vozidla překročí nejvyšší dovolenou rychlost v obci o méně než 20 km/h¹ nebo mimo obec o méně než 30 km/h¹.“

Podklady předložené Městskou policií Vimperk, zejména pak výstupy ze stacionárních měřičů rychlosti osazených na ulici Pasovská ve Vimperku a v obci Korkusova Huť jednoznačně dokládají, že nezjištěný řidič dne 23. srpna 2023 v 10:22:18 hodin na silnici I, třídy č. v ulici Pasovská, poblíž domu č. p. 148, v obci Vimperk, směr Strážný, řidič motorové vozidlo registrační značky [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ] překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci nejméně o 9 km/h, když v úseku, na kterém je nejvyšší dovolená rychlost stanovena na 50 km/h, byla výše uvedenému motorovému vozidlu automatickým technickým prostředkem používaným bez obsluhy při dohledu na bezpečnost provozu na pozemních komunikacích změřena rychlost 62 km/h, po odečtení maximální možné odchylky měřicího zařízení ± 3 km/h byla určena výsledná rychlost vozidla nejméně 59 km/h, čímž porušil ustanovení § 18 odst. 4 zákona o provozu na pozemních komunikacích a toto jednání nezjištěného řidiče vykazuje znaky přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o provozu na pozemních komunikacích a dne 23. srpna 2023 v 10:26:35 hodin na silnici I, třídy č. 4 v obci Korkusova Huť, poblíž domu č. p. 16, směr Strážný, řidič motorové vozidlo registrační značky [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ] překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci nejméně o 3 km/h, když v úseku, na kterém je nejvyšší dovolená rychlost stanovena na 50 km/h, byla výše uvedenému motorovému vozidlu automatickým technickým prostředkem používaným bez obsluhy při dohledu na bezpečnost provozu na pozemních komunikacích změřena rychlost 56 km/h, po odečtení maximální možné odchylky měřicího zařízení ± 3 km/h byla určena výsledná rychlost vozidla nejméně 53 km/h, čímž porušil ustanovení § 18 odst. 4 zákona o provozu na pozemních komunikacích a toto jednání nezjištěného řidiče vykazuje znaky přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o provozu na pozemních komunikacích. Náložací orgán tedy zcela jednoznačně prokázal, že došlo k naplnění formálních znaků přestupků, jichž se dopustil nezjištěný řidič.

Ve vztahu k prokázání společenské nebezpečnosti daného jednání odvolatele odkazuje odvolací orgán na rozsudek Nejvyššího správního soudu č.j. 5 As 104/2008 – 45 ze dne 14. prosince 2009, v němž je konstatováno následující: „Lze tedy obecně vycházet z toho, že jednání, jenž formální znaky jsou označeny zákonem za přestupek, naplňuje v běžně se vyskytujících případech materiální znak přestupku, neboť porušuje či ohrožuje určitý zájem společnosti. Z tohoto závěru však nelze dovodit, že by k naplnění materiálního znaku skutkové podstaty přestupku došlo vždy, když je naplněn formální znak přestupku zaviněným jednáním fyzické osoby. Pokud se k okolnostem jednání, jenž naplní formální znaky skutkové podstaty přestupku, přidruží takové další významné okolnosti, které vylučují, aby takovým jednáním byl porušen nebo ohrožen právem chráněný zájem společnosti, nedojde k naplnění materiálního znaku přestupku a takové jednání potom nemůže být označeno za přestupek.“

Dle názoru odvolacího orgánu se v posuzovaném případě významné okolnosti, které vylučují, aby takovým jednáním byl porušen nebo ohrožen právem chráněný zájem společnosti, nevyskytují. Odvolatelem uvedené skutečnosti jsou zcela subjektivní a nemohou mít zásadní vliv na snížení materiální stránky spáchaného přestupku, jak uvádí odvolací správní orgán níže.

Odvolaatel navíc opomněl odlišit, že v řízení, ve kterém byl uznán vinným, je jeho předmětem porušení jiné povinnosti, a to, že jako osoba, která je provozovatelem vozidla, nezajistila, aby osoba, která jeho vozidlo řídila, dodržela všechna pravidla silničního provozu stanovená zákonem. Nedodržení nejvyšší dovolené rychlosti by bylo předmětem řízení vedeného proti řidiči. V projednávaných věcech se však řidiče zjistit nepodařilo, a tak bylo vedeno řízení proti provozovateli vozidla. Jedná o dvě zcela jiná řízení a zcela jiné skutkové podstaty přestupků.

Skutkovou podstatou přestupku řidiče vozidla je chráněn zájem na tom, aby řidiči dodržovali dovolenou rychlost, neopak skutkovou podstatou přestupku provozovatele vozidla je chráněn zájem na tom, aby provozovatel vozidla zajistil, aby osoby užívající jeho vozidlo dodržovaly pravidla silničního provozu.

Z předloženého záznamu je zřejmé, že odvolatel nezajistil, aby osoba užívající jeho vozidlo dodržovala pravidla silničního provozu, a to dodržování nejvyšší dovolené rychlosti v obci. Uvedené jednání porušilo veřejný zájem a došlo k naplnění materiální stránky přestupku. Žádné významné okolnosti, které by ho vylučovaly, nepředstoupily.

Z fotografického výstupu z měření rychlosti předmětného vozidla je zřejmé, že dne 23. srpna 2023 v čase 10:21:39,317 hodin projelo vozidlo tov. značky VW, R2 [REDAKCE] počátkem měřeného úseku ve Vimperku, ulice Pasovská (směr Korkusova Hut') a druhá fotografie z měření dokládá, že totéž vozidlo v čase 10:22:18,924 hodin projelo koncem měřeného úseku. Při délce úseku 684,77 m a času průjezdu 00:00:39,607 hodiny byla vypočtena průměrná rychlost předmětného vozidla 62 km/h po odečtení maximální možné odchylky měřicího zařízení ± 3 km/h byla určena výsledná rychlost vozidla nejméně 59 km/h. Dále je z výstupu měřicího zařízení v obci Korkusova Hut' zřejmé, že dne 23. srpna 2023 v čase 10:26:23,422 hodin projelo vozidlo tov. značky VW, R2 [REDAKCE] počátkem měřeného úseku v obci Korkusova Hut', silnice I/4 (směr Strážný). Druhá fotografie z měření dokládá, že totéž vozidlo v čase 10:26:35,112 hodin projelo koncem měřeného úseku. Při délce úseku 184,9 m a času průjezdu 00:00:11,69 hodiny byla vypočtena průměrná rychlost předmětného vozidla 56 km/h po odečtení maximální možné odchylky měřicího zařízení ± 3 km/h byla určena výsledná rychlost vozidla nejméně 53 km/h.

Místa měření jsou v obou případech v zastavěné části obce, kde se chodí běžně pohybuji a každé zvýšení rychlosti zvyšuje možnost vzniku škody na zdraví či majetku, není pak podstatné, že nedošlo ke konkrétnímu ohrožení. Zjištěné překročení rychlosti je v prvním případě jednoznačné a v druhém případě sice nižší nikoli však bagatelní.

Je tedy zřejmé, že se jednalo o jednoznačné překročení nejvyšší dovolené rychlosti, když byla průměrná rychlost měřeného vozidla minimálně 59 km/h v obci Vimperk a 53 km/h v obci Korkusova Hut'. Délka měřených úseků, která byla více jak 600 m a v druhém případě téměř 200 metrů dosvědčuje, že nešlo o krátkodobé překročení dovolené rychlosti. Takovéto jednání nelze považovat za společensky přijatelné, jelikož došlo zcela jednoznačně k porušení pravidel provozu na pozemních komunikacích.

Dále pak je ze stanoviska Policie České republiky, Krajské ředitelství Jihočeského kraje, Územní odbor Prachatice, dopravní inspektorát zřejmé, že určené úseky, na kterých je prováděno úsekové měření rychlosti, byly určeny v souladu s ustanovením § 79a zákona o provozu na pozemních komunikacích příslušným policejním orgánem. Jedná se tedy nepochybně o úseky, kde je v zájmu zajištění bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích provádět měření rychlosti a působit tak preventivně na chování řidičů. Platnost stanoviska je vždy na 1 rok, kdy dochází ze strany policejního orgánu k posouzení účinnosti a opodstatněnosti měření na základě pětiletých zpráv Městské policie Vimperk.

IV. Závěr

Odvolaací správní orgán dále přezkoumal napadené rozhodnutí a musí konstatovat, že výroková část tohoto rozhodnutí je plně v souladu s ustanovením § 68 odst. 2 správního řádu a § 93 zákona o odpovědnosti za přestupky. Dále pak správní orgán prvního stupně v odůvodnění předmětného rozhodnutí řádně uvádí, na základě kterých podkladů předmětný přestupek zjistil a poučil jako důkaz v dané věci. Správní orgán prvního stupně se v odůvodnění napadeného rozhodnutí i řádně vypořádal se všemi námitkami odvolatele uvedenými odvolatelem v průběhu řízení. Náložací orgán dále zhodnotil společenskou nebezpečnost skutku.

Správní orgán také odůvodnil výši uloženého správního trestu pokuty, kdy uložil pokutu při spodní hranici zákonného rozmezí. Podle ustanovení § 125f odst. 4 zákona o provozu na pozemních komunikacích, se pro určení výše pokuty používá rozmezí pokuty pro přestupek, jehož znaky porušení pravidel provozu na pozemních komunikacích naplňuje. V tomto případě výše uvedený skutek vykazuje znaky přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu a dle ustanovení § 125c odst. 5 písm. g) zákona o silničním provozu,

Ize za tento přestupek uložit pokutu od 1500 Kč do 2500 Kč. Byla uložena pokuta ve výši 1.600,- Kč, tedy při spodní hranici zákonného rozmezí, když je zřejmé, že byl uložen souhrnný trest za dvě přestupková jednání.

Pokud pak jde o uložení povinnosti nahradit náklady řízení, odvolací orgán potvrdil rozhodnutí správního orgánu I. stupně, kterým byl odvolatel uznán vinným z přestupků. Podle § 95 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich se obviněnému, který byl uznán vinným, uloží povinnost nahradit náklady řízení paušální částkou. Dle § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, ve znění pozdějších předpisů činí paušální částka nákladů řízení 1 000 Kč.

Vzhledem k tomu, že odvolací správní orgán neshledal v napadeném rozhodnutí rozpor s právními předpisy nebo jeho nesprávnost ani žádná procesní pochybení při vedení řízení a skutkový stav byl spolehlivě zjištěn, bylo rozhodnuto odvolání právnické osoby, Advokátní kancelář Těmín, s.r.o., IČ:24854590, zamítnout a napadené rozhodnutí správního orgánu potvrdit.

Na základě uvedených skutečností rozhodl příslušný správní orgán tak, jak uvedeno ve výrokové části tohoto rozhodnutí.

Poučení

Proti rozhodnutí odvolacího orgánu se nelze dle § 91 odst. 1 správního řádu dále odvolat.

Rozhodnutí je přezkoumatelné v přezkumném řízení dle § 94 a násl. správního řádu. Účastník může dát podnět k provedení přezkumného řízení; tento podnět není návrhem na zahájení řízení; jestliže správní orgán neshledá důvody k zahájení přezkumného řízení, sdělí tuto skutečnost s uvedením důvodů do 30 dnů podateli. Podnět lze podat buď u krajského úřadu nebo u Ministerstva dopravy ČR.

Rozhodnutí je rovněž přezkoumatelné krajským soudem podle zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů. Žalobu lze podat u Krajského soudu v Českých Budějovicích do dvou měsíců ode dne doručení písemného vyhotovení rozhodnutí.

Ing. Petr Vačkář
referent přestupkového řízení

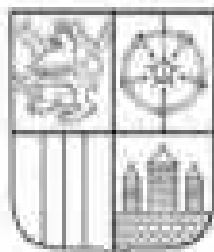
Rozdělovník:

Účastník řízení:

- Advokátní kancelář Těmín, s.r.o., IČ:24854590, sídlem Karlovo náměstí 559/28, 12000 Praha, ID DS: ypsmyen

Na vědomí (po nabytí právní moci):

- Městský úřad Vimperk, odbor dopravy a silničního hospodářství, Steinbrenerova 6/2, 385 17 Vimperk

KRAJSKÝ ÚŘAD

JIHOČESKÝ KRAJ

Odbor právní a krajský živnostenský úřad

Oddělení správní

U Zimního stadionu 1952/2

370 76 České Budějovice

KUCZ001.DPTYN

№
Název č. j.: RUDOK 92418/2024
Sp. zn.: OPZU-opsk. 79494/2024/PNT/ SO 2

Vyřadil: Mgr. Petra Urbanová
Telefon: 386 720 333
E-mail: urtanova@kraj.jihocesky.cz

Datum: 29. července 2024

Rozhodnutí

Krajský úřad Jihočeského kraje, odbor právní a krajský živnostenský úřad, příslušný k přezkoumávání rozhodnutí orgánů obcí podle ustanovení § 67 odst. 1 písm. a) zákona č. 129/2000 Sb., o krajích, ve znění pozdějších předpisů, a jako příslušný odvolací správní orgán podle § 89 odst. 1 a § 178 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), rozhodl o odvolání ■■■■■ nar. ■■■■■ ■■■■■ trvale bytem ■■■■■ ■■■■■ ■■■■■ ■■■■■ doručeném dne 5. června 2024 a doplněném dne 14. června 2024, proti rozhodnutí Městského úřadu Vimperk, odboru dopravy a silničního hospodářství, č.j. MUVPK-OD 59868/24-1AKS ze dne 22. května 2024, kterým byl odvolatel uznán vinným z přestupku podle § 125f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích ve znění účinném do 31. prosince 2023 (dále jen „zákon o provozu na pozemních komunikacích“), kterého se dopustil tím, že jako provozovatel vozidla v rozporu s ustanovením § 10 odst. 3 téhož zákona nezajistil, aby při užití vozidla na pozemních komunikacích byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená tímto zákonem, když nezjistěný řidič dne 14. července 2023 v 12:18:13 hod. na silnici I/4, v ulici Pasovská, pobílel domu č.p. 146, v obci Vimperk, směr Strážný, řídil motorové vozidlo registrační značky ■■■■■ v úseku, na kterém je nejvyšší povolená rychlost stanovena na 50 km/h, byla výše uvedenému motorovému vozidlu automatizovaným technickým prostředkem používaným bez obsluhy při dohledu na bezpečnost provozu na pozemních komunikacích změřena rychlost 56 km/h, po odečtení maximální možné odchylky měřícího zařízení ± 3 km/h byla určena výsledná rychlost vozidla nejméně 53 km/h, čímž porušil ustanovení § 18 odst. 4 zákona o provozu na pozemních komunikacích a toto jednání nezjistěného řidiče vykazuje znaky přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o provozu na pozemních komunikacích, **fakto**:

Podle ustanovení § 90 odst. 5 správního řádu se odvolání proti rozhodnutí Městského úřadu Vimperk, odboru dopravy a silničního hospodářství, č.j. MUVPK-OD 59868/24-1AKS ze dne 22. května 2024,

zanitá a napadené rozhodnutí se potvrzuje.

Odůvodnění

Zdejší odbor právní a krajský živnostenský úřad obdržel odvolání ■■■■■ nar. ■■■■■ ■■■■■ ■■■■■ trvale bytem ■■■■■ ■■■■■ ■■■■■ ■■■■■ doručeném dne 5. června 2024 a doplněném dne 14. června 2024, proti rozhodnutí Městského úřadu Vimperk, odboru dopravy a silničního hospodářství, č.j. MUVPK-OD 59868/24-1AKS ze dne 22. května 2024, kterým byl odvolatel uznán vinným z přestupku podle § 125f odst. 1 zákona o provozu na pozemních komunikacích, kterého se dopustil tím, že jako provozovatel vozidla v rozporu s ustanovením § 10 odst. 3 téhož zákona nezajistil, aby při užití vozidla na pozemních komunikacích byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená tímto zákonem, když nezjistěný řidič dne 14. července 2023 v 12:18:13 hod. na silnici I/4, v ulici Pasovská, pobílel domu č.p. 146, v obci Vimperk, směr Strážný, řídil motorové vozidlo registrační značky ■■■■■ v úseku, na kterém je nejvyšší povolená rychlost stanovena na 50 km/h, byla výše uvedenému motorovému vozidlu automatizovaným technickým prostředkem používaným bez obsluhy při dohledu na bezpečnost provozu na pozemních komunikacích změřena rychlost 56 km/h, po odečtení maximální možné odchylky měřícího zařízení ± 3 km/h byla určena výsledná rychlost vozidla

nejméně 53 km/h, čímž porušil ustanovení § 18 odst. 4 zákona o provozu na pozemních komunikacích a toto jednání nezjištěného řidiče vykazuje znaky přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o provozu na pozemních komunikacích.

Vzhledem k tomu, že byl odvolatel shledán vinným ze spáchání výše uvedeného přestupku, rozhodl správní orgán, s odkazem na ustanovení § 125c odst. 5 písm. g) zákona o provozu na pozemních komunikacích o uložení pokuty ve výši 1.500,- Kč. Podle ustanovení § 95 odst. 1 zákona o přestupcích byla odvolateli uložena rovněž povinnost nahradit náklady spojené s projednáváním přestupku, a to v paušální částce, stanovené vyhláškou č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hraď jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení ve výši 1.000,- Kč.

Odvolatel v podání odvolání uvádí, že nebyly splněny zákonné podmínky a nebyl ani naplněn skutkový stav přestupku ve smyslu přestupkového zákona. Předně nebylo doručeno oznámení o přestupku. Tato skutečnost je důvodem pro zamítnutí rozhodnutí. Správní orgán odmítl přes písemnou výzvu poskytnout odvolateli důkazy a rozhodl účelově, tendenčně a podjatě. Což mimo jiné prokazuje i skutečnost, že správní orgán své rozhodnutí zdůvodňuje tendenčním a účelovým tvrzením: „Toto jednání nezjištěného řidiče vykazuje znaky přestupku podle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o provozu na pozemních komunikacích.“ K naplnění skutkové podstaty uvedeného ustanovení (překročí nejvyšší dovolenou rychlost o 10 km/h a více), však nedošlo. Odvolatel má za to, že tato skutečnost splňuje podmínky pro zrušení rozhodnutí. Odvolatel, žádá, aby správní orgán výhradně doručoval písemnosti do DS: [REDAKCE]

Správní orgán na výzvu k zaslání důkazů, o které opírá své rozhodnutí doručil pouze jediný důkaz, a to dvojici fotografií z místa přestupku. Z fotografií nelze ověřit konkrétní místo měření ani měřenou vzdálenost. Mělo by se jednat o přehledný a bezpečný úsek někde v ulici Pšovská.

Podle odvolatele se správní orgán nevypořádá s materiální stránkou přestupku. Odůvodnění je zcela nedostatečné, a jedná se o čistě paušální závěr. Správní orgán musí vždy prokázat materiální aspekt přestupku nikoliv presumovat. Argumentace správního orgánu vychází z chybného výkladu zákona, že naplněním formální stránky přestupku došlo automaticky k naplnění i materiální stránky. Překročení povolené rychlosti o 3 km/h, je v běžném provozu lidskými smysly zcela nerozpoznatelné a neznamená automaticky ohrožení bezpečnosti a plynulosti silničního provozu. A to i s ohledem na skutečnost, že komunikace vede z valně části nezastavěnou lokalitou, širokou vozovkou a krajnicí, za dobrého, suchého počasí bez provozu a pohybu osob. Vnímání relativní rychlosti při běžném ovládání vozidla (sledování děje před sebou, za sebou, vlevo, vpravo, reagování na terén apod.) se obtížně hrdá a v porovnání, se stacionárním měřením, které na rozdíl od řidiče, nezohledňuje nic jiného, je nesrovnatelný. V porovnání metody měření rychlosti je neireální ručkový tachometr oproti stacionárnímu měření velmi nepřesný. Umožňuje jen hrubý odečet bez konkrétního číselného vyjádření. Řidič tak skutečnou reálnou rychlost nezná a víceméně ji odhaduje. Skutečnost, že na měřeném úseku není žádný ukazatel aktuální rychlosti vozidla, či jiné bezpečnostní prvky, které by upozornily na vyšší rychlost, pak lze dovodit, že bezpečnost a plynulost silničního provozu v dané lokalitě není pro správní orgán tak důležitá a zásadní v porovnání s urputností (bez pardonu) trestat i malé, obtížně hledatelné odchylky rychlosti. Z ustálené judikatury lze dovodit, že čím nižší je odchylka od maximální povolené rychlosti, tím jsou kladeny vyšší požadavky na zdůvodnění materiální povahy přestupku. Správní orgán však této povinnosti nedostál. Ve svém odůvodnění uvádí, že jako stěžejní důkaz považuje fotografie daného vozidla. V podstatě žádné jiné důkazy nemá. Což je s ohledem na prokázání materiální povahy v tomto případě nedostatečné. Fotografie je jen jedním z důkazů, nikoliv jediným pro prokázání naplnění materiální povahy přestupku, (citace rozsudků NSS).

Dále odvolatel uvádí, že správní orgán opakovaně uvádí, že *uvedené jednání obviněného naplňuje skutkovou podstatu přestupku v provozu na pozemních komunikacích v ust. §125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o provozu na pozemních komunikacích*. Podle odvolatele skutková podstata zmínovaného paragrafovaného znění zákona naplněna nebyla. Tento zákon říká: *Fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že v provozu na pozemních komunikacích ... překročí nejvyšší dovolenou rychlost o 10 km/h a více*. Správní orgán sám uvádí, že byla naměřena rychlost o 3 km/h vyšší. Je tedy zřejmé, že k naplnění skutkové podstaty tohoto přestupku, prokazatelně nedošlo. A nedošlo k němu, s velkou rezervou, ani bez odečtu tolerance chyby měření 3 km/h. Podle odvolatele se správní orgán dopustil chybné právní kvalifikace.

Z odůvodnění správního orgánu plyne, že oznámení o přestupku ani příkaz o vině ze spáchání přestupku, neobsahovalo žádné důkazy o naplnění formální tak materiální povahy přestupku. Správní orgán se členě dokazování vyhlýtal, postupoval tendenčně a účelově tak, aby mohl vydat rozhodnutí o vině. V odůvodnění dokonce uvádí, že obviněný nedokázal svou nevinu. Správní orgán je povinen prokázat vinu, a to bez jakýchkoliv pochybností. Důkazní břemeno správní orgán neunesl, a spolehl se na pouhá tvrzení a „šermování s paragrafy“, které mělo nahradit relevantní a přezkoumatelné důkazy. Z tohoto důvodu se odvolatel nemohl relevantně a účelně bránit obvinění věcnou a právní argumentací.

Správní orgán přes písemnou výzvu k zaslání důkazů, kromě dvou radárových snímků, bez odůvodnění nevyhověl. Odvolatel se nemohl vyjádřit ani k údajně doručenému a podepsanému oznámení o přestupku ze 14. srpna 2023.

Závěrem odvolatel poukazuje na povinnost úřadů zasílat poštu prostřednictvím datové schránky fyzické osoby, je-li zřízena. Zákon neupravuje rozdíl mezi fyzickou osobou a fyzickou osobou podnikající. A to z logického důvodu, jelikož se vždy jedná fyzicky o stejného jedince. V opačném případě by musel správní orgán doložit, že zásilka byla doručena nepodnikajícímu subjektu. Správní orgán se o doručení do datové schránky ani nepokusil, a to ani v případě, že sám pro komunikaci datovou schránku se správní orgánem používal.

Zvýše uvedeného plyne, že správní orgán podle odvolatele vydal nezákonné rozhodnutí a žádá odvolací správní orgán, aby toto rozhodnutí zrušil.

Ze spisového materiálu se zjišťuje, že Městskému úřadu Vimperk, odboru dopravy a silničního hospodářství (dále též „správní orgán“) bylo dne 19. července 2023 doručeno oznámení Městské policie Vimperk, pod č. j. DSA/DSA1/0175265/2023 o přestupku řidiče, jehož totožnost není známa, při řízení motorového vozidla RZ [REDAKCE] [REDAKCE] ke kterému došlo dne 14. července 2023 v 12:18:13 hodin na silnici I. třídy č. 4 v ulici Pasovská, pobyt domu č.p. 148, v obci Vimperk, směr Strážný, kdy byla výše uvedenému motorovému vozidlu automatizovaným technickým prostředkem používaným bez obsluhy při dohledu na bezpečnost provozu na pozemních komunikacích změřena rychlost 56 km/h, po odečtení maximální možné odchylky měřícího zařízení ± 3 km/h byla určena výsledná rychlost vozidla nejméně 53 km/h, čímž poruší ustanovení § 18 odst. 4 zákona o provozu na pozemních komunikacích a toto jednání nezjištěného řidiče vykazuje znaky přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o provozu na pozemních komunikacích. Součástí oznámení byl i záznam o přestupku s výstupem z provedeného měření, stanovisko – souhlas k měření rychlosti vozidel – sdělení Krajského ředitelství policie Jihočeského kraje a ověřovací list použitého silničního rychloměru SYDO Traffic Velocity, výrobní číslo GEMVEL0104 s datem ověření do 27. března 2024.

Správní orgán na základě oznámení vyhotovil podle § 125h odst. 1 zákona o provozu na pozemních komunikacích dne 11. srpna 2023 výzvu k uhrazení určené částky ve výši 500,-Kč, za přestupek ze dne 14. července 2023 v 12:18:13 hodin, doručenou odvolateli dne 14. srpna 2023. V zaslání výzvy byl odvolatel řádně poučen o podmínkách uhrazení výzvy, příp. o sdělení osoby řidiče a případných následcích. Odvolatel určenou částku ve stanoveném termínu 30 dnů neuhradil ani nesdělil osobu řidiče.

Dne 28. února 2024 vydal správní orgán usnesení, kterým byla přestupková věc nezjištěného řidiče odložena podle ustanovení § 76 odst. 1 písm. l) zákona o odpovědnosti za přestupky, protože se do 60 dnů od přijetí oznámení nepodařilo zjistit skutečnosti odůvodňující zahájení řízení proti určité osobě. Téhož dne vypracoval správní orgán příkaz č. MUVPK-OD 22784/24-JAKS, kterým byl odvolatel uznán vinným ze spáchání přestupku podle ustanovení § 125f odst. 1 zákona o provozu na pozemních komunikacích. Příkaz byl odvolateli doručen dne 5. března 2024. Dne 8. března 2024 byl správnímu orgánu doručen odpor proti příkazu.

Následně správní orgán vyhotovil dne 18. března 2024 výzvu k vyjádření se k podkladům před vydáním rozhodnutí ve lhůtě 10 pracovních dnů od doručení této výzvy. Po uplynutí této lhůty bude ve věci vydáno rozhodnutí. Ve výzvě byl odvolatel poučen podle ustanovení § 80 odst. 2 zákona o přestupcích o právu požadovat nařazení ústního jednání. Výzva byla odvolateli doručena dne 2. dubna 2024 (říce).

Dne 17. dubna 2024 byla ze strany odvolatele ke správnímu orgánu doručena reakce na výzvu k vyjádření se k podkladům rozhodnutí, ve které odvolatel uvedl, že správní orgán pro svá tvrzení a obvinění nedoložil žádný důkaz, tak se nemá k čemu vyjadřovat. Pokud má správní orgán nějaké průkazné důkazy pro své tvrzení, žádá, aby mu byly zaslány. Dále odvolatel vyzývá správní orgán, aby pro písemnou komunikaci využíval DS: [REDAKCE]

Dne 18. dubna 2024 správní orgán vypracoval sdělení k vyjádření se k podkladům rozhodnutí, ve kterém uvedl, že dne 11. srpna 2023 byla odvolateli zaslána výzva provozovatel vozidla k uhrazení určené částky, kterou převzal dne 14. srpna 2023. Ve výzvě byl kromě popisu skutkové podstaty přestupku, také odkaz na webové stránky, na kterých byla příslušná fotodokumentace k dispozici. Odvolatel měl podle správního orgánu veškeré důkazy o spáchání přestupku k dispozici. Správní orgán znovu odvolateli zaslal fotodokumentaci přestupku. Dále správní orgán poučil odvolatele ohledně doručování písemností do DS. Správní orgán poučil odvolatele, že lhůta pro vyjádření se k podkladům márně uplynula dne 13. dubna 2024. Dále správní orgán uvedl, že má stromáňově veškeré podklady pro rozhodnutí, ukončí dokazování a přistoupí k vydání rozhodnutí, neboť správní spis obsahuje dostatek důkazů pro jeho vydání.

Dne 23. dubna 2024 bylo ke správnímu orgánu doručeno vyjádření se k důkazu společně s námítkou podjatosti ve věci 53821/2023 MUVPK-OD 22784/24-JAKS, MUVPK-OD 31208/24-JAKS, MUVPK-OD 45559/24-JAKS.

Správní orgán doplnil spis o vyjádření k námitce podjatosti, č.j. MUVPK-OD 48846/24-JAKS a o usnesení, č.j. MUVPK-OD 52337/24-ČER ze dne 6. května 2024 o tom, že oprávněná úřední osoba Ing. Marie Jakšová není vyloučena z projednávání a rozhodování v řízení vedeném na odboru dopravy a silničního hospodářství Městského úřadu Vimperk, které bylo zahájeno pod sp. zn. 53821/2023, ve věci dopravního přestupku, který je uveden v ustanovení § 125f odst. 1 zákona o provozu na pozemních komunikacích.

Dne 22. května 2024 správní orgán vyhotovil rozhodnutí ve věci, proti kterému bylo dne 5. června 2024 podáno blanketní odvolání, které bylo po výzvě dne 14. června 2024 doplněno.

Odvolání bylo podáno před uplynutím odvolací lhůty účastníkem řízení a je tedy podle ust. § 81 odst. 1 a § 83 odst. 1 správního řádu včasné a přípustné.

Odvolací správní orgán přezkoumal napadené rozhodnutí v souladu s ust. § 98 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky a ust. § 89 odst. 2 správního řádu. Výroková část tohoto rozhodnutí je v souladu s ust. § 68 odst. 2 správního řádu a ust. § 93 zákona o odpovědnosti za přestupky. Dále pak správní orgán v odůvodnění předmětného rozhodnutí uvádí, na základě, kterých podkladů předmětný přestupek zjistil a použil jako důkaz v dané věci. Správní orgán ve svém rozhodnutí zhodnotil důkazy, které provedl. Rovněž zhodnotil společenskou nebezpečnost skutku. Při ukládání správního trestu správní orgán postupoval v souladu se zákonem. Při ukládání povinnosti uhradit náklady řízení nebylo shledáno žádné pochybení, správní orgán postupoval v souladu se zákonem. Dle odvolacího orgánu, správní orgán zjistil přesný a skutečný stav věci, provedl řádné dokazování, zajistil si všechny potřebné důkazy pro vydání rozhodnutí a uznání odvolatele vinným. Po přezkoumání uvedeného rozhodnutí a provedení řízení odvolací správní orgán konstatuje, že odvolání proti rozhodnutí správního orgánu není důvodné.

Podle ust. § 125f odst. 1 zákona o provozu na pozemních komunikacích: *„Provozovatel vozidla se dopustí přestupku tím, že v rozporu s § 10 nezajistí, aby při užití vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená tímto zákonem.“*

Podle ust. § 10 odst. 3 zákona o provozu na pozemních komunikacích: *„Provozovatel vozidla zajistí, aby při užití vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená tímto zákonem.“*

Podle § 125f odst. 2 zákona o provozu na pozemních komunikacích provozovatel vozidla za přestupek podle odstavce 1 odpovídá, pokud

a) porušení pravidel bylo zjištěno prostřednictvím automatizovaného technického prostředku používaného bez obsluhy při dohledu na bezpečnost provozu na pozemních komunikacích nebo se jedná o neoprávněné zastavení nebo stání,

b) porušení povinností řidiče nebo pravidel provozu na pozemních komunikacích vykazuje znaky přestupku podle tohoto zákona a

c) porušení pravidel nemá za následek dopravní nehodu.

V posuzovaném případě se jedná o překročení nejvyšší dovolené rychlosti. Výše bylo popsáno konkrétní jednání nezjištěného řidiče, kterého se dopustil dne 14. července 2023. Podle ustanovení § 18 odst. 4 zákona o provozu na pozemních komunikacích, *v obci smí jet řidič rychlostí nejvýše 50 km.h⁻¹, a jde-li o dálnici nebo silnici pro motorová vozidla, nejvýše 80 km.h⁻¹.*

Podle § 2 písm. b) zákona o provozu na pozemních komunikacích *„provozovatel vozidla je vlastník nebo jiná osoba, která je jako provozovatel zapsána v registru silničních vozidel podle zvláštního právního předpisu nebo obdobné evidenci jiného státu.“*

V nyní posuzovaném případě se jedná o tzv. objektivní odpovědnost provozovatele motorového vozidla s možností liberace, tzn. odpovědnost osoby za škodlivý následek bez ohledu na zavinění, kdy zákon stanoví, ve kterých případech provozovatel za přestupek neodpovídá. Nejedná se ovšem o prolomení ústavně zakotvené možnosti v určitých případech nevypovídat, avšak zahrnuje skutečnost, že provozovatel vozidla nese do určité míry odpovědnost za vozidlo, které provozuje, a to i v případě, kdy jej neřídí, a lze mu tedy připsat určité negativní následky porušení pravidel, pokud není zjištěn pachatel přestupku. Pro naplnění skutkové podstaty uvedeného přestupku tedy postačuje, že zde existuje subjekt přestupku, tzn. osoba, jež se protiprávního jednání dopustila, v daném případě provozovatel, který nesplnil povinnost uloženou mu zákonem, objekt přestupku, což je právem chráněný zájem, na který delikvent útočí, zde povinnost provozovatele vozidla zajistit, aby při užití vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená tímto zákonem a objektivní stránka přestupku, tj. protiprávní jednání osoby odlišné od provozovatele tkvící v porušení pravidel provozu na pozemních komunikacích a vykazující znaky přestupku.

Uvedené jednání tak naplňuje skutkovou podstatu přestupku v provozu na pozemních komunikacích uvedeného v § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o provozu na pozemních komunikacích. Povinnost provozovatele vozidla je pak dána ustanovením § 10 odst. 3 téhož zákona. Je tedy zřejmé, že zde existuje subjekt přestupku objekt přestupku i objektivní stránka přestupku, přičemž mezi jednáním a následkem existuje bezprostřední příčinná souvislost, neboť odvolatel nezajistil, byly užitím vozidla dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená tímto zákonem a jednáním toho řidiče došlo k porušení pravidel provozu na pozemních komunikacích, spočívajícím v porušení dopravního značení. Za to že se tak nestalo, nese provozovatel vozidla objektivní odpovědnost a tyto skutečnosti byly v řízení náležitě prokázány. Uvedené jednání je podloženo spisovým materiálem, zejména fotografickým výstupem z použitých měřičů rychlosti.

Nezjistil-li správní orgán do 60 dnů ode dne, kdy se o přestupku dozvěděl, skutečnosti odvodňující zahájení řízení o přestupku proti určité osobě, věc odloží podle § 76 odst. 1 písm. f) zákona o odpovědnosti za přestupky a následně zahájí řízení o přestupku provozovatele vozidla podle § 125f odst. 1 zákona o provozu na pozemních komunikacích, pro porušení § 10 odst. 3 tohoto zákona. Dle ustanovení § 125f odst. 1 zákona o provozu na pozemních komunikacích se právnická nebo fyzická osoba dopustí přestupku tím, že jako provozovatel vozidla v rozporu § 10 nezajistí, aby při užití vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená tímto zákonem. Za přestupek provozovatele vozidla podle odst. 1 se uloží pokuta a pro určení výše pokuty se použije rozmezí pokuty pro přestupek, jehož znaky porušení pravidel provozu na pozemních komunikacích vyžaduje, pokuta však nepřevyší 10 000,- Kč. Správní orgán v souladu s ustanovením § 125f odst. 4 zákona o provozu na pozemních komunikacích zahájí řízení proti odvolateli, neboť byly splněny podmínky o zahájení řízení o přestupku provozovatele vozidla, kdy došlo k odložení věci a následně tak byly splněny podmínky pro zahájení řízení proti provozovateli vozidla - odvolateli. Tento postup nebyl ani v rozporu s ustanovením § 125h odst. 5 věta druhá zákona o provozu na pozemních komunikacích, dle něhož, je-li určená částka uhrazena nejpozději v den splatnosti, věc se odloží s tím, že v opačném případě se pokračuje v řešení přestupku.

K odvolacím námítkám nedřívený správní orgán uvádí následující:

K materiální stránce přestupku odvolací správní orgán uvádí, že na daném úseku byla u vozidla RZ: ■■■ ■■■ silničním rychloměrem naměřena průměrná rychlost 56 km/h, která pak byla upravena o možnou odchylku měření, takže výsledné měření bylo 53 km/h. Na základě zjištěných podkladů a důkazů je zřejmé, že odvolatel se daného přestupku dne 14. července 2023 dopustil a nezjištěný řidič překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci, která je stanovena na 50 km/h, kdy mu byla naměřena rychlost 56 km/h, po odečtení odchylky 43 km/h, rychlost 53 km/h, což je o 3 km/h více, než je povoleno. V tomto případě správní orgán zjistil přesný a skutečný stav věci a není důvodná pochybnost o tom, že se odvolatel daného přestupku, kdy jako provozovatel vozidla nezajistil, aby byly jeho vozidlem dodržovány povinnosti řidiče a pravidla silničního provozu, dopustil. Správní orgán má záznam ze silničního rychloměru, kde je uveden datum a čas, označení silnice a směr, naměřenou průměrnou rychlost, maximální dovolenou rychlost a má vozidlo, kterým byl daný přestupek spáchán s dobře čitelnou registrační značkou. Tyto shora uvedené skutečnosti nelze zpochybnit. Součástí spisu pak je ověřovací list č. 8012-OL-70187-23.

V posuzovaném případě provozovatel nezajistil, aby neustanovený řidič dodržoval zákonem stanovenou maximální rychlost v obci, když došlo k jejímu překročení v daném případě o 3 km/h. K tomuto pak odkazujeme např. na usnesení NSS č. 10 As 376/2021 ze dne 16. 11. 2021: „*Jednáni, jehož formální znaky jsou označeny zákonem za přestupek, naplňuje v běžně se vyskytujících případech materiální znak přestupku, neboť poruše d) ohraniče určitý zájem společnosti (rozsudek NSS ze dne 14. 12. 2009, č. 5 As 104/2008 - 45, č. 2011/2010 Sb. NSS, ve vztahu k novému přestupkovému zákonu též rozsudek NSS ze dne 29. 10. 2020, č. 9 As 173/2020 - 32, body 57-58). To platí především u ohraničovacích přestupků, o který v nyníjší věci rovněž jde (rozsudek NSS ze dne 27. 9. 2016, č. 6 As 187/2016-23, bod 20). Překročení maximální povolené rychlosti je takovým „běžně se vyskytujícím“ případem přestupku, u kterého formální a materiální stránka typicky splývá (17. 2. 2016, č. 1 As 237/2015 - 31, věc CYTEK, bod 25, nebo ze dne 20. 1. 2021, č. 2 As 212/2020 - 26, bod 25, kde NSS řešil i společenskou nebezpečnost překročení rychlosti o cca 8 km/h uprostřed obce). Je bez významu, že nedošlo k újmě na zdraví či majetku osob ani k přímému ohrožení osob nebo majetku (rozsudek ze dne 22. 8. 2019, č. 2 As 284/2018 - 38, bod 26).“*

Odvolací orgán zdůrazňuje, že v posuzovaném případě je předmětem řízení porušení jiné povinnosti, a to, že jako osoba, která je provozovatelem vozidla, nezajistila, aby osoba, která jeho vozidlo řídila, dodržela všechna pravidla silničního provozu stanovená zákonem. Nedodržení nejvyšší dovolené rychlosti by bylo předmětem řízení vedeného proti řidiči. V projednávané věci se však řidiče zjistit nepodařilo, a tak bylo vedeno řízení proti provozovateli vozidla. Skutkovou podstatou přestupku řidiče vozidla je chráněn zájem na tom, aby řidiči dodržovali dovolenou rychlost, naopak skutkovou podstatou přestupku provozovatele vozidla je chráněn zájem na tom, aby provozovatel vozidla zajistil, aby osoby užívající jeho vozidlo dodržovaly pravidla silničního provozu.

Z předloženého spisu je zřejmé, že odvolatel v daném případě nezjistil, aby osoba užívající jeho vozidlo dodržovala pravidla silničního provozu, a to dodržování nejvyšší dovolené rychlosti v obci. Komunikace, kde došlo k protiprávnímu jednání, je frekventovanou silnicí I. třídy, v měřeném úseku se zde nacházejí obytné domy, autobusová zastávka, restaurace Terasa s parkovištěm, tudíž lze předpokládat zvýšený pohyb chodců či projíždějících vozidel. Navíc je nutné uvést, že nezjištěný řidič řídil motorové vozidlo RZ: ■■■■■ dne 14. července 2023 a překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci, kdy tím porušil pravidla silničního provozu a ohrozil tím bezpečnost a plynulost silničního provozu. Pravidla silničního provozu jsou stanovena tak, aby se dopravním nehodám, ublížení na zdraví a ke škodě na majetku, co nejvíce předcházelo. Z těchto důvodů krom jiných pravidel silničního provozu byla stanovena i nejvyšší dovolená rychlost v obci a není v zákoně stanovena doba ani okolnosti, kdy tato rychlost dodržována být nemusí. Uvedené jednání porušilo veřejný zájem a došlo k naplnění materiální stránky přestupku. Jádrem významné okolnosti, které by ho vylučovaly, nepřistupily.

K námítkce podjatosti odvolací správní orgán uvádí, že o této bylo rozhodnuto usnesením, č.j. MUVPK-KS 52337/24-ČER ze dne 6. května 2024, podle kterého oprávněná úřední osoba k projednávání přestupku, referentka oboru dopravy a silničního hospodářství, Ing. Marie Jakšová není vyloučena z projednávání a rozhodování v řízení vedeném na odboru dopravy a silničního hospodářství Městského úřadu Vimperk, které bylo zahájeno pod sp. zn. 53821/2023, ve věci dopravního přestupku, které je uveden v ust. § 125f odst. 1 zákona o provozu na pozemních komunikacích.

K tomuto odvolací správní orgán odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu sp. zn. 6 As 128/2015 – 32, kde soud uvedl: „K tvrzení stěžovatele, že skutečnost, že určená částka (pokuta) je příjmem obce, zakládá důvodnou obavu, že při rozhodování nebudou obecni úřady postupovat nestranně, uvádí Nejvyšší správní soud následující. Situace, kdy orgán územního samosprávného celku rozhoduje v oblasti přenesené působnosti ve věcech, na kterých může mít zájem, není ničím výjimečným. Zajiště se pak nejedná o konstrukci protizájmů. V usnesení ze dne 20. 11. 2012, č. j. 1 As 89/2010 – 119, rozlišený senát Nejvyššího správního soudu uvedl, že „[r]ozhoduje-li orgán územního samosprávného celku ve správním řízení ve věci, která se týká zájmu tohoto územního samosprávného celku, je důvodem pochyb o nepodjatosti úřední osoby dle § 14 odst. 1 správního řádu její záměrně neobjektivní poměr k územnímu samosprávnému celku tehdy, je-li z povahy věci či jiných okolností patrné podstatné, že v důsledku tohoto záměrně neobjektivního poměru by mohl být její postoj k věci ověřen i jinými než zájmovými hledisky.“ Je tedy zřejmé, že v konkrétních případech mohou existovat okolnosti nasvědčující o podjatosti úřední osoby (skutečnost, že vybrané pokuty jsou příjmem obce, však takovou okolností sama o sobě není).“

Správní řád byl nadto novelizován a v ust. § 14 odst. 2 je uvedeno, že úřední osoba není vyloučena, pokud je pochybnost o její nepodjatosti vyvolána pracovníprávním vztahem k obci.

K tomu lze tedy shrnout, že ve věci rozhodovala oprávněná úřední osoba, u které nejsou dány žádné okolnosti nasvědčující, že je vyloučena z projednávání a rozhodování věci. Nesouhlas a vedením řízení a jeho výsledkem (resp. se samotným měřením rychlosti) není bez přistoupení dalších okolností důvodem podjatosti.

Dále odvolací správní orgán uvádí, že správní orgán na základě oznámení vyhotovil podle ust. § 125h odst. 1 zákona o provozu na pozemních komunikacích dne 17. května 2023 výzvu k uhrazení určené částky ve výši 500,- Kč, za přestupek ze dne 14. července 2024 v 12:18:13 hodin, doručenou odvolateli dne 14. srpna 2023. V zastaralé výzvě byl odvolatel řádně poučen o podmínkách uhrazení výzvy, příp. o sdělení osoby řidiče a případných následcích. Odvolatel určenou částku ve stanoveném termínu 30 dnů neuhradil a ani nesdělil osobu řidiče. Správní orgán tedy v souladu se zákonem vydal shora uvedený příkaz. Odvolatel proti vydanému příkazu podal odpor. Správní orgán měl ve spisové dokumentaci nasbírané všechny potřebné podklady a důkazy, a proto mohl ve věci rozhodnout. Ve věci tedy bylo vydáno napadené rozhodnutí, proti kterému se odvolatel odvolal.

Dále odvolací správní orgán odkazuje na nálezy Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 15/16 ze dne 16. 5. 2018, v němž ústavní soud mimo jiné konstatoval: „Odpovědnost provozovatele vozidla za správní delikt podle § 125f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění účinném do 30. června 2017, je věcně opodstatněna tím, že právě na provozovatele vozidla, kterým je buď vlastník, nebo jiná osoba se souhlasem vlastníka, zpravidla závisí, kdo vozidlo užívá. Provozovatel vozidla odpovídá za správní delikt bez ohledu na zavinění, jeho odpovědnost primárně neslouží potrestání řidiče, který porušil některou z povinností řidiče nebo pravidel provozu na pozemních komunikacích. Vůli řidičům má působit zejména preventivní, aby se porušování těchto povinností do budoucna nedopouštěli. Předpokládá se, že provozovatel vozidla ví, kdo v době spáchání přestupku podle zákona o silničním provozu užívá jeho vozidlo, jakou i že má zájem domoci se po řidiči náhrady zaplacené pokuty, respektive určené částky, případně, že bude na řidiče v rámci vzájemných vztahů působit jiným způsobem tak, aby se porušení povinností neopakovalo, včetně možnosti zamezit mu v dalším užívání vozidla. Pokud by provozovatel vozidla na porušování povinností řidiče nebo pravidel provozu na pozemních komunikacích adekvátně

nereagoval, vystavil by se riziku, že v budoucnu sám ponese případné další sankční následky.(...) Správní delikt podle § 125f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění účinném do 30. června 2017, zasahuje výlučně do vlastnického práva provozovatele vozidla podle čl. 11 odst. 1 Listiny základních práv a svobod. S obviněním ze spáchání tohoto deliktu není spojen žádný významný zásah do osobnostních práv obviněného, který by se například v podobě určitého stigmatizujícího působení dotýkal jeho jména a dobré pověsti. Pokuta, respektive určená částka, sice nepřímou umožňuje potrestání porušení povinností řidiče a pravidel provozu na pozemních komunikacích, vzhledem k objektivní odpovědnosti provozovatele vozidla má však spíše regulační funkci ve vztahu k jednání účastníků silničního provozu. Tím vším se tento správní delikt liší od některých jiných správních deliktů, u nichž uznání vinným vypovídá o určitém společensky škodlivém jednání obviněného, což prostor pro jakoukoliv formu objektivní odpovědnosti podstatně zužuje.(...) Zásada presumpce nevinoty podle čl. 40 odst. 2 Listiny základních práv a svobod nebrání objektivní odpovědnosti za správní delikt. Jde o procesní zásadu vztahující se k trestnímu řízení, respektive k řízení o trestním obvinění, z níž samotné však neplynou omezení pro stanovení skutkových podstat trestných činů či správních deliktů. Takováto omezení lze naopak – v závislosti na povaze deliktu i právních následcích, které jsou spojeny s jeho spácháním – dovozovat z jiných ústavně zaručených základních práv a svobod. Právě takto dotčená základní práva, a nikoliv zásada presumpce nevinoty, jsou rozhodujícím kritériem přípustnosti objektivní odpovědnosti za správní delikt.(...) Samotná možnost provozovatele vozidla vyhnout se stíhání pro správní delikt podle § 125f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění účinném do 30. června 2017, označením řidiče vozidla, která je důsledkem subsidiarity tohoto správního deliktu k přestupku řidiče, ještě nezakládá právní či faktickou překážku uplatnění práva odeprít výpověď pro nebezpečí trestního stíhání jeho nebo jeho osoby blízké podle čl. 37 odst. 1 Listiny základních práv a svobod. Každý z těchto správních deliktů sleduje jiný účel. Zatímco subjektivní odpovědnost řidiče za přestupek je následkem jeho protiprávního jednání, objektivní odpovědnost provozovatele vozidla za správní delikt je výrazem jeho širší odpovědnosti jako vlastníka vozidla, respektive osoby, která vozidlo se souhlasem jeho vlastníka provozuje. Zákon může stanovit provozovateli vozidla povinnosti k zajištění účinné regulace silničního provozu, kterou si vyžaduje masivní využívání motorových vozidel, s nimiž jsou přirozeně spojena některá nebezpečí pro životy, zdraví a majetek lidí. Každý, kdo se rozhodne opatřit si vozidlo, si musí být těchto povinností vědom."

K námitce nepřesného určení místa spáchání odvolací správní orgán sděluje, že vymezení místa spáchání přestupku je uvedeno ve výroku napadeného rozhodnutí zcela jednoznačně a nejsou žádné pochybnosti, kde ke skutku došlo, jednání není zaměnitelné s jiným jednáním., m. Dále jsou místo a vzdálenost seznatelné ze záznamu silničního rychloměru, který byl odvolateli zaslán společně s výzvou a poté ještě jednou během správního řízení. Kdy na záznamu ze silničního rychloměru je uveden datum a čas, označení silnice a směr, naměřená průměrná rychlost, maximální dovolená rychlost a rychlost, kterou má vozidlo, kterým byl daný přestupek spáchán s dobře čitelnou registrační značkou. Správní orgán v napadeném rozhodnutí navíc k dané věci uvedl, že: *„Zároveň se jedná o úsekové měření, kde lze měření automaticky provádět ve 100 metrech až 10 kilometrech dlouhém úseku komunikace. Tento měřicí úsek je definován dvojicí příčných čar přes jízdní pruh komunikace, a to na začátku a na konci měření. V daném úseku je pak systémem zaznamenána prostřednictvím kamer registrační značka projíždějícího vozidla. Kamera spolu s fotografií každého projíždějícího vozidla zaznamená čas vjezdu a čas výjezdu z daného úseku a podle rozdílu časů dojde k následnému vyhodnocení doby průjezdu vůči ujeté vzdálenosti, čímž systém vyhodnotí průměrnou rychlost. Dále, ačkoliv zákon o silničním provozu obligatorně nestanovuje, aby měřené úseky byly označeny dopravními značkami, tak měřený úsek v obci Vimperk ulice Pasovská je osazen na začátku a na konci úseku měření svislými dopravními značením IP 31a „Měření rychlosti! A IP 31b „Konec měření rychlosti“, tudíž blíže nezjištěný řidič vozidla je včas informován o tom, že projíždí úsekem měření. Správní orgán považuje za zcela prokázané, že obviněný naplnil skutkovou podstatu přestupku provozovatele vozidla, který je uveden v ustanovení § 125f odst. 1 zákona 361/2000 Sb., a proto jej uznal vinným."*

Dále odvolatel ve svém opravném prostředku uvádí, že se správní orgán dopustil chybné právní kvalifikace, kdy podle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o provozu na pozemních komunikacích se *„Fyzická osoba dopustí přestupku tím, že v provozu na pozemních komunikacích při řízení vozidla překročí nejvyšší dovolenou rychlost o 10 km.h-1 a více."*

K uvedenému odvolací správní orgán konstatuje, že odvolatelem výše uvedená právní kvalifikace přestupku je paragrafově znění skutkové podstaty přestupku zákona o provozu na pozemních komunikacích, ale až po nabytí účinnosti nové právní úpravy, tj. od 1. ledna 2024. Správní orgán v dané věci rozhodoval podle zákona účinného v době spáchání přestupku provozovatele, protože znění právní úpravy účinné do 31. prosince 2023 je pro pachatele příznivější. Sám správní orgán uvedl ve svém rozhodnutí odkaz na ust. § 2 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky kdy se *„Odpovědnost za přestupek posuzuje podle zákona účinného v době spáchání"*

přestupku; podle předějšího zákona se posuzuje jen tehdy, je-li to pro pachatele přestupku (dále jen "pachatel") příznivější."

Znění zákona o provozu na pozemních komunikacích účinného od 1. ledna 2024:

Právní kvalifikace: Podle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o provozu na pozemních komunikacích se *„Fyzická osoba dopustí přestupku tím, že v provozu na pozemních komunikacích při řízení vozidla překročí nejvyšší dovolenou rychlost o 10 km.h-1 a více.“*

Pokuta se ukládá podle ust. 125c odst. 5 písm. d) zákona o provozu na pozemních komunikacích, kdy výše pokuty je stanovena rozmezím 2.000,- až 5.000,- Kč.

Znění zákona o provozu na pozemních komunikacích účinného do 31. prosince 2023:

Právní kvalifikace: Podle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o provozu na pozemních komunikacích se *„Fyzická osoba dopustí přestupku tím, že v provozu na pozemních komunikacích při řízení vozidla překročí nejvyšší dovolenou rychlost v obci o méně než 20 km.h-1 nebo mimo obec o méně než 30 km.h-1.“*

Pokuta se ukládá podle ust. 125c odst. 5 písm. g) zákona o provozu na pozemních komunikacích, kdy výše pokuty je stanovena rozmezím 1.500,- až 2.500,- Kč.

Za přestupek provozovatele vozidla je pak ukládána pokuta podle přestupku, jehož znaky porušení povinnosti řídiče nebo pravidel provozu na pozemních komunikacích vykazuje.

Dále odvolatel poukazuje na povinnost správních orgánů doručovat písemnosti do datové schránky, pokud ji má fyzická osoba zřízenou. Odvolatel uvádí, že zákon nerespektuje rozdíly mezi fyzickou osobou a fyzickou osobou podnikající. Správní orgán se uvedenou námitkou zabýval během řízení v napadeném rozhodnutí.

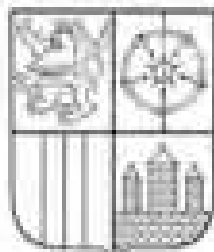
Odvolací správní orgán uvádí, že podle ust. § 19 odst. 1 správního řádu *„Písemnost doručuje správní orgán, který ji vyhotoví. Správní orgán doručí písemnost prostřednictvím veřejné datové sítě do datové schránky. Neče-li písemnost takto doručit, může ji doručit správní orgán sám; v zákonem stanovených případech může písemnost doručit prostřednictvím obecního úřadu, jemu rovněž postaveného správního orgánu (dále jen „obecní úřad“) nebo prostřednictvím policejního orgánu příslušného podle místa doručení; je-li k řízení příslušný orgán obce, může písemnost doručit prostřednictvím obecní policie.“*

Podle ust. § 19 odst. 2 správního řádu *„Není-li možná písemnost doručit prostřednictvím veřejné datové sítě do datové schránky, lze ji doručit také prostřednictvím provozovatele poštovních služeb. Správní orgán zvolí takovou poštovní službu, aby z uzavřené poštovní zprávy vyplynula povinnost dodat poštovní zásilku obsahující písemnost způsobem, který je v souladu s požadavky tohoto zákona na doručení písemnosti.“*

Podle ust. § 17 odst. 1 zákona 300/2008 Sb., zákona o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů: *„Umožňuje-li to povaha dokumentu, orgán veřejné moci jej doručuje jinému orgánu veřejné moci prostřednictvím datové schránky; pokud se nedoručuje na místo. Umožňuje-li to povaha dokumentu a má-li fyzická osoba, podnikající fyzická osoba nebo právnická osoba zřízenou svou datovou schránku, orgán veřejné moci doručuje dokument této osobě prostřednictvím datové schránky, pokud se nedoručuje veřejnou vyhláškou nebo na místě. Doručuje-li se způsobem podle tohoto zákona, ustanovení jiných právních předpisů upravující způsob doručení se nepoužijí.“*

Dále odvolací orgán uvádí, že ze zákona vyplývá, že má-li v konkrétním případě podnikající fyzická osoba zřízenou datovou schránku podnikající fyzické osoby, je správní orgán povinen doručovat do datové schránky podnikající fyzické osoby pouze písemnosti ve věcech podnikání, kdy by bylo doručováno podle zákona o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů. V daném případě je účastník řízení ■■■■■ v postavení fyzické osoby, který má zřízenou pouze datovou schránku podnikající fyzické osoby, nikoliv datovou schránku fyzické osoby – z hlediska práva pak jde o dvě různé osoby. Z uvedeného vyplývá, že v daném případě byly veškeré písemnosti, které byly doručovány poštou na adresu trvalého bydliště, doručovány správně podle ust. § 20 odst. 1 správního řádu, kdy se *„fyzické osobě písemnost doručuje na adresu pro doručování (§ 19 odst. 4), na adresu zvidňovanou v informačním systému evidence obyvatel, na kterou ji mají být doručovány písemnosti, na adresu jejího trvalého pobytu, ve věcech podnikání do místa podnikání, nebo při doručování prostřednictvím veřejné datové sítě na její elektronickou adresu; fyzické osobě lze však doručit, kolikrát bude zastřešena. Provádí-li doručení sám správní orgán, mohou osoby doručení provádějící doručit i mimo území obvod tohoto správního orgánu.“*

Ke správnímu trestu, uloženému napadeným rozhodnutím, odvolací orgán odkazuje na ust. § 125f odst. 4 zákona o provozu na pozemních komunikacích, podle něhož se za přestupek podle odstavce 1 téhož ustanovení ukládá pokuta. Pro určení její výše se použije rozmezí pokuty pro přestupek, jehož znaky porušení pravidel provozu na

KRAJSKÝ ÚŘAD

JIHOČESKÝ KRAJ

Odbor právní a krajský živnostenský úřad

Oddělení správní

U Zimního stadionu 1952/2

370 76 České Budějovice

KUJCK0010PPMY

Naše č. j.: KJ/00K/92617/2024
Sp. zn.: OP2U-správr. 89117/2024/jaryl SO2

Vyřadil: Ing. Jaroslav Rynda
Telefon: 386 720 369
E-mail: rynda@kraj-jihocesky.cz

Datum: 29. 7. 2024

Rozhodnutí

Krajský úřad Jihočeského kraje, odbor právní a krajský živnostenský úřad, příslušný k přezkoumání rozhodnutí orgánů obcí podle ust. § 67 odst. 1 písm. a) zákona č. 129/2000 Sb., o krajích, ve znění pozdějších předpisů, a jako příslušný odvolací správní orgán podle § 89 odst. 1 a § 178 odst. 1 zák. č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „správní řád“), rozhodl o odvolání **MDr. Jana Strnada, advokáta, IČ: 7046073**, Škrétova 42/2, 120 00 Praha 2, proti rozhodnutí Městského úřadu Prachatice, oddělení přestupků, Velké náměstí 3, 383 01 Prachatice, č.j. MÚP/43265/2024 ze dne 27.6.2024, kterým byla jmenovaný uznán vinným ze spáchání přestupku podle ust. § 125f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“), kterého se dopustil tím, že jako provozovatel vozidla tovární značky Škoda Octavia, registrační značky ■■■■■ v rozporu s § 10 odst. 3 zákona o silničním provozu nezajistil, aby při ubíhání tohoto vozidla na pozemních komunikacích, byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích, neboť bilže neustanovený řidič se s tímto vozidlem dopustil

1) dne 22.5.2023 v 17:17:22 hodin přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4. zákona o silničním provozu, na pozemní komunikaci silnici II/141, v obci Prachatice, v úseku od křižovatky s ulicí Nová po křižovatku s ulicí Lázeňská, ve směru z centra města na Volary, když nerespektoval nejvyšší dovolenou rychlost v obci stanovenou na 50 km/h, přičemž mu byla automatizovaným technickým prostředkem SYDO Traffic Velocity naměřena průměrná rychlost jízdy 62 km/h, po odečtení odchýky (- 3 km) 59 km/h, tedy překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci o 9 km/h, čímž porušil § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu.

2) dne 24.5.2023 v 10:00:29 hodin přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4. zákona o silničním provozu, na pozemní komunikaci silnici II/141, v obci Prachatice, v úseku od křižovatky s ulicí Lázeňská po křižovatku s ulicí Nová, ve směru od Volar do centra města, když nerespektoval nejvyšší dovolenou rychlost v obci stanovenou na 50 km/h, přičemž mu byla automatizovaným technickým prostředkem SYDO Traffic Velocity naměřena průměrná rychlost jízdy 58 km/h, po odečtení odchýky (- 3 km) 55 km/h, tedy překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci o 5 km/h, čímž porušil § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu.

Krajský úřad Jihočeského kraje, odbor právní a krajský živnostenský úřad rozhodl takto:

Podle § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu se rozhodnutí Městského úřadu Prachatice, oddělení přestupků, č.j. MUPJ/43265/2024 ze dne 27.6.2024

ruší a věc se vrací k novému projednání.

Odůvodnění

Zdejší odbor právní a krajský živnostenský úřad (dále jen „odvolací orgán“) obdržel dne 19.7.2024 odvolání **JUDr. Jana Strnada, advokáta, IČ: 7046073**, Škrátova 42/2, 120 00 Praha 2 (dále jen „odvolatel“), proti rozhodnutí Městského úřadu Prachatice, oddělení přestupků, Velké náměstí 3, 383 01 Prachatice (dále jen „správní orgán“), č.j. MUPJ/43265/2024 ze dne 27.6.2024, kterým byla jmenovaný uznán vinným ze spáchání přestupku podle ust. § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu, kterého se dopustil tím, že jako provozovatel vozidla tovární značky Škoda Octavia, registrační značky ■■■■■ v rozporu s § 10 odst. 3 zákona o silničním provozu nezajistil, aby při užití tohoto vozidla na pozemních komunikacích, byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích, neboť blíže neustanovený řidič se s tímto vozidlem dopustil

1) dne 22.5.2023 v 17:17:22 hodin přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4, zákona o silničním provozu, na pozemní komunikaci silnici II/141, v obci Prachatice, v úseku od křižovatky s ulicí Nová po křižovatku s ulicí Lázeňská, ve směru z centra města na Volary, když nerespektoval nejvyšší dovolenou rychlost v obci stanovenou na 50 km/h, přičemž mu byla automatizovaným technickým prostředkem SYDO Traffic Velocity naměřena průměrná rychlost jízdy 62 km/h, po odečtení odchylky (- 3 km) 59 km/h, tedy překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci o 9 km/h, čímž porušil § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu.

2) dne 24.5.2023 v 10:00:29 hodin přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4, zákona o silničním provozu, na pozemní komunikaci silnici II/141, v obci Prachatice, v úseku od křižovatky s ulicí Lázeňská po křižovatku s ulicí Nová, ve směru od Volar do centra města, když nerespektoval nejvyšší dovolenou rychlost v obci stanovenou na 50 km/h, přičemž mu byla automatizovaným technickým prostředkem SYDO Traffic Velocity naměřena průměrná rychlost jízdy 58 km/h, po odečtení odchylky (- 3 km) 55 km/h, tedy překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci o 5 km/h, čímž porušil § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu.

Vzhledem ke skutečnosti, že byl odvolatel shledán vinným ze spáchání výše uvedených přestupků, rozhodl správní orgán podle ust. § 125f odst. 4 zákona o silničním provozu, ve smyslu ust. § 125c odst. 5 písm. g) zákona o silničním provozu o uložení správního trestu pokuty ve výši 1.500,- Kč. Podle ust. § 95 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o přestupcích“) a v souladu s ust. § 79 odst. 5 správního řádu, byla odvolateli uložena rovněž povinnost nahradit náklady spojené s projednáním přestupku, a to v pouhání částce, stanovené vyhláškou Ministerstva vnitra č. 520/2005 Sb., ve výši 1.000,- Kč.

Odvolatel podal dne 8.7.2024 odvolání, ve kterém, namítá, že rozhodnutí bylo vydáno v rozporu s právními předpisy i se skutkovými zjištěními, ve věci mělo být nařízeno ústní jednání, nesouhlasí s tím, že dané skutky spáchal a že výše sankce byla uložena bez přihlídnutí k okolnostem. Rovněž rozporuje měření a fotografie zachycující protigrávní jednání. Do jeho názoru má být část agentury outsorcována. Z osobních důvodů pak nebyl schopen se seznámit s podnikatelským před vydáním rozhodnutí.

Odvolání bylo podáno před uplynutím odvolací lhůty účastníkem řízení a je tedy podle ustanovení § 81 odst. 1 a § 83 odst. 1 správního řádu včasné a přípustné.

K předmětné věci se ze spisového materiálu se zjišťuje, že podnětem k zahájení správního řízení ve věci bylo oznámení o podezření ze spáchání přestupku od Městské policie Prachatice č.j. DSA/DSA1/0118734/2023 ze dne 23.5.2023 a č.j. DSA/DSA1/0118772/2023 ze dne 24.5.2023. Na základě lustrace z centrálního rejstříku vozidel bylo zjištěno, že v době spáchání přestupku dne 22.5.2023 a dne 24.5.2023 byl provozovatelem vozidla odvolatel, kterému byly podle § 125h odst. 1 zákona o silničním provozu dne 1.6.2023 doručeny datovou zprávou výzvy k uhrazení určené částky ve výši 600,- Kč. V zaslaných výzvách byl odvolatel rovněž řádně poučen o podmínkách uhrazení výzvy – uhrazení do 30 dnů od doručení, příp. o sdělení osoby řidiče, ale i o následcích nezaplacení a nesdělení osoby řidiče. Na doručené výzvy odvolatel nijak nereagoval a ani určená částka do stanoveného termínu uhrazena nebyla. Jelikož správní orgán I. stupně nezjistil do 60 dnů ode dne oznámení přestupku skutečnosti odůvodňující zahájení řízení o přestupku proti určité osobě, byla věc výše uvedených přestupků neustanoveného řidiče dne 10.11.2023 odložena podle § 76 odst. 1 písm. k) zákona o přestupcích. Téhož dne byly přestupky usnesením sloučeny do společného řízení. Dne 10.11.2023 vyhotovil správní orgán příkaz, doručený dne 14.11.2023, proti kterému byl podán včasný odpor. Následně správní orgán písemností ze dne 27.5.2024 vyrozuměl odvolatele o pokračování správního řízení. Dne 27.6.2024 bylo vyhotoveno nyní napadené rozhodnutí.

Odvolání je důvodné:

Odvolací správní orgán po posouzení napadeného rozhodnutí a provedeného řízení došel k závěru, že řízení bylo vedeno v rozporu se zákonem. Odvolací správní orgán zjistil zásadní procesní pochybení, když došlo k porušení procesních práv odvolatele ve smyslu § 80 odst. 2 zákona o přestupcích. Ze spisového materiálu se podává, že nalézací orgán písemností ze dne 27.5.2024, doručenou datovou zprávou do vlastních rukou institutem fikce doručení dne 6.6.2024, vyrozuměl odvolatele o pokračování správního řízení po podaném odporu. Vyrozumění pak bylo spojeno s poučením dle § 36 odst. 1 a odst. 3 správního řádu, tedy, že má účastník oprávnění navrhnout důkazy a činit jiné návrhy po celou dobu řízení až do vydání rozhodnutí a má možnost se seznámit s podklady před vydáním rozhodnutí a vyjádřit se k podkladům. K tomu mu byla stanovena lhůta 10 dní.

Nicméně, jak dále z předmětné listiny vyplývá, správní orgán zcela opomněl odvolatele poučit dle ust. § 80 odst. 2. zákona o přestupcích, tedy o právu požádat o nařízení ústního jednání, je-li to nezbytné k uplatnění jeho práv. O právu žádat nařízení ústního jednání musí být obviněný poučen. Specifikum ústního jednání přitom spočívá v tom, že se při něm provádí dokazování, obviněný z přestupku má právo vyjádřit se k důkazům, ke skutečnostem, jež se mu kladou za vinu, seznámit se s podklady pro vydání rozhodnutí, vyjádřit se k nim a navrhnout jejich doplnění, což se v projednávaném případě nestalo.

Podle ustanovení § 80 odst. 2 zákona o přestupcích: *„Správní orgán nařídí ústní jednání na požádání obviněného, je-li to nezbytné k uplatnění jeho práv; jinak návrh zamítne usnesením, které se oznamuje pouze obviněnému. O právu žádat nařízení ústního jednání musí být obviněný poučen. Správní orgán nařídí ústní jednání i bez požádání obviněného, je-li to nezbytné pro zjištění stavu věci. Správní orgán prvního stupně nařídí ústní jednání i bez požádání obviněného, je-li obviněným mladistvý.“*

Vzhledem k výše uvedenému zásadnímu procesnímu pochybení je odvolací správní orgán nucen v souladu s ustanovením § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu rozhodnutí Městského úřadu Prachatice, odboru správních činností a evidencí, č.j. MUP/43165/2024 ze dne 27.6.2024 zrušit a věc vrátit správnímu orgánu prvního stupně k dalšímu řízení. Odvolatel byl postupem správního orgánu krácen na procesních právech, neboť správní orgán neposkytl odvolateli dostatečný prostor pro uplatnění jeho procesních práv, a v tomto ohledu považuje postup správního orgánu za postup nezákonný. V následném řízení je nalézací orgán povinen odvolatele řádně poučit o jeho procesních právech, ve smyslu správního řádu a ve smyslu zákona o přestupcích, přičemž neopomene odvolatele poučit podle ust. § 80 odst. 2 zákona o přestupcích. V případě, že odvolatel požádá o nařízení ústního jednání, je na správním orgánu I. stupně, zda ústní jednání nařízení či zda řádně odůvodněným usnesením nařízení ústního jednání zamítne.

Odvolací orgán uvádí, že se již konkrétně nezabýval námitkami uvedenými v odvolání. Těmito námitkami a skutečnostmi se bude zabývat správní orgán I. stupně v rámci nového projednání věci. Odvolací orgán uvádí, že správní orgán I. stupně se musí vypořádat se všemi námitkami podanými v rámci řízení a vydat tak rozhodnutí, které bude v souladu s ustanovením § 68 odst. 2 a 3 správního řádu přezkoumatelné.

Z výše uvedených důvodů rozhodl odvolací orgán tak, jak je uvedeno ve výrokové části tohoto rozhodnutí.

Poučení

Proti rozhodnutí odvolacího orgánu se nelze dle § 91 odst. 1 správního řádu dále odvolat.

Rozhodnutí je přezkoumatelné v přezkumném řízení dle § 94 a násl. správního řádu. Účastník může dát podnět k provedení přezkumného řízení; tento podnět není návrhem na zahájení řízení; jestliže správní orgán neshledá důvody k zahájení přezkumného řízení, sdělí tuto skutečnost s uvedením důvodů do 30 dnů podatelí. Podnět lze podat buď u krajského úřadu nebo u Ministerstva dopravy ČR.

Rozhodnutí je rovněž přezkoumatelné krajským soudem podle zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů. Žalobu lze podat u Krajského soudu v Českých Budějovicích do dvou měsíců ode dne doručení písemného vyhotovení rozhodnutí.

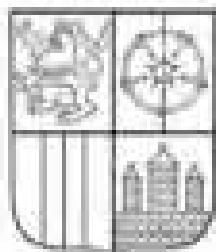
Ing. Jaroslav Rynda
referent státní správy na úseku přestupkové agendy

Obdrží na doručení:

JUDr. Jan Strnad, advokát, IČ: 7046073, Škrétova 42/2, 120 00 Praha 2, ID DS: gdm9je3

Na vědomí (po nabytí právní moci):

Městský úřad Prachatice, oddělení přestupků, Velké náměstí 3, 383 01 Prachatice

KRAJSKÝ ÚŘAD

JIHOČESKÝ KRAJ

Odbor právní a krajský živnostenský úřad

Oddělení správní

U Zimního stadionu 1952/2

370 76 České Budějovice

KLIC0001ORLYM

číslo č. j. KÚOR 102176/2024
Sp. zn. OPZU-správ. 94511/2024/pevac SO 3

Vytvořil: Ing. Petr Vačkář
Telefon: 386 720 304
E-mail: vaekar@kraj-jihocesky.cz

Datum: 23. srpna 2024

Rozhodnutí

Krajský úřad Jihočeského kraje, odbor právní a krajský živnostenský úřad, příslušný k přezkoumávání rozhodnutí orgánů obcí podle ustanovení § 57 odst. 1 písm. a) zákona č. 129/2000 Sb., o krajích, ve znění pozdějších předpisů, a jako příslušný odvolací správní orgán podle § 89 odst. 1 a § 178 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), rozhodl o odvolání právnické osoby **Jizo s.r.o., IČO 03673626**, Žitkova 725, 463 65 Nové Město pod Smrkem, podaném dne 8. července 2024, proti rozhodnutí Městského úřadu Milevska, odboru dopravy, č.j. MM 30409/2024 ze dne 20. června 2024, kterým byla uvedená právnická osoba uznána vinnou z přestupku podle § 125f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o provozu na pozemních komunikacích“), kterého se dopustila tím, že jako provozovatel vozidla v rozporu s ustanovením § 10 odst. 3 téhož zákona nezajistila, aby při užití vozidla na pozemních komunikacích byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená tímto zákonem, když nezjištěný řidič dne 16. prosince 2023 v 16:47 hodin v obci Hřejkovice, silnice I/19, (úsek dl. 370 m od čp. 56 po čp. 6), směr Kostelec nad Vltavou, řídil motorové vozidlo Škoda, registrační značky ■■■■■ překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci nejméně o 4 km/h, když v úseku, na kterém je nejvyšší dovolená rychlost stanovena na 50 km/h, byla výše uvedenému motorovému vozidlu automatizovaným technickým prostředkem používaným bez obsluhy při dohledu na bezpečnost provozu na pozemních komunikacích změněna rychlost 57 km/h, po odečtení maximální možné odchylky měřícího zařízení o 3 km/h byla určena výsledná rychlost vozidla nejméně 54 km/h, čímž porušil ustanovení § 18 odst. 4 zákona o provozu na pozemních komunikacích a toto jednání nezjištěného řidiče vykazuje znaky přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o provozu na pozemních komunikacích, **takto:**

Podle ustanovení § 90 odst. 5 správního řádu se odvolání proti rozhodnutí Městského úřadu Milevska, odboru dopravy, č.j. MM 30409/2024 ze dne 20. června 2024,

zamítá a napadené rozhodnutí se potvrzuje.

Odůvodnění

Zdejší odbor právní a krajský živnostenský úřad obdržel odvolání právnické osoby Jizo s.r.o., IČO 03673626, Žitkova 725, 463 65 Nové Město pod Smrkem (dále jen „odvolatel“), podané dne 8. července 2024, proti rozhodnutí Městského úřadu Milevska, odboru dopravy (dále též „nařízací orgán“), č.j. MM 30409/2024 ze dne 20. června 2024, kterým byl odvolatel uznán vinným ze spáchání přestupku proti bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích podle ustanovení § 125f odst. 1 zákona o provozu na pozemních komunikacích, kterého se dopustil tím, že jako provozovatel vozidla v rozporu s ustanovením § 10 odst. 3 téhož zákona nezajistil, aby při užití vozidla na pozemních komunikacích byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená tímto zákonem, když nezjištěný řidič dne 16. prosince 2023 v 16:47 hodin v obci Hřejkovice, silnice I/19, (úsek dl. 370 m od čp. 56 po čp. 6), směr Kostelec nad Vltavou, řídil motorové vozidlo Škoda, registrační značky ■■■■■ překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci nejméně o 4 km/h, když v úseku, na kterém je nejvyšší dovolená rychlost stanovena na 50 km/h, byla výše uvedenému motorovému vozidlu automatizovaným technickým prostředkem používaným bez obsluhy při dohledu na

bezpečnost provozu na pozemních komunikacích změněna rychlost 57 km/h, po odečtení maximální možné odchylky měřicího zařízení ± 3 km/h byla určena výsledná rychlost vozidla nejméně 54 km/h, čímž porušil ustanovení § 18 odst. 4 zákona o provozu na pozemních komunikacích a toto jednání nezjištěného řidiče vykazuje znaky přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o provozu na pozemních komunikacích.

Vzhledem k tomu, že byl odvolatel shledán vinným ze spáchání výše uvedeného přestupku, rozhodl správní orgán, s odkazem na ustanovení § 125c odst. 5 písm. g) zákona o provozu na pozemních komunikacích o uložení pokuty ve výši 1.500,- Kč. Podle ustanovení § 95 odst. 1 zákona o přestupcích byla odvolateli uložena rovněž povinnost nahradit náklady spojené s projednáváním přestupku, a to v paušální částce, stanovené vyhláškou č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hraď jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení ve výši 1.000,- Kč.

I. Odvolání

Odvolatel podal proti rozhodnutí správního orgánu dne 8. července 2024 blanketní odvolání, tedy odvolání bez udání důvodů a rozsahu odvolání. Vzhledem k tomu, že takto koncipované odvolání nespĺňovalo náležitosti uvedené v ustanovení § 37 odst. 2, resp. v ustanovení § 82 odst. 2 správního řádu, neboť neobsahovalo údaje o tom, co je ve věci navrhováno, v jakém rozsahu je rozhodnutí správního orgánu odvoláním napadeno a v čem je spatřován jeho rozpor s právními předpisy nebo nesprávnost rozhodnutí nebo řízení, jež mu předcházelo, vyzval odvolací správní orgán usnesením ze dne 10. července 2024 odvolatele k doplnění podaného odvolání tak, aby výše uvedené náležitosti odvolání byly splněny, k čemuž odvolatel určil lhůtu 8 dnů od doručení usnesení. Předmětná výzva byla odvolateli doručena dne 20. července 2024. Odvolatel své odvolání do současnosti nedoplnil.

II. Posouzení vydaného rozhodnutí a provedeného správního řízení odvolacím orgánem

Ze spisového materiálu se zjišťuje, že Městskému úřadu Mlévsko, odboru dopravy bylo dne 17. prosince 2023 doručeno oznámení Městské policie Mlévsko, pod č. j. S/2023/008923 o přestupku řidiče, jehož totožnost není známa, při řízení motorového vozidla RZ [REDAKCE] [REDAKCE] ke kterému došlo dne 16. prosince 2023 v 16:47 hodin v obci Hřejkovice, silnice I/19, (úsek dl. 370 m od čp. 56 po čp. 6), směr Kostelec nad Vltavou, řídil motorové vozidlo Škoda, registrační značky [REDAKCE] [REDAKCE] překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci nejméně o 4 km/h, když v úseku, na kterém je nejvyšší dovolená rychlost stanovena na 50 km/h, byla výše uvedenému motorovému vozidlu automatizovaným technickým prostředkem používaným bez obsluhy při dohledu na bezpečnost provozu na pozemních komunikacích změněna rychlost 57 km/h, po odečtení maximální možné odchylky měřicího zařízení ± 3 km/h byla určena výsledná rychlost vozidla nejméně 54 km/h, čímž porušil ustanovení § 18 odst. 4 zákona o provozu na pozemních komunikacích a toto jednání nezjištěného řidiče vykazuje znaky přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o provozu na pozemních komunikacích. Součástí oznámení byl i záznam o přestupku s výstupem z provedeného měření a ověřovací list použitého silničního rychloměru SYDO Traffic Velocity, výrobní číslo GEMVEL0031 s datem ověření do 19. června 2024.

Nalézací orgán na základě oznámení vyhotovil podle § 125h odst. 1 zákona o provozu na pozemních komunikacích dne 18. prosince 2023 výzvu k uhrazení určené částky ve výši 400,- Kč, za přestupek ze dne 16. prosince 2023 v 16:47 hodin. V zaslání výzvy byl odvolatel řádně poučen o podmínkách uhrazení výzvy, příp. o sdělení osoby řidiče a případných následcích. Odvolatel určenou částku ve stanoveném termínu neuhradil ani nesdělil osobu řidiče.

Dne 21. února 2024 vydal nalézací orgán usnesení, kterým byla přestupková věc nezjištěného řidiče odložena podle ustanovení § 76 odst. 1 písm. l) zákona o přestupcích, protože se do 60 dnů od přijetí oznámení nepodařilo zjistit skutečnosti odůvodňující zahájení řízení proti určité osobě. Následně dne 21. února 2024 vydal nalézací orgán příkaz čj. HM 08669/2024, kterým byl odvolatel uznán vinným ze spáchání přestupku podle ustanovení § 125f odst. 1 zákona o provozu na pozemních komunikacích. Příkaz byl odvolateli doručen dne 4. března 2024. Dne 10. března 2024 byl nalézacímu orgánu doručen odpor proti příkazu.

Správní orgán pokračoval v řízení a dne 15. března 2024 zaslal odvolateli vyznění o pokračování řízení a oznámení o možnosti seznámit se s podklady pro rozhodnutí a k vyjádření se k podkladům před vydáním rozhodnutí. Nalézací orgán stanovil ve vyznění odvolateli lhůtu 10 dní ode dne doručení oznámení k vyjádření k podkladům před vydáním rozhodnutí. Vyznění bylo odvolateli doručeno dne 25. března 2024. Dne 4. dubna 2024 byla nalézacímu orgánu doručena písemnost s označením replika k vyznění, ve které odvolatel požádal o zaslání kopie spisového materiálu. Dne 10. dubna 2024 zaslal nalézací orgán odvolateli elektronickou kopii spisového materiálu. Dále nalézací orgán stanovil odvolateli lhůtu pro vyjádření k podkladům před vydáním rozhodnutí v délce pěti dnů od doručení písemnosti s příloženou kopií spisu. Písemnost byla odvolateli doručena dne 20. dubna 2024. Dne 25. dubna 2024 bylo nalézacímu orgánu doručeno vyjádření odvolatele, ve kterém

navrhl nalézacímu orgánu doplnit dokazování. Nalézací orgán doplnil spisový materiál o požadované dokumenty a dne 23. května 2024 zaslal odvolateli oznámení o ukončení dokazování spojené s výzvou k seznámení se s podklady pro rozhodnutí. Doplněné podklady zaslal nalézací orgán odvolateli, jako přílohu uvedeného oznámení. Nalézací orgán ve výzvě stanovil odvolateli lhůtu pěti dnů pro vyjádření k podkladům před vydáním rozhodnutí. Oznámení s výzvou bylo odvolateli doručeno dne 30. května 2024. Dne 6. června 2024 bylo nalézacímu orgánu doručeno odvolatelovo vyjádření k podkladům před vydáním rozhodnutí.

Dne 20. června 2024 vydal nalézací orgán rozhodnutí č.j. MM 30409/2024, kterým byl odvolatel uznán vinným ze spáchání přestupku proti bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích podle ustanovení § 125f odst. 1 zákona o provozu na pozemních komunikacích. Rozhodnutí bylo odvolateli doručeno dne 20. června 2024. Dne 8. července 2024 byl nalézacímu orgánu doručeno odvolání proti předmětnému rozhodnutí. Odvolání bylo podáno před uplynutím odvolací lhůty účastníkem řízení a je tedy podle ustanovení § 81 odst. 1 a § 83 odst. 1 správního řádu včasné a přípustné.

III. Právní hodnocení odvolacího správního orgánu

Odvolací správní orgán přezkoumal napadené rozhodnutí v souladu s ustanovením § 98 odst. 1 zákona o přestupcích a ustanovení § 89 odst. 2 správního řádu. Po přezkoumání uvedeného rozhodnutí a provedení řízení odvolací správní orgán konstatuje, že odvolání proti rozhodnutí správního orgánu prvního stupně není důvodné.

Dle § 125f odst. 2 zákona o provozu na pozemních komunikacích provozovatel vozidla za přestupek podle odstavce 1 odpovídá, pokud

- a) porušení pravidel bylo zjištěno prostřednictvím automatizovaného technického prostředku používaného bez obsluhy při dohledu na bezpečnost provozu na pozemních komunikacích nebo se jedná o neoprávněné zastavení nebo stání,
- b) porušení povinností řidiče nebo pravidel provozu na pozemních komunikacích vykazuje znaky přestupku podle tohoto zákona a
- c) porušení pravidel nemá za následek dopravní nehodu.

V posuzovaném případě se jedná o překročení nejvyšší dovolené rychlosti, kterého se dopustil nezjištěný řidič dne 16. prosince 2023 v 16:47 hodin. Podle ustanovením § 18 odst. 4 zákona o provozu na pozemních komunikacích, *v obci smí jet řidič rychlostí nejvýše 50 km.h⁻¹, a jde-li o dálnici nebo silnici pro motorová vozidla, nejvýše 80 km.h⁻¹.*

Podle § 2 písm. b) zákona o provozu na pozemních komunikacích, provozovatel vozidla je vlastník nebo jiná osoba, která je jako provozovatel zapsána v registru silničních vozidel podle zvláštního právního předpisu nebo obdobné evidenci jiného státu.

V nyní posuzovaném případě se jedná o tzv. objektivní odpovědnost provozovatele motorového vozidla s možností liberace, tzn. odpovědnost osoby za škodlivý následek bez ohledu na zavinění, kdy zákon stanoví, ve kterých případech provozovatel za přestupek neodpovídá. Nejedná se ovšem o prolomení ústavně zakotvené možnosti v určitých případech nevypovídat, avšak zahrnuje skutečnost, že provozovatel vozidla nese do určité míry odpovědnost za vozidlo, které provozuje, a to i v případě, kdy jej neřídí, a lze mu tedy připsat určité negativní následky porušení pravidel, pokud není zjištěn pachatel přestupku. Pro naplnění skutkové podstaty uvedeného přestupku tedy postačuje, že zde existuje subjekt přestupku, tzn. osoba, jež se protiprávního jednání dopustila, v daném případě provozovatel, který nesplnil povinnost uloženou mu zákonem, objekt přestupku, což je právem chráněný zájem, na který delikvent útočí, zde povinnost provozovatele vozidla zajistit, aby při užití vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená tímto zákonem a objektivní stránka přestupku, tj. protiprávní jednání osoby odlišné od provozovatele tkvící v porušení pravidel provozu na pozemních komunikacích a vykazující znaky přestupku.

Uvedené jednání tak naplňuje skutkovou podstatu přestupku v provozu na pozemních komunikacích uvedeného v § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o provozu na pozemních komunikacích ve znění platném ke dni spáchání přestupku. Povinnost provozovatele vozidla je pak dána ustanovení § 10 odst. 3 téhož zákona. Je tedy zřejmé, že zde existuje subjekt přestupku objekt přestupku i objektivní stránka přestupku, přičemž mezi jednáním a následkem existuje bezprostřední příčinná souvislost, neboť odvolatel nezajistil, byly užitím vozidla dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená tímto zákonem a jednáním toho řidiče došlo k porušení pravidel provozu na pozemních komunikacích, spočívajícím v porušení povinností účastníka silničního provozu a překročení nejvyšší dovolené rychlosti v obci. Za to že se tak nestalo, nese provozovatel vozidla (doložen výpisem z centrálního registru vozidel) objektivní odpovědnost a tyto skutečnosti

byly v řízení náležitě prokázány. Uvedené jednání je podloženo spisovým materiálem, zejména fotografickým výstupem z použitých měřičů rychlosti.

Nezjistí-li správní orgán do 60 dnů ode dne, kdy se o přestupku dozvěděl, skutečností odůvodňující zahájení řízení o přestupku proti určité osobě, věc odloží podle § 76 odst. 1 písm. f) zákona o přestupcích a následně zahájí řízení o přestupku provozovatele vozidla podle § 125f odst. 1 zákona o provozu na pozemních komunikacích, pro porušení § 10 odst. 3 tohoto zákona. Dle ustanovení § 125f odst. 1 zákona o provozu na pozemních komunikacích se právnická nebo fyzická osoba dopustí přestupku tím, že jako provozovatel vozidla v rozporu § 10 nezajistí, aby při užití vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řídicí a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená tímto zákonem. Za přestupek provozovatele vozidla podle odst. 1 se uloží pokuta a pro určení výše pokuty se použije rozmezí pokuty pro přestupek, jehož znaky porušení pravidel provozu na pozemních komunikacích vyžaduje, pokuta však nepřevyší 10 000,- Kč. Nakládací orgán v souladu s ustanovením § 125f odst. 4 silničního zákona zahájil řízení proti odvolateli, neboť byly splněny podmínky o zahájení řízení o přestupku provozovatele vozidla, kdy došlo k odložení věci a následně tak byly splněny podmínky pro zahájení řízení proti provozovateli vozidla - odvolateli. Tento postup nebyl ani v rozporu s ustanovením § 125h odst. 5 věta druhá silničního zákona, dle něhož, je-li určena částka uhrazena nejpozději v den splatnosti, věc se odloží s tím, že v opačném případě se pokračuje v řešení přestupku.

Nakládací orgán ve svém rozhodnutí zhodnotil společenskou nebezpečnost skutku, když konstatoval, že provozovatel v daném případě nezajistil, aby osoba užívající jeho vozidlo dodržovala pravidla silničního provozu, a to dodržování nejvyšší dovolené rychlosti v obci, když *měřený úsek se nachází na frekventované silnici I. třídy v obci s přibližně 500 obyvateli a prochází zastavěnou částí obce. V tomto přibližně 370 m dlouhém úseku se nachází místní hospoda, kavárna, obchod s potravinami, pošta a také autobusová zastávka. Správní orgán dále uvádí, že skutkovou podstatou přestupku provozovatele vozidla je chráněn zájem na tom, aby provozovatel vozidla zajistil, aby osoby užívající jeho vozidlo dodržovaly pravidla silničního provozu.*

Zde se ve vztahu k prokázání společenské nebezpečnosti daného jednání odvolatele odkazuje odvolací orgán na rozsudek Nejvyššího správního soudu č.j. 5 As 104/2008 – 45 ze dne 14. prosince 2009, v němž je konstatováno následující: *„Lze tedy obecně vycházet z toho, že jednání, jehož formální znaky jsou označeny zákonem za přestupek, naplňuje v běžně se vyskytujících případech materiální znak přestupku, neboť porušuje či ohrožuje určitý zájem společnosti. Z tohoto závěru však nelze dovodit, že by k naplnění materiálního znaku skutkové podstaty přestupku došlo vždy, když je naplněn formální znak přestupku zaviněným jednáním fyzické osoby. Pokud se k okolnostem jednání, jež naplní formální znaky skutkové podstaty přestupku, přičtučí takové další významné okolnosti, které vylučují, aby takovým jednáním byl porušen nebo ohrožen právním chráněný zájem společnosti, nedojde k naplnění materiálního znaku přestupku a takové jednání potom nemůže být označeno za přestupek.“*

Dle názoru odvolacího orgánu se v posuzovaném případě významné okolnosti, které vylučují, aby takovým jednáním byl porušen nebo ohrožen právním chráněný zájem společnosti, nevyskytují. Odvolatel byl uznán vinným z porušení jiné povinnosti, a to, že jako osoba, která je provozovatelem vozidla, nezajistila, aby osoba, která jeho vozidlo řídila, dodržela všechna pravidla silničního provozu stanovená zákonem. Nedodržení nejvyšší dovolené rychlosti by bylo předmětem řízení vedeného proti řidiči. V projednávané věci se však řidiče zjistit nepodařilo, a tak bylo vedeno řízení proti provozovateli vozidla.

Skutkovou podstatou přestupku řidiče vozidla je chráněn zájem na tom, aby řidiči dodržovali dovolenou rychlost, naopak skutkovou podstatou přestupku provozovatele vozidla je chráněn zájem na tom, aby provozovatel vozidla zajistil, aby osoby užívající jeho vozidlo dodržovaly pravidla silničního provozu.

Z předloženého spisu je zřejmé, že odvolatel v daném případě nezajistil, aby osoba užívající jeho vozidlo dodržovala pravidla silničního provozu, a to dodržování nejvyšší dovolené rychlosti v obci. Uvedené jednání porušilo veřejný zájem a došlo k naplnění materiální stránky přestupku. Žádné významné okolnosti, které by ho vylučovaly, nepředstoupily.

Nakládací správní orgán doplnil spisový materiál o požadované podklady a v rámci rozhodnutí se vypořádal se všemi návrhy odvolatele uvedenými v jeho vyjádření. Odvolací správní orgán dále dodává, že spisový materiál obsahuje mimo jiné záznam o přestupku spočívající ve fotografickém výstupu z provedeného měření rychlosti prostřednictvím silničního rychloměru výrobce GEMOS CZ, s.r.o., typ SYDO Traffic Velocity, výrobní číslo GEMVEL0031, s parametry provedeného měření rychlosti. Z fotografií, které byly pořízeny na začátku a konci úsekového měření, je zachyceno vozidlo tov. značky Škoda, RZ [REDAKOVANÉ]. Dle údajů uvedených na výstupu z použitého rychloměru je předmětné vozidlo v v obci Hřeškovice, silnice I/19, (úsek dl. 370 m od čp. 56 po čp. 6), směr Kostelec nad Vltavou, průměrnou rychlostí 57 km/h, po odečtení maximální možné odchylky měřičového zařízení ± 3 km/h byla určena výsledná rychlost vozidla nejméně 54 km/h. Fotografický výstup z provedeného měření, ze kterého je jednoznačně identifikováno vozidlo RZ [REDAKOVANÉ] jehož provozovatelem je odvolatel, ve

spojení s ověřovacím listem č. 8012-OL-70412-23 použitého rychloměru SYDO Traffic Velocity, výrobní číslo GEMVELD031, s platností ověření do 19. června 2024, pak jednoznačně dokládají překročení nejvyšší dovolené rychlosti v místě měření, kterého se dopustil nezjištěný řidič s vozidlem RZ [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ] jelikož měření rychlosti předmětného vozidla bylo provedeno měřičem rychlosti řádně ověřeným dle platných právních norem o metrologii.

Dle § 79a zákona o provozu na pozemních komunikacích: „Za účelem zvýšení bezpečnosti provozu na pozemních komunikacích je policie a obecní policie oprávněna měřit rychlost vozidel. Obecní policie tuto činnost vykonává výhradně na místech určených policií, přitom postupuje v součinnosti s policií.“

Spisový materiál dále obsahuje písemnost ze dne 17. března 2023 označenou „Úseková měření na silnici II/121 v obci Velká, na silnici I/29 v obci Bernartice a na silnici I/19 v obci Hřejkovice - stanovisko“. Dle tohoto stanoviska je zřejmé, že Policie ČR, Krajské ředitelství Policie Jihočeského kraje, Územní odbor Písek, dopravní inspektorát zcela v souladu s ustanovením § 79a zákona o provozu na pozemních komunikacích určil silnici č. I/19, obec Hřejkovice k měření rychlosti Městskou policií Milevsko v termínu do 17. března 2024. Uvedené stanovisko dále upravuje podmínky provádění měření včetně pravidelného vyhodnocování výsledků prováděného měření.

Jak je z výše uvedeného zřejmé, byla Městská policie Milevsko oprávněna provádět dne 16. prosince 2023 měření rychlosti na silnici č. I/19, v obci Hřejkovice.

Správní orgán také přezkoumatelně odůvodní výši uloženého správního trestu pokuty, kdy přihlédl zejména k výši překročení nejvyšší dovolené rychlosti v obci nezjištěným řidičem předmětného vozidla, které nepřekročilo daný limit nižším způsobem. Podle ustanovení § 125f odst. 4 zákona o provozu na pozemních komunikacích, se pro určení výše pokuty použije rozmezí pokuty pro přestupek, jehož znaky porušení pravidel provozu na pozemních komunikacích naplňuje. V tomto případě výše uvedený skutek vykazuje znaky přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o provozu na pozemních komunikacích a dle ustanovení § 125c odst. 5 písm. g) téhož zákona, lze za tento přestupek uložit pokutu od 1500 Kč do 2500 Kč. Proto byla uložena pokuta ve výši 1.500,- Kč, tedy na samé dolní hranici zákonného rozmezí.

Vzhledem k tomu, že odvolací správní orgán neshledal v napadeném rozhodnutí rozpor s právními předpisy nebo jeho nesprávnost ani žádná procesní pochybení při vedení řízení a skutkový stav byl spolehlivě zjištěn, bylo rozhodnuto odvolání právnícké osoby Jizo s.r.o., IČO 03673626, Žitkova 725, 463 65 Nové Město pod Smrkem zamítnout a napadené rozhodnutí správního orgánu potvrdit. Provádění jakýchkoli dalších důkazů navržených odvolatelem v průběhu řízení u správního orgánu I. stupně nebylo nutné, neboť skutkový stav byl zjištěn dostatečně a nejsou o něm žádné důvodné pochybnosti.

Na základě uvedených skutečností rozhodl příslušný správní orgán tak, jak uvedeno ve výrokové části tohoto rozhodnutí.

Poučení

Proti rozhodnutí odvolacího orgánu se nelze dle § 91 odst. 1 správního řádu dále odvolat.

Rozhodnutí je přezkoumatelné v přezkumném řízení dle § 94 a násl. správního řádu. Účastník může dát podnět k provedení přezkumného řízení; tento podnět není návrhem na zahájení řízení; jestliže správní orgán neshledá důvody k zahájení přezkumného řízení, sdělí tuto skutečnost s uvedením důvodů do 30 dnů podatel. Podnět lze podat buď u krajského úřadu nebo u Ministerstva dopravy ČR.

Rozhodnutí je rovněž přezkoumatelné krajským soudem podle zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů. Žalobu lze podat u Krajského soudu v Českých Budějovicích do dvou měsíců ode dne doručení písemného vyhotovení rozhodnutí.

Ing. Petr Vačkář
referent přestupkového řízení

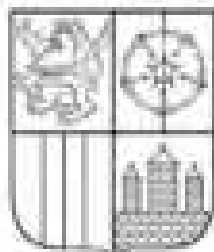
Rozdělovník:

Účastník řízení:

- Jizo s.r.o., IČO 03673626, Žižkova 725, 463 65 Nové Město pod Smrkem, ID DS: kbpuda9

Na vědomí (po nabytí právní moci):

- Městský úřad Milevsko, odbor dopravy, nám. E. Beneše 420, 399 01 Milevsko

KRAJSKÝ ÚŘAD

JIHOČESKÝ KRAJ

Odbor právní a krajský živnostenský úřad

Oddělení správní

U Zimního stadionu 1952/2

370 76 České Budějovice

KUCB001DZ7WU

číslo č. j. KUCBK 109167/2024
Sp. zn. OPZU-správ. 07553/2024/prevac SO-4

Vyřazuje: Ing. Petr Vačkář
Telefon: 386 720 304
E-mail: vaekar@kraj.jihocesky.cz

Datum: 11. září 2024

Rozhodnutí

Krajský úřad Jihočeského kraje, odbor právní a krajský živnostenský úřad, příslušný k přezkoumávání rozhodnutí orgánů obcí podle ustanovení § 57 odst. 1 písm. a) zákona č. 129/2000 Sb., o krajích, ve znění pozdějších předpisů, a jako příslušný odvolací správní orgán podle § 89 odst. 1 a § 178 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), rozhodl o odvolání fyzické osoby podnikající **Ladislav Chalupa, IČ 62853481**, sídlem náměstí Míru 481, 378 81 Slavonice, podaném dne 8. července 2024, proti rozhodnutí Městského úřadu Dačice, odboru dopravy, č.j. DACI/16769/24/ODO ze dne 17. června 2024, kterým byla jmenovaná fyzická osoba podnikající uznána vinnou z přestupku podle § 125f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o provozu na pozemních komunikacích“), kterého se dopustila tím, že jako provozovatel vozidla v rozporu s ustanovením § 10 odst. 3 téhož zákona nezajistila, aby při užití vozidla na pozemních komunikacích byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená tímto zákonem, když nejspíše dne 17. října 2023 v 14:58:29 hodin na pozemní komunikaci II. třídy č. 406 v zastavěné části obce Dačice, m.č. Velký Pěčín, v místě u domu čp. 7, ve směru jízdy na obec Tečč, řídil vozidlo tov. zn. Subaru, RZ ■■■■■ kdy automatizovaným technickým prostředkem používaným bez obsluhy při dohledu na bezpečnost provozu na pozemních komunikacích byla tomuto vozidlu naměřena okamžitá rychlost ve výši nejméně 64 km/h, při zvládní možné odchylky měřícího zařízení ve výši +/- 3 km/h, při rychlostech do 100 km/h, byla naměřena rychlost jízdy 61 km/h, nejvyšší dovolená rychlost v obci byla tedy překročena nejméně o 11 km/h, když v daném úseku je obecnou úpravou provozu na pozemních komunikacích stanovena nejvyšší dovolená rychlost jízdy 50 km/h, čímž porušil ustanovení § 18 odst. 4 zákona o provozu na pozemních komunikacích a toto jednání nejspíše řidiče vykazuje znaky přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o provozu na pozemních komunikacích, **takto:**

Podle § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu se rozhodnutí Městského úřadu Dačice, odboru dopravy, č.j. DACI/16769/24/ODO ze dne 17. června 2024

ruší a věc se vrací správnímu orgánu I. stupně k novému projednání.

Odůvodnění

Zdejší odbor právní a krajský živnostenský úřad obdržel odvolání fyzické osoby podnikající Ladislav Chalupa, IČ 62853481, sídlem náměstí Míru 481, 378 81 Slavonice (dále jen „odvolatel“), podané dne 8. července 2024, proti rozhodnutí Městského úřadu Dačice, odboru dopravy (dále též „nalezácí orgán“), č. j. DACI/16769/24/ODO ze dne 17. června 2024, kterým byl odvolatel uznán vinným ze spáchání přestupku proti bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích podle ustanovení § 125f odst. 1 zákona o provozu na pozemních komunikacích, kterého se dopustil tím, že jako provozovatel vozidla v rozporu s ustanovením § 10 odst. 3 téhož zákona nezajistil, aby při užití vozidla na pozemních komunikacích byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená tímto zákonem, když nejspíše dne 17. října 2023 v 14:58:29 hodin na pozemní komunikaci II. třídy č. 406 v zastavěné části obce Dačice, m.č. Velký Pěčín, v místě u domu čp. 7, ve směru jízdy na obec Tečč, řídil vozidlo tov. zn. Subaru, RZ ■■■■■ kdy automatizovaným

technickým prostředkem používaným bez obsluhy při dohledu na bezpečnost provozu na pozemních komunikacích byla tomuto vozidlu naměřena okamžitá rychlost ve výši nejméně 64 km/h, při zvidění možné odchylky měřícího zařízení ve výši +/- 3 km/h, při rychlostech do 100 km/h, byla naměřena rychlost jízdy 61 km/h, nejvyšší dovolená rychlost v obci byla tedy překročena nejméně o 11 km/h, když v daném úseku je obecnou úpravou provozu na pozemních komunikacích stanovena nejvyšší dovolená rychlost jízdy 50 km/h, čímž porušil ustanovení § 18 odst. 4 zákona o provozu na pozemních komunikacích a toto jednání nezjistěného řidiče vykazuje znaky přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o provozu na pozemních komunikacích.

Vzhledem k tomu, že byl odvolatel stíhán vinným ze spáchání výše uvedeného přestupku, rozhodl správní orgán, s odkazem na ustanovení § 125c odst. 5 písm. g) zákona o provozu na pozemních komunikacích o uložení pokuty ve výši 1.700,- Kč. Podle ustanovení § 95 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich (dále jen „zákon o přestupcích“) byla odvolatel uložena rovněž povinnost nahradit náklady spojené s projednáváním přestupku, a to v paušální částce, stanovené vyhláškou č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení ve výši 1.000,- Kč.

I. Odvolání

Odvolatel podal proti rozhodnutí správního orgánu dne 8. července 2024 odvolání z datové schránky společnosti POSPA Investment a.s., bez ověřeného elektronického podpisu. Toto podání bylo následně potvrzeno, kdy nalézacímu orgánu bylo dne 10. července 2024 doručeno odvolání odeslané z datové schránky odvolatele.

Nalézací orgán vyzval společnost POSPA Investment a.s. k doložení plné moci k zastupování odvolatele a doplnění odvolání o rozsah a důvody odvolání, jelikož tyto náležitosti předmětné odvolání neobsahovalo. K tomuto stanovil nalézací orgán lhůtu pěti dnů od doručení výzvy. Výzva byla uvedené společnosti doručena dne 26. července 2024. Společnost POSPA Investment a.s. na danou výzvu nereagovala. Nalézací orgán dne 7. srpna 2024 postoupil odvolání se spisovým materiálem odvolacímu správnímu orgánu.

Odvolací správní orgán vyzval dne 23. srpna 2024 odvolatele k doplnění důvodů a rozsahu odvolání a k tomuto mu stanovil lhůtu 5 dnů ode dne doručení této výzvy. Výzva byla odvolatelem doručena dne 26. srpna 2024. Odvolatel své odvolání doplnil dne 1. září 2024.

V doplněném odvolání odvolatel namítá, že nebyla splněna zákonná podmínka k zahájení řízení o přestupku provozovatele vozidla, jelikož v momentě, kdy správní orgán zahajoval řízení o přestupku provozovatele, nebylo v právní moci usnesení o zastavení řízení proti řidič, přičemž podmínkou projednatelnosti věci s provozovatelem vozidla je, že věc proti řidiči byla zastavena, což dle odvolatele v nyní projednávané věci nebylo splněno. Odvolatel uvádí, že správní orgán prvního stupně sice vydal usnesení o zastavení řízení o přestupku řidiče, č. j. DACI/7222/24/ODO, ale toto bylo vydáno/vypraveno až 14. března 2024 a příkaz, č. j. DACI/7319/24/ODO, kterým správní orgán zahajoval řízení o přestupku řidiče byl vydán/vypraven již dne 13. března 2024, tedy dříve, než bylo vůbec vydáno usnesení o zastavení řízení o přestupku řidiče.

Dále odvolatel namítá, že nebyla splněna zákonná podmínka k zahájení řízení s provozovatelem vozidla z toho důvodu, že měření rychlosti jízdy vozidla nebylo provedeno automatizovaným technickým prostředkem, ale silničním radarem LTI 20/20 TruCAM II, což je laserový rychloměr, který obsluhuje policie. Nejedná se tedy o automatizovaný technický prostředek, když je tento měřič laserový a je manuálně obsluhován policií.

K prokázání tohoto tvrzení navrhuje odvolatel provést jako důkaz Návod k obsluze silničního radaru LTI 20/20 TruCAM II a také svědeckou výpověď strážníka, který zpracovával oznámení o přestupku, aby mohlo být prověřeno a prokázáno, jak přesně byli údajný přestupek zjištěn, jak samotné měření rychlosti probíhalo.

Odvolatel navrhuje, aby bylo rozhodnuto tak, že se rozhodnutí Městského úřadu Dačice ze dne 17. června 2024, č. j. DACI/16769/24/ODO, č. spis. 3268 - 2024/URBP ruší a přestupkové řízení se zastavuje.

II. Posouzení vydaného rozhodnutí a provedeního správního řízení odvolacím orgánem

Ze spisového materiálu se zjišťuje, že nalézacímu orgánu bylo dne 31. října 2023 doručeno oznámení Městské policie Dačice, o přestupku řidiče, jehož totožnost není známa, při řízení motorového vozidla RZ [REDAKCE] [REDAKCE] ke kterému došlo dne 17. října 2023 v 14:58:29 hodin na pozemní komunikaci II. třídy č. 406 v zastavěné části obce Dačice, m.č. Velký Páčin, v místě u domu čp. 7, ve směru jízdy na obec Teč, když nezjistěný řidič řídil vozidlo tov. zn. VW, RZ [REDAKCE] [REDAKCE] kdy automatizovaným technickým prostředkem používaným bez obsluhy při dohledu na bezpečnost provozu na pozemních komunikacích byla tomuto vozidlu naměřena okamžitá rychlost ve výši nejméně 64 km/h. Předmětné oznámení o přestupku Oznámení o podezření ze spáchání přestupku s fotografií z provedeného měření rychlosti a údaji z měření, kartu vozidla z registru vozidel a výstup z mapové aplikace zobrazující místo měření.

Nalézací orgán na základě oznámení vyhotovil podle § 125h odst. 1 zákona o provozu na pozemních komunikacích dne 2. listopadu 2023 výzvu k uhrazení určené částky ve výši 1.000,-Kč, za přestupek ze dne 17. října 2023, doručenou provozovateli vozidla dne 2. listopadu 2023. V zaslání výzvy byl odvolatel řádně poučen o podmínkách uhrazení výzvy, příp. o sdělení osoby řidiče a případných následcích. Dne 8. listopadu 2023 bylo nalézacímu orgánu doručeno sdělení provozovatele, který v tomto uvedl, že v předmětné době byl řidičem uvedeného vozidla on sám. Dále uvedl, že pro případ zahájení řízení o přestupku dle § 125f odst. 1 zákona o provozu na pozemních komunikacích zmocňuje k zastupování Ing. Milošava Jaroše, nar. 24. prosince 1956, trv. bytem Martinská 988/7, Praha 9.

Nalézací orgán prostřednictvím portálu živnostenského podnikání ztotožnil fyzickou osobu Ladislav Chalupa, nar. 25. března 1970, trv. bytem náměstí Míru 481, 378 61 Slavonice, podnikající pod IČ 62853481 a dne 22. ledna 2024 zaslal jmenovanému předvolání k podání vysvětlení na den 14. února 2024. Předvolání bylo Ladislavu Chalupovi doručeno dne 24. ledna 2024. V reakci na předvolání zaslal odvolatel nalézacímu orgánu sdělení, že se omlouvá a k podání vysvětlení se nedostaví, neboť uplatňuje své právo na odeřpení výpovědi a co se týče předmětného vozidla, tak toto používá. Dne 16. února 2024 zaslal nalézací orgán Ladislavu Chalupovi, nar. 26. března 1970 oznámení o zahájení řízení ve věci podezření z přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o provozu na pozemních komunikacích, spojené s předvoláním k ústnímu jednání nařazenému na den 11. března 2024. Oznámení o zahájení řízení spojené s předvoláním k ústnímu jednání bylo jmenovanému doručeno dne 4. března 2024 tzv. fikcí doručení. Dne 11. března 2024 bylo provedeno ústní jednání, kterého se Ladislav Chalupa neúčastnil.

Nalézací orgán dne 12. března 2023 (vypraveno 14. března 2024) vydal usnesení č.j. DACI/7222/24/ODO, kterým bylo podle § 85 odst. 1 písm. c) zákona o přestupcích zastaveno řízení o přestupku vedené proti osobě Ladislav Chalupa, ve věci přestupku podle ustanovení 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o provozu na pozemních komunikacích, kterého se měl jmenovaný dopustit jako řidič vozidla zn. Subaru, RZ [REDAKOVANÉ] dne 17. října 2023 v 14:58:29 hodin na pozemní komunikaci II. třídy č. 406 v zastavěné části obce Dačice, m.č. Velký Pěčín, v místě u domu čp. 7, ve směru jízdy na obec Tečč, kdy automatizovaným technickým prostředkem používaným bez obsluhy při dohledu na bezpečnost provozu na pozemních komunikacích byla tomuto vozidlu naměřena okamžitá rychlost ve výši nejméně 64 km/h, při ověření možné odchylky měřícího zařízení ve výši +/- 3 km/h, při rychlostech do 100 km/h, byla naměřena rychlost jízdy 61 km/h, nejvyšší dovolená rychlost v obci byla tedy překročena nejméně o 11 km/h, když v daném úseku je obecnou úpravou provozu na pozemních komunikacích stanovena nejvyšší dovolená rychlost jízdy 50 km/h, neboť spáchání skutku, o němž se vedlo řízení, nebylo Ladislavu Chalupovi prokázáno. Usnesení bylo Ladislavu Chalupovi doručeno dne 25. března 2024. Dne 8. dubna 2024 bylo nalézacímu orgánu doručeno odvolání proti uvedenému usnesení. Dne 16. května 2024 vydal odvolací správní orgán rozhodnutí, kterým bylo zamítnuto odvolání proti usnesení nalézacího orgánu č.j. DACI/7222/24/ODO a předmětné usnesení bylo potvrzeno. Rozhodnutí nabylo právní moci dne 30. května 2024.

Dále pak dne 12. března 2024 vydal nalézací orgán příkaz č.j. DACI/7319/24/ODO, kterým byl odvolatel uznán vinným z přestupku dle § 125f odst. 1 zákona o provozu na pozemních komunikacích. Příkaz byl zástupci odvolatele Milošavu Jarošovi doručen dne 14. března 2024. Dne 22. března 2024 byl nalézacímu orgánu doručen odpor proti vydanému příkazu. Součástí podání byla výpověď plné moci od zástupce odvolatele.

Dne 8. dubna 2024 zaslal nalézací orgán odvolateli vyznění o pokračování řízení a poučení o možnosti vyjádřit se k podkladům před vydáním rozhodnutí. Vyznění bylo odvolateli doručeno dne 10. dubna 2024. Dne 10. dubna 2024 obdržel nalézací orgán vyjádření odvolatele.

Dne 17. června 2024 (vypraveno 20. června 2024) vydal nalézací orgán rozhodnutí č.j. DACI/16769/24/ODO, kterým byl odvolatel uznán vinným ze spáchání přestupku proti bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích podle ustanovení § 125f odst. 1 zákona o provozu na pozemních komunikacích. Rozhodnutí bylo odvolateli doručeno dne 20. června 2024. Odvolatel podal proti rozhodnutí správního orgánu dne 8. července 2024 odvolání z datové schránky společnosti POSPA Investment a.s., bez ověřeného elektronického podpisu. Toto podání bylo následně potvrzeno, kdy nalézacímu orgánu bylo dne 10. července 2024 doručeno odvolání odeslané z datové schránky odvolatele. Odvolání bylo podáno před uplynutím odvolací lhůty účastníkem řízení a je tedy podle ustanovení § 81 odst. 1 a § 83 odst. 1 správního řádu včasné a přípustné.

III. Posouzení námitek odvolatele

Odvolací správní orgán přezkoumal napadené rozhodnutí v souladu s ustanovením § 98 odst. 1 zákona o přestupcích a ustanovení § 89 odst. 2 správního řádu. Po přezkoumání uvedeného rozhodnutí a provedeného řízení odvolací správní orgán konstatuje, že odvolání proti rozhodnutí správního orgánu prvního stupně je důvodné.

III. A K námitce, že nebyla splněna zákonná podmínka k zahájení řízení o přestupku provozovatele vozidla

Odvolaatel nejprve v odvolání uvádí, že nebyla splněna zákonná podmínka k zahájení řízení o přestupku provozovatele vozidla, jelikož v momentě, kdy správní orgán zahajoval řízení o přestupku provozovatele, nebylo v právní moci usnesení o zastavení řízení proti řidiči, přičemž podmínkou projednatelnosti věci s provozovatelem vozidla je, že věc proti řidiči byla zastavena, což dle odvolatele v nyní projednávané věci nebylo splněno. Odvolatel uvádí, že správní orgán prvého stupně sice vydal usnesení o zastavení řízení o přestupku řidiče, č. j. DACI/7222/24/ODO, ale toto bylo vydáno/vypraveno až 14. března 2024 a příkaz, č. j. DACI/7319/24/ODO, kterým správní orgán zahajoval řízení o přestupku řidiče byl vydán/vypraven již dne 13. března 2024, tedy dříve, než bylo vůbec vydáno usnesení o zastavení řízení o přestupku řidiče.

Odvolaací správní orgán odmítá uvedenou námitku odvolatele. Přestože správní orgán vydal usnesení o zastavení řízení ve věci podezření z přestupku Ladislava Chalupy dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o provozu na pozemních komunikacích prakticky až jeden den po vydání příkazu, kterým byl odvolatel uznán z přestupku dle § 125f odst. 1 téhož zákona, když k vypravení uvedeného usnesení došlo až dne 14. března 2024 a k vypravení příkazu již dne 13. března 2024, tak je zásadní, že konečné rozhodnutí bylo vydáno až po nabytí právní moci usnesení o zastavení řízení.

Podle § 125f odst. 5 písm. b) zákona o provozu na pozemních komunikacích: „*Obecní úřad obce s rozšířenou působností přestupek podle odstavce 1 projedná, pouze pokud učinil nezbytné kroky ke zjištění pachatele přestupku, jehož znaky porušení povinností řidiče nebo pravidel provozu na pozemních komunikacích vykazuje, a řízení o tomto přestupku zastavil, protože obviněnému z přestupku nebylo spáchání skutku prokázáno.*“

Ze spisového materiálu se podává, že nalézací orgán dne 12. března 2023 (vypraveno 14. března 2024) vydal usnesení č.j. DACI/7222/24/ODO, kterým bylo podle § 86 odst. 1 písm. c) zákona o přestupcích zastaveno řízení o přestupku vedené proti osobě Ladislav Chalupa, ve věci přestupku podle ustanovení § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o provozu na pozemních komunikacích. Usnesení bylo Ladislavu Chalupovi doručeno dne 25. března 2024. Dne 8. dubna 2024 bylo nalézacímu orgánu doručeno odvolání proti uvedenému usnesení. Dne 16. května 2024 vydal odvolaací správní orgán rozhodnutí, kterým bylo zamítnuto odvolání proti usnesení nalézacího orgánu č.j. DACI/7222/24/ODO a předmětné usnesení bylo potvrzeno. Rozhodnutí nabylo právní moci dne 30. května 2024. K tomuto dni tedy došlo k zastavení řízení ve věci podezření z přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o provozu na pozemních komunikacích, protože obviněnému z přestupku nebylo spáchání skutku prokázáno.

K vydání rozhodnutí, které je nyní přezkoumáváno, pak došlo až dne 17. června 2024 (vypraveno 20. června 2024). Jelikož v této době již došlo k pravomocnému zastavení řízení proti Ladislavu Chalupovi obviněnému z přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o provozu na pozemních komunikacích, tak byla bezesporu splněna podmínka stanovená ustanovením § 125f odst. 5 písm. b) zákona o provozu na pozemních komunikacích.

III. B K námitce, že měření nebylo provedeno automatizovaným technickým prostředkem

Dále pak odvolatel namítá, že nebyla splněna zákonná podmínka k zahájení řízení s provozovatelem vozidla z toho důvodu, že měření rychlosti jízdy vozidla nebylo provedeno automatizovaným technickým prostředkem, ale silničním radarem LTI 20/20 TruCAM II, což je laserový rychloměr, který obsluhuje policie. Nejedná se tedy o automatizovaný technický prostředek, když je tento měřič laserový a je manuálně obsluhován policií.

K prokázání tohoto tvrzení navrhuje odvolatel provést jako důkaz Návod k obsluze silničního radaru LTI 20/20 TruCAM II a také svědeckou výpověď strážníka, který zpracovával oznámení o přestupku, aby mohlo být prověřeno a prokázáno, jak přesně byl údajný přestupek zjištěn, jak samotné měření rychlosti probíhalo.

Odvolaací správní orgán musí částečně přisvědčit námitce odvolatele, jelikož spisový materiál neobsahuje žádně bližší informace o způsobu provedení měření rychlosti. Z typu použitého měřiče rychlosti je zřejmé, že se nejedná o stálý, na předmětném místě pevně osazený měřič rychlosti, ale měření rychlosti bylo provedeno silničním laserovým měřičem rychlosti TruCAM II, který je běžně používaný policií k měření s obsluhou. Je proto nutné, aby spisový materiál obsahoval kompletní informace o způsobu měření a bylo vyloučeno, že se jednalo o měření s obsluhou. Spisový materiál neobsahuje ani úřední záznam strážníků Městské policie, kteří prováděli nastavení měřiče rychlosti, jakým způsobem a v jaké době byl použitý prostředek používán, jako automatizovaný technický prostředek používaný bez obsluhy a další skutečnosti důležité pro posouzení vlastního měření rychlostí vozidle projíždějících předmětným měřeným úsekem.

Jelikož předložené podklady od Městské policie Dačice neobsahují žádné informace k vlastnímu měření rychlosti, respektive nejsou zde uvedeny informace, jakým způsobem byl předmětný měřič rychlosti používán, jako automatizovaný technický prostředek používaný bez obsluhy, je nezbytné, aby nalézací orgán v dalším řízení detaily k měření zajistil, a to v rámci ústního jednání výpověďmi svědků.

Dále je vhodné spisový materiál doplnit o návod k obsluze silničního laserového rychloměru LTI 20/20 TruCAM II, aby bylo možné posoudit, zda je rychloměr schopen fungovat samostatně, tedy automaticky zaznamenávat a vyhodnocovat rychlost všech projíždějících vozidel, nebo zda je k výběru a měření rychlosti konkrétního vozidla nutná součinnost lidské obsluhy.

Pro úplnost vypořádání námítky odvolatele odvolací správní orgán dodává, že nesouhlasí s tvrzením odvolatele, že silničním laserový rychloměr LTI 20/20 TruCAM II, nemůže být použit jako automatizovaný technický prostředek používaný bez obsluhy, kdy toto dokládá rozsudek Nejvyššího správního soudu č.j. 9 As 220/2018-70 ze dne 27. září 2018, kde se k pojmu automatizovaného technického prostředku používaného bez obsluhy uvádí: „Pro posouzení toho, zda se jedná o automat, je zcela nerozhodné, že dle záznamu o měření byl rychloměr nastaven konkrétní osobou, jejíž jméno je v záznamu uvedeno. Tato skutečnost však sama o sobě neznamená, že by se nejednalo o automat. V případě jakéhokoli stacionárního rychloměru je nezbytné přístroj před uvedením do provozu správně nastavit a umístit v souladu s pokyny výrobce tak, aby byla zajištěna jeho správná funkčnost. To, že obsluha rychloměr nastaví, ustaví do správné polohy, vybírá měřící stanoviště apod. je pro způsob měření (automaticky nebo manuální režim) zcela irelevantní. Takovou argumentaci by bylo možné následně vztáhnout k jakémukoliv rychloměru, protože každý (i stacionární) rychloměr musí někdo nastavit, upravit do správné polohy a dokonce i vybrat měřící stanoviště. Jinak by za automat bylo možno ad absurdum považovat pouze takový rychloměr, který se sám nastaví, ustaví do správné polohy a dokonce si vybere samostatně měřící stanoviště, což ani při současném technologickém pokroku není reálně představitelné. **Podstatné je pouze to, zda je rychloměr schopen fungovat samostatně, tedy automaticky zaznamenávat a vyhodnocovat rychlost všech projíždějících vozidel, nebo zda je k výběru a měření rychlosti konkrétního vozidla nutná součinnost lidské obsluhy.**“

IV. Závěr

Vzhledem k výše uvedenému nedostatku v řízení o předmětném přestupku odvolatele je odvolací správní orgán nucen v souladu s ustanovením § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu rozhodnutí Městského úřadu Dačice, odbor dopravy, č.j. DACI/16769/24/ODO ze dne 17. června 2024 zrušit a věc vrátit správnímu orgánu prvního stupně k dalšímu řízení. V následném řízení je nalézací orgán povinen v součinnosti s Městskou policií Dačice zjistit detailní informace k provedení měření rychlosti, zejména jakým způsobem byl předmětný měřič rychlosti používán, jako automatizovaný technický prostředek používaný bez obsluhy.

Na základě uvedených skutečností rozhodl příslušný správní orgán tak, jak uvedeno ve výrokové části tohoto rozhodnutí.

Poučení

Proti rozhodnutí odvolacího orgánu se nelze dle § 91 odst. 1 správního řádu dále odvolat.

Rozhodnutí je přezkoumatelné v přezkumném řízení dle § 94 a násl. správního řádu. Účastník může dát podnět k provedení přezkumného řízení; tento podnět není návrhem na zahájení řízení; jestliže správní orgán neshledá důvody k zahájení přezkumného řízení, sdělí tuto skutečnost s uvedením důvodů do 30 dnů podatelci. Podnět lze podat buď u krajského úřadu nebo u Ministerstva dopravy ČR.

Rozhodnutí je rovněž přezkoumatelné krajským soudem podle zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů. Žalobu lze podat u Krajského soudu v Českých Budějovicích do dvou měsíců ode dne doručení písemného vyhotovení rozhodnutí.

Ing. Petr Vačkář
referent přestupkového řízení

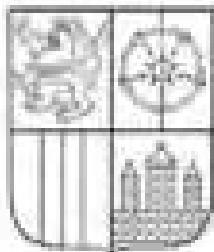
Rozdělovník:

Účastník řízení:

- Ladislav Chalupa, IČ 62853481, sídlem náměstí Míru 481, 378 81 Slavonice, ID DS: 3cuf236

Na vědomí (po nabytí právní moci):

- Městský úřad Dačice, odbor dopravy, Krajířova 27, 380 13 Dačice

KRAJSKÝ ÚŘAD

JIHOČESKÝ KRAJ

Odbor právní a krajský živnostenský úřad

Oddělení správní

U Zimního stadionu 1952/2

370 76 České Budějovice

MLCK001191AZ

Naše č. j.: **MUČK 117571/2024**
Sp. zn.: **ORZU-správn. 106609/2024/páho1 506**

Vyřadil: **Bc. Pavel Houska**
Telefon: **386 720 365**
E-mail: **houska@kraj-jihocesky.cz**

Datum: **3. 10. 2024**

Rozhodnutí

Krajský úřad Jihočeského kraje, odbor právní a krajský živnostenský úřad, příslušný k přezkoumávání rozhodnutí orgánů obcí podle § 67 odst. 1, písm. a) zákona č. 129/2000 Sb., o krajích, ve znění pozdějších předpisů, a jako příslušný odvolací správní orgán podle § 89 odst. 1 a § 178 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), rozhodl o odvolání firmy **Zpětný leasing, s.r.o., IČO 11850400**, sídlem Nová Výstavba 238, 43 21 Obrnice, zastoupené [REDAKCE], [REDAKCE], [REDAKCE], [REDAKCE]

[REDAKCE] (dále také „odvolatel“), podaném dne 29.7.2024, proti rozhodnutí Městského úřadu Český Krumlov, odboru správního, Kaplická 439, 381 01 Český Krumlov, č. j. MUČK 54856/2024/O5/TF, ze dne 9.7.2024, kterým byl jmenovaný, jakožto provozovatel vozidla registrační značky [REDAKCE] uznán vinným z přestupku dle § 125f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (dále jen „zákon o silničním provozu“), kterého se dopustil tím, že v rozporu s ust. § 10 odst. 3 zákona o provozu na pozemních komunikacích nezapjeli, aby při užití tohoto vozidla na pozemní komunikaci, byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích, neboť blíže neuzjištěný řidič dne 7.4.2024 kolem 7:18:16 hodin v Českém Krumlově, na silnici č. I/39, ulice Budějovická, ve směru jízdy od Českých Budějovic, v úseku mezi okružními křižovátkami, řidič uvedené vozidlo a úsekovým měřičem rychlosti byla vozidlu naměřena rychlost jízdy 100 km/h, po odečtení možné odchylky (+/- 3 km/h) 97 km/h, tedy překročil nejvyšší dovolenou rychlost jízdy v obci, stanovenou na 50 km/h, nejméně o 47 km/h, čímž porušil § 4 písm. b), § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu, tedy při řízení vozidla překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci o více než 40 km/h, a tím naplnil přestupek dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 2 zákona o silničním provozu, takto:

Podle § 90 odst. 5 správního řádu se odvolání proti rozhodnutí Městského úřadu Český Krumlov, odboru správního, Kaplická 439, 381 01 Český Krumlov, č. j. MUČK 54856/2024/O5/TF, ze dne 9.7.2024,

zanatá a napadené rozhodnutí se potvrzuje.

Odůvodnění

Zdejší odbor právní a krajský živnostenský úřad (dále také „odvolací správní orgán“) obdržel dne 4.9.2024 odvolání, podané dne 29.7.2024, proti rozhodnutí Městského úřadu Český Krumlov, odboru správního, Kaplická 439, 381 01 Český Krumlov, č. j. MUČK 54856/2024/O5/TF, ze dne 9.7.2024, kterým byl jmenovaný, jakožto provozovatel vozidla registrační značky [REDAKCE] uznán vinným z přestupku dle § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu, kterého se dopustil tím, že v rozporu s ust. § 10 odst. 3 zákona o provozu na pozemních komunikacích nezapjeli, aby při užití tohoto vozidla na pozemní komunikaci, byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích, neboť blíže neuzjištěný řidič dne 7.4.2024 kolem 7:18:16 hodin v Českém Krumlově, na silnici č. I/39, ulice Budějovická, ve směru jízdy od Českých Budějovic, v úseku mezi okružními křižovátkami, řidič uvedené vozidlo a úsekovým měřičem rychlosti byla vozidlu naměřena rychlost jízdy

100 km/h, po odečtení možné odchylky (+/- 3 km/h) 97 km/h, tedy překročil nejvyšší dovolenou rychlost jízdy v obci, stanovenou na 50 km/h, nejméně o 47 km/h, čímž porušil § 4 písm. b), § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu, tedy při řízení vozidla překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci o více než 40 km/h, a tím naplnil přestupek dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 2 zákona o silničním provozu.

Vzhledem ke skutečnosti, že byl odvolatel shledán vinným ze spáchání výše uvedeného přestupku, rozhodl správní orgán, v souladu s § 35 písm. b) a § 46 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich (dále také „zákon o přestupcích“), s odkazem na ust. § 125f odst. 4 ve spojení s § 125c odst. 5 písm. b) zákona o silničním provozu, o uložení správního trestu pokuty ve výši 7.000 Kč. Podle ust. § 95 odst. 1 zákona o přestupcích byla odvolateli uložena rovněž povinnost nahradit náklady spojené s projednáváním přestupku, a to v paušální částce, stanovené vyhláškou č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení ve výši 1.000 Kč.

Rozhodnutí správního orgánu, ve výše nadepsané věci, bylo odvolateli doručeno dne 12.7.2024. Dne 29.7.2024 podal odvolatel odvolání, které dne 27.8.2024 doplnil o odvolací důvody. V podaném odvolání zejména namítá, že: **I.**, Nebylo vedeno společné řízení ve smyslu § 88 zákona o přestupcích; **II.**, Nebyla splněna podmínka informování veřejnosti o měření, ve smyslu § 24b odst. 2 zákona o obecní policii, nebyly založeny podklady a odkaz na webové stránky není dostatečný; **III.**, Měření rychlosti neprovádí Městská policie Č. Krumlov, ale jiný subjekt, k čemuž odkázal na odpověď na žádost o informace, podanou dne 29.7.2024, kterou učinila strážnice dne 1.8.2024, a ze které se podává, že Městská policie Č. Krumlov nedisponuje žádnými informacemi, týkajícím se měření rychlosti (počet přestupků, program ke zpracování přestupků, proces zpracování, ...). Závěrem navrhl řízení zastavit.

Odvolání bylo podáno před uplynutím odvolací lhůty účastníkem řízení a je tedy podle ustanovení § 81 odst. 1 a § 83 odst. 1 správního řádu včasné a přípustné.

Procesní postup správního orgánu:

Ze spisového materiálu se zejména zjišťuje, že správní orgán, na podkladě oznámení Městské policie Český Krumlov ze dne 8.4.2024, vyhotovil výzvu k podání vysvětlení – určení osoby řidiče, adresovanou jak odvolateli – provozovateli vozidla, tak nad rámec svých povinností, v té době budoucímu, zmocněnci (viz plná moc ze dne 2.11.2023 doručená správnímu orgánu dne 11.11.2023), neboť blíže nezjištěný řidič se měl daného dne, místa a času dopustit přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 2 zákona o silničním provozu, spočívajícím v překročení nejvyšší dovolené rychlosti v obci. Výzva byla odvolateli doručena dne 12.4.2024.

Vzhledem k tomu, že odvolatel byl pasivní a řidič nebyl zjištěn, správní orgán věc neustanoveného řidiče dne 7.6.2024, v souladu s § 76 odst. 1 písm. l) zákona o přestupcích, věc odložil.

Dne 1.2.2022 byl odvolateli, jakožto provozovateli předmětného vozidla, zaslán příkaz, kterým byl uznán vinným z přestupku provozovatele vozidla dle § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu, doručený dne 14.6.2024. Odvolatel podal včasný odpor.

Správní orgán doplnil spisový materiál o další podklady a odvolatele vyrozuměl o možnosti vyjádřit se k podkladům rozhodnutí do 10 dnů ode dne doručení (doručeno 27.6.2024).

Vzhledem k tomu, že odvolatel byl nadále pasivní, bylo dne 9.7.2024 vyhotoveno nyní napadené rozhodnutí, doručené odvolateli dne 12.7.2024.

Správní orgán po podaném odvolání založil do spisu výpis řízení, která měla být s odvolatelem vedena, a ze kterého se podává, že pro vedení společného řízení nejsou spojeny žádné podmínky. O tomto byl odvolatel odvolacím správním orgánem vyrozuměn a mohl se k podkladům vyjádřit, což dne 24.9.2024 učinil.

Ve svém vyjádření uvedl, že založené podklady nejsou relevantní podklady, kdy namítá jejich nepravdivost. K tomuto navrhl doplnit spis o konkrétní spisy předmětných přestupkových jednání. Dále namítl, že výzva před zahájením řízení nebyla doručena do datové schránky odvolatele – provozovatele vozidla, a tedy nebylo možné následně zahájit řízení o přestupku.

Skutkový stav – podklady a zhodnocení:

Ke zjištění skutkového stavu je třeba uvést, že tento byl zjištěn dostatečně, a to na základě spisového materiálu postoupeného Městskou policií Český Krumlov, následně doplněného správním orgánem. Z podkladů je jednoznačné a nepochybně zřejmé, že se odvolatel dopustil přestupkového jednání tak, jak je mu kladeno za vinu, kdy snímek z měřiče rychlosti SYDO Trafic Velocity (list č. 2), zcela nezaměnitelně zachytil úsekovou rychlost vozidla odvolatele (100 km/h, limit místa: 50 km/h), ve směru jízdy k měřiči rychlosti. Záznam obsahuje dva snímky, a to jak na vjezdu do měřeného úseku, tak na jeho výjezdu. Fotografie na vjezdu do úseku byla vyhotovena v čase 7:17:53 a na výjezdu pak v čase 7:18:16. Ve snímku se nenachází žádný předmět,

který by mohl ovlivnit měření. Měřené vozidlo je na snímku zcela viditelné, vyfotografované v úseku pomocné příčné vodorovné čáry na vozovce, a o řádném změření nevznikají žádné pochybnosti.

Ve snímku z rychloměru je dále uvedeno číslo měřiče (sér. GEMVEL0131), číslo snímku totožné pro vjezdový i výjezdový snímek (1682), datum a čas změření (7.4.2024, v čase 7:17:53 na vjezdu a na výjezdu pak v čase 7:18:16), které jsou v souladu s ověřovacím listem vydaným k danému radaru akreditovaným střediskem. Rychloměr je na základě ověřovacího listu č. 8012-OL-70436-23 (list č. 3) schválen k objektivnímu měření rychlosti. Místo měření, tedy silnice I/39 – ul. Budějovická v Českém Krumlově, ve směru na České Budějovice, v místě, kde je limit 50 km/h, je zaznamenáno ve snímku z rychloměru a podpořeno spisovým materiálem a oznámením přestupku (list č. 1).

Z výpisu z centrálního registru vozidel (list č. 45) se podává, že provozovatelem vozidla je odvolatel.

Z listiny č. 25 – 27 se zjišťuje, že o umístění a fungování úsekových měřičů rychlosti byla veřejnost informována v médiích.

Přílohou je také nájemní smlouva k měřičům (list č. 30), ze které vyplývá, že pronajímatel nemá žádný podíl či zájem na množství zjištěných přestupků a výši uložených pokut, neboť nájemné je stanoveno fixní částkou.

Součástí spisu je také certifikát o schválení typu měřidla (list č. 18-22), včetně ilustračních snímků změřených vozidel a technického popisu umístění a rozsahu měření.

Místo měření je schváleno Policií České republiky, a to ve smyslu § 79 zákona o silničním provozu (list č. 34). Umístění DZ „Měření rychlosti“ doloženo fotografickou dokumentací (list č. 28-29).

Vyjádření ke stanovení místní úpravy provozu SÚS Jihočeského kraje odpovídá jejímu provedení (list. 23-24), viz foto (list č. 16-17).

Na základě výše uvedeného není pochyb o tom, že neustanovený řidič porušil § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu, kde je uvedeno: „*V obci smí jet řidič rychlostí nejvýše 50 km.h⁻¹, a jde-li o dálnici nebo silnici pro motorová vozidla, nejvýše 80 km.h⁻¹, čímž naplnil skutkovou podstatu dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 2. zákona o silničním provozu, kde je uvedeno: „Fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že v provozu na pozemních komunikacích při řízení vozidla překročí nejvyšší dovolenou rychlost v obci o více než 40 km.h⁻¹ nebo mimo obec o více než 50 km.h⁻¹“.*

Dle § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu se provozovatel vozidla se dopustí přestupku tím, že v rozporu s § 10 nezajistí, aby při užití vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená zákonem. Tato povinnost je reflektována v § 10 odst. 3 zákona o silničním provozu a posouzením všech zjištěných okolností není pochyb, že odvolatel, jakožto provozovatel, své povinnosti nedostál.

Odvolací správní orgán po posouzení uvedených podkladů konstatuje, že o místě a způsobu změření, změřeném vozidlem, a výši naměřené rychlosti, nevznikají žádné důvodné pochybnosti. Správní orgán shromáždil dostatek podkladů, na základě kterých bylo možné odvolateli vyslovit vinu, a proto by bylo další doplnění dokazování zcela nadbytečné, neboť předložené listiny jsou dostatečné k vyslovení viny odvolateli, neboť odvolatel, jakožto provozovatel, odpovídá za porušení povinností řidiče a pravidel provozu, jak uvedeno výše. Správní orgán, ani zdejší odvolací správní orgán, nemá pochybností o tom, že měření bylo provedeno zcela správně, kdy o správnosti měření nevznikají žádné důvodné pochybnosti. Objektivní měření je doloženo přezkoušením rychloměru, k čemuž je vydán ověřovací list a měření bylo provedeno proškolenou obsluhou. Odvolatel nepředložil takový důkaz, který by měl měření zpochybnit. Výslech hlídky či doplnění dokazování není ve věci potřebný, odvolatel nebyl postupem správního orgánu zkrácen na svých právech (srov. např. rozsudek NSS ze dne 27.2.2014 č.j. 4 As 118/2013-61, ze dne 29.5.2014 č.j. 10 As 25/2014-48, aj.)

K námítkám odvolatele:

Ad. I. Nevedení společného řízení

Odvolatel namítá nevedení společného řízení, které mělo být, dle odvolatele, vedeno. Odvolací správní orgán tuto námítku shledává jako nedůvodnou. Správní orgán, společně s postoupeným odvoláním, přiložil také výpis řízení, vedených s odvolatelem, ze kterého se podává, že je vedeno pouze nyní hodnocené řízení. Druhý přestupek, který je evidován, je datován do dne 28.7.2024 a v současné době je ve stadiu výzvu provozovateli, resp. šetření řidiče. Z uvedeného plyne, že žádná řízení, která by měla být vedena ve společném řízení, resp. jiné přestupky odvolatele, nebyly správnímu orgánu do vydání příkazu ve věci známy. Odvolací správní orgán dodává, že příkaz ve věci byl doručen, a řízení zahájeno, dne 14.6.2024, a tedy nejsou evidována žádná další řízení, která by splňovala podmínky dle § 88 odst. 1 zákona o přestupcích, kdy nedošlo ani k porušení zásady absorpce při ukládání pokuty.

Protože odvolatel sám nepoukázal na konkrétní řízení, která mají mít vliv na ukládání pokuty v nyní hodnocené věci, resp. řízení, která měla být vedena ve společném řízení, jedná se o námítku neúplnou a nepodloženou.

Správní orgán nemá povinnost doplňovat spis o všechna řízení, která byla v minulosti s odvolatelem vedena, pokud sám sleduje, jak je uvedeno výše, že pokud by podmínky pro vedení společného řízení nastaly, příp. by byly splněny podmínky pro respektování zásady absorpce, tak by tak bylo učiněno, přesto spis obsahuje výpis dalších přestupků odvolatele, z nichž žádný nespĺňuje podmínky pro vedení společného řízení.

Jinými slovy, odvolatel měl možnost, nejen v rámci řízení na prvním stupni, ale i v rámci odvolacího řízení, poukázat na konkrétní řízení, na jehož základě mělo být nyní hodnocené řízení vedeno chybně, ale neučinil tak, čímž sám sebe dobral o možnost na účinnou obhajobu. Pouhé obecné tvrzení o tom, že došlo k porušení zásady společného řízení, bez doložení konkrétních podkladů, nemůže mít vliv na zákonnost nyní hodnoceného rozhodnutí a řízení, nadto v situaci, kdy se ze spisového materiálu dokládá, že žádné takové řízení neexistuje.

Ad. II.: Informování veřejnosti o měření

Tato námítka je zcela nedůvodná, neboť spisový materiál obsahuje konkrétní výtok článků, zveřejněných na internetu, které občany o měření rychlost informují. Jedná se o listy č. 26 – 27 spisového materiálu, a tedy odvolací správní orgán považuje naplnění požadavků, vyplývajících z § 24b odst. 2 zákona o obecní policii za zcela dostatečné.

Ad. III.: Měření neprovádí Městská policie Č. Krumlov, ale jiný subjekt

Toto tvrzení považuje odvolací správní orgán za zcela nerelevantní, neboť měření v tomto případě splňuje všechny zákonné požadavky, jak na měřič samotný, tak na toho, kdo rychlost měří, tedy na Městskou policii Český Krumlov. Z § 79a zákona o silničním provozu vyplývá, že „*za účelem zvýšení bezpečnosti provozu na pozemních komunikacích je policie a obecní policie oprávněna měřit rychlost vozidel. Obecní policie tuto činnost vykonává výhradně na motorech určených policii, přičemž postupuje v součinnosti s policií.*“ Vzhledem k tomu, že Policie České republiky stanovila podmínky pro měření ve smyslu uvedeného ustanovení, přičemž oznámení předmítnutého přestupku je také oznamováno právě Městskou policií Č. Krumlov, nemá odvolací správní orgán žádných pochybností o tom, že rychlost je v hodnocené věci měřena subjektem, který k tomuto má ze zákona oprávnění a odvolatel neprokázal opak. Odkaz na sdělení strážnice ve věci žádosti o informace dle zákona o svobodném přístupu k informacím nemůže zpochybnit způsobilost měřit rychlost. Pokud je odvolatel nespokojen s vyřízením své žádosti v rámci žádosti o informace, pak je nutné, aby se hájil v tím vedeném řízení, nikoliv v řízení o přestupku. Odvolací správní orgán uzavírá, že rychlost vozidel je měřena subjektem k tomu ze zákona zmocněným, zcela na základě zákonného procesu a ověřeným měřidlem, a odvolatel se jeho argumentací snaží pouze o legalizaci protiprávního jednání neznámého řidiče.

Ad. IV.: Návrh na doplnění dokazování o přestupkové spisy, chybné doručování výzvy

K návrhu na doplnění dokazování o konkrétní spisy, prokazující povinnost vést společné řízení, sděluje odvolací správní orgán, že tento návrh, jakožto nedůvodný, zamítá. Jak je uvedeno výše, odvolatel měl možnost poukázat na konkrétní řízení, na jehož základě mělo být nyní hodnocené řízení vedeno chybně, ale neučinil tak. Odvolací správní orgán naproti tomu považuje založené podklady správním orgánem prvního stupně, včetně vyjádření, že nebyly shledány důvody pro vedení společného řízení, za zcela dostatečné, kdy odvolatel neprokázal žádným konkrétním poukazem na řízení, či přestupkové jednání, že tomu mělo být jinak.

Tvrzení o chybném doručování výzvy k podání vyvážení ze dne 8.4.2024 je také chybné. Správní orgán tuto výzvu doručil dne 12.4.2024 přímo odvolateli – provozovateli předmítnutého vozidla, jak je patrné z doručení, založené ve spisu. Tétož dne byla, nad rámec povinnosti, výzva doručena také zmocněnec odvolatele, [REDAKCE] [REDAKCE] tak, aby do budoucna zvolený zmocněnec měl možnost být od počátku se všemi úkony obeznámen.

Materiální znak

K námítce, týkající se absence materiálního znaku, sděluje odvolací správní orgán, že správní orgán ji opomenul v napadeném rozhodnutí posoudit, když pouze uvedl, že jednání odvolatele vykazuje znaky přestupku. Přesto je tento závěr správný, k čemuž je třeba odkázat na lepší definici přestupku dle ust. § 5 zákona o přestupcích, kde je stanoveno, že „*Přestupkem je společensky škodlivý protiprávní čin, který je v zákoně za přestupek výslovně označen a který vykazuje znaky stanovené zákonem, nejde-li o trestný čin.*“ V tomto případě se jiným zákonem myslí zákon o silničním provozu, kde jsou v ust. § 125c upraveny skutkové podstaty přestupků.

Neustanovený řidič tím, že překročil nejvyšší dovolenou rychlost jízdy v obci nejméně o 47 km/h, naplní skutkovou podstatu přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 2. zákona o silničním provozu, kde je stanoveno, že „*Fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že v provozu na pozemních komunikacích při řízení vozidla překročí nejvyšší dovolenou rychlost v obci o více než 40 km/h¹ nebo mimo obec o více než 50 km/h.²*“

Vzhledem k tomu, že v nyní hodnoceném řízení se však jedná o přestupek provozovatele vozidla, který odpovídá za jednání neustanoveného řidiče, je třeba odkázat na přestupek dle § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu, kde je uvedeno, že „Provozovatel vozidla se dopustí přestupku tím, že v rozporu s § 10 nezajistí, aby při užití vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená tímto zákonem“, přičemž se odvolatel právě tohoto jednání po formální stránce dopustil. Přestupkem je jednání, které je naplněno jak formálním, tak materiálním znakem. Formálním znakem je obecně naplnění výše popsané skutkové podstaty přestupku, v nyní posuzovaném případě tedy, z pohledu provozovatele vozidla, nezajištěním dodržování povinností řidiče a pravidel silničního provozu řidiči, tedy překročením nejvyšší dovolené rychlosti.

Materiální znak je představován tím, že protiprávní jednání porušuje nebo ohrožuje zájem společnosti, kdy výše uvedeným jednáním provozovatel, resp. neustanovený řidič vozidla odvolatele, ohrozil zájem společnosti, tedy aby řidiči dodržovali nejvyšší povolenou rychlost jízdy, s čímž souvisí i zvýšení bezpečnosti provozu na pozemních komunikacích, protože s každým zvýšením rychlosti nad stanovenou zákonnou mez, dochází ke ztížení ovládní vozidla, prodloužení brzdné dráhy, ztížení adekvátně reagovat na nenadálé situace a překročení limitů pozemní komunikace, schválené k určité rychlosti jízdy vozidel. Právě tento závěr dostačuje k tomu, aby bylo možné konstatovat, že jednáním odvolatele byla ohrožena bezpečnost provozu na pozemních komunikacích. Odvolací správní orgán navíc připomíná rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 5 As 104/2008 - 74 ze dne 14. prosince 2009, podle něhož formální znaky přestupkového jednání naplňují v běžných případech i materiální znaky. Odvolací orgán přitom neshledal důvody, pro které by se mohl od tohoto právního názoru odchýlit. Žádné významné okolnosti, které by naplnění materiálního znaku přestupku v posuzovaném případě vylučovaly, nepřistoupily.

Správní trest:

K uloženému správnímu trestu odvolací správní orgán sděluje, že správní trest byl uložen za přestupek dle § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu, kde je v odst. 4 uvedeného ustanovení uvedeno, že za přestupek podle odstavce 1 lze uložit pokutu, přičemž se použije rozmezí pokuty pro přestupek, jehož znaky porušení povinností řidiče nebo pravidel provozu na pozemních komunikacích vykazuje; pokuta však nepřevyší 10.000 Kč. Přestupkové jednání neustanoveného řidiče pak lze podřadit pod skutkovou podstatu dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 2 zákona o silničním provozu, za který se, dle § 125c odst. 5 písm. b) uvedeného zákona, ukládá pokuta v rozmezí 7.000 Kč až 25.000 Kč.

Správní orgán při stanovení výše správních trestů přihlédl pozitivně zejm. k tomu, že jednání odvolatele nemělo žádný přímý škodlivý následek. Přitěžující okolnosti nebyly v řízení nalezeny a jiné důvody, odůvodňující zvýšení pokuty nad spodní hranici nejsou správním orgánům známy. Stejně tak nebyly shledány důvody pro snížení pokuty pod zákonnou mez dle § 44 zákona o přestupcích, neboť se jedná o standardní přestupkové jednání, jehož nebezpečnost je dána svou podstatou – nezajištěním dodržování povinností řidiče - překročení rychlosti, způsobující prodloužení brzdné dráhy atp.

Smyslem a účelem správního trestu je pak v nejobecnějším smyslu ochrana společnosti před ohrožujícím jednáním. Správní trest zahrnuje jak nesporný prvek represe, tak i prevenci. Ukládání správních trestů za přestupky, a tudíž i rozhodování o jejich výši, se děje ve sféře volného správního uvážení, tedy zákonem dovolené volnosti správního orgánu rozhodnout v zákonem vymezených mezích.

Stejně tak byly v souladu se zákonem uloženy náklady řízení ve výši 1.000 Kč, a to dle § 95 odst. 1 zákona o přestupcích. Dle § 79 odst. 5 správního řádu lze v případech hodných zvláštního zřetele výši paušální částky na požádání snížit. Odvolatel v řízení o takové snížení nepožádal, a proto je mu ukládána povinnost v plné výši.

Další posouzení věci:

Odvolací správní orgán dále přezkoumal výrok nyní napadeného rozhodnutí, kdy k tomuto lze uvést, že výrok rozhodnutí v řízení o přestupku se řídí obecně náležitostmi stanovenými § 68 odst. 2 správního řádu, a dále pak v § 93 odst. 1 zákona o přestupcích. V tomto případě pak musí mj. obsahovat zejména popis skutku s označením místa, času a způsobu jeho spáchání, právní kvalifikaci skutku, vyslovení viny, formu zavinění u obviněného, který je fyzickou osobou, druh a výměru správního trestu, popřípadě výrok o podmíněném upuštění od uložení správního trestu, o upuštění od uložení správního trestu nebo o mimořádném snížení výměry pokuty. Ve vztahu k formě zavinění je pak v § 125f odst. 3 zákona o silničním provozu uvedeno, že k odpovědnosti fyzické osoby za přestupek podle odstavce 1 se nevyžaduje zavinění. Stejně tak se zavinění nevyžaduje u právnické osoby (viz § 20 zákona o přestupcích). Správní orgán tedy v tomto ohledu postupoval při vypracování napadeného rozhodnutí správně.

Poučení

Proti rozhodnutí odvolacího orgánu se nelze dle § 91 odst. 1 správního řádu dále odvolat.

Rozhodnutí je přezkoumatelné v přezkumném řízení dle § 94 a násl. správního řádu. Účastník může dát podnět k provedení přezkumného řízení; tento podnět není návrhem na zahájení řízení; jestliže správní orgán nestředí důvody k zahájení přezkumného řízení, sdělí tuto skutečnost s uvedením důvodů do 30 dnů podnětem. Podnět lze podat buď u krajského úřadu nebo u Ministerstva dopravy ČR.

Rozhodnutí je rovněž přezkoumatelné krajským soudem podle zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů. Žalobu lze podat u krajského soudu v Českých Budějovicích do dvou měsíců ode dne doručení písemného vyhotovení rozhodnutí.

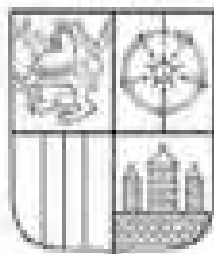
Ing. Pavel Houska
referent přestupkového řízení

Oběři na doručení

Zpětný leasing, s.r.o., IČO 11850400, zastoupený [redacted] na [redacted]

Na vědomí (po nabytí právní moci)

Městský úřad Český Krumlov, odbor správní

KRAJSKÝ ÚŘAD

JIHOČESKÝ KRAJ

Odbor právní a krajský živnostenský úřad

Oddělení správní

U Zimního stadionu 1952/2

370 76 České Budějovice

KLUC001P3192

číslo č. j.: KLUJK 126726/2024
Sp. zn.: OPZU-správn. 125577/2024/vemar 50

Vytvořil: Ing. Věra Marková
Telefon: 386 720 235
E-mail: markova@kraj-jihocesky.cz

Datum: 4. 11. 2024
Vypraveno: 5. 11. 2024

Rozhodnutí

Krajský úřad Jihočeského kraje, odbor právní a krajský živnostenský úřad, příslušný k přezkoumání rozhodnutí orgánů obcí podle ust. § 57 odst. 1 písm. a) zákona č. 129/2000 Sb., o krajích, ve znění pozdějších předpisů, a jako příslušný odvolací správní orgán podle ust. § 89 odst. 1 a § 178 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „správní řád“), rozhodl o odvolání **JUDr. Františka Kosíka**, advokáta, IČ 66243581, se sídlem Praha, Vodčická 699/30 (dále jen „odvolatel“), proti rozhodnutí Městského úřadu Vimperk, odboru dopravy a silničního hospodářství (dále jen „správní orgán I. stupně“), č.j. MUVPK-OD 136885/24-BELM ze dne 3. 10. 2024, kterým byl jmenovaný uznán vinným ze spáchání přestupku podle ust. § 125f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“), byl mu uložena správní trest a povinnost nahradit náklady řízení. Ve výše uvedené věci odvolací orgán rozhodl **t a k t o**:

podle ust. § 90 odst. 5 správního řádu se

odvolání zamítá a napadené rozhodnutí správního orgánu I. stupně se potvrzuje.

Odůvodnění

Dne 3. 10. 2024 vydal správní orgán I. stupně rozhodnutí, kterým byl JUDr. František Kosík, advokát, IČ 66243581, se sídlem Praha, Vodčická 699/30:

I. uznán vinným ze spáchání přestupku provozovatele vozidla dle ust. § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu tím, že jako provozovatel vozidla v rozporu s ust. § 10 odst. 3 zákona o silničním provozu nezařadil, aby při užití vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená zákonem. K porušení pravidel silničního provozu došlo dne 2. 12. 2023 v 11:48:26 hodin na silnici I. třídy č. 4 v ulici Pasovská, poblíž domu č.p. 148, v obci Vimperk, směr Strážný. Automatizovaným technickým prostředkem používaným bez obsluhy při dohledu na bezpečnost provozu na pozemních komunikacích byla zádokumentována jízda motorového vozidla RZ ■■■■■ kdy nezjištěný řidič v rozporu s ust. § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu řídil uvedené vozidlo rychlostí 57 km/h (tj. 54 km/h po odečtu tolerance ± 3 km/h) v místě, kde je nejvyšší dovolená rychlost 50 km/h. Toto jednání nezjištěného řidiče vykazuje znaky přestupku podle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 4. zákona o silničním provozu, tedy provozovatel uvedeného vozidla nezařadil, aby bylo dodrženo ust. § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu, a tím naplnil skutkovou podstatu sboru uvedeného přestupku.

II. Za takto spáchaný přestupek správní orgán I. stupně obviněnému podle ust. § 35 písm. b), ust. § 37 až ust. § 40 a ust. § 46 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky“) uložil:

1. podle ust. § 125f odst. 4 zákona o silničním provozu a v návaznosti na ust. § 125c odst. 5 písm. g) zákona o silničním provozu správní trest pokuty ve výši 1 500 Kč,
2. podle ust. § 95 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky a ust. § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výtěžku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, ve znění pozdějších předpisů, povinnost uhradit náklady řízení paušální částkou ve výši 2 500 Kč.

Správní orgán I. stupně ve svém odůvodnění popsal průběh řízení a uvedl, že ve věci byla vydána výzva podle ust. § 125h odst. 1 zákona o silničním provozu, na kterou provozovatel sice reagoval uhrazením stanovené částky, ale bohužel až po dni splatnosti. Správní orgán I. stupně tedy uhrazenou částku po splatnosti odvolateli vrátil. Správní orgán I. stupně následně přistoupil k vydání příkazu, proti kterému byl podán v zákonné lhůtě odpor. Ve vydaném rozhodnutí v odůvodnění správní orgán I. stupně uvedl všechny skutečnosti, které v řízení vyšly najevo. Hodnotil všechny získané podklady a důkazy pro vydání rozhodnutí. Správní orgán I. stupně v odůvodnění definoval skutek, kterého se obviněný dopustil. Správní orgán I. stupně se zabýval jak formálními znaky přestupku, tak znakem materiálním. Při ukládání správního trestu správní orgán I. stupně vycházel ze zákona. Při ukládání povinnosti uhradit náklady řízení správní orgán I. stupně postupoval v souladu se zákonem.

Odvolatel podal včas proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně odvolání, ve kterém uvedl, že rozhodnutí je nesprávné, nezákonné a rozporné s dobrými mravy, kdy věc měla skončit ihned poté, co uhradil uloženou pokutu. Uvedeno, že správní orgán I. stupně si vykládá právo po svém. Uvedeno, že uložená pokuta byla uhrazena, správní orgán I. stupně mu ji však vrátil a pokračoval v řízení. V odvolání je dále poukazováno v chybnou citaci zákona v napadeném rozhodnutí – z.č. 250/2006 Sb. V odvolání je opakovaně uváděno, že pokuta byla odvolatelem uhrazena, avšak správním orgánem I. stupně byla vrácena, aniž by tuto skutečnost správní orgán I. stupně adekvátně odůvodnil. Dále je uváděno, že se správní orgán I. stupně nevypořádal s argumentací, proč byla pokuta uhrazena později (delší pobyt v zahraničí a zřejmé otevření datové schránky sekretářkou omylem bez jeho vědomí a uvědomění jeho osoby o tomto otevření v době jeho pobytu v zahraničí, takže nesprávně odvozoval lhůtu pro úhradu pokuty až od okamžiku otevření datové schránky jím samotným). Dále je v odvolání namítáno, že právní předpis je uveden jeho číselným označením, nikoliv názvem. Závěrem argumentováno, že nesprávným postupem správního orgánu I. stupně musí nyní hradit 4 000 Kč, přitom pokutu ve výši 500 Kč zaplatil. Je navrhováno rozhodnutí zrušit a řízení zastavit.

Odvolací orgán přezkoumal soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo s právními předpisy podle ust. § 98 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky a ust. § 89 odst. 2 správního řádu. K vadám řízení, o nichž nelze mít důvodně za to, že mohly mít vliv na soulad napadeného rozhodnutí s právními předpisy, popřípadě na jeho správnost se nepřihlíží; tímto ustanovením není dotčeno právo na náhradu škody způsobené nesprávným úředním postupem. Odvolací orgán dospěl k závěru, že odvolání nebylo důvodné.

Prvotně odvolací orgán uvádí, že k přestupku došlo dne 2. 12. 2023, kdy výzva provozovateli byla vypravena dne 28. 12. 2023 a správní orgán I. stupně tedy v dané věci postupoval podle zákona o silničním provozu ve znění účinném do 31. 12. 2023. Dle tohoto zákona byla odvolateli zaslána výzva a bylo postupováno podle ustanovení ve znění účinném do 31. 12. 2023. Správní orgán I. stupně dle tohoto zákona postupoval i v následném řízení zejména při ukládání správního trestu, kdy správní trest byl ukládán rovněž dle uvedeného zákona účinného do 31. 12. 2023, neboť nová úprava nebyla pro odvolatele příznivější.

Podle ust. § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu se provozovatel vozidla dopustí přestupku tím, že jako provozovatel vozidla v rozporu s ust. § 10 nezajistí, aby při užití vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená tímto zákonem. Podle odst. 2 fyzická osoba za přestupek odpovídá, pokud se jedná o neoprávněné zastavení nebo stání, porušení povinností řidiče nebo pravidel provozu na pozemních komunikacích vykazuje znaky přestupku podle tohoto zákona a porušení pravidel nemá za následek dopravní nehodu. Podle ust. § 10 odst. 3 zákona o silničním provozu provozovatel vozidla zajistí, aby při užití vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená tímto zákonem.

V nyní posuzovaném případě se jedná o tzv. objektivní odpovědnost provozovatele motorového vozidla s možností liberace, tzn. odpovědnost osoby za škodlivý následek bez ohledu na zavinění, kdy zákon stanoví, ve kterých případech provozovatel za přešupek neodpovídá. Nejedná se ovšem o prolomení ústavně zakotvené možnosti v určitých případech nevypovídat, avšak zahrnuje skutečnost, že provozovatel vozidla nese do určité míry odpovědnost za vozidlo, které provozuje, a to i v případě, kdy jej neřídí, a lze mu tedy připsat určité negativní následky porušení pravidel, pokud není zjištěn pachatel přešupku. Pro naplnění skutkové podstaty uvedeného přešupku tedy postačuje, že zde existuje subjekt přešupku, tzn. osoba, jež se protiprávního jednání dopustila, v daném případě provozovatel, který nesplnil povinnost uloženou mu zákonem, objekt přešupku, což je právem chráněný zájem, na který přešupce útočí, zde povinnost provozovatele vozidla zajistit, aby při užití vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená tímto zákonem a objektivní stránka přešupku, tj. protiprávní jednání osoby odlišné od provozovatele tkvící v porušení pravidel provozu na pozemních komunikacích a vykazující znaky přešupku.

Odvolací správní orgán přezkoumal napadené rozhodnutí a musí konstatovat, že výroková část tohoto rozhodnutí je v souladu s ust. § 68 odst. 2 správního řádu a ust. § 93 zákona o odpovědnosti za přešupky. Dále pak správní orgán I. stupně v odůvodnění předmětného rozhodnutí uvádí, na základě kterých podkladů předmětný přešupek zjistil a použil jako důkaz v dané věci. Správní orgán I. stupně ve svém rozhodnutí zhodnotil důkazy, které provedl. Rovněž zhodnotil společenskou nebezpečnost skutku. Při ukládání správního trestu správní orgán I. stupně postupoval v souladu se zákonem. Při ukládání povinnosti uhradit náklady řízení nebylo shledáno žádné pochybení, správní orgán I. stupně postupoval v souladu se zákonem a příslušným prováděcím předpisem účinným v době vydání napadeného rozhodnutí. Dle odvolacího orgánu, správní orgán I. stupně zjistil přesný a skutečný stav věci, provedl řádné dokazování, zajistil si všechny potřebné důkazy pro vydání rozhodnutí a uznání odvolatele vinným.

K předmětné věci odvolací orgán uvádí následující. Ze spisového materiálu bylo zjištěno, že správní orgán I. stupně vydal podle ust. § 125h odst. 1 zákona o silničním provozu dne 27. 12. 2023 výzvu (č.j.: MUVPK-OD 274647/23-PRED, vypravenou dne 28. 12. 2023) k uhrazení určené částky ve výši 500 Kč. Tato výzva byla zaslána provozovateli vozidla, výzva byla doručena do datové schránky dne 2. 1. 2024. Výzva byla zaslána do vlastních rukou odvolatele. Prostřednictvím zmíněné výzvy byl odvolatel mimo jiné poučen, že je-li určená částka uhrazena nejpozději v den splatnosti (do 30-ti dnů ode dne doručení výzvy), bude věc odložena, v opačném případě je pokračováno v šetření přešupku. **Odvolatele poučil správní orgán I. stupně i v tom smyslu, že bude-li určená částka uhrazena po dni splatnosti, bude bezodkladně vrácena.** Zároveň byl odvolatel poučen, že může sdělit údaje o totožnosti řidiče. Rovněž byl v závěru uveden odkaz, na kterém byla dostupná fotodokumentace a bližší údaje o měření rychlosti. **Provozovatel vozidla sice shora uvedenou částku uhradil, avšak až po dni splatnosti. Shora uvedená částka, dle doručení výzvy, měla být uhrazena do 1. 2. 2024. Odvolatel uvedenou částku uhradil až dne 6. 2. 2024. Správní orgán I. stupně tedy postupoval v dané době v souladu se zněním zákona, podle kterého byla výzva vyhotovena, a to podle ust. § 125h odst. 5 a odst. 7 zákona o silničním provozu, účinném do 31. 12. 2023, a částku uhrazenou po splatnosti bezodkladně vrátil provozovateli vozidla, neboť shora uvedená výzva byla vydána ještě podle zákona o silničním provozu ve znění účinném do 31. 12. 2023.** Správní orgán I. stupně následně pokračoval dál v daném řízení. Vzhledem k tomu, že správní orgán I. stupně nezjistil totožnost řidiče předmětného vozidla a správní orgán I. stupně ani jiným způsobem nezjistil do 60 dnů ode dne, kdy se o přešupku dozvěděl, skutečnosti odůvodňující zahájení řízení proti určité osobě, byl přešupek řidiče vozidla odložen dle ust. § 76 odst. 1 písm. l) zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přešupek a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o odpovědnosti za přešupky“). Vzhledem k tomu, že se správnímu orgánu nepodařilo zjistit skutečnosti odůvodňující zahájení řízení proti určité osobě, byl dne 31. 7. 2024, v rámci tzv. objektivní odpovědnosti provozovatele vozidla, vydán bez dalšího řízení v souladu s ust. § 150 správního řádu příkaz (č.j. MUVPK-OD 91163/24-BELM). Příkaz byl odvolateli doručen do datové schránky dne 5. 8. 2024. Dne 5. 8. 2024 byl odvolatelem proti vydanému příkazu podán odpor. Dne 6. 9. 2024 správní orgán I. stupně uvědomil odvolatele o možnosti vyjádřit se k podkladům pro vydání rozhodnutí. **Odvolatel svého práva nevyužil a k podkladům pro vydání rozhodnutí se nijak nevyjádřil.** Dne 3. 10. 2024 bylo správním orgánem I. stupně vydáno rozhodnutí č.j. MUVPK-OD 136885/24-BELM, kterým správní orgán I. stupně uložil odvolateli za přešupek podle ust. § 125f odst. 1 zákona o provozu na pozemních komunikacích správní trest pokuty ve výši 1 500 Kč. Podle ust. § 95 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přešupky byla odvolateli uložena rovněž povinnost nahradit náklady řízení v částce 2 500 Kč. Rozhodnutí bylo doručeno dne 7. 10. 2024. V návaznosti na vydané a řádně doručené rozhodnutí bylo dne 21. 10. 2024 podáno včasné odvolání.

Jak vyplývá z předloženého spisu, jednáním řidiče vozidla RZ ■■■■■ došlo dne 2. 12. 2023 v 11:48:26 hodin k porušení ust. § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu, jež veškerým účastníkům provozu ukládá povinnost jet v obci rychlostí nejvýše 50 km/hod, a jde-li o dálnici nebo silnici pro motorová vozidla, nejvýše 80 km/hod. Toto jednání pak naplňuje skutkovou podstatu přestupku v provozu na pozemních komunikacích uvedeného v ust. § 125c odst. 1 písm. f) bodu 4. zákona o silničním provozu. Povinnost provozovatele vozidla je pak dána ust. § 10 odst. 3 téhož zákona. Je tedy zřejmé, že zde existuje subjekt přestupku, objekt přestupku i objektivní stránka přestupku, přičemž mezi jednáním a následkem existuje bezprostřední příčinná souvislost, neboť odvolatel nezajistil, aby ze strany řidiče, jemuž vozidlo světil, byly užitím vozidla dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená tímto zákonem a jednáním tohoto řidiče došlo k porušení pravidel provozu na pozemních komunikacích. Za to, že se tak nestalo, nese provozovatel vozidla objektivní odpovědnost a tyto skutečnosti byly v řízení náležitě prokázány. Správní orgán I. stupně učinil nezbytné správní kroky ke zjištění pachatele, avšak nezahájil řízení o přestupku řidiče a vše odložil. Uvedený postup je v souladu s ust. § 125f odst. 5 písm. a) zákona o silničním provozu. Jestliže správní orgán I. stupně jednoznačně prokázal v rozhodnutí určitý skutkový stav, kterému odpovídá právní kvalifikace uvedeného přestupkového jednání pachatele, nepochybně se pohyboval v zákonném rámci správního uvážení. Rozhodnutí splňuje požadavky kladené na jeho obsah procesními řády, je z něho seznatelné, z jakých podkladů správní orgán I. stupně vychází, jakým způsobem je hodnotil a k jakým skutkovým i právním závěrům dospěl.

Ke správnímu trestu, uloženému prostřednictvím napadeného rozhodnutí, odvolací orgán uvádí, že správní orgán I. stupně o správním trestu rozhodoval podle zákona o silničním provozu ve znění účinném do 31. 12. 2023, neboť nová úprava nebyla pro obviněného příznivější. Odvolací orgán odkazuje na ust. § 125f odst. 4 zákona o silničním provozu, ve znění účinném do 31. 12. 2023, podle něhož se za přestupek podle odstavce 1 téhož ustanovení uloží pokuta. Pro určení její výše se použije rozmezí pokuty pro přestupek, jehož znaky porušení pravidel provozu na pozemních komunikacích vykazuje, přičemž pokuta nepřevyší částku 10 000 Kč. Protiprávní jednání, spočívající v překročení rychlosti v obci bylo klasifikováno jako přestupek podle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 4. zákona o silničním provozu. Ve smyslu ust. § 125c odst. 5 písm. g) zákona o provozu na pozemních komunikacích, ve znění účinném do 31. 12. 2023, se za přestupek podle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 4. téhož zákona uloží pokuta od 1 500 Kč do 2 500 Kč. Napadeným rozhodnutím byla odvolateli uložena pokuta ve výši 1 500 Kč. Z uvedeného je zřejmé, že správní orgán I. stupně uložil prostřednictvím napadeného rozhodnutí správní trest plně v souladu s ust. § 125f odst. 4 a ust. § 125c odst. 5 písm. g) zákona o silničním provozu, ve znění účinném do 31. 12. 2023, a to na samé spodní hranici zákonného rozmezí. V rámci stanovení správního trestu bylo přihlédnuto k závažnosti, způsobu a následkům protiprávního jednání. Bylo zřejmé, že neustanovený řidič porušil povinnost účastníka provozu na pozemních komunikacích, když překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci. Dále je zřejmé, že i provozovatel vozidla nedostal podmínkám zákona o silničním provozu, když nezajistil, aby při řízení jeho vozidla byly dodrženy povinnosti řidiče a pravidla silničního provozu. Odvolací orgán uvádí, že stanovený trest odpovídá účelu sledovanému zákonem, a to především prevencí. Stanovený správní trest byl stanoven tak, aby provozovatel vozidla dbal na to, aby jeho vozidlem byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla silničního provozu. V rámci řízení bylo přihlédnuto ke všem skutečnostem stanoveným zákonem, v rámci překročení nejvyšší dovolené rychlosti nedošlo k žádné nehodě či škodě na zdraví či majetku, a proto byl zvolen správní trest pokuty na spodní hranici zákonem daného rozmezí. Odvolací orgán s takto uloženým trestem souhlasí a neshledává v postupu správního orgánu I. stupně žádné pochybení.

Ve smyslu ust. § 95 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky se uloží účastníkovi, který řízení vyvolal porušením své právní povinnosti, povinnost nahradit náklady řízení stanovené paušální částkou. Tak se stalo i v posuzovaném případě. Odvolací orgán tedy konstatuje, že i povinnost nahradit náklady řízení, byla uložena plně v souladu s uvedeným ustanovením správního řádu.

Odvolací orgán dále odkazuje na nálezy Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 15/16 ze dne 16. 5. 2018, v němž ústavní soud mimo jiné konstatoval: „Odpovědnost provozovatele vozidla za správní delikt podle § 125f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění účinném do 30. června 2017, je věcně opodstatněná tím, že právě na provozovatele vozidla, kterým je buď vlastník, nebo jiné osobě se souhlasem vlastníka, zpravidla závisí, kdo vozidlo užívá. Protože provozovatel vozidla odpovídá za správní delikt bez ohledu na zavinění, jeho odpovědnost primárně neslouží potrestání řidiče, který porušil některou z povinností řidiče nebo pravidel provozu na pozemních komunikacích. Náš řídicím má působit zejména preventivně, aby se porušování těchto povinností do budoucna nedopouštělo. Předpokládá se, že provozovatel vozidla je, kdo v době spáchání přestupku podle zákona o silničním provozu uží jeho vozidlo, jakou i že má zájem domoci se po řidiči náhrady zaplacené pokuty, respektive učené částky, případně, že bude na řidiče v rámci vzájemných vztahů působit jiným způsobem tak, aby se porušení povinností neopakovalo, včetně možnosti zamezit mu v další úživání vozidla. Pokud by provozovatel vozidla na porušování

povinnosti řídiče nebo pravidel provozu na pozemních komunikacích adekvátně neregulovat, vystavil by se riziku, že v budoucnu sám ponese případné další sankční následky.(...) Správní delikt podle § 125f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění účinném do 30. června 2017, zasahuje výlučně do věstnického práva provozovatele vozidla podle čl. 11 odst. 1 Listiny základních práv a svobod. S obviněním ze spáchání tohoto deliktu není spojen žádný významný zásah do osobnostních práv obviněného, který by se například v podobě určitého stigmatizujícího působení dotýkal jeho jména a dobré pověsti. Pokuta, respektive určení částky, sice napřímo umožňuje potrestání porušení povinnosti řídiče a pravidel provozu na pozemních komunikacích, vzhledem k objektivní odpovědnosti provozovatele vozidla má však spíše regulační funkci ve vztahu k jednání účastníků silničního provozu. Tím vším se tento správní delikt liší od některých jiných správních deliktů, u nichž uznání vinným vypovídá o určitém společensky škodlivém jednání obviněného, což prostor pro jakoukoliv formu objektivní odpovědnosti podstatně zužuje.(...) Zásada presumpce nevinny podle čl. 40 odst. 2 Listiny základních práv a svobod nebrání objektivní odpovědnosti za správní delikt. Jde o procesní zásadu vztahující se k trestnímu řízení, respektive k řízení o trestním obvinění, z níž samotné však neplynou omezení pro stanovení skutkových podstat trestních činů či správních deliktů. Takovátto omezení lze naopak – v závislosti na povaze deliktu (právních následcích, které jsou spojeny s jeho spácháním – důvody) a z jiných ústavně zaručených základních práv a svobod. Právě takto dotčené základní práva, a nikoliv zásada presumpce nevinny, jsou rozhodujícím kritériem přiměřenosti objektivní odpovědnosti za správní delikt.(...) Samotná možnost provozovatele vozidla vyhnout se stíhání pro správní delikt podle § 125f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění účinném do 30. června 2017, označením řídiče vozidla, která je důsledkem subsidiarity tohoto správního deliktu k přestupku řídiče, ještě nezakládá první či faktickou překážku uplatnění práva odejít výpověď pro nebezpečí trestního stíhání jeho nebo jeho osoby blízké podle čl. 37 odst. 1 Listiny základních práv a svobod. Každý z těchto správních deliktů sleduje jiný účel. Zatímco subjektivní odpovědnost řídiče za přestupek je výsledkem jeho protiprávního jednání, objektivní odpovědnost provozovatele vozidla za správní delikt je výrazem jeho šíří odpovědnosti jako vlastníka vozidla, respektive osoby, která vozidlo se souhlasem jeho vlastníka provozuje. Zákon může stanovit provozovatel vozidla povinnosti k zajištění účinné regulace silničního provozu, kterou si vyžaduje masivní využívání motorových vozidel, s nimiž jsou přirozeně spojeny některá nebezpečí pro životy, zdraví a majetek lidí. Každý, kdo se rozhodne opatřit si vozidlo, si musí být těchto povinností vědom."

Odvolační orgán uvádí, že na daném úseku byla u vozidla RZ ■■■■■ silničním rychloměrem naměřena průměrná rychlost 57 km/h, která pak byla upravena o možnou odchylku měření, takže výsledné měření bylo 54 km/h. Na základě zjištěných podkladů a důkazů je zřejmé, že odvolatel se daného přestupku dne 2. 12. 2023 dopustil a nezjištěný řidič překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci, která je stanovena na 50 km/h, kdy mu byla naměřena rychlost 57 km/h, po odečtení odchylky ±3 km/h, rychlost 54 km/h, což je o 4 km/h více, než je povoleno. V tomto případě správní orgán I. stupně zjistil přesný a skutečný stav věci a není důvodná pochybnost o tom, že se odvolatel daného přestupku, kdy jako provozovatel vozidla nezjistil, aby byly jeho vozidlem dodržovány povinnosti řídiče a pravidla silničního provozu, dopustil. Správní orgán I. stupně má záznam ze silničního rychloměru, kde je uveden datum a čas, označení silnice a směru, naměřená průměrná rychlost, maximální dovolená rychlost a vozidlo, kterým byl daný přestupek spáchán s dobře čitelnou registrační značkou. Tyto shora uvedené skutečnosti nelze zpochybnit. Součástí spisu pak je ověřovací list č. 8012-OL-70187-23, datum zkoušky 28. 3. 2023 a souhlas PČR s měřením ze dne 4. 4. 2023.

Odvolační orgán dále uvádí, že v daném případě byla naplněna i materiální stránka přestupku. V posuzovaném případě provozovatel nezjistil, aby neustanovený řidič dodržoval zákonem stanovenou maximální rychlost v obci, když došlo k jejímu překročení v daném případě o 4 km/h. K tomuto pak odkazujeme např. na usnesení NSS č. 10 As 376/2021 ze dne 16. 11. 2021: „Jednáni, jehož formální znaky jsou označeny zákonem za přestupek, naplňuje v běžně se vyskytujících případech materiální znak přestupku, neboť porušuje či ohrožuje určitý zájem společnosti (rozsudek NSS ze dne 14. 12. 2009, č. 5 As 104/2008 - 45, č. 2011/2010 Sb. NSS, ve vztahu k novému přestupkovému zákonu též rozsudek NSS ze dne 29. 10. 2020, č. 9 As 173/2020 - 32, body 57-58). To platí především u ohrožovacích přestupků, o který v nyníjší věci rovněž jde (rozsudek NSS ze dne 27. 9. 2016, č. 6 As 167/2016-23, bod 20). Překročení maximální povolené rychlosti je takovým „běžně se vyskytujícím“ případem přestupku, u kterého formální a materiální stránka typicky splyvá (17. 2. 2016, č. 1 As 237/2015 - 31, věc CYTEX, bod 25, nebo ze dne 20. 1. 2021, č. 2 As 212/2020 - 26, bod 35, kde NSS řeší i společenskou nebezpečnost překročení rychlosti o cca 8 km/h uprostřed obce). Je bez významu, že nedošlo k újmě na zdraví či majetku osob ani k přímému ohrožení osob nebo majetku (rozsudek ze dne 22. 8. 2019, č. 2 As 284/2018 - 38, bod 26).

Odvolační orgán uvádí, že v posuzovaném případě je předmětem řízení porušení jiné povinnosti, a to, že odvolatel jako osoba, která je provozovatelem vozidla, nezajistil, aby osoba, která jeho vozidlo řídila, dodržela všechna pravidla silničního provozu stanovená zákonem. Nedodržení nejvyšší dovolené rychlosti by bylo předmětem řízení vedeného proti řidiči. V projednávané věci se však řidiče zjistit nepodařilo, a tak bylo vedeno řízení proti provozovateli vozidla. Skutkovou podstatou přestupku řidiče vozidla je chráněn zájem na tom, aby řidiči dodržovali dovolenou rychlost, naopak skutkovou podstatou přestupku provozovatele vozidla je chráněn zájem na tom, aby provozovatel vozidla zajistil, aby osoby užívající jeho vozidlo dodržovaly pravidla silničního provozu. Z předloženého spisu je zřejmé, že odvolatel v daném případě nezajistil, aby osoba užívající jeho vozidlo dodržovala pravidla silničního provozu, a to dodržování nejvyšší dovolené rychlosti v obci. Uvedené jednání porušilo veřejný zájem a došlo k naplnění materiální stránky přestupku, řádné významné okolnosti, které by ho vylučovaly, nepřistoupily.

K podanému odvolání by chtěl odvolací orgán předně uvést, že správní orgán I. stupně během řízení postupoval zcela v souladu se zákonem o silničním provozu ve znění účinném do 31. 12. 2023, kdy zadal odvolateli předmětnou výzvu, ve které ho dostatečně poučil. Odvolatel byl danou výzvou poučen o té skutečnosti, že může sdělit totožnost řidiče, který dne 2. 12. 2023 v čase 11:48:26 hodin řídil vozidlo RZ ■■■■■ v obci Vimperk, na sč. I. třídy č. 4 v ulici Pasovská. Odvolatel na danou výzvu **ve stanovené lhůtě nereagoval** (nestěšil řidiče, neuhradil stanovenou částku, neboť částka zaplacená po lhůtě splatnosti byla na základě zákona bezprostředně vrácena na účet odvolatele). Správní orgán I. stupně tedy v souladu se zákonem vydal shora uvedený příkaz. Odvolatel proti vydanému příkazu podal odpor. Správní orgán I. stupně měl ve spisové dokumentaci nashromážděny všechny potřebné podklady a důkazy, a proto mohl ve věci rozhodnout. Ve věci tedy bylo vydáno napadené rozhodnutí, proti kterému se odvolatel odvolal. V odvolání především rozporoval postup správního orgánu I. stupně, neboť se domnívá, že mu uhrazená částka, byť po dni splatnosti, neměla být vrácena a neměla být pokračovně v řízení. K tomu odvolací orgán uvádí, že správní orgán I. stupně během celého řízení postupoval zcela v souladu se zákonem, kdy bylo postupováno podle zákona o silničním provozu ve znění účinném do 31. 12. 2023, neboť skutek se stal 2. 12. 2023. Je třeba uvést, že nezákonným postupem správního orgánu I. stupně by bylo právě nevrácení určené částky uhrazené po lhůtě splatnosti.

Prvobně odvolací orgán uvádí, že správní orgán I. stupně v souladu se zákonem o silničním provozu ve znění účinném do 31. 12. 2023 zadal odvolateli výzvu, ve které byl odvolatel podle ust. § 125h odst. 5 a odst. 7 téhož zákona poučen o skutečnosti, že pokud bude určená částka **uhrazena po dni splatnosti**, správní orgán I. stupně bude pokračovat v šetření přestupku (v řízení s provozovatelem vozidla) a částku uhrazenou po dni splatnosti bezodkladně vrátí provozovateli vozidla. Postup, který odvolatel cituje ve svém odvolání při pozdním uhrazení výzvy, je účinný až ode dne 1. 1. 2024. Dne 28. 12. 2023, kdy byla výzva odvolateli odeslána, bylo tedy postupováno v souladu se zněním zákona účinným v den odeslání výzvy. Splatnost určené částky se tedy stále řídila daným zákonem o silničním provozu ve znění účinném do 31. 12. 2023, ačkoliv splatnost přesahovala do roku 2024. Rozhodným faktorem však byla skutečnost, že skutek se stal 2. 12. 2023 a výzva byla vypravena dne 28. 12. 2023. Jak již odvolací orgán uvedl výše, určená částka 500 Kč ve výzvě tedy byla splatná do 1. 2. 2024. Odvolatel ji uhradil až dne 6. 2. 2024, tedy po dni splatnosti. Správnímu orgánu I. stupně tedy nezbyvalo než pozdě uhrazenou částku provozovatel vozidla bezodkladně vrátit a pokračovat v řízení s provozovatelem vozidla, neboť žádné indície o řidiči nemá.

Nad rámec lze uvést, že pokud by bylo postupováno již podle zákona o silničním provozu ve znění účinném od 1. 1. 2024, nemělo by to žádný vliv na uznání odvolatele vinným z předmětného přestupku. Pozdě uhrazená částka by pouze nebyla vrácena odvolateli, ale byla by započtena na uložený správní trest pokuty.

K doručení výzvy odvolací orgán uvádí, že s touto námitkou se již ve svém rozhodnutí řádně vypořádali správní orgán I. stupně. Správní orgán I. stupně se zabýval doručováním do datové schránky, postupem při doručení a odvolatelem uváděnou řidč. Odvolací orgán dále uvádí, že dle doručení datové zprávy byla výzva doručena dne 2. 1. 2024 v 12:33:41, kdy se přihlásila oprávněná osoba. Výzva byla určena do vlastních rukou odvolatele. Tímto momentem se stala výzva doručenu. Skutečnost, že se do datové schránky přihlásila jiná osoba než odvolatel, jde k němu odvolatele a nelze na základě této skutečnosti rozporovat datum doručení. Každý vlastník datové schránky si sám osobně za danou schránku zodpovídá a je pouze na něm, zda někomu poskytne svoje jedinečné osobní přihlašovací údaje a umožní této osobě dokumenty do datové schránky zastane přebírat. Skutečnost, že danou výzvu převzala jiná osoba než odvolatel, jde jen a pouze za odvolatelem, nikoliv za správními orgány, neboť odvolatel musí s uvedenými riziky počítat.

K námitce v odvolání týkající se nesprávného označení zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, odvolací orgán uvádí, že jde pouze o chybu v psaní, neboť na první straně napadeného

rozhodnutí je tento zákon označen správně. K námitce ohledně označení právního předpisu číslem a ne názvem odvolací orgán uvádí, že v tomto neshledává žádné pochybení. Správní orgán I. stupně ve výroku rozhodnutí uvedl, dle jakých právních předpisů rozhodoval, kdy rovněž uvedl, jak dále v rozhodnutí budou dané právní předpisy označovány. Odvolatel tedy byl vyrozuměn o skutečnosti, jak který zákon bude v rozhodnutí citován.

Odvolací orgán závěrem uvádí, že správní orgán I. stupně postupoval během výzvy i celého přestupkového řízení v souladu s právními předpisy. Skutečnost, že odvolatel musí nyní uhradit 4 000 Kč místo prvotní částky 500 Kč z výzvy, jde zcela za odvolatelem. Pokud odvolatel, jak tvrdí v odporu proti příkazu, vstoupil do své datové schránky dne 8. 1. 2024, měl jistě dostatek času určenou částku ve lhůtě splatnosti zaplatit, neboť splatnost dané částky, jak již je uvedeno výše, byla do 1. 2. 2024 a nečekat na pozdější dobu. Správní orgán I. stupně mu pozdě uhrazenou částku dle zákona vrátil, čímž postupoval zcela v souladu s relevantním zněním zákona o silničním provozu. Správní orgán I. stupně postupoval podle znění zákona o silničním provozu účinném do 31. 12. 2023 ve prospěch odvolatele v rámci samotného přestupkového řízení, neboť správní trest pokuty byl ukládán podle zákona účinného do 31. 12. 2023, kdy rozmezí správního trestu bylo od 1 500 Kč do 2 500 Kč. Nová právní úprava již stanovuje rozmezí správního trestu za daný přestupek vyšší. Navíc správní orgán I. stupně uložil správní trest pokuty na samé spodní hranici zákonem stanovené sazby – 1 500 Kč, tedy opět ve prospěch odvolatele. Náklady řízení, které se ukládají obviněnému, který byl uznán vinným, ve výši 2 500 Kč a jsou stanoveny ust. § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, ve znění pozdějších předpisů. Odvolatel během řízení o snížení nepožádal, správní orgán I. stupně i v tomto případě postupoval v souladu se zákonem.

S ohledem na výše uvedené skutečnosti odvolací orgán uvádí, že neshledal v napadeném rozhodnutí rozpor s právními předpisy nebo jeho nesprávnost, ani žádná zásadní procesní pochybení při vedení řízení a skutkový stav byl spolehlivě zjištěn, proto odvolací orgán rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

Poučení

Proti rozhodnutí odvolacího orgánu se nelze dle ust. § 91 odst. 1 správního řádu dále odvolat.

Rozhodnutí je přezkoumatelné v přezkumném řízení dle ust. § 94 a násl. správního řádu. Účastník může dát podnět k provedení přezkumného řízení Ministerstvu dopravy ČR; tento podnět není návrhem na zahájení řízení; jestliže správní orgán neshledá důvody k zahájení přezkumného řízení, sdělí tuto skutečnost s uvedením důvodů do 30 dnů podatelci. Podání je možno učinit u Krajského úřadu Jihočeského kraje či Ministerstva dopravy ČR.

Rozhodnutí je rovněž přezkoumatelné krajským soudem podle zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů. Žalobu lze podat ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích do dvou měsíců ode dne doručení písemného vyhotovení rozhodnutí.

Ing. Věra Marková
referent státní správy na úseku přestupkové agendy
(podepsáno elektronicky)

Rozdělovník:

- JUDr. František Kosík, advokát, IČ 66243581, se sídlem Praha, Vodičkova 699/30, ID DS p2fg69y – DS
- Městský úřad Vimperk, odbor dopravy a silničního hospodářství – poštou
- spis

24. července 2024, kterým byla uvedena právnická osoba uznána vinnou z přestupků podle § 125f odst. 1 zákona o provozu na pozemních komunikacích, kterých se dopustila tím, že jako provozovatel vozidla v rozporu s ustanovením § 10 odst. 3 téhož zákona nezajistila, aby při užití vozidla na pozemních komunikacích byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená tímto zákonem, neboť:

- Dne 22. ledna 2024 ve 13:21 hod. v obci Bernartice, ulice Tábořská, sílnice I/29 (úsek dl. 465 m od č.p. 156 po č.p. 44), směr Písek blíže neustanovený řidič řídil vozidlo RZ: ■■■■■ kdy automatizovaným technickým prostředkem používaným bez obsluhy při dohledu na bezpečnost provozu na pozemních komunikacích byla zadokumentována průměrná rychlost motorového vozidla ve výši 61 km/h (tj. 58 km/h po odečtu tolerance 3 km/h) v místě, kde je obecnou úpravou provozu na pozemních komunikacích stanovena nejvyšší dovolená rychlost 50 km/h. Jednáním byly naplněny znaky přestupku podle ust. § 125c odst. 1 písm. k) zákona o provozu na pozemních komunikacích v příčné souvislosti s porušením ust. § 18 odst. 4 téhož zákona.

- Dne 13. března 2024 ve 16:05 hod. v obci Bernartice, ulice Tábořská, sílnice I/29 (úsek dl. 465 m od č.p. 156 po č.p. 44), směr Písek blíže neustanovený řidič řídil vozidlo RZ: ■■■■■ kdy automatizovaným technickým prostředkem používaným bez obsluhy při dohledu na bezpečnost provozu na pozemních komunikacích byla zadokumentována průměrná rychlost motorového vozidla ve výši 56 km/h (tj. 53 km/h po odečtu tolerance 3 km/h) v místě, kde je obecnou úpravou provozu na pozemních komunikacích stanovena nejvyšší dovolená rychlost 50 km/h. Jednáním byly naplněny znaky přestupku podle ust. § 125c odst. 1 písm. k) zákona o provozu na pozemních komunikacích v příčné souvislosti s porušením ust. § 18 odst. 4 téhož zákona.

Vzhledem k tomu, že byl odvolatel shledán vinným ze spáchání výše uvedených přestupků, rozhodl správní orgán, s odkazem na ustanovení § 125c odst. 5 písm. d) zákona o provozu na pozemních komunikacích, o uložení pokuty ve výši 2.000,- Kč. Podle ustanovení § 95 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky“) byla odvolateli uložena rovněž povinnost nahradit náklady spojené s projednáváním přestupku, a to v paušální částce, stanovené vyhláškou č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hraď jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení ve výši 1.000,- Kč.

Odvolatel podal dne 15. srpna 2024 odvolání, ve kterém uvádí, že k oběma výročkám o ně namítá, že v případě tak malého překročení rychlosti musel správní orgán pečlivě zkoumat materiální znak přestupku. Podle odvolatele se k němu správní orgán vyjádřil obecně, tj. že je naplněn vytvořením potenciálně nebezpečné situace. Po důkladném a pečlivém studiu rozhodnutí odvolateli není zřejmé, jak může být překročením rychlosti o 3 km/h vytvořena „potenciálně nebezpečná situace“. Odvolatel ve spise nenalézal ani žádný důkaz o tom, že by městská policie dopředu zveřejnila informaci o umístění automatického prostředku pořizujícího záznam. Správní orgán se tímto nezabýval a podle odvolatele jde o zřejmý důvod pro zrušení rozhodnutí.

Ze spisového materiálu se zjišťuje, že Městskému úřadu Milevsko, odboru dopravy bylo dne 24. ledna 2024 doručeno oznámení, pod ev. č. 5/2024/00171 o přestupku řidiče, jehož totožnost není známa, při řízení motorového vozidla RZ: ■■■■■ ke kterému došlo dne 22. ledna 2024 ve 13:21 hod. v obci Bernartice, ulice Tábořská, sílnice I/29 (úsek dl. 465 m od č.p. 156 po č.p. 44), směr Písek blíže neustanovený řidič řídil vozidlo RZ: ■■■■■ kdy automatizovaným technickým prostředkem používaným bez obsluhy při dohledu na bezpečnost provozu na pozemních komunikacích byla zadokumentována průměrná rychlost motorového vozidla ve výši 61 km/h (tj. 58 km/h po odečtu tolerance 3 km/h) v místě, kde je obecnou úpravou provozu na pozemních komunikacích stanovena nejvyšší dovolená rychlost 50 km/h. Jednáním byly naplněny znaky přestupku podle ust. § 125c odst. 1 písm. k) zákona o provozu na pozemních komunikacích v příčné souvislosti s porušením ust. § 18 odst. 4 téhož zákona. Součástí oznámení byl i záznam o přestupku s výstupem z provedeného měření, stanovisko – souhlas k měření rychlosti vozidel – sdělení Krajského ředitelství policie Jihočeského kraje a ověřovací list použitého silničního rychloměru SYDO Traffic Velocity, výrobní číslo GENVEL0078 s datem ověření do 19. června 2024.

Správní orgán na základě oznámení vyhotoví podle § 125h odst. 1 zákona o provozu na pozemních komunikacích dne 5. března 2024 výzvu k uhrazení určené částky ve výši 600,- Kč, za přestupek ze dne 22. ledna 2024 ve 13:21 hodin. V zasláné výzvě byl odvolatel řádně poučen o podmínkách uhrazení výzvy, příp. o sdělení osoby řidiče a případných následcích. Odvolatel určenou částku ve stanoveném termínu 30 dnů neuhradil ani nesdělil osobu řidiče.

Dne 24. května 2024 správní orgán vyhotoví usnesení, kterým byla přestupková věc nezjištěného řidiče odložena podle ustanovení § 76 odst. 1 písm. f) zákona o odpovědnosti za přestupky, protože se do 60 dnů od přijetí oznámení nepodařilo zjistit skutečnosti odvolávající zahájení řízení proti určité osobě.

Dále se ze spisového materiálu se zjišťuje, že Městskému úřadu Milevsko, odboru dopravy bylo dne 14. března 2024 doručeno oznámení, pod ev. č. 5/2024/001522 o přestupku řidiče, jehož totožnost není známa, při řízení

motorového vozidla RZ: ■■■■■ ke kterému došlo dne 13. března 2024 v 16:05 hod. v obci Bernartice, ulice Tábořská, silnice 3/29 (úsek tl. 465 m od č.p. 156 po č.p. 44), směr Písek blíže neustanovený řidič řídil vozidlo RZ: ■■■■■ kdy automatickým technickým prostředkem používaným bez obsluhy při dohledu na bezpečnost provozu na pozemních komunikacích byla zadokumentována průměrná rychlost motorového vozidla ve výši 56 km/h (tj. 53 km/h po odečtu tolerance 3 km/h) v místě, kde je obecnou úpravou provozu na pozemních komunikacích stanovena nejvyšší dovolená rychlost 50 km/h. Jednáním byly naplněny znaky přestupku podle ust. § 125c odst. 1 písm. k) zákona o provozu na pozemních komunikacích v přičinné souvislosti s porušením ust. § 18 odst. 4 téhož zákona. Součástí oznámení byl i zákonem o přestupku s výstupem z provedeního měření, stanovisko – souhlas k měření rychlosti vozidel – sdělení Krajského ředitelství policie Jihočeského kraje a ověřovací list použitého silničního rychloměru SYDO Traffic Velocity, výrobní číslo GENVEL0078 a datum ověření do 19. června 2024.

Správní orgán na základě oznámení vyhotovil podle § 125h odst. 1 zákona o provozu na pozemních komunikacích dne 5. března 2024 výzvu k uhradění určené částky ve výši 400,- Kč, za přestupek ze dne 13. března 2024 v 16:05 hodin. V zasláné výzvě byl odvolatel řádně poučen o podmínkách uhradění výzvy, příp. o sdělení osoby řidiče a případných následcích. Odvolatel určenou částku ve stanoveném termínu 30 dnů neuhradil ani nesdělil osobu řidiče.

Dne 24. května 2024 správní orgán vyhotovil usnesení, kterým byla přestupková věc nezjištěného řidiče odložena podle ustanovení § 76 odst. 1 písm. l) zákona o odpovědnosti za přestupky, protože se do 60 dnů od přijetí oznámení nepodařilo zjistit skutečnosti odůvodňující zahájení řízení proti určité osobě.

Dále je součástí správního spisu presidiální plná moc, ve které je uvedeno, že spolek Share CAR!, z.s. uděluje presidiální plnou moc podle ust. § 33 odst. 2 písm. c) správního řádu, pro všechna řízení, která budou zahájena bez omezení v budoucnu (omezení dáno toliko eventuelním zánikem plné moci), jejichž předmětem je obvinění spolku Share CAR! z.s. z přestupku provozovatele vozidla podle ust. § 125f (odst. 1) zákona o provozu na pozemních komunikacích, panu ■■■■■ nar. ■■■■■ ■■■■■ trvale bytem ■■■■■ ■■■■■ (člen spolku Share CAR!, z.s.). Plná moc je udělena ke všem úkonům v řízení, a to i tehdy, jsou-li úkony v řízení činné u odlišného správního orgánu. Zmocněnec je oprávněn zastupovat před odvolacím správním orgánem či dožadovaným správním orgánem. Rozsah zastoupení co do jeho úkonů není nijak omezen. Plná moc zanikne momentem členství ■■■■■ ve spolku. Nastane-li taková situace zavazuje se zmocnětel i zmocněnec oznámit tuto skutečnost všem úřadům, u kterých byla plná moc uplatněna. Dále zanikne uplynutím kalendářního roku 2024. A to die toho, co nastane dříve.

Následně dne 10. června 2024 vydal správní orgán příkaz č. MM 28802/2024, kterým byl odvolatel uznán vinným ze spáchání přestupků podle ustanovení § 125f odst. 1 zákona o provozu na pozemních komunikacích. Příkaz byl odvolateli doručen dne 14. června 2024. Dne 24. června 2024 byl správnímu orgánu doručen odpor proti příkazu.

Dne 28. června 2024 správní orgán vyhotovil vyrozmění o pokračování správního řízení po podaném odporu, ve kterém byl odvolatel poučen podle ust. § 36 odst. 3 správního řádu, že má možnost se před vydáním rozhodnutí vyjádřit k jeho podkladům ve lhůtě 10 dnů od doručení tohoto vyrozmění. Odvolatel svého práva nevyužil a správní orgán následně dne 24. července 2024 vyhotovil mentorní rozhodnutí č.j. MM 37532/2024, kterým byl odvolatel uznán vinným ze spáchání přestupků proti bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích podle ustanovení § 125f odst. 1 zákona o provozu na pozemních komunikacích. Rozhodnutí bylo odvolateli doručeno prostřednictvím jeho zástupce dne 31. července 2024. Dne 15. srpna 2024 bylo ke správnímu orgánu doručeno včasné odvolání. Součástí odvolání byla plná moc, ve které si spolek Share CAR! zvolil nového zmocněnce pana ■■■■■ nar. ■■■■■ ■■■■■ trvale bytem ■■■■■ ■■■■■ ■■■■■ adresa pro doručování: ■■■■■ ■■■■■ ■■■■■. Odvolání bylo podáno před uplynutím odvolací lhůty účastníkem řízení a je tedy podle ust. § 81 odst. 1 a § 83 odst. 1 správního řádu včasné a přípustné.

Dne 26. srpna 2024 byl celý spisový materiál postoupen k odvolacímu správnímu orgánu. Na základě podaného odvolání odvolací správní orgán vyhotovil poučení o možnosti vyjádřit se k podkladům rozhodnutí podle ust. § 36 odst. 3 správního řádu z důvodu, že byly v dané věci nastromážděny další podklady, a proto byl odvolatel na základě ust. § 36 odst. 3 správního řádu upozorněn na ukončení dokazování a na možnost vyjádřit se před vydáním rozhodnutí ve věci k podkladům rozhodnutí. Dále byl odvolatel poučen, že případné vyjádření je třeba předložit nejpozději do 5 dnů ode dne obdržení tohoto přípisu. V příloze zaslal odvolací orgán dotčené podklady – VPS Bernartice x Mlévsko; dodatky – 2 x, rozhodnutí KJ Kk – 3x, úsekové měření Bernartice, umístění úsekových měřičů a umístění směrů na stránkách Městského úřadu Mlévsko. Odvolací správní orgán tento přípis poslal ■■■■■ prostřednictvím DG (doručeno 5. září 2024) a stávajícímu zmocněnci ■■■■■ (doručeno 25. října 2024 „lkod“).

Odvolací správní orgán přezkoumal napadené rozhodnutí v souladu s ust. § 98 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky a ust. § 89 odst. 2 správního řádu. Výroková část tohoto rozhodnutí je v souladu s ust. § 68 odst. 2 správního řádu a ust. § 93 zákona o odpovědnosti za přestupky. Dále pak správní orgán v odůvodnění předmětného rozhodnutí uvádí, na základě, kterých podkladů předmětný přestupek zjistil a použil jako důkaz v dané věci. Správní orgán ve svém rozhodnutí zhodnotil důkazy, které provedl. Rovněž zhodnotil společenskou nebezpečnost skutku. Při ukládání správního trestu správní orgán postupoval v souladu se zákonem. Při ukládání povinnosti uhradit náklady řízení nebylo shledáno žádné pochybení, správní orgán postupoval v souladu se zákonem. Dle odvolacího orgánu, správní orgán zjistil přesný a skutečný stav věci, provedl řádné dokazování, zajistil si všechny potřebné důkazy pro vydání rozhodnutí a uznání odvolatele vinným. Na základě odvolání byly do spisu opatřeny další podklady, kdy je zřejmé, že námitka odvolatele uvedená v odvolání není důvodná, neboť umístění radarů je řádně zveřejněno. Po přezkoumání uvedeného rozhodnutí a provedení řízení odvolací správní orgán konstatuje, že odvolání proti rozhodnutí správního orgánu není důvodné.

Podle ust. § 125f odst. 1 zákona o provozu na pozemních komunikacích: *„Provozovatel vozidla se dopustí přestupku tím, že v rozporu s § 10 nezajistí, aby při užití vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená tímto zákonem.“*

Podle ust. § 10 odst. 3 zákona o provozu na pozemních komunikacích: *„Provozovatel vozidla zajistí, aby při užití vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená tímto zákonem.“*

Podle § 125f odst. 2 zákona o provozu na pozemních komunikacích provozovatel vozidla za přestupek podle odstavce 1 odpovídá, pokud

a) porušení pravidel bylo zjištěno prostřednictvím automatizovaného technického prostředku používaného bez obsluhy při dohledu na bezpečnost provozu na pozemních komunikacích nebo se jedná o neoprávněné zastavení nebo stání,

b) porušení povinností řidiče nebo pravidel provozu na pozemních komunikacích vykazuje znaky přestupku podle tohoto zákona a

c) porušení pravidel nemá za následek dopravní nehodu.

V posuzovaném případě se jedná o překročení nejvyšší dovolené rychlosti. Výše byla popsána konkrétní jednání nezjištěného řidiče, kterého se dopustil dne 22. ledna 2024 ve 13:21 hod a dne 13. března 2024 v 16:05 hod. Podle ust. § 18 odst. 4 zákona o provozu na pozemních komunikacích, *v obci smí jet řidič rychlostí nejvýše 50 km.h⁻¹, a jde-li o dálnici nebo silnici pro motorová vozidla, nejvýše 80 km.h⁻¹.*

Podle ust. § 2 písm. b) zákona o provozu na pozemních komunikacích *„provozovatel vozidla je vlastník nebo jiná osoba, která je jako provozovatel zapsána v registru silničních vozidel podle zvláštního právního předpisu nebo obdobné evidenci jiného státu.“*

V nyní posuzovaném případě se jedná o tzv. objektivní odpovědnost provozovatele motorového vozidla s možností liberace, tzn. odpovědnost osoby za škodlivý následek bez ohledu na zavinění, kdy zákon stanoví, ve kterých případech provozovatel za přestupek neodpovídá. Nejedná se ovšem o prolomení ústavně zakotvené možnosti v určitých případech nevypovídat, avšak zahrnuje skutečnost, že provozovatel vozidla nese do určité míry odpovědnost za vozidlo, které provozuje, a to i v případě, kdy jej neřídí, a lze mu tedy připsat určité negativní následky porušení pravidel, pokud není zjištěn pachatel přestupku. Pro naplnění skutkové podstaty uvedeného přestupku tedy postačuje, že zde existuje subjekt přestupku, tzn. osoba, jež se protiprávního jednání dopustila, v daném případě provozovatel, který nesplnil povinnost uloženou mu zákonem, objekt přestupku, což je právem chráněný zájem, na který delikvent útočí, zde povinnost provozovatele vozidla zajistit, aby při užití vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená tímto zákonem a objektivní stránka přestupku, tj. protiprávní jednání osoby odlišné od provozovatele tkvící v porušení pravidel provozu na pozemních komunikacích a vykazující znaky přestupku.

Uvedené jednání tak naplňuje skutkovou podstatu přestupku v provozu na pozemních komunikacích uvedeného v § 125c odst. 1 písm. k) zákona o provozu na pozemních komunikacích. Povinnost provozovatele vozidla je pak dána ustanovením § 10 odst. 3 téhož zákona. Je tedy zřejmé, že zde existuje subjekt přestupku objekt přestupku i objektivní stránka přestupku, přičemž mezi jednáním a následkem existuje bezprostřední příčinná souvislost, neboť odvolatel nezajistil, byly užitím vozidla dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená tímto zákonem a jednáním toho řidiče došlo k porušení pravidel provozu na pozemních komunikacích, spočívajícím v porušení dopravního značení. Za to že se tak nestalo, nese provozovatel vozidla objektivní odpovědnost a tyto skutečnosti byly v řízení náležitě prokázány. Uvedená jednání jsou podložena spisovým materiálem, zejména fotografickými výstupy z použitého měřiče rychlosti.

Nezjistil-li správní orgán do 60 dnů ode dne, kdy se o přestupku dozvěděl, skutečnosti odůvodňující zahájení řízení o přestupku proti určité osobě, věc odloží podle § 76 odst. 1 písm. f) zákona o odpovědnosti za přestupky a následně zahájí řízení o přestupku provozovatele vozidla podle § 125f odst. 1 zákona o provozu na pozemních komunikacích, pro porušení § 10 odst. 3 tohoto zákona. Dle ustanovení § 125f odst. 1 zákona o provozu na pozemních komunikacích se právnická nebo fyzická osoba dopustí přestupku tím, že jako provozovatel vozidla v rozporu § 10 nezajistí, aby při užití vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená tímto zákonem. Za přestupek provozovatele vozidla podle odst. 1 se uloží pokuta a pro určení výše pokuty se použije rozmezí pokuty pro přestupek, jehož znaky porušení pravidel provozu na pozemních komunikacích vyžaduje, pokuta však nepřevyší 10.000,- Kč. Správní orgán v souladu s ustanovením § 125f odst. 4 zákona o provozu na pozemních komunikacích zahájil řízení proti odvolateli, neboť byly splněny podmínky o zahájení řízení o přestupku provozovatele vozidla, kdy došlo k odložení věci a následně tak byly splněny podmínky pro zahájení řízení proti provozovateli vozidla-odvolateli. Tento postup nebyl ani v rozporu s ustanovením § 125h odst. 5 věta druhá zákona o provozu na pozemních komunikacích, dle něhož, je-li určená částka uhrazena nejpozději v den splatnosti, věc se odloží s tím, že v opačném případě se pokračuje v řešení přestupku.

K podanému odvolání odvolací správní orgán uvádí, že správní orgán ve svém rozhodnutí dostatečně zhodnotil společenskou nebezpečnost skutku, když konstatoval, že materiální znak přestupku spočívá ve společenské škodlivosti a je naplněn již samotným vytvořením potenciálně nebezpečné situace, aniž by muselo dojít ke konkrétním škodlivým důsledkům. Součástí skutkové podstaty přestupku totiž není následek v podobě zasažení do zákonem chráněných zájmů, nýbrž postačí pouhé jeho ohrožení. Proto se trestá již samotné překročení maximální povolené rychlosti ohrožující bezpečnost osob, i když není způsobena žádná nehoda či kolizní situace. Jak již uvedl správní orgán měřená úsek se nachází na silnici I. třídy v obci přítulné s 1300 obyvatel a prochází zastavěnou částí obce. V tomto úseku se nachází dva přechody pro chodce, základní i mateřská škola, knihovna, sokolovna a místní zdravotní středisko. K oběma přestupkům provozovatele došlo v denní dobu, kdy lze v tomto místě předpokládat zvýšený pohyb osob a zároveň intenzita provozu je vyšší.

Na daném úseku v prvním případě byla u vozidla RZ: ■■■ silničím rychloměrem naměřena průměrná rychlost 61 km/h, která pak byla upravena o možnou odchylku měření, takže výsledné měření bylo 58 km/h. Na základě zjištěných podkladů a důkazů je zřejmé, že odvolatel se daného přestupku dne 22. ledna 2024 dopustil a nezjištěný řidič překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci, která je stanovena na 50 km/h, kdy mu byla naměřena rychlost 61 km/h, po odečtení odchylky 43 km/h, rychlost 58 km/h, což je o 8 km/h více, než je povoleno. V druhém případě byla v daném úseku u vozidla RZ: ■■■ silničím rychloměrem naměřena průměrná rychlost 56 km/h, která pak byla upravena o možnou odchylku měření, takže výsledné měření bylo 53 km/h. Na základě zjištěných podkladů a důkazů je zřejmé, že odvolatel se daného přestupku dne 13. března 2024 dopustil a nezjištěný řidič překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci, která je stanovena na 50 km/h, kdy mu byla naměřena rychlost 56 km/h, po odečtení odchylky 23 km/h, rychlost 53 km/h, což je o 3 km/h více, než je povoleno. V obou případech správní orgán zjistil přesný a skutečný stav věci a není důvodná pochybnost o tom, že se odvolatel daného přestupku, kdy jako provozovatel vozidla nezajistí, aby byly jeho vozidly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla silničního provozu, dopustil. Správní orgán má záznamy ze silničního rychloměru, kde je uveden datum a čas, označení silnice a směru, naměřenou průměrnou rychlost, maximální dovolenou rychlost a má vozidla, kterým byly dané přestupky spáchány s dobře čitelnou registrační značkou. Tyto shora uvedené skutečnosti nelze zpochybnit. Součástí spisu pak je ověřovací list č. 8012-OL-70411-23,

Zde se ve vztahu k prokázání společenské nebezpečnosti daného jednání odvolatele odkazuje odvolací orgán na rozsudek Nejvyššího správního soudu č.j. 5 As 104/2008 – 45 ze dne 14. prosince 2009, v němž je konstatováno následující: *„Lze tedy obecně vycházet z toho, že jednání, jehož formální znaky jsou označeny zákonem za přestupek, naplňuje v běžně se vyskytujících případech materiální znak přestupku, neboť porušuje či ohrožuje určitý zájem společnosti. Z tohoto závěru však nelze dovodit, že by k naplnění materiálního znaku skutkové podstaty přestupku došlo vždy, když je naplněn formální znak přestupku zaviněným jednáním fyzické osoby. Pokud se k účinnosti jednání, jež naplní formální znaky skutkové podstaty přestupku, přičtuťi takové další významné okolnosti, které vyvolají, aby takovým jednáním byl porušen nebo ohrožen právním chráněný zájem společnosti, nedojde k naplnění materiálního znaku přestupku a takové jednání potom nemůže být označeno za přestupek.“*

Odvolací orgán uvádí, že v posuzovaném případě je předmětem řízení porušení jiné povinnosti, a to, že jako osoba, která je provozovatelem vozidla, nezajistila, aby osoba, která jeho vozidlo řídila, dodržela všechna pravidla silničního provozu stanovená zákonem. Nedodržení nejvyšší dovolené rychlosti by bylo předmětem řízení vedeného proti řidiči. V projednávané věci se však řidiče zjistit nepodařilo, a tak bylo vedeno řízení proti provozovateli vozidla. Skutkovou podstatou přestupku řidiče vozidla je chráněn zájem na tom, aby řidiči dodržovali dovolenou rychlost, naopak skutkovou podstatou přestupku provozovatele vozidla je chráněn zájem

na tom, aby provozovatel vozidla zajistil, aby osoby užívající jeho vozidlo dodržovaly pravidla silničního provozu. Z předloženého spisu je zřejmé, že odvolatel v daných případech nezajistil, aby osoba užívající jeho vozidlo dodržovala pravidla silničního provozu, a to dodržování nejvyšší dovolené rychlosti v obci. Komunikace, kde došlo k protiprávnímu jednání, je frekventovanou silnicí I. třídy, v měřeném úseku se zde nacházejí obytné domy, základní a mateřská škola, knihovna atd., tudíž lze předpokládat zvýšený pohyb chodců či projíždějících vozidel. Navíc je nutné uvést, že nezjištěný řidič řídil motorové vozidlo RZ: ■■■■ dne 22. ledna 2024 a motorové vozidlo RZ: ■■■■ dne 13. března 2024 a překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci, kdy tím porušil pravidla silničního provozu a ohrozil tím bezpečnost a plynulost silničního provozu. Pravidla silničního provozu jsou stanovena tak, aby se dopravním nehodám, ublížení na zdraví a ke škodě na majetku, co nejvíce předcházelo. Z těchto důvodů krom jiných pravidel silničního provozu byla stanovena i nejvyšší dovolená rychlost v obci a není v zákoně stanovena doba ani okolnosti, kdy tato rychlost dodržována být nemusí. Uvedená jednání porušila veřejný zájem a došlo k naplnění materiální stránky přestupku, žádné významné okolnosti, které by ho vylučovaly, nepřistoupily.

Dále odvolací správním orgán odkazuje na nálezy Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 15/16 ze dne 16. 5. 2018, v němž Ústavní soud mimo jiné konstatoval: „*Odpovědnost provozovatele vozidla za správní delikt podle § 125f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění účinném do 30. června 2017, je včetně opodstatnělna tím, že práve na provozovatel vozidla, kterým je buď vlastník, nebo jiná osoba se souhlasem vlastníka, zpravidla závaž. kdo vozidlo užívá. Protože provozovatel vozidla odpovídá za správní delikt bez ohledu na zavinění, jeho odpovědnost primárně neslouží potrestání řidiče, který porušil některou z povinností řidiče nebo pravidel provozu na pozemních komunikacích. Vůči řidičům má působit zejména preventivně, aby se porušování těchto povinností do budoucna neopouštěli. Předpokládá se, že provozovatel vozidla je, kdo v době spáchání přestupku podle zákona o silničním provozu užívá jeho vozidlo, jakož i že má zájem domoci se po řidiči náhrady zaplacené pokuty; respektive určité částky, případně, že bude na řidiče v rámci vzájemných vztahů působit jiným způsobem tak, aby se porušení povinností neopakovalo, včetně možnosti zamést mu v delikt užití vozidla. Pokud by provozovatel vozidla na porušení povinností řidiče nebo pravidel provozu na pozemních komunikacích adekvátně nereagoval, vystavil by se riziku, že v budoucnu sám ponese případně další sankční následky.(...) Správní delikt podle § 125f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění účinném do 30. června 2017, zasahuje výlučně do vlastnického práva provozovatele vozidla podle čl. 11 odst. 1 Listiny základních práv a svobod. S ohledem na skutečnost tohoto deliktu není spojen žádný významný zásah do osobnostních práv obviněného, který by se například v podobě určitého stigmatizujícího působení dotýkal jeho jména a dobré pověsti. Pokuta, respektive určitá částka, sice nepřimo umožňuje potrestání porušení povinností řidiče a pravidel provozu na pozemních komunikacích, vzhledem k objektivní odpovědnosti provozovatele vozidla má však spíše regulační funkci ve vztahu k jednání účastníků silničního provozu. Tím všem se tento správní delikt liší od některých jiných správních deliktů, u nichž úzání úsvým vypovídá o určitém společensky škodlivém jednání obviněného, což prostor pro jakoukoliv formu objektivní odpovědnosti podstatně zduhuje.(...) Zásada presumpce nevinny podle čl. 40 odst. 2 Listiny základních práv a svobod nebrání objektivní odpovědnosti za správní delikt. Jde o procesní zásadu vztahující se k trestnímu řízení, respektive k řízení o trestním obvinění, z níž samotná však nepřimou omezení pro stanovení skutkových podstat trestních činů či správních deliktů. Takováto omezení lze napak – v závislosti na povaze deliktu i právních následcích, které jsou spojeny s jeho spácháním – odvozovat z jiných ústavně zaručených základních práv a svobod. Práve tyto dotčené základní práva, a nikoliv zásada presumpce nevinny, jsou rozhodujícím kritériem přípustnosti objektivní odpovědnosti za správní delikt.(...) Samotná možnost provozovatele vozidla vyrazit se stážením pro správní delikt podle § 125f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění účinném do 30. června 2017, označivím řidiče vozidla, která je důsledkem subsidiarity tohoto správního deliktu k přestupku řidiče, ještě nezakládá právní či faktickou překážku uplatnění práva odeprít výpověď pro nebezpečí trestního stážení jeho nebo jeho osoby blízké podle čl. 37 odst. 1 Listiny základních práv a svobod. Každý z těchto správních deliktů sleduje jiný účel. Zatímco subjektivní odpovědnost řidiče za přestupek je následkem jeho protiprávního jednání, objektivní odpovědnost provozovatele vozidla za správní delikt je výrazem jeho šířil odpovědnosti jako vlastníka vozidla, respektive osoby, která vozidlo je souhlasem jeho vlastníka provozuje. Zákon může stanovit provozovatel vozidla povinnost k zajištění účinné regulace silničního provozu, kterou si vyžaduje masivní využití motorových vozidel, z níž jsou přirozeně spojena některá nebezpečí pro životy, zdraví a majetek lid. Každý, kdo se rozhodne operát si vozidlo, si musí být těchto povinností vědom.“*

Ke správnímu trestu, uloženému napadeným rozhodnutím, odvolací orgán odkazuje na ust. § 125f odst. 4 zákona o provozu na pozemních komunikacích, podle něhož se za přestupek podle odstavce 1 této ustanovení uloží pokuta. Pro určení její výše se použije rozmezí pokuty pro přestupek, jehož znaky porušení pravidel provozu na pozemních komunikacích vykazuje, přičemž pokuta nepřevyšil částku 10.000 Kč. Protiprávní jednání, spočívající

v překročení rychlosti v obci s motorovým vozidlem RZ: [REDAKCE] [REDAKCE] dne 22. ledna 2024 ve 13:21 hod. a překročení rychlosti v obci s motorovým vozidlem RZ: [REDAKCE] [REDAKCE] dne 13. března 2024 v 16:05 hod., bylo klasifikováno jako přešůpek podle ust. § 125c odst. 1 písm. k) zákona o provozu na pozemních komunikacích. Ve smyslu ust. § 125c odst. 5 písm. d) zákona o provozu na pozemních komunikacích se za přešůpek podle ust. § 125c odst. 1 písm. k) téhož zákona uloží pokuta od 2.000,- Kč do 5.000,- Kč. Napadeným rozhodnutím byla odvolateli uložena pokuta ve výši 2.000,- Kč. Z uvedeného je zřejmé, že správní orgán uložil prostřednictvím napadeného rozhodnutí správní trest plně v souladu s ust. § 125f odst. 4 a ust. § 125c odst. 5 písm. d) zákona o provozu na pozemních komunikacích, a to na samé spodní hranici zákonného rozmezí. V rámci stanovení správního trestu bylo přihlídnuto k závažnosti, způsobu a následkům protiprávního jednání. Bylo zřejmé, že neustanovený řidič porušil povinnost účastníka provozu na pozemních komunikacích, když překročil v obou případech nejvyšší dovolenou rychlost v obci. Dále je zřejmé, že i provozovatel vozidla nedostal podmínkám zákona o provozu na pozemních komunikacích, když nezajistil, aby při řízení jeho vozidla byly dodrženy povinnosti řidiče a pravidla silničního provozu. Odvolací orgán uvádí, že stanovený trest odpovídá účtu sledovanému zákonem, a to především prevenci. Stanovený správní trest byl stanoven tak, aby provozovatel vozidla dbal na to, aby jeho vozidlo bylo dodržováno povinnosti řidiče a pravidla silničního provozu. V rámci řízení bylo přihlídnuto ke všem skutečnostem stanoveným zákonem, v rámci překročení nejvyšší dovolené rychlosti nedošlo k žádné nehodě či škodě na zdraví či majetku, a proto byl zvolen správní trest pokuty na spodní hranici zákonem daného rozmezí. Odvolací orgán s tímto uloženým trestem souhlasí a neshodává v postupu správního orgánu žádná pochybení.

Ve smyslu ust. § 95 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přešůpky se uloží účastníkovi, který řízení vyvolal porušením své právní povinnosti, povinnost nahradit náklady řízení stanovené paušální částkou. Tak se stalo i v posuzovaném případě. Odvolací orgán tedy konstatuje, že i povinnost nahradit náklady řízení, byla uložena plně v souladu s uvedeným ustanovením správního řádu.

S ohledem na výše uvedené skutečnosti odvolací orgán uvádí, že neshledal v napadeném rozhodnutí rozpor s právními předpisy nebo jeho nesprávnost, ani žádná zásadní procesní pochybení při vedení řízení a skutkový stav byl spolehlivě zjištěn, proto odvolací orgán rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

Poučení

Proti rozhodnutí odvolacího orgánu se nelze dle § 91 odst. 1 správního řádu dále odvolat.

Rozhodnutí je přezkoumatelné v přezkumním řízení dle § 94 a násl. správního řádu. Účastník může dít podnět k provedení přezkumného řízení; tento podnět není návrhem na zahájení řízení; jestliže správní orgán neshledá důvody k zahájení přezkumného řízení, sdělí tuto skutečnost s uvedením důvodů do 30 dnů podatelni. Podnět lze podat buď u krajského úřadu nebo u Ministerstva dopravy ČR.

Rozhodnutí je rovněž přezkoumatelné krajským soudem podle zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů. Žalobu lze podat u Krajského soudu v Českých Budějovicích do dvou měsíců ode dne doručení písemného vyhotovení rozhodnutí.

Mgr. Petra Urbanová
referent přestupkového řízení

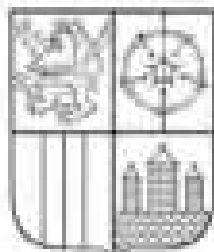
Rozdělovník:

Účastník řízení:

- Share CAR! se sídlem Nýbarská 67, 407 25 Varnéřice, v řízení zastoupená [REDAKCE] [REDAKCE] nar. [REDAKCE] [REDAKCE] trvale bytem [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] adresa pro doručování: [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE]

Na vědomí (po návrhu právní moci):

- Městský úřad Mlévsko, odbor dopravy, nám. E. Beneše 420, 399 01 Mlévsko

KRAJSKÝ ÚŘAD

JIHOČESKÝ KRAJ

Odbor právní a krajský živnostenský úřad

Oddělení správní

U Zimního stadionu 1952/7

370 76 České Budějovice

KUCR001EQM10

Naleč. j.: MUKK 133251/2024
Sp. zn.: OPZU-správn. 121379/2024/pvac SO 2

Vyřadil: Ing. Petr Vačkář
Telefon: 386 720 304
E-mail: vackar@kraj-jihocesky.cz

Datum: 13. listopadu 2024

Rozhodnutí

Krajský úřad Jihočeského kraje, odbor právní a krajský živnostenský úřad, příslušný k přezkoumávání rozhodnutí orgánů obcí podle ustanovení § 67 odst. 1 písm. a) zákona č. 129/2000 Sb., o krajích, ve znění pozdějších předpisů, a jako příslušný odvolací správní orgán podle § 89 odst. 1 a § 178 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), rozhodl o odvolání **JUDr. Miloše Kopeckého, advokáta, IČO 66223113**, se sídlem Feřtškova 739/16, Praha 8-Bohnice, 181 00 Praha 81, podaném dne 10. září 2024, proti rozhodnutí Městského úřadu Český Krumlov, Odboru správního, č.j. MUKK 64923/2024/OS/Če ze dne 16. srpna 2024, kterým byl jmenovaný uznán vinným z přestupku podle § 125f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o provozu na pozemních komunikacích“), kterého se dopustil tím, že jako provozovatel vozidla v rozporu s ustanovením § 10 odst. 3 téhož zákona nezajistil, aby při užití vozidla na pozemních komunikacích byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená tímto zákonem, když neoprávněný řidič dne 5. srpna 2023 v 08:06:47 hodin v Českém Krumlově na silnici I. třídy číslo 39, ulici Budějovická, v úseku mezi okružními křižovatkami, směrem k Českým Budějovicím, řidič motorové vozidla registrační značky ■■■■■ překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci nejméně o 6 km/h, když v úseku, na kterém je nejvyšší dovolená rychlost stanovena na 50 km/h, byla výše uvedenému motorovému vozidlu automatizovaným technickým prostředkem používaným bez obsluhy při dohledu na bezpečnost provozu na pozemních komunikacích změřena rychlost 59 km/h, po odečtení maximální možné odchylky měřícího zařízení ± 3 km/h byla určena výsledná rychlost vozidla nejméně 56 km/h, čímž poruší ustanovení § 4 písm. b) a § 18 odst. 4 zákona o provozu na pozemních komunikacích a toto jednání neoprávněného řidiče vykazuje znaky přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o provozu na pozemních komunikacích, **takto:**

Podle ustanovení § 90 odst. 5 správního řádu se odvolání proti rozhodnutí Městského úřadu Český Krumlov, Odboru správního, č.j. MUKK 64923/2024/OS/Če ze dne 16. srpna 2024,

zamítná a napadené rozhodnutí se potvrzuje.

Odůvodnění

Zdejší odbor právní a krajský živnostenský úřad obdržel odvolání JUDr. Miloše Kopeckého, advokáta, IČO 66223113, se sídlem Feřtškova 739/16, Praha 8-Bohnice, 181 00 Praha 81 (dále jen „odvolatel“), podané dne 10. září 2024, proti rozhodnutí Městského úřadu Český Krumlov, Odboru správního (dále též „rozhodací orgán“), č.j. MUKK 64923/2024/OS/Če ze dne 16. srpna 2024, kterým byl odvolatel uznán vinným ze spáchání přestupku proti bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích podle ustanovení § 125f odst. 1 zákona o provozu na pozemních komunikacích, kterého se dopustil tím, že jako provozovatel vozidla v rozporu s ustanovením § 10 odst. 3 téhož zákona nezajistil, aby při užití vozidla na pozemních komunikacích byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená tímto zákonem, když neoprávněný řidič dne 5. srpna 2023 v 08:06:47 hodin v Českém Krumlově na silnici I. třídy číslo 39, ulici Budějovická, v úseku mezi okružními křižovatkami, směrem k Českým Budějovicím, řidič motorové vozidla registrační značky ■■■■■ překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci nejméně o 6 km/h, když v úseku, na kterém je nejvyšší dovolená rychlost stanovena na 50 km/h, byla výše uvedenému motorovému vozidlu

automatizovaným technickým prostředkem používaným bez obsluhy při dohledu na bezpečnost provozu na pozemních komunikacích změlena rychlost 59 km/h, je odčítání maximální možné odchylky měřiča zařízení ± 3 km/h byla určena výsledná rychlost vozidla nejméně 56 km/h, čímž porušil ustanovení § 4 písm. b) a § 18 odst. 4 zákona o provozu na pozemních komunikacích a toto jednání rozjízdného řidiče vykazuje znaky přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o provozu na pozemních komunikacích.

Vzhledem k tomu, že byl odvolatel shledán vinným ze spáčení výše uvedeného přestupku, rozhodl správní orgán, s odkazem na ustanovení § 125c odst. 5 písm. g) zákona o provozu na pozemních komunikacích o uložení pokuty ve výši 1.500,- Kč. Podle ustanovení § 95 odst. 1 zákona o přestupcích byla odvolateli uložena rovněž povinnost nahradit náklady spojené s projednáváním přestupku, a to v pevně stanovené výší částky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši pevně stanovené částky nákladů řízení ve výši 1.000,- Kč.

I. Odvolání

Odvolatel podal proti rozhodnutí správního orgánu dne 10. září 2024 blanketní odvolání, tedy odvolání bez udání důvodů a rozsahu odvolání. Vzhledem k tomu, že takto koncipované odvolání nespĺňovalo náležitosti uvedené v ustanovení § 37 odst. 2, resp. v ustanovení § 82 odst. 2 správního řádu, neboť neposahovalo údaje o tom, co je ve věci navrhováno, v jakém rozsahu je rozhodnutí správního orgánu odvoláním napadeno a v čem je spatřován jeho rozpor s právními předpisy nebo nesprávnost rozhodnutí nebo řízení, jež mu předcházelo, vyzval odvolací správní orgán dne 16. září 2024 odvolatele k doplnění podaného odvolání tak, aby výše uvedené náležitosti odvolání byly splněny, k čemuž odvolatel stanovil lhůtu 10 dnů od doručení výzvy. Předmětná výzva byla odvolateli doručena dne 26. září 2024.

Odvolatel dne 7. října 2024 zaslal náležacím orgánu doplnění odvolání, ve kterém namítá, že vozidlo zapůjčil svému obchodnímu partnerovi panu [REDAKCE] [REDAKCE] kterému jako advokát poskytuje právní služby. Odvolatel uvádí, že jako provozovatel vozidla si splnil své povinnosti, když vozidlo zapůjčil fyzické osobě, která má platné oprávnění k řízení motorových vozidel.

Podle odvolatele po obdržení oznámení o přestupku řádně a dostatečně identifikoval řidiče vozidla, který se dopravního přestupku uvedeného v rozhodnutí dopustil. Odvolatel namítá, že v případě označení řidiče, který se dopravního přestupku dopustil, je povinností správního orgánu označeného řidiče obstat s výzvou k vyjádření a následně vést správní řízení proti tomuto řidiči.

Odvolatel dodává, že z odůvodnění rozhodnutí vyplývá, že se správní orgán pokusil o doručení zprávy označeného řidiče třemi způsoby, a to do místa jeho bydliště, do sídla společnosti EMPORIO PRAGUE s. r. o. a do datové schránky této společnosti. Podle odvolatele doručování do sídla či do datové schránky společnosti EMPORIO PRAGUE s.r.o. je jednání, které nemůže mít žádný právní násadek, neboť společnost EMPORIO PRAGUE s.r.o. neoznámil za řidiče vozidla a ani vozidlo této společnosti nezapůjčoval. O společnost EMPORIO PRAGUE se ve svém podání zmíňoval jen z toho důvodu, aby nebyla správním orgánem zpochybňována existence jím identifikovaného řidiče [REDAKCE] [REDAKCE].

Odvolatel dále tvrdí, že pana [REDAKCE] [REDAKCE] kontaktoval a uváděný řidič mu sdělil, že vozidlo v uvedené době skutečně řídil, přestupku si není vědom, ale nevlučuje, že povolencou rychlost není mímě přičítat. Dle odvolatele se uváděný řidič v místě svého pobytu [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] se [REDAKCE] [REDAKCE] zdržuje a poštu zde přijímá. Zpochybňuje však, že by mu byla nějaká zásilka od Městského úřadu Český Krumlov do místa jeho bydliště doručována.

Z uvedeného důvodu má odvolatel za to, že v dané věci došlo k pochybení při doručování výzvy k podání vyjádření adresovanému jím identifikovanému řidiči vozidla. Dle odvolatele má sice objektivní odpovědnost jako provozovatel vozidla, ale nemůže nést odpovědnost za to, že jím označenému řidiči a pachateli přestupku nebyla doručena zpráva. Pokud dle odvolatele náležací orgán při doručování zprávy pochybil či nebyl schopen zprávu doručit, nemůže za tuto skutečnost nést odpovědnost on.

Odvolatel navrhuje, aby odvolací orgán odvoláním napadené rozhodnutí zrušil a vrátil zpět k novému projednání, opětovnému doručení zprávy do místa nebo označeného řidiče a následně rozhodnutí ve věci.

II. Posouzení vydaného rozhodnutí a provedeného správního řízení odvolacím orgánem

Ze spisového materiálu se zjišťuje, že Městskému úřadu Český Krumlov, správnímu odboru bylo dne 7. srpna 2023 doručeno oznámení Městské policie Český Krumlov, pod č. j. MUKK 59978/2024/OS/Če o přestupku řidiče, jehož totožnost není známa, při řízení motorového vozidla RZ [REDAKCE] [REDAKCE] ke kterému došlo dne 5. srpna 2023 v 08:06:47 hodin v Českém Krumlově na silnici I. třídy číslo 33, ulici Budějovická, v úseku mezi okružními křižovatkami, směřem k Českým Budějovicím, řidič motorové vozidlo registrační značky [REDAKCE] [REDAKCE] překročil

nejvyšší dovolenou rychlost v obci nejméně o 5 km/h, když v úseku, na kterém je nejvyšší dovolená rychlost stanovena na 50 km/h, byla výše uvedenému motorovému vozidlu automatizovaným technickým prostředkem používaným bez obsluhy při dohledu na bezpečnost provozu na pozemních komunikacích změřena rychlost 59 km/h, po odečtení maximální možné odchylky měřícího zařízení ± 3 km/h byla určena výsledná rychlost vozidla nejméně 56 km/h, čímž porušil ustanovení § 4 písm. b) a § 18 odst. 4 zákona o provozu na pozemních komunikacích a toto jednání nezjištěného řidiče vykazuje znaky přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o provozu na pozemních komunikacích. Součástí oznámení byl i zážnam o přestupku s výstupem z provedeného měření a ověřovací list použitého snímače rychlosti SYDO Traffic Velocity, výrobní číslo GEMVEI0131 s datem ověření do 28. června 2024.

Nalézací orgán na základě oznámení vyhotovil podle § 125h odst. 1 zákona o provozu na pozemních komunikacích dne 12. srpna 2023 výzvu k uhrazení určené částky ve výši 600,- Kč, za přestupek ze dne 5. srpna 2023 v 08:06:47 hodin, doručitou odvolatelem dne 14. ledna 2024. V zastání výzvy byl odvolatel řádně poučen o podmínkách uhrazení výzvy, příp. o sdělení osoby řidiče a případných následcích. Dne 27. srpna 2024 bylo nalézacímu orgánu doručeno podání nazvané označení řidiče vozidla. V uvedeném podání uvedl odvolatel, že vozidlo v uvedené době řídil [REDAKCE] nar. [REDAKCE] bytem [REDAKCE]. Přílohou uvedeného podání byl dále výpis z obchodního rejstříku s údaji sděleného řidiče.

Na základě sdělených informací vydal dne 13. září 2023 příkaz, kterým byl [REDAKCE] nar. [REDAKCE] bytem [REDAKCE] stíhán vinným z přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o provozu na pozemních komunikacích. Tento příkaz byl zaslán na adresu uvedeného bydliště jmenovaného. Jelikož se nepodařilo doručit předmětný příkaz, když se záležitost vrátila nalézacímu orgánu, pokusil se nalézací orgán uvedené osobě doručit příkaz na adresu provozovny v České republice, ale ani zde se nepodařilo jmenovanému záznamu doručit. Nalézací orgán se dále pokusil o doručení výzvy k podání písemného vyjádření do datové schránky společnosti Emporio Prague s.r.o., přičemž byla písemnost označena k rukám jednatele společnosti [REDAKCE]. Výzva byla do datové schránky uvedené společnosti doručena dne 19. února 2024 tzv. fikcí doručení, na předmětnou výzvu nebylo ze strany adresáta nijak reagováno.

Vzhledem k výše uvedenému dne 9. května 2024 vydal nalézací orgán usnesení, kterým byla přestupková vůle nezjištěného řidiče odcizena podle ustanovení § 76 odst. 1 písm. f) zákona o přestupcích, protože se do 60 dnů od přijetí oznámení nepodařilo zjistit skutečnosti odůvodňující zahájení řízení proti určité osobě. Následně dne 9. května 2024 vydal nalézací orgán příkaz čj. MUKK 36750/2024/O5/Če, kterým byl odvolatel uznán vinným ze spáchání přestupku podle ustanovení § 125f odst. 1 zákona o provozu na pozemních komunikacích. Příkaz byl odvolatelem doručen dne 14. května 2024. Dne 21. května 2024 byl nalézacímu orgánu doručen odpor proti příkazu.

Správní orgán pokračoval v řízení a dne 24. června 2024 zaslal odvolateli vyrozměření o pokračování řízení a oznámení o možnosti seznámit se s podklady pro rozhodnutí a k vyjádření se k podkladům před vydáním rozhodnutí. Ve výzvě byl odvolatel poučen podle ustanovení § 80 odst. 2 zákona o přestupcích o právu požadovat nařízení ústního jednání. Nalézací orgán ve výzvě informoval odvolatele, že rozhodnutí nebude vydáno dříve než za 10 dní ode dne doručení oznámení. Oznámení bylo odvolateli doručeno dne 27. června 2024.

Dne 18. srpna 2024 vydal nalézací orgán rozhodnutí čj. MUKK 64923/2024/O5/Če, kterým byl odvolatel uznán vinným ze spáchání přestupku proti bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích podle ustanovení § 125f odst. 1 zákona o provozu na pozemních komunikacích. Rozhodnutí bylo odvolateli doručeno dne 26. srpna 2024. Dne 10. září 2024 bylo nalézacímu orgánu doručeno odvolání proti předmětnému rozhodnutí. Odvolání bylo podáno před uplynutím odvolací lhůty účastníkem řízení a je tedy podle ustanovení § 81 odst. 1 a § 83 odst. 1 správního řádu včasné a přípustné.

III. První hodnocení odvolacího správního orgánu

Odvolací správní orgán přezkoumal napadené rozhodnutí v souladu s ustanovením § 98 odst. 1 zákona o přestupcích a ustanovení § 99 odst. 2 správního řádu. Po přezkoumání uvedeného rozhodnutí a provedeného řízení odvolací správní orgán konstatuje, že odvolání proti rozhodnutí správního orgánu prvního stupně není důvodné.

Dle § 125f odst. 2 zákona o provozu na pozemních komunikacích provozovatel vozidla za přestupek podle odstavce 1 odpovídá, pokud

a) porušení pravidel bylo zjištěno prostřednictvím automatizovaného technického prostředku používaného bez obsluhy při dohledu na bezpečnost provozu na pozemních komunikacích nebo se jedná o neoprávněné zastavení nebo stání,

b) porušení povinností řidiče nebo pravidel provozu na pozemních komunikacích vykazuje znaky přestupku podle tohoto zákona a

c) porušení pravidel nemá za následek dopravní nehodu.

V posuzovaném případě se jedná o překročení nejvyšší dovolené rychlosti, kterého se dopustil nezjištěný řidič dne 5. srpna 2023 v 08:06:47 hodin. Podle ustanovením § 4 písm. b) zákona o provozu na pozemních komunikacích, „*při účasti na provozu na pozemních komunikacích je každý povinen řídit se pravidly provozu na pozemních komunikacích upravenými tímto zákonem, pokyny policisty, pokyny osob oprávněných k řízení nebo usměrňování provozu na pozemních komunikacích podle § 75 odst. 5, 8 až 10 a zastavování vozidel podle § 79 odst. 1 a pokyny osob, o nichž to stanoví zvláštní právní předpis, vydanými k zajištění bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích*“. Dále pak dle ustanovení § 18 odst. 4 zákona o provozu na pozemních komunikacích, *v obci smí jet řidič rychlostí nejvýše 50 km.h⁻¹, a jde-li o dálnici nebo silnici pro motorová vozidla, nejvýše 80 km.h⁻¹.*

Podle § 2 písm. b) zákona o provozu na pozemních komunikacích, provozovatel vozidla je vlastník nebo jiná osoba, která je jako provozovatel zapsána v registru silničních vozidel podle zvláštního právního předpisu nebo obdobné evidenci jiného státu.

V nyní posuzovaném případě se jedná o tzv. objektivní odpovědnost provozovatele motorového vozidla s možností liberace, tzn. odpovědnost osoby za škodlivý následek bez ohledu na zavinění, kdy zákon stanoví, ve kterých případech provozovatel za přestupek neodpovídá. Nejedná se ovšem o prolomení ústavně zakotvené možnosti v určitých případech nevypovídat, avšak zahrnuje skutečnost, že provozovatel vozidla nese do určité míry odpovědnost za vozidlo, které provozuje, a to i v případě, kdy jej neřídí, a lze mu tedy připsat určité negativní následky porušení pravidel, pokud není zjištěn pachatel přestupku. Pro naplnění skutkové podstaty uvedeného přestupku tedy postačuje, že zde existuje subjekt přestupku, tzn. osoba, jež se protiprávního jednání dopustila, v daném případě provozovatel, který nesplnil povinnost uloženou mu zákonem, objekt přestupku, což je právem chráněný zájem, na který delikvent útočí, zde povinnost provozovatele vozidla zajistit, aby při užití vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená tímto zákonem a objektivní stránka přestupku, tj. protiprávní jednání osoby odlišné od provozovatele tkvící v porušení pravidel provozu na pozemních komunikacích a vykazující znaky přestupku.

Uvedené jednání tak naplňuje skutkovou podstatu přestupku v provozu na pozemních komunikacích uvedeného v § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o provozu na pozemních komunikacích. Povinnost provozovatele vozidla je pak dána ustanovení § 10 odst. 3 téhož zákona. Je tedy zřejmé, že zde existuje subjekt přestupku objekt přestupku i objektivní stránka přestupku, přičemž mezi jednáním a následkem existuje bezprostřední příčinná souvislost, neboť odvolatel nezajistil, byly užitím vozidla dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená tímto zákonem a jednáním toho řidiče došlo k porušení pravidel provozu na pozemních komunikacích, spočívajícím v porušení povinností účastníka silničního provozu a překročení nejvyšší dovolené rychlosti v obci. Za to že se tak nestalo, nese provozovatel vozidla (doložen výpisem z centrálního registru vozidel) objektivní odpovědnost a tyto skutečnosti byly v řízení náležitě prokázány. Uvedené jednání je podloženo spisovým materiálem, zejména fotografickým výstupem z použitých měřičů rychlosti.

Nezjistí-li správní orgán do 60 dnů ode dne, kdy se o přestupku dozvěděl, skutečnosti odůvodňující zahájení řízení o přestupku proti určité osobě, věc odloží podle § 76 odst. 1 písm. l) zákona o přestupcích a následně zahájí řízení o přestupku provozovatele vozidla podle § 125f odst. 1 zákona o provozu na pozemních komunikacích, pro porušení § 10 odst. 3 tohoto zákona. Dle ustanovení § 125f odst. 1 zákona o provozu na pozemních komunikacích se právnická nebo fyzická osoba dopustí přestupku tím, že jako provozovatel vozidla v rozporu § 10 nezajistí, aby při užití vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená tímto zákonem. Za přestupek provozovatele vozidla podle odst. 1 se uloží pokuta a pro určení výše pokuty se použije rozmezí pokuty pro přestupek, jehož znaky porušení pravidel provozu na pozemních komunikacích vykazuje, pokuta však nepřevyší 10 000,- Kč. Nalézací orgán v souladu s ustanovením § 125f odst. 4 silničního zákona zahájil řízení proti odvolateli, neboť byly splněny podmínky o zahájení řízení o přestupku provozovatele vozidla, kdy došlo k odložení věci a následně tak byly splněny podmínky pro zahájení řízení proti provozovateli vozidla - odvolateli. Tento postup nebyl ani v rozporu s ustanovením § 125h odst. 5 věta druhá silničního zákona, dle něhož, je-li určená částka uhrazena nejpozději v den splatnosti, věc se odloží s tím, že v opačném případě se pokračuje v šetření přestupku.

Nalézací orgán ve svém rozhodnutí zhodnotil společenskou nebezpečnost skutku, když konstatoval, že provozovatel v daném případě nezajistil, aby osoba užívající jeho vozidlo dodržovala pravidla silničního provozu, a to dodržování nejvyšší dovolené rychlosti v obci. Dodržování pravidel provozu na pozemních komunikacích má výrazné preventivní charakter. Zájmem společnosti je v tomto případě zajištění bezpečnosti provozu na pozemních komunikacích, tedy ochrany života, zdraví a majetku. Materiální znak přestupku byl tímto naplněn.

Zde se ve vztahu k prokázání společenské nebezpečnosti daného jednání odvolatel odkazuje odvolací orgán na rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 5 As 104/2008 – 45 ze dne 14. prosince 2008, v němž je konstatováno následující: „*Lze tedy obecně vycházet z toho, že jednání, jehož formální znaky jsou označeny zákonem za přestupek, naplňuje v běžné se vyskytujících případech materiální znak přestupku, neboť porušuje či ohrožuje určitý zájem společnosti. Z tohoto závěru však nelze dovodit, že by k naplnění materiálního znaku skutkové podstaty přestupku došlo vždy, když je naplněn formální znak přestupku zaviněným jednáním fyzické osoby. Pokud se k okolnostem jednání, jež naplní formální znaky skutkové podstaty přestupku, přidruží takové další významné okolnosti, které vylučují, aby takovým jednáním byl porušen nebo ohrožen právem chráněný zájem společnosti, nedojde k naplnění materiálního znaku přestupku a takové jednání potom nemůže být označeno za přestupek.*”

Dle názoru odvolacího orgánu se v posuzovaném případě významné okolnosti, které vylučují, aby takovým jednáním byl porušen nebo ohrožen právem chráněný zájem společnosti, nevyskytují. Odvolatel byl uznán vinným z porušení jiné povinnosti, a to, že jako osoba, která je provozovatelem vozidla, nezajistila, aby osoba, která jeho vozidlo řídila, dodržela všechna pravidla silničního provozu stanovená zákonem. Nedodržení nejvyšší dovolené rychlosti by bylo předmětem řízení vedeného proti řidiči. V projednávané věci se však řidiče zjistit nepodařilo, a tak bylo vedeno řízení proti provozovateli vozidla.

Skutkovou podstatou přestupku řidiče vozidla je chráněn zájem na tom, aby řidiči dodržovali dovolenou rychlost, naopak skutkovou podstatou přestupku provozovatele vozidla je chráněn zájem na tom, aby provozovatel vozidla zajistil, aby osoby užívatelé jeho vozidla dodržovaly pravidla silničního provozu.

Z předloženého spisu je zřejmé, že odvolatel v daném případě nezajistil, aby osoba užívatelka jeho vozidla dodržovala pravidla silničního provozu, a to dodržování nejvyšší dovolené rychlosti v obci. Uvedené jednání porušilo veřejný zájem a došlo k naplnění materiálního znaky přestupku, žádné významné okolnosti, které by ho vylučovaly, nepředstoupily.

Správní orgán také přezkoumatelně odvodil výši uloženého správního trestu pokuty, kdy přihlídl zejména k výši překročení nejvyšší dovolené rychlosti v obci nezjištěným řidičem předmětného vozidla, které nepřekročilo daný limit základním způsobem. Podle ustanovení § 125f odst. 4 zákona o provozu na pozemních komunikacích, se pro určení výše pokuty použije rozmezí pokuty pro přestupek, jehož znaky porušení pravidel provozu na pozemních komunikacích naplňuje. V tomto případě výše uvedený skutek vykazuje znaky přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o provozu na pozemních komunikacích a dle ustanovení § 125c odst. 5 písm. g) téhož zákona, lze za tento přestupek uložit pokutu od 1500 Kč do 2500 Kč. Proto byla uložena pokuta ve výši 1.500,- Kč, tedy na samé dolní hranici zákonného rozmezí.

III. A K námítkám sdělení osoby řidiče

Odvolatel namítá, že správní orgán měl k dispozici údaje o řidiči, který je jeho obchodním partnerem a dle odvolatele má sice objektivní odpovědnost jako provozovatel vozidla, ale nemůže nést odpovědnost za to, že jím označenému řidiči a pachateli přestupku nebyla doručena zásilka. Pokud dle odvolatele nalézací orgán při doručování zásilky pochybil či nebyl schopen zásilku doručit, nemůže za tuto skutečnost nést odpovědnost on.

Odvolací správní orgán nemůže souhlasit s námitkami odvolatele, které se týkají sdělení řidiče a nedostatečných kroků k jeho potrestání ze strany nalézacího orgánu. Naopak musí odvolací správní orgán konstatovat, že je ze spisového materiálu zcela zřejmé, že nalézací orgán nepochybně učinil nezbytné kroky ke zjištění pachatele přestupku dle § 125f odst. 5 zákona o provozu na pozemních komunikacích. Poté, co odvolatel uvedl osobu, která měla předmětné vozidlo údajně řídit, tak nalézací orgán vydal dne 13. září 2023 příkaz, kterým byl ■■■■■ nar. ■■■■■ bytem ■■■■■ ■■■■■ shledán vinným z přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o provozu na pozemních komunikacích. Tento příkaz byl zaslán na adresu uvedeného bydliště jmenovaného. Jelikož se nepodařilo doručit předmětný příkaz, když se zásilka vrátila nalézacímu orgánu, pokusil se nalézací orgán uvedené osobě doručit příkaz na adresu provozovny v České republice, ale ani zde se nepodařilo jmenovanému zásilku doručit. Nalézací orgán se dále pokusil o doručení výzvy k podání písemného vyvěření do datové schránky společnosti Importo Prague s.r.o., přičemž byla písemnost označena k nášim jednatelům společnosti ■■■■■ ■■■■■ Výzva byla do datové schránky uvedené společnosti doručena dne 19. února 2024 tzv. fikcí doručení. Na předmětnou výzvu nebylo ze strany adresáta nijak reagováno.

Nalézací orgánu tedy zcela jistě učinil v posuzovaném případě dostatečné kroky ke zjištění řidiče, když se dokonce pokusil zahájit řízení o přestupku sděleného řidiče, vydal příkaz a pokusil se jej doručit na zahraniční adresu i na adresu firmy, jejíž je uvedená osoba jednatelům. Zde je nutné upozornit na skutečnost, že nalézací orgán postupoval zcela v souladu s aktuální judikaturou, když po sdělení osobních údajů k osobě řidiče se pokusil zahájit řízení o přestupku s tímto údajným řidičem. Nelze však přehlédnout, že tvrzení odvolatele o zapůjčení

vozidla svému obchodnímu partnerovi doložil toliko elektronickým výpisem z obchodního rejstříku s údaji k osobě [REDAKCE] [REDAKCE]. Odvolatel tak sice uvedl konkrétní údaje k osobě řidiče, ale jednalo se o veřejně přístupné údaje vyplývající z veřejné databáze obchodního rejstříku, jedná se tedy prokazatelně o existující osobu, ale odvolatel nepředložil naprosto žádnou doložitelnou indici, že by byl odvolatel řidičem jeho vozidla, nebo dokonce, že by mezi nimi existoval jakýkoliv obchodní vztah. Nálezací orgán se tak pokusil zahájit řízení o přestupku s údajným řidičem a následně v řízení odhalit bližší skutečnosti ke spáchání případného přestupku této osoby, ale vzhledem, k tomu, že [REDAKCE] [REDAKCE] nepřebíral zásilku ani v místě svého trvalého pobytu ani v sídle firmy, jejímž je jednatelem, tak nebylo možné zahájit řízení o přestupku s uvedenou osobou a nálezací orgán postupoval zcela v souladu s ustanovením § 76 odst. 1 písm. l) zákona o přestupcích a věc odložil, protože se do 60 dnů od přijetí oznámení nepodařilo zjistit skutečnosti odůvodňující zahájení řízení proti určité osobě, respektive potvrdit důvody pro zahájení řízení proti osobě sděleného řidiče.

Odvolací správní orgán odmítá námitky odvolatele spojené s doručováním do datové schránky společnosti EMPORJO PRAQUE s.r.o., protože naopak je nutné podotknout, že ze strany nálezáckého orgánu, byl pokus o doručení výzvy k podání vyvettlení nepochybně správný, jelikož se snažil využít ověřený systém datových schránek, jako zaručený způsob doručení zásilky do schránky společnosti jejímž jednatelem je osoba [REDAKCE] [REDAKCE] kterému byla zásilka adresována. Bezspornu lze konstatovat, že jednatel společnosti by měl být kontaktní v rámci společnosti, kterou zastupuje. Jednalo se tak nepochybně o odůvodněný pokus o kontaktování osoby sděleného řidiče v rámci provádění nezbytných kroků ke zjištění osoby řidiče zcela v souladu s ustanovením 125f odst. 5 zákona o provozu na pozemních komunikacích.

Odvolací správní orgán odmítá tvrzení odvolatele, že správní orgán prvního stupně pochybil při doručování zásilek sdělenému řidiči. Stejně tak je zřejmé, že nálezací orgán učinil nezbytné kroky ke zjištění pachatele přestupku, když se pokusil zahájit řízení o přestupku se sděleným řidičem doručením vydaného příkazu na adresu trvalého bydliště a sídla společnosti jejímž je sdělený řidič jednatelem. Jak již bylo uvedeno výše odvolatel žádným způsobem nedoložil zapůjčení vozidla osobě [REDAKCE] [REDAKCE] a údaje k osobě převzal pouze z výpisu z obchodního rejstříku. Takového jednání nese výrazné znaky obstrukčního jednání ze strany odvolatele. Odvolací správní orgán zde upozorňuje na rozsudek nejvyššího správního soudu č.j. 2 As 346/2018 - 22 ze dne 9. října 2019, kde je uvedeno: „V případech nejrůznějších obstrukčních praktik je tedy skutečně namístě řešit takové procesní úkony, které se s ohledem na povahu sdělených informací, odvíjejí poznatky z úřední činnosti či jednání samotných provozovatelů vozidel jen jako zcela neefektivní, bezúčelné či nevhodné.“ Odvolací správní orgán považuje kroky nálezáckého orgánu ke zjištění konkrétního pachatele výše uvedených přestupkových jednání jako zcela dostačující, a to zejména s ohledem na absenci prokázání zapůjčení předmětného vozidla ze strany odvolatele.

Vzhledem k tomu, že odvolací správní orgán neshledal v napadeném rozhodnutí rozpor s právními předpisy nebo jeho nesprávnost ani žádná procesní pochybení při vedení řízení a skutkový stav byl spolehlivě zjištěn, bylo rozhodnuto odvolání JUDr. Miloše Kopeckého, advokáta, IČO 66223113, se sídlem Feřtečkova 739/16, Praha 8-Bohnice, 181 00 Praha 81 zamítnout a napadené rozhodnutí správního orgánu potvrdit.

Na základě uvedených skutečností rozhodl příslušný správní orgán tak, jak uvedeno ve výrokové části tohoto rozhodnutí.

Poučení

Proti rozhodnutí odvolacího orgánu se nelze dle § 91 odst. 1 správního řádu dále odvolat.

Rozhodnutí je přezkoumatelné v přezkumném řízení dle § 94 a násl. správního řádu. Účastník může dít podnět k provedení přezkumného řízení; tento podnět není návrhem na zahájení řízení; jestliže správní orgán neshledá důvody k zahájení přezkumného řízení, sdělí tuto skutečnost s uvedením důvodů do 30 dnů podatel. Podnět lze podat buď u krajského úřadu nebo u Ministerstva dopravy ČR.

Rozhodnutí je rovněž přezkoumatelné krajským soudem podle zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů. Žalobu lze podat u Krajského soudu v Českých Budějovicích do dvou měsíců ode dne doručení písemného vyhotovení rozhodnutí.

Ing. Petr Vaňkář
referent přestupkového řízení

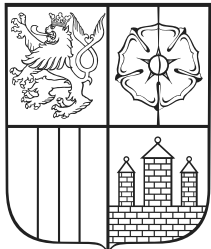
Rozdělovník:

Účastník řízení:

- JUDr. Miloš Kopecký, advokát, IČO 66223113, se sídlem Feřtekova 739/16, Praha 8-Bohnice, 181 00 Praha 81

Na vědomí (po nabytí právní moci):

- Městský úřad Český Krumlov, odbor správní, Kaplická 439, 381 01 Český Krumlov

KRAJSKÝ ÚŘAD

JIHOČESKÝ KRAJ

Odbor právní a krajský živnostenský úřad

Oddělení správní

U Zimního stadionu 1952/2

370 76 České Budějovice

KUCBX01ERHX6

Naše č. j.: KUJCK 134054/2024
Sp. zn.: OPZU-správ. 133659/2024/vemar SO

Vyřizuje: Ing. Věra Marková
Telefon: 386 720 235
E-mail: markova@kraj-jihocesky.cz

Datum: 22. 11. 2024
Vypraveno: 22. 11. 2024

Rozhodnutí

Krajský úřad Jihočeského kraje, odbor právní a krajský živnostenský úřad, příslušný k přezkoumání rozhodnutí orgánů obcí podle ust. § 67 odst. 1 písm. a) zákona č. 129/2000 Sb., o krajích, ve znění pozdějších předpisů, a jako příslušný odvolací správní orgán podle ust. § 89 odst. 1 a § 178 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „správní řád“), rozhodl o odvolání **Petra Blejštila**, IČ 16160860, se sídlem Praha, Hrudičkova 2106/1 (dále jen „odvolatel“), proti rozhodnutí Městského úřadu Vimperk, odboru dopravy a silničního hospodářství (dále jen „správní orgán I. stupně“), č.j. MUVPK-OD 156633/24-BELM ze dne 6. 11. 2024, kterým byl jmenovaný uznán vinným ze spáchání přestupků podle ust. § 125f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“), byl mu uložen správní trest a povinnost nahradit náklady řízení. Ve výše uvedené věci odvolací orgán rozhodl **t a k t o**:

1) Podle ust. § 90 odst. 1 písm. c) správního řádu se výrok rozhodnutí o vině mění, a to v části vyslovení viny a po provedené změně bude znít takto:

Petr Blejštil, IČ 16160860, Hrudičkova 2106/1, 148 00 Praha, Česká republika, dále též „obviněný, **se uznává vinným**

2) Podle ust. § 90 odst. 5 správního řádu se napadené rozhodnutí správního orgánu I. stupně ve zbytku (výrok týkající viny, uloženého správního trestu a povinnost nahradit náklady řízení) potvrzuje.

Odůvodnění

Dne 6. 11. 2024 vydal správní orgán I. stupně rozhodnutí, kterým byl Petr Blejštil, IČ 16160860, se sídlem Praha, Hrudičkova 2106/1:

I. uznán vinným ze spáchání přestupků podle ust. § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu tím, že jako provozovatel vozidla v rozporu s ust. § 10 odst. 3 zákona o silničním provozu nezajistil, aby při užití vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená zákonem.

1) K porušení pravidel silničního provozu došlo dne 27. 1. 2024 v 12:10:19 hodin na silnici I. třídy č. 4 v obci Kubova Huť, poblíž parkoviště č.p. 10, směr Vimperk. Automatizovaným technickým prostředkem používaným bez

obsluhy při dohledu na bezpečnost provozu na pozemních komunikacích byla zadokumentována jízda motorového vozidla RZ [REDAKCE] [REDAKCE] kdy neoprávněný řidič v rozporu s ust. § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu řidič uvedené vozidlo rychlostí 65 km/h (tj. 62 km/h po odečtu tolerance ± 3 km/h) v místě, kde je nejvyšší dovolená rychlost 50 km/h. Toto jednání neoprávněného řidiče vykazuje znaky přestupku podle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 4. zákona o silničním provozu,

2) K porušení pravidel silničního provozu došlo dne 22. 1. 2024 v 10:58:46 hodin na silnici I. třídy č. 4 v ulici Pasovská, poblíž domu č.p. 148, v obci Vimperk, směr Strážný. Automatizovaným technickým prostředkem používaným bez obsluhy při dohledu na bezpečnost provozu na pozemních komunikacích byla zadokumentována jízda motorového vozidla RZ [REDAKCE] [REDAKCE] kdy neoprávněný řidič v rozporu s ust. § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu řidič uvedené vozidlo rychlostí 57 km/h (tj. 54 km/h po odečtu tolerance ± 3 km/h) v místě, kde je nejvyšší dovolená rychlost 50 km/h. Toto jednání neoprávněného řidiče vykazuje znaky přestupku podle ust. § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu,

tedy provozovatel uvedeného vozidla nezajistil, aby bylo dodrženo ust. § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu, a tím naplnil skutkovou podstatu shora uvedeného přestupku.

II. Za takto spáchané přestupky správní orgán I. stupně obviněnému podle ust. § 35 písm. b), ust. § 37 až ust. § 40, ust. 41 odst. 1 a ust. § 46 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky“) uloží:

1. podle ust. § 125f odst. 4 zákona o silničním provozu a v návaznosti na ust. § 125c odst. 5 písm. d) zákona o silničním provozu správní trest pokuty ve výši 2 500 Kč,

2. podle ust. § 95 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky a ust. § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, ve znění pozdějších předpisů, povinnost uhradit náklady řízení paušální částkou ve výši 2 500 Kč.

Správní orgán I. stupně ve svém odůvodnění popsal průběh řízení a uvedl, že ve věci byly vydány výzvy podle ust. § 125h odst. 1 zákona o silničním provozu, na které provozovatel vozidla nijak nereagoval. Z uvedeného důvodu správní orgán I. stupně přistoupil k vydání příkazu, proti kterému byl podán v zákonné lhůtě odpor. Ve vydaném rozhodnutí v odůvodnění správní orgán I. stupně uvedl všechny skutečnosti, které v řízení vylyly najevo. Hodnotil všechny získané podklady a důkazy pro vydání rozhodnutí. Správní orgán I. stupně v odůvodnění definoval skutky, kterých se obviněný dopustil. Správní orgán I. stupně se zabýval jak formálními znaky přestupku, tak znaky materiálními. Při ukládání správního trestu správní orgán I. stupně vycházel ze zákona. Při ukládání povinnosti uhradit náklady řízení správní orgán I. stupně postupoval v souladu se zákonem.

Odvolaatel podal včas proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně odvolání, ve kterém uvedl, že se odvolává v plném rozsahu, v celém rozhodnutí spatřuje rozpor se všemi právními předpisy. Rozhodnutí nese známky nesprávnosti jež mu předcházely, neboť nejsou ověřeny skutečnosti z jeho předešlého odporu.

Odvolaatel byl dne 18. 11. 2024 vyzván odvolacím orgánem k doplnění odvolání o zákonně stanovené náležitosti. Odvolaatel ve stanovené lhůtě své odvolání doplnil, kdy odkazuje na své odvolání ze dne 6. 11. 2024 a neuvádí žádné nové skutečnosti, ke kterým by bylo možné se vyjádřit.

Odvolaací orgán přezkoumal soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo s právními předpisy podle ust. § 98 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky a ust. § 89 odst. 2 správního řádu. K vadám řízení, o nichž nelze mít důvodně za to, že mohly mít vliv na soulad napadeného rozhodnutí s právními předpisy, popřípadě na jeho správnost se nepřísluší; tímto ustanovením není dotčeno právo na náhradu škody způsobené nesprávným úředním postupem. Odvolaací orgán dospěl k závěru, že odvolání nebylo důvodné. K provedené změně ve výroku o vině odvolací orgán uvádí, že v daném případě správnímu orgánu I. stupně vypadla skutečnost, že odvolatele uznává vinným. Odvolaací orgán tuto skutečnost tedy do výroku doplnil, aby z výroku bylo zcela zřejmé, že odvolaatel byl „uznán vinným“ z daných přestupků. Tato skutečnost

jednoznačně vyplývá z napadeného rozhodnutí, a proto nebylo třeba o této skutečnosti odvolatele uvědomovat. Takto provedená změna nemá žádný vliv na vyslovení viny, uložený správní trest či náklady řízení.

Podle ust. § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu se provozovatel vozidla dopustí přestupku tím, že jako provozovatel vozidla v rozporu s ust. § 10 nezajistí, aby při užití vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená tímto zákonem. Podle odst. 2 fyzická osoba za přestupek odpovídá, pokud se jedná o neoprávněné zastavení nebo stání, porušení povinností řidiče nebo pravidel provozu na pozemních komunikacích vykazuje znaky přestupku podle tohoto zákona a porušení pravidel nemá za následek dopravní nehodu. Podle ust. § 10 odst. 3 zákona o silničním provozu provozovatel vozidla zajistí, aby při užití vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená tímto zákonem.

V nyní posuzovaném případě se jedná o tzv. objektivní odpovědnost provozovatele motorového vozidla s možností liberace, tzn. odpovědnost osoby za škodlivý následek bez ohledu na zavinění, kdy zákon stanoví, ve kterých případech provozovatel za přestupek neodpovídá. Nejedná se ovšem o prolomení ústavně zakotvené možnosti v určitých případech nevypovídat, avšak zahrnuje skutečnost, že provozovatel vozidla nese do určité míry odpovědnost za vozidlo, které provozuje, a to i v případě, kdy jej neřídí, a lze mu tedy připsat určité negativní následky porušení pravidel, pokud není zjištěn pachatel přestupku. Pro naplnění skutkové podstaty uvedeného přestupku tedy postačuje, že zde existuje subjekt přestupku, tzn. osoba, jež se protiprávního jednání dopustila, v daném případě provozovatel, který nesplnil povinnost uloženou mu zákonem, objekt přestupku, což je právem chráněný zájem, na který přestupce útočí, zde povinnost provozovatele vozidla zajistit, aby při užití vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená tímto zákonem a objektivní stránka přestupku, tj. protiprávní jednání osoby odlišné od provozovatele tkvící v porušení pravidel provozu na pozemních komunikacích a vykazující znaky přestupku.

Odvolací správní orgán přezkoumal napadené rozhodnutí a musí konstatovat, že výroková část tohoto rozhodnutí je po provedené změně plně v souladu s ust. § 68 odst. 2 správního řádu a ust. § 93 zákona o odpovědnosti za přestupky. Dále pak správní orgán I. stupně v odůvodnění předmětného rozhodnutí uvádí, na základě kterých podkladů předmětné přestupky zjistil a použil jako důkaz v dané věci. Správní orgán I. stupně ve svém rozhodnutí zhodnotil důkazy, které provedl. Rovněž zhodnotil společenskou nebezpečnost skutku. Při ukládání správního trestu správní orgán I. stupně postupoval v souladu se zákonem. Při ukládání povinnosti uhradit náklady řízení nebylo shledáno žádné pochybení, správní orgán I. stupně postupoval v souladu se zákonem. Dle odvolacího orgánu, správní orgán I. stupně zjistil přesný a skutečný stav věci, provedl řádné dokazování, zajistil si všechny potřebné důkazy pro vydání rozhodnutí a uznání odvolatele vinným.

K předmětné věci odvolací orgán uvádí následující. Ze spisového materiálu bylo zjištěno, že správní orgán I. stupně vydal podle ust. § 125h odst. 1 zákona o silničním provozu dne 11. 3. 2024 výzvu (č.j.: MUVPK-OD 27947/24-SOVJ) k uhrazení určené částky ve výši 750 Kč. Tato výzva byla zaslána provozovateli vozidla, výzva byla doručena do datové schránky dne 13. 6. 2024. Výzva byla zaslána do vlastních rukou odvolatele. Dále správní orgán I. stupně vydal podle ust. § 125h odst. 1 zákona o silničním provozu dne 29. 2. 2024 výzvu (č.j.: MUVPK-OD 23583/24-PRED) k uhrazení určené částky ve výši 600 Kč. Tato výzva byla rovněž zaslána provozovateli vozidla, výzva byla doručena do datové schránky dne 29. 2. 2024. Výzva byla rovněž zaslána do vlastních rukou odvolatele. Prostřednictvím zmíněných výzev byl odvolatel mimo jiné poučen, že je-li určená částka uhrazena nejpozději v den splatnosti (do 30-ti dnů ode dne doručení výzvy), bude věc odložena, v opačném případě je pokračováno v šetření přestupku. Odvolatele poučil správní orgán I. stupně i v tom smyslu, že bude-li určená částka uhrazena po dni splatnosti, bude bezodkladně vrácena. Zároveň byl odvolatel poučen, že může sdělit údaje o totožnosti řidiče. **Provozovatel vozidla na shora uvedené výzvy vůbec nereagoval, údaje k totožnosti řidiče nesdělil.** Vzhledem k tomu, že správní orgán I. stupně nezjistil totožnost řidiče předmětného vozidla a správní orgán I. stupně ani jiným způsobem nezjistil do 60 dnů ode dne, kdy se o přestupku dozvěděl, skutečnosti odůvodňující zahájení řízení proti určité osobě, byly přestupky řidiče vozidla odloženy dle ust. § 76 odst. 1 písm. l) zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupek a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky“). Vzhledem k tomu, že se správnímu

orgánu nepodařilo zjistit skutečnosti odvodňující zahájení řízení proti určité osobě, byl dne 18. 9. 2024, v rámci tzv. objektivní odpovědnosti provozovatele vozidla, vydán bez dalšího řízení v souladu s ust. § 150 správního řádu příkaz (č.j. MUVPK-OD 126139/24-BELM). Příkaz byl odvolatelem doručen do datové schránky dne 18. 9. 2024. Dne 18. 9. 2024 byl odvolatelem proti vydanému příkazu podán odpor. Dne 1. 10. 2024 správní orgán I. stupně vyznamenal odvolatele o možnosti vyjádřit se k podkladům pro vydání rozhodnutí. **Této možnosti odvolatel nevyužil.** Dne 6. 11. 2024 bylo správním orgánem I. stupně vydáno rozhodnutí č.j. MUVPK-OD 156633/24-BELM, kterým správní orgán I. stupně uložil odvolateli za přestupky podle ust. § 125f odst. 1 zákona o provozu na pozemních komunikacích správní trest pokuty a povinnost nahradit náklady řízení. Rozhodnutí bylo doručeno dne 6. 11. 2024. V návaznosti na vydané a řádně doručené rozhodnutí bylo dne 6. 11. 2024 podáno včasné odvolání.

Jak vyplývá z předloženého spisu, jednáním řidiče vozidla RZ ■■■■■ došlo dne 22. 1. 2024 v 10:58:46 hodin a dne 27. 1. 2024 v 12:10:19 hodin k porušení ust. § 10 odst. 4 zákona o silničním provozu, jež veškerým účastníkům provozu ukládá povinnost jet v obci rychlostí nejvýše 50 km/hod, a jde-li o dálnici nebo silnici pro motorová vozidla, nejvýše 80 km/hod. Jednání ze dne 27. 1. 2024 pak naplňuje skutkovou podstatu přestupku v provozu na pozemních komunikacích uvedeného v ust. § 125c odst. 1 písm. f) bodu 4. zákona o silničním provozu. Jednání ze dne 22. 1. 2024 pak naplňuje skutkovou podstatu přestupku v provozu na pozemních komunikacích uvedeného v ust. § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu. Povinnost provozovatele vozidla je pak dána ust. § 10 odst. 3 téhož zákona. Je tedy zřejmé, že zde existuje subjekt přestupku, objekt přestupku i objektivní stránka přestupku, přičemž mezi jednáním a následkem existuje bezprostřední příčinná souvislost, neboť odvolatel nezažádal, aby ze strany řidiče, jemuž vozidlo světl, byly uloženy povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená tímto zákonem a jednáním tohoto řidiče došlo k porušení pravidel provozu na pozemních komunikacích. Za to, že se tak nestalo, nese provozovatel vozidla objektivní odpovědnost a tyto skutečnosti byly v řízení náležitě prokázány. Správní orgán I. stupně učinil nezbytné správní kroky ke zjištění pachatele, avšak nezažádal řízení o přestupku řidiče a věc odložil. Uvedený postup je v souladu s ust. § 125f odst. 5 písm. a) zákona o silničním provozu. Jestliže správní orgán I. stupně jednoznačně prokázal v rozhodnutí určitý skutkový stav, kterému odpovídá právní kvalifikace uvedeného přestupkového jednání pachatele, nepochybně se pohyboval v zákonném rámci správního uvážení. Rozhodnutí splňuje požadavky kladené na jeho obsah procesními řády, je z něho seznatelné, z jakých podkladů správní orgán I. stupně vycházel, jakým způsobem je hodnotil a k jakým skutkovým i právním závěrům dospěl.

Ke správnímu trestu, uloženému prostřednictvím napadeného rozhodnutí, odvolací orgán uvádí, že odvolatel se dopustil dvou přestupků, a to dne 22. 1. 2024 a dne 27. 1. 2024. V daném případě se tedy postupuje podle ust. § 41 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky, kdy v případě vícero přestupků se uloží správní trest za přestupek nejpřísněji trestný. Jsou-li horní hranice sazeb pokut stejné, uloží se správní trest podle ustanovení vztahujícího se na přestupek nejzávažnější. Odvolací orgán dále odkazuje na ust. § 125f odst. 4 zákona o silničním provozu, podle něhož se za přestupek podle odstavce 1 téhož ustanovení uloží pokuta. Pro určení její výše se použije rozmezí pokuty pro přestupek, jehož znaky porušení pravidel provozu na pozemních komunikacích vykazuje, přičemž pokuta nepřevyší částku 10 000 Kč. Protiprávní jednání, spočívající v překročení rychlosti v obci s motorovým vozidlem RZ ■■■■■ na silnici I. tř. č. 4 v obci Vimperk, na ulici Pasovská, směr Strážný, dne 22. 1. 2024, bylo klasifikováno jako přestupek podle ust. § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu. Protiprávní jednání, spočívající v překročení rychlosti v obci s motorovým vozidlem RZ ■■■■■ na silnici I. tř. č. 4 v obci Kubova Huť, směr Vimperk, dne 27. 1. 2024, bylo klasifikováno jako přestupek podle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 4. zákona o silničním provozu. V daném případě byl tedy správní trest uložen za přestupek podle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bodu 4. zákona o silničním provozu, jako za přestupek nejzávažnější. Ve smyslu ust. § 125c odst. 5 písm. d) zákona o provozu na pozemních komunikacích se za přestupek podle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 4. téhož zákona uloží pokuta od 2 000 Kč do 5 000 Kč. Napadeným rozhodnutím byla odvolateli uložena pokuta ve výši 2 500 Kč, tedy mírně nad samotnou spodní hranicí zákonné sazby. Z uvedeného je zřejmé, že správní orgán I. stupně uložil prostřednictvím napadeného rozhodnutí správní trest plně v souladu s ust. § 125f odst. 4 a ust. § 125c odst. 5 písm. d) zákona o silničním provozu. V rámci stanovení správního trestu bylo přihlédnuto k závažnosti, způsobu a následkům protiprávního jednání. Bylo zřejmé, že neustanovený řidič porušil povinnost účastníka provozu na pozemních komunikacích, když překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci, a to hned dvakrát. Dále je zřejmé, že i provozovatel vozidla nedostal podmínkám zákona o silničním provozu, když nezažádal, aby při řízení jeho vozidla byly dodrženy povinnosti řidiče

a pravidla silničního provozu. Odvolací orgán uvádí, že stanovený trest odpovídá účelu sledovanému zákonem, a to především prevenci. Stanovený správní trest byl stanoven tak, aby provozovatel vozidla dbal na to, aby jeho vozidlem byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla silničního provozu. Odvolací orgán s takto uloženým trestem souhlasí a neshledává v postupu správního orgánu I. stupně žádné pochybení.

Ve smyslu ust. § 95 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky se uloží účastníkovi, který řízení vyvolal porušením své právní povinnosti, povinnost nahradit náklady řízení stanovené paušální částkou. Tak se stalo i v posuzovaném případě. Odvolací orgán tedy konstatuje, že i povinnost nahradit náklady řízení, byla uložena plně v souladu s uvedeným ustanovením správního řádu.

Odvolací orgán dále odkazuje na nález Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 15/16 ze dne 16. 5. 2018, v něm ústavní soud mimo jiné konstatoval: *„Odpovědnost provozovatele vozidla za správní delikt podle § 125f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění účinném do 30. června 2017, je věcně opodstatněna tím, že právě na provozovateli vozidla, kterým je buď vlastník, nebo jiná osoba se souhlasem vlastníka, zpravidla závisí, kdo vozidlo užívá. Protože provozovatel vozidla odpovídá za správní delikt bez ohledu na zavinění, jeho odpovědnost primárně neslouží potrestání řidiče, který porušil některou z povinností řidiče nebo pravidel provozu na pozemních komunikacích. Vůči řidičům má působit zejména preventivně, aby se porušování těchto povinností do budoucna nedopouštěli. Předpokládá se, že provozovatel vozidla ví, kdo v době spáchání přestupku podle zákona o silničním provozu užil jeho vozidlo, jakož i že má zájem domoci se po řidiči náhrady zaplacené pokuty, respektive určené částky, případně, že bude na řidiče v rámci vzájemných vztahů působit jiným způsobem tak, aby se porušení povinností neopakovalo, včetně možnosti zamezit mu v dalším užívání vozidla. Pokud by provozovatel vozidla na porušování povinností řidiče nebo pravidel provozu na pozemních komunikacích adekvátně nereagoval, vystavil by se riziku, že v budoucnu sám ponese případné další sankční následky.(...) Správní delikt podle § 125f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění účinném do 30. června 2017, zasahuje výlučně do vlastnického práva provozovatele vozidla podle čl. 11 odst. 1 Listiny základních práv a svobod. S obviněním ze spáchání tohoto deliktu není spojen žádný významný zásah do osobnostních práv obviněného, který by se například v podobě určitého stigmatizujícího působení dotýkal jeho jména a dobré pověsti. Pokuta, respektive určená částka, sice nepřímo umožňuje potrestání porušení povinností řidiče a pravidel provozu na pozemních komunikacích, vzhledem k objektivní odpovědnosti provozovatele vozidla má však spíše regulační funkci ve vztahu k jednání účastníků silničního provozu. Tím vším se tento správní delikt liší od některých jiných správních deliktů, u nichž uznání vinným vypovídá o určitém společensky škodlivém jednání obviněného, což prostor pro jakoukoliv formu objektivní odpovědnosti podstatně zužuje.(...) Zásada presumpce neviny podle čl. 40 odst. 2 Listiny základních práv a svobod nebrání objektivní odpovědnosti za správní delikt. Jde o procesní zásadu vztahující se k trestnímu řízení, respektive k řízení o trestním obvinění, z níž samotné však neplynou omezení pro stanovení skutkových podstat trestných činů či správních deliktů. Takováto omezení lze naopak – v závislosti na povaze deliktu i právních následcích, které jsou spojeny s jeho spácháním – dovozovat z jiných ústavně zaručených základních práv a svobod. Právě takto dotčená základní práva, a nikoliv zásada presumpce neviny, jsou rozhodujícím kritériem přípustnosti objektivní odpovědnosti za správní delikt.(...) Samotná možnost provozovatele vozidla vyhnout se stíhání pro správní delikt podle § 125f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění účinném do 30. června 2017, označením řidiče vozidla, která je důsledkem subsidiarity tohoto správního deliktu k přestupku řidiče, ještě nezakládá právní či faktickou překážku uplatnění práva odepřít výpověď pro nebezpečí trestního stíhání jeho nebo jeho osoby blízké podle čl. 37 odst. 1 Listiny základních práv a svobod. Každý z těchto správních deliktů sleduje jiný účel. Zatímco subjektivní odpovědnost řidiče za přestupek je následkem jeho protiprávního jednání, objektivní odpovědnost provozovatele vozidla za správní delikt je výrazem jeho širší odpovědnosti jako vlastníka vozidla, respektive osoby, která vozidlo se souhlasem jeho vlastníka provozuje. Zákon může stanovit provozovateli vozidla povinnosti k zajištění účinné regulace silničního provozu, kterou si vyžaduje masivní využívání motorových vozidel, s nímž jsou přirozeně spojena některá nebezpečí pro životy, zdraví a majetek lidí. Každý, kdo se rozhodne opatřit si vozidlo, si musí být těchto povinností vědom.“*

Odvolač orgán uvádí, že na daném úseku byla dne 22. 1. 2024 u vozidla RZ [REDAKCE] [REDAKCE] silničním rychloměrem naměřena průměrná rychlost 57 km/h, která pak byla upravena o možnou odchylku měření, takže výsledné měření bylo 54 km/h. Rovněž tak dne 27. 1. 2024 byla u vozidla RZ [REDAKCE] [REDAKCE] silničním rychloměrem naměřena průměrná rychlost 65 km/h, která pak byla upravena o možnou odchylku měření, takže výsledné měření bylo 62 km/h. Na základě zjištěných poškodů a důkazů je zřejmé, že odvolatel se daného přestupku dne 22. 1. 2024 a dne 27. 1. 2024 dopustil a nezjistěný řidič překročí nejvyšší dovolenou rychlost v obci, která je stanovena na 50 km/h, kdy mu byla dne 22. 1. 2024 naměřena rychlost 57 km/h, po odečtení odchylky ± 3 km/h, rychlost 54 km/h, což je o 4 km/h více, než je povoleno a dne 27. 1. 2024 mu byla naměřena rychlost 65 km/h, po odečtení odchylky ± 3 km/h, rychlost 62 km/h, což je o 12 km/h více, než je povoleno. V tomto případě správní orgán I. stupně zjistil přesný a skutečný stav věci a není důvodná pochybnost o tom, že se odvolatel daných přestupků, kdy jako provozovatel vozidla nezajistil, aby byly jeho vozidlem dodržovány povinnosti řidiče a pravidla silničního provozu, dopustil. Správní orgán I. stupně má závamy ze silničního rychloměru, kde jsou uvedeny datumy a časy, označení silnic a směru vozidla, naměřené průměrné rychlosti, maximální dovolená rychlost a vozidlo, kterým byly dané přestupky spáchány s dobře čitelnou registrační značkou. Tyto shora uvedené skutečnosti nelze zpochybnit. Součástí spisu pak je ověřovací list č. 8012-OL-70186-23, datum zkoušky 28. 3. 2023, a ověřovací list č. č. 8012-OL-70187-23, datum zkoušky 28. 3. 2023, a souhrasy PCR s měřením ze dne 4. 4. 2023 a ze dne 21. 8. 2023.

Odvolač orgán dále uvádí, že v daném případě byla naplněna i materiální stránka přestupku. V posuzovaném případě provozovatel nezajistil, aby neustanovený řidič dodržoval zákonem stanovenou maximální rychlost v obci, když došlo k jejímu překročení v jednom případě o 4 km/h a v druhém případě o 12 km/h. K tomuto pak odkazujeme např. na usnesení NSS čj. 10 As 376/2021 ze dne 16. 11. 2021: „Jednáni, jehož formální znaky jsou označeny zákonem za přestupek, naplňuje v běžně se vyskytujících případech materiální znak přestupku, neboť poruší či ohroží určitý zájem společnosti (rozsudek NSS ze dne 14. 12. 2009, čj. 5 As 104/2009 - 45, č. 2011/2010 Sb. NSS, ve vztahu k novému přestupkovému zákonu též rozsudek NSS ze dne 29. 10. 2020, čj. 9 As 171/2020 - 32, body 57-58). To platí především u ohrožovacích přestupků, o který v nyníjší věci rovněž jde (rozsudek NSS ze dne 27. 9. 2016, čj. 6 As 187/2016-23, bod 20). Překročení maximální povolené rychlosti je takovým „běžně se vyskytujícím“ případem přestupku, u kterého formální a materiální stránka typicky splývá (17. 2. 2016, čj. 1 As 237/2015 - 31, věc CYTEN, bod 25, nebo ze dne 20. 1. 2021, čj. 2 As 212/2020 - 26, bod 35, kde NSS řešil i společenskou nebezpečnost překročení rychlosti o cca 8 km/h uprostřed obce). Je bez významu, že nedošlo k újmě na zdraví či majetku osob ani k přímému ohrožení osob nebo majetku (rozsudek ze dne 22. 8. 2019, čj. 2 As 294/2018 - 38, bod 26).

Odvolač orgán uvádí, že v posuzovaném případě je předmětem řízení porušení jiné povinnosti, a to, že odvolatel jako osoba, která je provozovatelem vozidla, nezajistil, aby osoba, která jeho vozidlo řídila, dodržela všechna pravidla silničního provozu stanovená zákonem. Nedodržení nejvyšší dovolené rychlosti by bylo předmětem řízení vedeného proti řidiči. V projednávané věci se však řidiče zjistit nepodařilo, a tak bylo vedeno řízení proti provozovateli vozidla. Skutkovou podstatou přestupku řidiče vozidla je chráněn zájem na tom, aby řidiči dodržovali dovolenou rychlost, naopak skutkovou podstatou přestupku provozovatele vozidla je chráněn zájem na tom, aby provozovatel vozidla zajistil, aby osoby užívající jeho vozidlo dodržovaly pravidla silničního provozu. Z předloženého spisu je zřejmé, že odvolatel v obou případech nezajistil, aby osoba užívající jeho vozidlo dodržovala pravidla silničního provozu, a to dodržování nejvyšší dovolené rychlosti v obci. Uvedené jednání porušilo veřejný zájem a došlo k naplnění materiální stránky přestupku, žádné významné okolnosti, které by ho vylučovaly, nepředstoupily.

K podanému odvolání by chtěl odvolač orgán předně uvést, že správní orgán I. stupně během řízení postupoval zcela v souladu se zákonem, **zaslal a řádně doručil odvolateli předmětné výzvy, ve kterých ho dostatečně poučil**. Odvolatel byl danou výzvou také poučen o té skutečnosti, že může sdělit totožnost řidiče, který dne 22. 1. 2024 v čase 10:58:46 a dne 27. 1. 2024 v čase 12:10:19 hodin řídil vozidlo RZ [REDAKCE] [REDAKCE]. Odvolatel však správnímu orgánu I. stupně **nesdělil totožnost řidiče a na výzvy správního orgánu I. stupně vůbec nereagoval**. Správní orgán I. stupně tedy v souladu se zákonem vydal shora uvedený příkaz. Odvolatel proti vydanému příkazu podal odpor. Správní orgán I. stupně měl ve spisové dokumentaci nashromážděny všechny potřebné podklady a důkazy, a proto mohl ve věci rozhodnout. Odvolatel nevyužil ani možnosti vyjádřit

se k podkladům pro vydání rozhodnutí, **v řízení byl zcela pasivní**. Odvolací orgán uvádí, že správní orgán I. stupně během řízení odvolatele řádně a včas o všem informoval. Odvolatel nebyl nijak krácen na svých právech.

K rozsudku NSS č.j. 8 As 156/2016 ze dne 28. 11. 2016, na který se odvolatel v odporu proti příkazu odvolává, následně odkazováno i v odvolání, odvolací orgán uvádí, že nebylo zjištěno, jak by daný rozsudek měl hovořit v odvolatelův prospěch. Odpor i odvolání jsou samozřejmě součástí spisu. Odvolatel nijak, ani v odporu a ani v odvolání, nespecifikoval, z jakého konkrétního důvodu na rozsudek odkazuje. V obou případech nezjištěný řidič porušil pravidla silničního provozu, takže byly naplněny znaky přestupků podle zákona o silničním provozu a tím, že odvolatel nesdělil totožnost řidiče, byla založena odpovědnost provozovatele vozidla za přestupek podle ust. § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu.

S ohledem na výše uvedené skutečnosti odvolací orgán uvádí, že neshledal v napadeném rozhodnutí rozpor s právními předpisy nebo jeho nesprávnost (s výjimkou provedené změny), ani žádná zásadní procesní pochybení při vedení řízení a skutkový stav byl spolehlivě zjištěn, proto odvolací orgán rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

Poučení

Proti rozhodnutí odvolacího orgánu se nelze dle ust. § 91 odst. 1 správního řádu dále odvolat.

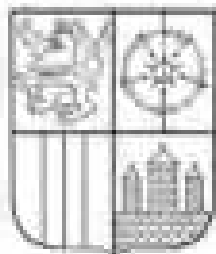
Rozhodnutí je přezkoumatelné v přezkumném řízení dle ust. § 94 a násl. správního řádu. Účastník může dát podnět k provedení přezkumného řízení Ministerstvu dopravy ČR; tento podnět není návrhem na zahájení řízení; jestliže správní orgán neshledá důvody k zahájení přezkumného řízení, sdělí tuto skutečnost s uvedením důvodů do 30 dnů podatelci. Podání je možno učinit u Krajského úřadu Jihočeského kraje či Ministerstva dopravy ČR.

Rozhodnutí je rovněž přezkoumatelné krajským soudem podle zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů. Žalobu lze podat ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích do dvou měsíců ode dne doručení písemného vyhotovení rozhodnutí.

Ing. Věra Marková
referent státní správy na úseku přestupkové agendy
(podepsáno elektronicky)

Rozdělovník:

- Petr Blejštil, IČ 16160860, se sídlem Praha, Hrudičkova 2106/1, ID DS 859b9ti – DS
- Městský úřad Vimperk, odbor dopravy a silničního hospodářství – poštou
- spis

KRAJSKÝ ÚŘAD

JIHOČESKÝ KRAJ

Odbor právní a krajský živnostenský úřad

Oddělení správní

U Zimního stadionu 1952/2

370 76 České Budějovice

KJCBX01ERT5W

Číslo ř. j.: KUJOK 124257/2024
Sp. zn.: OPZU-správ. 132307/2024/přev SO 2

Vyřadil: Mgr. Petr Řebák
Telefon: 386 720 419
E-mail: rebak@kraj-jihocesky.cz

Datum: 18. listopadu 2024

Rozhodnutí

Krajský úřad Jihočeského kraje, odbor právní a krajský živnostenský úřad, příslušný k přezkoumání rozhodnutí orgánů obcí podle ustanovení § 67 odst. 1 písm. a) zákona č. 129/2000 Sb., o krajích, ve znění pozdějších předpisů, a jako příslušný odvolací správní orgán podle ustanovení § 89 odst. 1 a § 178 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „správní řád“), rozhodl o odvolání **Tomáše Vika, IČO 71025383**, Čsvočice 153, 252 04 Čsvočice, proti rozhodnutí Městského úřadu Český Krumlov, odbor správní ze dne 29.10.2024, č. j. MUCK 81506/2024/OS/TF, kterým byl jmenovaný uznán vinným ze spáchání přestupku podle ustanovení § 125f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění účinném ke dni spáchání přestupku (dále jen „zákon o silničním provozu“), kterého se dopustil porušením ustanovení § 10 odst. 3 zákona o silničním provozu tím, že jako provozovatel osobního automobilu registrační značky ■■■ ■■■■ nezajistil, aby při užití tohoto vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená uvedeným zákonem, neboť blíže neustanovený řidič jedoucí uvedeným vozidlem dne 29.06.2024 kolem 05:23:14 hodin v Českém Krumlově na silnici I. třídy číslo 39, ulici Orvašinské, v úseku oca mezi křižovatkou s ulicí Špičák a ulicí Flašková, ve směru jízdy od obce Kájov na České Budějovice, v rozporu s ustanoveními § 4 písm. b) a § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu, když úsekový rychloměr SYDD Traffic Velocity v měřeném úseku 678,7 m zaznamenal průměrnou rychlost jím řízeného vozidla 59 km.h⁻¹ (tj. 56 km.h⁻¹ po odečtu tolerance 3 km.h⁻¹) v místě, kde je nejvyšší dovolená rychlost 50 km.h⁻¹, překročil tak nejvyšší dovolenou rychlost o 6 km.h⁻¹, přičemž uvedené jednání nezjištěného řidiče vykazuje znaky přestupku podle ustanovení § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu. Přestupkové jednání bylo zjištěno a zadokumentováno automatickým technickým prostředkem používaným bez obsluhy při dohledu na bezpečnost provozu na pozemních komunikacích, **takto:**

podle ustanovení § 90 odst. 5 správního řádu se odvolání proti rozhodnutí Městského úřadu Český Krumlov, odbor správní ze dne 29.10.2024, č. j. MUCK 81506/2024/OS/TF, **zamítá a napadené rozhodnutí se potvrzuje.**

Odůvodnění

Krajský úřad Jihočeského kraje, odbor právní a krajský živnostenský úřad (dále jen „odvolací orgán“) obdržel dne 12.11.2024 odvolání Tomáše Vika, IČO 71025383 (dále jen „odvolatel“), proti rozhodnutí Městského úřadu Český Krumlov, odbor správní (dále jen „správní orgán“), ze dne 29.10.2024, č. j. MUCK 81506/2024/OS/TF, kterým byl odvolatel uznán vinným ze spáchání přestupku podle ustanovení § 125f odst. 1

zákon o silničním provozu, kterého se dopustil porušením ustanovení § 10 odst. 3 zákona o silničním provozu tím, že jako provozovatel osobního automobilu registrační značky ■■■ ■■■■ nezajistil, aby při užití tohoto vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená uvedeným zákonem, neboť blíže neustanovený řidič jedoucí uvedeným vozidlem dne 29.06.2024 kolem 05:23:14 hodin v Českém Krumlově na silnici I. třídy číslo 39, ulici Chvařínské, v úseku oca mezi křižovatkou s ulicí Špičák a ulicí Flaková, ve směru jízdy od obce Kájov na České Budějovice, v rozporu s ustanoveními § 4 písm. b) a § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu, když úsekový rychloměr SYDO Traffic Velocity v měřeném úseku 678,7 m zaznamenal průměrnou rychlost jím řízeného vozidla 59 km.h⁻¹ (tj. 56 km.h⁻¹ po odečtu tolerance 3 km.h⁻¹) v místě, kde je nejvyšší dovolená rychlost 50 km.h⁻¹, překročil tak nejvyšší dovolenou rychlost o 6 km.h⁻¹, přičemž uvedené jednání nezjištěného řidiče vykazuje znaky přestupku podle ustanovení § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu. Přestupkové jednání bylo zjištěno a zadokumentováno automatickým technickým prostředkem používaným bez obsluhy při dohledu na bezpečnost provozu na pozemních komunikacích.

Ze uvedený přestupek správní orgán uloží odvolateli podle ustanovení § 125f odstavce 4 zákona o silničním provozu, v návaznosti na ustanovení § 125c odst. 5 písm. d) téhož zákona správní trest pokuty ve výši 2 000 Kč.

Podle ustanovení § 95 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky (dále jen „přestupkový zákon“) a v souladu s ustanovením § 79 odst. 5 správního řádu byla odvolateli uložena povinnost nahradit náklady spojené s projednáváním přestupku, a to v pouštní částce stanovené vyhláškou Ministerstva vnitra č. 520/2005 Sb., ve výši 2 500 Kč.

Rozhodnutí o přestupku bylo odvolateli doručeno dne 31.10.2024. Následně bylo správnímu orgánu doručeno odvolání odvolatele, které bylo podáno dne 06.11.2024, tedy před uplynutím odvolací lhůty a je tedy podle ustanovení § 81 odst. 1 a § 83 odst. 1 správního řádu včasné a přípustné.

V podaném odvolání odvolatel namítá, že žádný přestupek nespáchal, žádné řízení s ním vůbec nemělo být zahájeno ani vedeno a bylo postupováno nezákonně.

Podle ustanovení § 89 odst. 2 správního řádu přezkoumává odvolací orgán soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy.

Po prostudování spisového materiálu odvolací správní orgán konstatuje, že odvolání proti rozhodnutí správního orgánu prvního stupně není důvodné.

Posouzení vydaného rozhodnutí a provedeního správního řízení odvolacím orgánem:

Ze spisového materiálu bylo zjištěno, že správní orgán prvního stupně dne 01.07.2024 obdržel od Městské policie Český Krumlov oznámení podezření ze spáchání přestupku (automatizované měření) č. j. MUCK 52563/2024/OS/Kč, kterého se dopustil blíže nezjištěný řidič motorového vozidla registrační značky 55A4171, podle centrálního registru vozidel provozovaného právě odvolatelem, který překročil nejvyšší povolenou rychlost jízdy v obci. Automatizovaným technickým prostředkem používaným bez obsluhy (silniční rychloměr typ SYDO Traffic Velocity, GEMVEL0110) s platným ověřovacím listem při dohledu na BESIP bylo zjištěno, že dne 29.06.2024 kolem 05:23:14 hodin v Českém Krumlově na silnici I. třídy číslo 39, ulici Chvařínské, v úseku oca mezi křižovatkou s ulicí Špičák a ulicí Flaková, ve směru jízdy od obce Kájov na České Budějovice, v rozporu s ustanoveními § 4 písm. b) a § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu, když úsekový rychloměr SYDO Traffic Velocity v měřeném úseku 678,7 m zaznamenal průměrnou rychlost jím řízeného vozidla 59 km.h⁻¹ (tj. 56 km.h⁻¹ po odečtu tolerance 3 km.h⁻¹) v místě, kde je nejvyšší dovolená rychlost 50 km.h⁻¹, překročil tak nejvyšší dovolenou rychlost o 6 km.h⁻¹, přičemž uvedené jednání nezjištěného řidiče vykazuje znaky přestupku podle ustanovení § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu. Přestupkové jednání bylo zjištěno a zadokumentováno automatickým technickým prostředkem používaným bez obsluhy při dohledu na bezpečnost provozu na pozemních komunikacích.

Proto nalézací správní orgán v souladu s ustanovením § 125h odst. 1 zákona o silničním provozu dne 04.07.2024 vyzval odvolatele, jakožto provozovatele předmětného vozidla, k písemnému potvrzení údajů o totožnosti řidiče předmětného motorového vozidla, který v inkriminované době spáchal posuzované přestupkové jednání, a to ve lhůtě 30 dnů ode dne doručení dané výzvy (doručeno dne 04.07.2024). Touto výzvou byl odvolatel poučen, že místo zaplacení určené částky může, jakožto provozovatel vozidla, písemně sdělit údaje o totožnosti řidiče vozidla v době spáchání přestupku, a to ve lhůtě 30 dnů ode dne doručení výzvy. Odvolatel zaslal dne 26.08.2024 správnímu orgánu informaci, že řidičem vozidla byl █████ █████ bytem █████ █████ █████ █████ CA █████ USA. Správní orgán dne 12.09.2024 doručil odvolatele výzvou k doplnění chybějícího datumu narození označeného řidiče, a k doplnění dalších dokumentů, kterými by bylo prokázáno řízení označeným řidičem, a to například doklady, či smlouvu o zapůjčení vozidla. Na doručenou výzvu k doplnění odvolatel nikterak nereagoval. Dne 05.09.2024 správní orgán vydal usnesení č. j. MUCK 69820/2024/OS/LS, kterým věc přestupku podle ustanovení § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu, kterého se dopustil podezřelý neustanovený řidič vozidla odložil, neboť do 60 dnů od přijetí oznámení nezjistil skutečností odůvodňující zahájení řízení proti určité osobě. Následně dne 10.10.2024 správní orgán prvního stupně vydal příkaz, kterým uznal odvolatele vinným z přestupku provozovatele vozidla, podle ustanovení § 125f odst. 1 zákona pro porušení ustanovení § 10 odst. 3 uvedeného zákona, proti kterému odvolatel podal dne 10.10.2024 včasný odpor. Dne 10.10.2024 rovněž odvolatel správnímu orgánu doručil zprávu, ve které uvedl, že jméno řidiče bylo sděleno v datové zprávě ze dne 28.07. Správní orgán zaslal odvolateli uvědomění o pokračování v řízení o přestupku odvolatel pro podezření z přestupku podle ustanovení § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu v rámci, kterého ho informoval o jeho povinnostech a právech vyplývajících z přestupkového zákona a správního řádu. Dále správní orgán ve věci shromáždil další podklady dokumentující správný provoz použitého automatizovaného technického prostředku používaného bez obsluhy (silniční rychloměr typ SYDO Traffic Velocity, GEMVEL0110). Odvolatel se k doručenému uvědomění nijak nevyjádřil. Následně dne 29.10.2024 přistoupil správní orgán k vydání rozhodnutí ve věci č. j. MUCK 81506/2024/OS/TF, které odvolatel doručil dne 31.10.2024, proti kterému podal odvolatel dne 06.11.2024 včasné odvolání.

Ke zjištěnému skutkovému stavu odvolací orgán sděluje, že skutkový stav byl zjištěn na základě řádně provedeného dokazování, o kterém nevznikají důvodné pochybnosti a není potřeba ani o tom, že takto prokázané jednání odvolatele naplňuje po všech stránkách zákonné znaky skutkové podstaty přestupku proti bezpečnosti a plynulosti silničního provozu podle ustanovení § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu. Z dokazování je jednoznačně a nepochybně doloženo, že se odvolatel dopustil přestupkového jednání tak, jak je mu kladeno za vinu.

Z předloženého správního spisu vyplývá, že jednáním řidiče vozidla registrační značky █████ █████ došlo k porušení povinností a pravidel provozu na pozemních komunikacích, neboť bžbe neustanovený řidič se s tímto vozidlem dopustil dne 29.06.2024 kolem 05:23:14 hodin v Českém Krumlově na silnici I. třídy číslo 39, ulici Chvařánské, v úseku cca mezi křižovatkou s ulicí Špičák a ulicí Fialková, ve směru jízdy od obce Kájov na České Budějovice, v rozporu s ustanoveními § 4 písm. b) a § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu, když úsekový rychloměr SYDO Traffic Velocity v měřeném úseku 678,7 m zaznamenal průměrnou rychlost jím řízeného vozidla 59 km.h⁻¹ (tj. 56 km.h⁻¹ po odečtu tolerance 3 km.h⁻¹) v místě, kde je nejvyšší dovolená rychlost 50 km.h⁻¹, překročil tak nejvyšší dovolenou rychlost o 6 km.h⁻¹, přičemž uvedené jednání nezjištěného řidiče vykazuje znaky přestupku podle ustanovení § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu. Uvedené přestupkové jednání bylo zjištěno a zdokumentováno automatickým technickým prostředkem používaným bez obsluhy při dohledu na bezpečnost provozu na pozemních komunikacích. Automatický technický prostředek SYDO Traffic Velocity byl na základě ověřovacího listu č. 8012-OL-70451-24 s platností od 27.06.2024 do 26.06.2025, schválen autorizovaným metrologickým střediskem k objektivnímu měření rychlosti. Správním řízením bylo prokázáno, že v době spáchání přestupku, tj. dne 29.10.2024, byl jako provozovatel předmětného vozidla registrační značky █████ █████ v registru motorových vozidel evidován právě odvolatel.

Uvedené jednání neustanoveného řidiče tak naplňuje skutkovou podstatu přestupku v provozu na pozemních komunikacích uvedeného v ustanovení § 125c odst. 1 písm. k) zákona o provozu na pozemních komunikacích. Povinnost provozovatele vozidla je pak dána ustanovením § 10 odst. 3 téhož zákona. Je tedy zřejmé, že zde existuje subjekt přestupku, objekt přestupku i objektivní stránka přestupku, přičemž mezi jednáním a následkem existuje bezprostřední příčinná souvislost, neboť odvolatel nezajistil, aby byly užitím předmětného vozidla dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená tímto zákonem a jednáním tohoto řidiče došlo k porušení pravidel provozu na pozemních komunikacích. Za to že se tak nestalo, nese provozovatel vozidla (doloženo výpisem z centrálního registru vozidel) objektivní odpovědnost a tyto skutečnosti byly v řízení náležitě prokázány. Uvedené jednání je podloženo spisovým materiálem, zejména fotografickou dokumentací a oznámením přestupku, výpisem z evidence motorových vozidel, podle které byl jako provozovatel předmětného vozidla ustanoven právě odvolatel. Odvolací orgán připomíná, že bylo-li zahájeno řízení s provozovatelem vozidla, nelze již zahájit řízení o přestupku pro stejné porušení povinností řidiče nebo pravidel provozu na pozemních komunikacích (viz. ustanovení § 125g zákona o silničním provozu).

Nad rámec uvedeného odvolací orgán odkazuje na náleze Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 15/16 ze dne 16.5.2018, v něm ústavní soud mimo jiné konstatoval: *„Odpovědnost provozovatele vozidla za správní delikt podle § 125f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění účinném do 30. června 2017, je věcně opodstatněna tím, že právě na provozovatele vozidla, kterým je buď vlastník, nebo jiná osoba se souhlasem vlastníka, zpravidla závisí, kdo vozidlo užívá. Protože provozovatel vozidla odpovídá za správní delikt bez ohledu na zavinění, jeho odpovědnost primárně neslouží potrestání řidiče, který porušil některou z povinností řidiče nebo pravidel provozu na pozemních komunikacích. Vůči řidičům má působit zejména preventivně, aby se porušování těchto povinností do budoucna nedopouštěli. Předpokládá se, že provozovatel vozidla ví, kdo v době spáchání přestupku podle zákona o silničním provozu užil jeho vozidlo, jakož i že má zájem domoci se po řidiči náhrady zaplacené pokuty, respektive určené částky, případně, že bude na řidiče v rámci vzájemných vztahů působit jiným způsobem tak, aby se porušení povinností neopakovalo, včetně možnosti zamezit mu v dalším užívání vozidla. Pokud by provozovatel vozidla na porušování povinností řidiče nebo pravidel provozu na pozemních komunikacích adekvátně nereagoval, vystavil by se riziku, že v budoucnu sám ponese případné další sankční následky.(...) Správní delikt podle § 125f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění účinném do 30. června 2017, zasahuje výlučně do vlastnického práva provozovatele vozidla podle čl. 11 odst. 1 Listiny základních práv a svobod. S obviněním ze spáchání tohoto deliktu není spojen žádný významný zásah do osobnostních práv obviněného, který by se například v podobě určitého stigmatizujícího působení dotýkal jeho jména a dobré pověsti. Pokuta, respektive určená částka, sice nepřímou umožňuje potrestání porušení povinností řidiče a pravidel provozu na pozemních komunikacích, vzhledem k objektivní odpovědnosti provozovatele vozidla má však spíše regulační funkci ve vztahu k jednání účastníků silničního provozu. Tím vším se tento správní delikt liší od některých jiných správních deliktů, u nichž uznání vinným vypovídá o určitém společensky škodlivém jednání obviněného, což prostor pro jakoukoliv formu objektivní odpovědnosti podstatně zužuje.(...) Zásada presumpce neviny podle čl. 40 odst. 2 Listiny základních práv a svobod nebrání objektivní odpovědnosti za správní delikt. Jde o procesní zásadu vztahující se k trestnímu řízení, respektive k řízení o trestním obvinění, z níž samotné však neplynou omezení pro stanovení skutkových podstat trestných činů či správních deliktů. Takováto omezení lze naopak – v závislosti na povaze deliktu i právních následcích, které jsou spojeny s jeho spácháním – dovozovat z jiných ústavně zaručených základních práv a svobod. Právě takto dotčená základní práva, a nikoliv zásada presumpce neviny, jsou rozhodujícím kritériem přípustnosti objektivní odpovědnosti za správní delikt.(...) Samotná možnost provozovatele vozidla vyhnout se stíhání pro správní delikt podle § 125f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění účinném do 30. června 2017, označením řidiče vozidla, která je důsledkem subsidiarity tohoto správního deliktu k přestupku řidiče, ještě nezakládá právní či faktickou překážku uplatnění práva odepřít výpověď pro nebezpečí trestního stíhání jeho nebo jeho osoby blízké*

podle čl. 37 odst. 1 Listiny základních práv a svobod. Každý z těchto správních deliktů sleduje jiný účel. Zatímco subjektivní odpovědnost řidiče za přestupek je následkem jeho protiprávního jednání, objektivní odpovědnost provozovatele vozidla za správní delikt je výrazem jeho širší odpovědnosti jako vlastníka vozidla, respektive osoby, která vozidlo se souhlasem jeho vlastníka provozuje. Zákon může stanovit provozovateli vozidla povinnosti k zajištění účinné regulace silničního provozu, kterou si vyžaduje masivní využívání motorových vozidel, s nímž jsou přirozeně spojena některá nebezpečí pro životy, zdraví a majetek lidí. Každý, kdo se rozhodne opatřit si vozidlo, si musí být těchto povinností vědom."

V nyní posuzovaném případě se jedná o tzv. objektivní odpovědnost provozovatele motorového vozidla s možností liberace, tzn. odpovědnost osoby za škodlivý následek bez ohledu na zavinění, kdy zákon stanoví, ve kterých případech provozovatel za přestupek neodpovídá. Nejedná se ovšem o prolomení ústavně zakotvené možnosti v určitých případech nevypovídat, avšak zahrnuje skutečnost, že provozovatel vozidla nese do určité míry odpovědnost za vozidlo, které provozuje, a to i v případě, kdy jej neřídí, a lze mu tedy připsat určité negativní následky porušení pravidel, pokud není zjištěn pachatel přestupku. Pro naplnění skutkové podstaty uvedeného přestupku tedy postačuje, že zde existuje subjekt přestupku, tzn. osoba, jež se protiprávního jednání dopustila, v daném případě provozovatel, který nesplnil povinnost uloženou mu zákonem, objekt přestupku, což je právem chráněný zájem, na který delikvent útočí, zde povinnost provozovatele vozidla zajistit, aby při užití vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená tímto zákonem a objektivní stránka přestupku, tj. protiprávní jednání osoby odlišné od provozovatele tkvící v porušení pravidel provozu na pozemních komunikacích a vykazující znaky přestupku.

Odvolací orgán poukazuje na skutečnost, že odvolatel na výzvu správního orgánu uvedl osobu, která podle něho v daném čase měla řídit jím provozované vozidlo a spáchat přestupek, avšak uvedl neúplné identifikační údaje dané osoby, když na výzvu správního orgánu o doplnění data narození údajného řidiče již odvolatel nijak nereagoval. Proto ze strany správního orgánu nebylo i přes prokázanou snahu možno identifikovat a určit daného řidiče. S danou věcí se správní orgán řádným způsobem vypořádal ve svém rozhodnutí, když jasně popsal a obhájil svůj postup, když konstatoval, že nebyla prokázána totožnost údajného řidiče vozidla.

V dané souvislosti odvolací orgán poukazuje na judikaturu Nejvyššího správního soudu, který v rozsudku ze dne 5. června 2020, č. j.: 4 As 450/2019–36, www.nssoud.cz) uvedl, že „v případě, kdy tvrzený pachatel se nachází v zahraničí a je nekontaktní, nemá správní orgán téměř žádnou možnost, jak spolehlivě zjistit, že jde skutečně o pachatele přestupku. To sice neznamená, že k jeho usvědčení je nutné jeho doznání, avšak nedostupnost označené osoby žijící v cizině výrazným způsobem ztěžuje možnost obstarávání přesvědčivých důkazů. Pokud tedy z ostatních důkazů vina přesvědčivě nevyplývá a označená zahraniční osoba je nedostupná, není nutné trvat na tom, aby se ji správní orgán nadále snažil kontaktovat.“ Dále v rozsudku ze dne 26. května 2020, č. j.: 10 As 315/2018–32, www.nssoud.cz), soud také konstatoval, že „jestliže žalobce jako provozovatel vozidla označil za řidiče osobu, k níž sdělil dostatečné údaje (M. V.), a věrohodně tvrdil, že dané vozidlo mohla tato osoba řídit, měl magistrát dostatek indicií k tomu, aby se pokusil nalézt pachatele přestupku. Není naplněním nezbytných kroků ke zjištění pachatele přestupku ve smyslu § 125f odst. 4 písm. a) [správně odst. 5 písm. a), pozn. autora] zákona o silničním provozu pouze jedině doručení předvolání k podání vysvětlení, na něž M. V. nereagoval, ale magistrát byl povinen učinit další smysluplný úkon směřující ke zjištění pachatele přestupku.“ V posuzovaném případě však odvolatel nesdělil dostatečné identifikační údaje a své tvrzení ani nijak nedoložil.

Následně správní orgán zahájil řízení o přestupku provozovatele vozidla podle ustanovení § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu, pro porušení ustanovení § 10 odst. 3 tohoto zákona. Podle ustanovení § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu se právnická nebo fyzická osoba dopustí přestupku tím, že jako provozovatel vozidla v rozporu s ustanovením § 10 nezajistí, aby při užití vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená tímto zákonem. Za přestupek provozovatele vozidla podle odst. 1 se uloží pokuta a pro určení výše pokuty se použije rozmezí pokuty pro přestupek, jehož znaky porušení pravidel provozu na pozemních komunikacích vykazuje, pokuta však nepřevyší 10 000 Kč.

Nalézací správní orgán v souladu s ustanovením § 125f odst. 4 zákona o silničním provozu zahájil řízení proti odvolateli – provozovateli vozidla, neboť byly splněny podmínky o zahájení řízení o přestupku provozovatele vozidla, kdy došlo k odložení řízení o přestupku řidiče vozidla, jehož totožnost se bezpochyby nepodařilo prokázat a byly tak splněny podmínky pro zahájení řízení proti provozovateli vozidla.

Odvolací orgán dále přezkoumal formální a obsahové náležitosti nyní napadeného rozhodnutí, včetně uloženého správního trestu, a musí konstatovat, že byly splněny všechny požadavky, stanovené v ustanovení § 67 správního řádu a ustanovení následujících. Výrok rozhodnutí obsahuje řešení otázky, která je předmětem řízení, právní ustanovení, podle nichž bylo rozhodováno, a označení účastníků. V odůvodnění jsou uvedeny důvody výroku, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se nalézací orgán řídil. Rozhodnutí obsahuje také zákonné poučení.

Pokud jde o naplnění materiálního znaku předmětného přestupku, je nutno říci, že správní orgán prvního stupně neměl žádné pochybnosti o tom, že se odvolatel předmětného přestupku dopustil. Jak uvedl Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 14.12.2009, spis. zn. 5 As 104/2008-45 (publikovaný ve Sb. NSS č. 2011/2011, *lze obecně vycházet z toho, že jednání, jehož formální znaky jsou označeny zákonem za přestupek, naplňuje v běžně se vyskytujících případech materiální znak přestupku, neboť porušuje či ohrožuje určitý zájem společnosti. Z tohoto závěru však nelze dovodit, že by k naplnění materiálního znaku skutkové podstaty přestupku došlo vždy, když je naplněn formální znak přestupku zaviněným jednáním fyzické osoby. Pokud se k okolnostem jednání, jež naplní formální znaky skutkové podstaty přestupku, přidruží takové další významné okolnosti, které vylučují, aby takovým jednáním byl porušen nebo ohrožen právem chráněný zájem společnosti, nedojde k naplnění materiálního znaku přestupku a takové jednání potom nemůže být označeno za přestupek.*

V posuzovaném případě žádné významné okolnosti, které by naplnění materiálního znaku přestupku v posuzovaném případě vylučovaly, nepřistoupily. Odvolatel jako provozovatel vozidla nezajistil, aby při užití vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená tímto zákonem. Veřejným zájmem chráněným zákonem o silničním provozu je mimo jiné zájem na řádném dodržování pravidel provozu a na tom, aby účastníci provozu dodržovali své povinnosti. Jednáním odvolatele byl tento zájem porušen a byl tedy naplněn i materiální znak projednávaného přestupku.

Při ukládání správního trestu zohlednil správní orgán I. stupně závažnost přestupkového jednání a jeho okolnosti ve prospěch odvolatele, když přihlédl ke skutečnosti, že při spáchání posuzovaného přestupku nebyla způsobena majetková ani jiná škoda a odvolatel svým jednáním neohrozil ostatní účastníky provozu na pozemních komunikacích, rovněž přihlédl k tomu, že v současné době není projednáváno žádné jiné přestupkové jednání odvolatele. Napadeným rozhodnutím proto byla odvolateli uložena pokuta ve výši 2 000 Kč, tedy na samé spodní hranici zákonného rozpětí. Správní orgán I. stupně zvolil správní trest, který zákon umožňuje a nepřekročil zákonem stanovené meze pro správní uvážení.

S ohledem na výše uvedené okolnosti odvolací orgán dále sděluje, že podle ustanovení § 125c odst. 9 zákona o silničním provozu: „od uložení správního trestu podle odstavců 5 a 6 nelze v rozhodnutí o přestupku upustit“. Správní orgán tak nemohl upustit od uložení správního trestu a uložil pokutu na spodní hranici zákonného rozmezí.

Ve smyslu ustanovení § 95 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky se uloží obviněnému, který byl uznán vinným, povinnost nahradit náklady paušální částkou. Tak se stalo i v posuzovaném případě. Odvolací správní orgán tedy konstatuje, že i povinnost nahradit náklady řízení, byla uložena plně v souladu s uvedeným ustanovením. Odvolatel žádné důvody pro možné snížení částky nákladů řízení neuvedl ani k danému nic doložil.

Důvody pro snížení pokuty pod zákonnou mez nebyly správním orgánem, přestože tento o tom výslovně nehovoří, ani odvolacím správním orgánem, shledány, protože se jedná o standardní přestupkové jednání, bez zvláštních okolností, odůvodňujících snížení trestu.

K podanému odvolání a k námitce odvolatele, že žádné mu vytýkané přestupkové jednání nespáchal, odvolací orgán uvádí, že správní orgán I. stupně neměl ze strany odvolatele dostatečné indicie o možném pachateli daného přestupku (řidiči), proto dále v souladu se zákonem, pokračoval v řízení o přestupku provozovatele předmětného vozidla, kterým je právě odvolatel v postavení provozovatele předmětného vozidla.

Prostudování správního spisu dospěl odvolací k závěru, že nalézací správní orgán postupoval v řízení v souladu s ustanovením § 3 a § 50 správního řádu, tedy zjistil náležitě skutečný stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a pro rozhodnutí si opatřil potřebné podklady. Odvolateli jako účastníku řízení byla ve správním řízení poskytnuta ve smyslu ustanovení § 4 a § 6 odst. 2 správního řádu potřebná součinnost, když mu byla ve smyslu ustanovení § 36 citovaného zákona, dána možnost navrhnout důkazy a činit jiné návrhy, vyjádřit v řízení své stanovisko a vyjádřit se k podkladům rozhodnutí.

Odvolací orgán závěrem sděluje, že rozhodnutí ve věci, proti kterému odvolatel podal odvolání, obsahuje náležitosti stanovené správním řádem a zákonem o přestupcích a nalézací správní orgán postupoval při vydání rozhodnutí v souladu s právními předpisy. Výrok rozhodnutí obsahuje všechny předepsané náležitosti a řešení otázky, která je předmětem řízení, výrok rozhodnutí je řádně odůvodněn. Z odůvodnění rozhodnutí je naprosto seznatelné, jaké podklady byly použity pro vydání rozhodnutí a úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení. Provedeným dokazováním bylo postaveno právně najisto, že provedené důkazy tvoří ucelený a úplný řetězec, kdy skutkový stav je dostatečně zjištěn, a tedy lze rozhodnout o vině a uložit správní trest.

Z výše uvedených důvodů, rozhodl odvolací orgán tak, jak je uvedeno ve výrokové části tohoto rozhodnutí.

Poučení

Proti rozhodnutí o odvolání se podle ustanovení § 91 odst. 1 správního řádu nelze dále odvolat.

Rozhodnutí je přezkoumatelné v přezkumném řízení podle ustanovení § 94 a následujících správního řádu. Účastník může dát podnět k provedení přezkumného řízení; tento podnět není návrhem na zahájení řízení; jestliže správní orgán neshledá důvody k zahájení přezkumného řízení, sdělí tuto skutečnost s uvedením důvodů do 30 dnů podateli. Podnět lze podat buď u krajského úřadu nebo u Ministerstva dopravy ČR.

Rozhodnutí je rovněž přezkoumatelné krajským soudem podle zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů. Žalobu lze podat u Krajského soudu v Českých Budějovicích do dvou měsíců ode dne doručení písemného vyhotovení rozhodnutí.

Mgr. Petr Řebík
referent přestupkového řízení

Rozdělovník:

- Tomáš Vlk, IČO 71025383, Čisovice 153, 252 04 Čisovice
- Městský úřad Český Krumlov, odbor správní (po nabytí právní moci)
- Spis

Odůvodnění

Zdejší odbor právní a krajský živnostenský úřad (dále také „odvolací správní orgán“) obdržel dne 16.10.2024 odvolání, podané odvolatelem dne 8.10.2024, proti rozhodnutí Městského úřadu Vimperk, odboru dopravy a silničního hospodářství, Nad Stadionem 199, 385 17 Vimperk, č. j. MUA/PK-OD 118756/24-JAKS, ze dne 6.9.2024, kterým byl jmenovaný, jakožto provozovatel vozidla registrační značky ■■■ ■■■ uznán vinným z přestupků dle § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu, kterých se dopustil tím, že v rozporu s ust. § 10 odst. 3 zákona o provozu na pozemních komunikacích nezajistil, aby při užití tohoto vozidla na pozemní komunikaci, byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích, neboť dříve nezjistěný řidič dne

- 10.11.2023 v 15:11:54 hodin v obci Vimperk, na silnici č. I/4, v ul. Pasovská, poblíž domu č.p. 148, ve směru jízdy na Strábný, řidič uvedené vozidlo a úsekovým měřičem rychlosti byla vozidlu naměřena rychlost jízdy 65 km/h, po odečtení možné odchylky (+/- 3 km/h) 62 km/h, tedy překročil nejvyšší dovolenou rychlost jízdy v obci, stanovenou na 50 km/h, nejméně o 12 km/h,
- 23.12.2023 v 11:34:02 hodin v obci Vimperk, na silnici č. I/4, v ul. Pasovská, poblíž domu č.p. 148, ve směru jízdy na Strábný, řidič uvedené vozidlo a úsekovým měřičem rychlosti byla vozidlu naměřena rychlost jízdy 56 km/h, po odečtení možné odchylky (+/- 3 km/h) 53 km/h, tedy překročil nejvyšší dovolenou rychlost jízdy v obci, stanovenou na 50 km/h, nejméně o 3 km/h,

čímž neustanovený řidič porušil § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu, tedy při řízení vozidla překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci, a tím naplnil přestupek dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu ve znění ke dni spáchání přestupků.

Vzhledem ke skutečnosti, že byl odvolatel shledán vinným ze spáchání výše uvedených přestupků, rozhodl správní orgán, v souladu se zákonem č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich (dále také „zákon o přestupcích“), s odkazem na ust. § 125f odst. 4 ve spojení s § 125c odst. 5 písm. g) zákona o silničním provozu, o uložení správního trestu pokuty ve výši 1.600 Kč. Podle ust. § 95 odst. 1 zákona o přestupcích byla odvolateli uložena rovněž povinnost nahradit náklady spojené s projednáváním přestupku, a to v paušální částce, stanovené vyhláškou č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hraďe jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení ve výši 1.000 Kč.

Rozhodnutí správního orgánu ve výše nadepsané věci, bylo odvolateli doručeno dne 23.9.2024. Dne 8.10.2024 podal odvolatel odvolání, ve kterém sděluje, že si své povinnosti provozovatele splnil, neboť osobu řidiče poučil o povinnostech řidiče. Dále uvedl, že vozidlo řídila osoba mu blízká, a proto nebude její totožnost uvádět.

Odvolání bylo podáno před uplynutím odvolací lhůty účastníkem řízení a je tedy podle ustanovení § 81 odst. 1 a § 83 odst. 1 správního řádu včasné a přípustné.

Procesní postup správního orgánu:

Ze spisového materiálu se zejména zjišťuje, že správní orgán, na podkladě oznámení Městské policie Vimperk č. j. DSA/DSA1/0198384/2023 ze dne 14.11.2023 (přestupek ze dne 10.11.2023), ve druhém případě dle oznámení č. j. DSA/DSA1/0202851/2023 ze dne 27.12.2023 (přestupek ze dne 23.12.2023), vyhotovil výzvu k uhrazení určité částky, a to v souladu s § 125h odst. 1 zákona o silničním provozu, neboť dříve nezjistěný řidič se měl daného dne, místa a času dopustit přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu, spočívajícím v překročení nejvyšší dovolené rychlosti v obci.

Výzva v prvním případě byla doručena fikcí dne 4.12.2023, ve druhém případě pak fikcí dne 22.1.2024 a její součástí bylo také poučení, že určená částka je splatná do 30 dnů ode dne doručení, příp., že místo uhrazení lze označit osobu řidiče vozidla, a zároveň obsahovala poučení, že nezjistí-li správní orgán osobu řidiče, a nebude-li částka řádně uhrazena, zahájí správní orgán řízení s provozovatelem.

Vzhledem k tomu, že částka nebyla ani v jednom případě uhrazena a řidič nebyl zjištěn, správní orgán věci neustanoveného řidiče dne 27.6.2024, v souladu s § 76 odst. 1 písm. i) zákona o přestupcích, v obou případech odložil.

Dne 28.6.2024 byl odvolateli, jakožto provozovatelé předmětného vozidla, zaslán příkaz, kterým byl uznán vinným z přestupků provozovatele vozidla dle § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu, doručený fikcí dne 11.7.2024. Odvolatel podal včasný odpor dne 19.7.2024.

Správní orgán dne 12.8.2024 doručil fikcí odvolateli vyznění o možnosti žádat nařizení ústního jednání ve smyslu § 80 odst. 2 zákona o přestupcích, a zároveň jej poučil, že vyjádřit se k podkladům dle § 36 odst. 3 správního řádu lze do 10 dnů ode dne doručení písemností.

Odvolatel zůstal ve věci pasivní, a proto bylo dne 6.9.2024 vyhotoveno nyní napadené rozhodnutí, doručené odvolateli fikcí dne 23.9.2024.

Odvolací správní orgán dne 4.11.2024 vyrozuměl o tom, že bude měnit výši uložených správních nákladů, a dále jej poučil o možnosti vyjádřit k podkladům ve smyslu § 36 odst. 3 správního řádu do 5 dnů ode dne doručení. Odvolatel zůstal ve věci pasivní.

Skutkový stav – podklady a zhodnocení:

Ke zjištění skutkového stavu je třeba uvést, že tento byl zjištěn dostatečně, a to na základě spisového materiálu postoupeného Městskou policií Vimperk. Z podkladů je jednoznačné a nepochybně zřejmé, že se odvolatel dopustil přestupkového jednání tak, jak je mu kladeno za vinu, a to v obou popsanych případech.

K jednání ze dne 10.11.2023 lze odkázat na snímek z měřiče rychlosti SYDO Trafic Velocity, který zcela nezaměnitelně zachytil úsekovou rychlost vozidla odvolatele (65 km/h, limit místa: 50 km/h), ve směru jízdy k měřiči rychlosti. Záznam obsahuje dva snímky, a to jak na vjezdu do měřeného úseku, tak na jeho výjezdu. Fotografie na vjezdu do úseku byla vyhotovena v čase 15:11:16 a na výjezdu pak v čase 15:11:54. Ve snímku se nenachází žádný předmět, který by mohl ovlivnit měření. Měřené vozidlo je na snímku zcela viditelné, vyfotografované v úseku pomocné příčné vodorovné čáry na vozovce, a o řádném změřením nevznikají žádné důvodné pochybnosti.

Ve snímku z rychloměru je dále uvedeno číslo měřiče (GEMVEL0104), číslo snímku totožné pro vjezdový i výjezdový snímek (45327), datum a čas změřením (10.11.2023, v čase 15:11:16 na vjezdu a na výjezdu pak v čase 15:11:54), které jsou v souladu s ověřovacím listem vydaným k danému radaru akreditovaným střediskem. Rychloměr sér. č. GEMVEL0104 je na základě ověřovacího listu č. 8012-OL-70187-23 schválen k objektivnímu měření rychlosti. Místo měření, tedy sil. č. I/4, v obci Vimperk, ulice Pasovská, ve směru na Strážný, v místě, kde je limit 50 km/h, je zaznamenáno ve snímku z rychloměru a podpořeno spisovým materiálem a oznámením přestupku.

K jednání ze dne 23.12.2023 lze odkázat na snímek z měřiče rychlosti SYDO Trafic Velocity, který zcela nezaměnitelně zachytil úsekovou rychlost vozidla odvolatele (56 km/h, limit místa: 50 km/h), ve směru jízdy k měřiči rychlosti. Záznam obsahuje dva snímky, a to jak na vjezdu do měřeného úseku, tak na jeho výjezdu. Fotografie na vjezdu do úseku byla vyhotovena v čase 11:33:19 a na výjezdu pak v čase 11:34:02. Ve snímku se nenachází žádný předmět, který by mohl ovlivnit měření. Měřené vozidlo je na snímku zcela viditelné, vyfotografované v úseku pomocné příčné vodorovné čáry na vozovce, a o řádném změřením nevznikají žádné důvodné pochybnosti.

Ve snímku z rychloměru je dále uvedeno číslo měřiče (GEMVEL0104), číslo snímku totožné pro vjezdový i výjezdový snímek (46218), datum a čas změřením (23.12.2023, v čase 11:33:19 na vjezdu a na výjezdu pak v čase 11:34:02), které jsou v souladu s ověřovacím listem vydaným k danému radaru akreditovaným střediskem. Rychloměr sér. č. GEMVEL0104 je na základě ověřovacího listu č. 8012-OL-70187-23 schválen k objektivnímu měření rychlosti. Místo měření, tedy sil. č. I/4, v obci Vimperk, ulice Pasovská, ve směru na Strážný, v místě, kde je limit 50 km/h, je zaznamenáno ve snímku z rychloměru a podpořeno spisovým materiálem a oznámením přestupku.

Z výpisu z centrálního registru vozidel se podává, že provozovatelem změřeného vozidla je právě odvolatel.

Místo měření je schváleno Policií České republiky, a to ve smyslu § 79a zákona o silničním provozu.

Na základě výše uvedeného není pochyb o tom, že neustanovený řidič porušil § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu, kde je uvedeno: „*V obci smí jet řidič rychlostí nejvýše 50 km.h⁻¹, a jde-li o dálnici nebo silnici pro motorová vozidla, nejvýše 80 km.h⁻¹, čímž, kde dni spáchání přestupku, naplnil skutkovou podstatu přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4. zákona o silničním provozu, kde je uvedeno: „Fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že v provozu na pozemních komunikacích při řízení vozidla překročí nejvyšší dovolenou rychlost v obci o méně než 20 km.h⁻¹ nebo mimo obec o méně než 30 km/h^o.*

Dle § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu se provozovatel vozidla dopustí přestupku tím, že v rozporu s § 10 nezajistí, aby při užití vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená zákonem. Tato povinnost je reflektována v § 10 odst. 3 zákona o silničním provozu a posouzením všech zjištěných okolností není pochyb, že odvolatel, jakožto provozovatel, své povinnosti nedostál.

Odvolací správní orgán po posouzení uvedených podkladů konstatuje, že o místě a způsobu změřením, změřeném vozidle, a výši naměřené rychlosti, nevznikají žádné důvodné pochybnosti. Správní orgán shromáždil dostatek podkladů, na základě kterých bylo možné odvolateli vyslovit vinu, a proto by bylo další doplnění dokazování zcela nadbytečné, neboť předložené listiny jsou dostatečné k vyslovení viny odvolateli, neboť odvolatel, jakožto provozovatel, odpovídá za porušení povinností řidiče a pravidel provozu, jak uvedeno výše. Správní orgán, ani zdejší odvolací správní orgán, nemá pochybnosti o tom, že měření bylo provedeno zcela správně, kdy o správnosti měření nevznikají žádné důvodné pochybnosti. Objektivní měření je doloženo přezkoušením rychloměru, k čemuž je vydán ověřovací list. Odvolatel nepředložil takový důkaz, který by měl měření

zpochybnit. Výslech příp. svědků či doplnění dokazování není ve věci potřebný, odvolatel nebyl postupem správního orgánu zkrácen na svých právech (srov. např. rozsudek NSS ze dne 27.2.2014 č.j. 4 As 118/2013-61, ze dne 29.5.2014 č.j. 10 As 25/2014-48, aj.)

K námitkám odvolatele:

K námitce, že nejsou dány podmínky pro řízení s provozovatelem, když řidiče jeho vozidla – osobu blízkou, poučil o povinnostech řidiče, sděluje odvolací správní orgán, že tato námitka není důvodná. Správní orgán vyzval odvolatele písemností „výzva k uhrazení určené částky“ k uhrazení stanovené částky, příp. ke sdělení osoby řidiče, a zároveň odvolatele poučil o následcích neuhrazení stanovené částky či nesdělení osoby řidiče, tedy o tom, že bude dále vedeno řízení s provozovatelem, a to v obou případech.

Vzhledem k tomu, že odvolatel na výzvu nijak nereagoval, správní orgán nedisponoval v projednávaném případě vůbec žádnými konkrétními indiciemi k osobě řidiče a jiný postup, tedy příp. další šetření či doplňování spisu v situaci, kdy nebyly dány byť sebemenší důvody k řešení věci s konkrétním řidičem, tedy nebyl za dané situace možný. Právě pro absenci informací o osobě řidiče, kdy správní orgán osobu řidiče neměl možnost jiným způsobem zjistit, postupoval v souladu se zákonem, když věci neustanoveného řidiče odložil a pokračoval v řízení s provozovatelem.

K tomuto lze doplnit, že právě z důvodů, kdy nelze nalézt, zkontaktovat či usvědčit konkrétního řidiče, se jedná o objektivní odpovědnost provozovatele za protiprávní jednání neustanoveného řidiče, za což jej lze postihnout.

Pro úplnost lze odkázat např. na rozsudek NSS č. 6 As 231/2018 – 18, který sice řešil případ, kdy provozovatel označil osobu řidiče, která však byla nekontaktní, ale závěry tam uvedené lze aplikovat i na nyní hodnocenou věc. V rozsudku je uvedeno: *„(...) Pokud se na základě označení pachatele provozovatelem vozidla nepodaří přestupek prokázat, neboť tvrzený pachatel žije v zahraničí, písemnost správního orgánu se mu nepodaří doručit a správní orgán nemá k dispozici žádné další indicie, které by mohly reálně vést k určení totožnosti pachatele přestupku a jeho usvědčení, je podmínka učinění nezbytných kroků ke zjištění pachatele přestupku ve smyslu § 125f odst. 4 zákona o silničním provozu splněna. V takovém případě by bylo v rozporu s účelem právní úpravy správního deliktu provozovatele vozidla vyžadovat po správním orgánu učinění dalších kroků ke zjištění pachatele přestupku (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 2. 2016, č. j. 1 As 237/2015 – 31, ze dne 24. 8. 2016, č. j. 2 As 85/2016 – 33, nebo ze dne 4. 5. 2017, č. j. 9 As 271/2016 – 41). Je totiž čistě odpovědností provozovatele, vypůjčí-li své vozidlo osobě, která nedodrží povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích. Provozovatel vozidla musí být připraven nést případnou objektivní odpovědnost za jednání takové osoby, pokud se jí nepodaří kontaktovat či prokázat odpovědnost za přestupek.“*

Odvolatel má zákonem zaručené právo odepřít výpověď, tedy neoznačit konkrétního řidiče, pokud by sobě, nebo osobě blízké, způsobil nebezpečí stíhání pro přestupek či trestný čin. Pokud se takto rozhodne postupovat, nelze mu tuto skutečnost klást jakkoliv k tíži, ale zároveň musí mít na paměti, že odpovědnost za protiprávní jednání tohoto řidiče přejdou do roviny objektivní odpovědnosti provozovatele vozidla, jak je uvedeno výše.

V nyní hodnocené věci však odvolatel uvedl, že vozidlo řídila osoba blízká nikoliv na výzvu správního orgánu, ale až v samotném odvolání, tedy již v zahájeném řízení o přestupku s provozovatelem vozidla. Ani pokud by odvolatel v rámci již zahájeného řízení o přestupku s provozovatelem vozidla označil konkrétní osobu řidiče, již by se nemohl dovolávat vedení řízení vůči této osobě, neboť, je-li zahájeno řízení o uložení pokuty za přestupek podle § 125f odst. 1, nelze již zahájit řízení o přestupku pro stejné porušení povinností řidiče nebo pravidel provozu na pozemních komunikacích (srov. § 125g zákona o silničním provozu).

Odvolací správní orgán tedy uzavírá, že postup správního orgánu byl zcela v souladu se zákonem, kdy v nyní hodnocené věci je za jednání neustanoveného řidiče odpovědný provozovatel vozidla, a to bez ohledu na to, zda byl řidič provozovatelem o povinnostech řidiče poučen či nikoliv.

Materiální znak

Odvolací správní orgán se dále, stejně jako správní orgán, zabýval materiální stránkou přestupků, k čemuž lze odkázat na legální definici přestupku dle ust. § 5 zákona o přestupcích, kde je stanoveno, že *„Přestupkem je společensky škodlivý protiprávní čin, který je v zákoně za přestupek výslovně označen a který vykazuje znaky stanovené zákonem, nejde-li o trestný čin“*. V tomto případě se jiným zákonem myslí zákon o silničním provozu, kde jsou v ust. § 125c upraveny skutkové podstaty přestupků.

Vzhledem k tomu, že v nyní hodnoceném řízení se jedná o přestupky provozovatele vozidla, který odpovídá za jednání neustanoveného řidiče, je třeba odkázat na přestupek dle § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu, kde je uvedeno, že *„Provozovatel vozidla se dopustí přestupku tím, že v rozporu s § 10 nezajistí, aby při užití vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená tímto zákonem“*, přičemž se odvolatel právě tohoto jednání po formální stránce dopustil. Přestupkem je jednání, které je naplněno jak formálním, tak materiálním znakem. Formálním znakem je obecně

naplnění výše popsané skutkové podstaty přestupku, v nyní posuzovaném případě tedy, z pohledu provozovatele vozidla, nezajištěním dodržování povinností řidiče a pravidel silničního provozu řidiči.

Neustanovený řidič tím, že překročil nejvyšší dovolenou rychlost jízdy v obci, naplnil ke dni spáchání přestupků skutkovou podstatu přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4. zákona o silničním provozu, kde je stanoveno, že „Fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že v provozu na pozemních komunikacích při řízení vozidla překročí nejvyšší dovolenou rychlost v obci o méně než 20 km.h⁻¹ nebo mimo obec o méně než 30 km/h.“ Tímto jednáním neustanovený řidič naplnil také materiální stránku tohoto přestupku, neboť zájem chráněný zákonem spočívá v bezpečnosti provozu, na kterou má právě překročení rychlosti negativní vliv, což neustanovený řidič nesplnil, a to ani v jednom případě. S ohledem na to, že jednání neustanoveného řidiče naplňuje všechny znaky přestupku, lze pak dále posuzovat odpovědnost provozovatele, který je za jednání neustanoveného řidiče odpovědný.

Materiální znak přestupku provozovatele je představován tím, že protiprávní jednání porušuje nebo ohrožuje zájem společnosti. Odvolatel jako provozovatel vozidla nezajistil, aby při užití vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená tímto zákonem. Veřejným zájmem chráněným zákonem o silničním provozu je mimo jiné zájem na řádném dodržování pravidel provozu a na tom, aby účastníci provozu dodržovali své povinnosti. Právě tento závěr dostačuje k tomu, aby bylo možné konstatovat, že jednáním odvolatele byl ohrožen zájem společnosti. Odvolací správní orgán navíc připomíná rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 5 As 104/2008 - 74 ze dne 14. prosince 2009, podle něhož formální znaky přestupkového jednání naplňují v běžných případech i materiální znaky. Odvolací správní orgán přitom neshledal důvody, pro které by se mohl od tohoto právního názoru odchýlit. Žádné významné okolnosti, které by naplnění materiálního znaku přestupku v posuzovaném případě vylučovaly, nepřistoupily.

Správní trest, náklady řízení – změna rozhodnutí:

K uloženému správnímu trestu odvolací správní orgán sděluje, že správní trest byl uložen za přestupek dle § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu, kde je v odst. 4 uvedeného ustanovení uvedeno, že za přestupek podle odstavce 1 lze uložit pokutu, přičemž se použije rozmezí pokuty pro přestupek, jehož znaky porušení povinností řidiče nebo pravidel provozu na pozemních komunikacích vykazují; pokuta však nepřevyší 10.000 Kč. Přestupkové jednání neustanoveného řidiče pak lze, kde dni spáchání přestupku řidičem, podřadit pod skutkovou podstatu dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu, za který se, dle § 125c odst. 5 písm. g) uvedeného zákona, ukládá pokuta v rozmezí 1.500 Kč až 2.500 Kč.

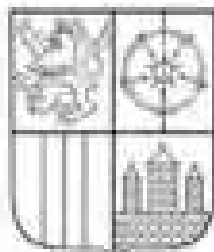
Správní orgán zcela správně, při ukládání správního trestu, zohlednil jak současnou zákonnou úpravu (nyní je spodní hranice pokuty stanovena na 2.000 Kč), tak zákonnou úpravu účinnou v době spáchání přestupku (spodní hranice pokuty byla stanovena na 1.500 Kč), kdy v souladu se zákonem uzavřel, že se za dané jednání uloží pokuta, dle již neúčinné zákonné úpravy, neboť je to pro pachatele příznivější. Tuto úvahu lze nalézt na str. č. 8 napadeného rozhodnutí.

Správní orgán při stanovení výše správního trestu hodnotil závažnost daného jednání, kdy odvolací správní orgán obecně dodává, že každé překročení nejvyšší povolení rychlosti jízdy má negativní vliv na bezpečné ovládání vozidla. Jako polehčující okolnost lze označit to, že jednání odvolatele nemělo žádný přímý škodlivý následek. Správní orgán, ač se tímto podrobně nezabýval, zohlednil při zvýšení pokuty nad spodní hranici zákonného rozmezí pro pokutu, že se odvolatel dopustil dvou přestupků, což je samo o sobě důvodem, pro mírné zvýšení pokuty nad zákonnou mez. Žádné jiné významné přitěžující okolnosti nebyly nalezeny a jiné důvody, odůvodňující zvýšení pokuty, nejsou správním orgánům známy. Pokuta uložená ve výši 1.600 Kč je pak plně odůvodněna, kdy nejsou zároveň shledány žádné důvody pro její snížení.

Smyslem a účelem správního trestu je pak v nejobecnějším smyslu ochrana společnosti před ohrožujícím jednáním. Správní trest zahrnuje jak nesporný prvek represe, tak i prevenci. Ukládání správních trestů za přestupky, a tudíž i rozhodování o jejich výši, se děje ve sféře volného správního uvážení, tedy zákonem dovolené volnosti správního orgánu rozhodnout v zákonem vymezených mezích.

Náklady řízení

Správní orgán uložil náklady řízení podle § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., ve výši 1.000 Kč, a v souladu s § 95 odst. 1 zákona o přestupcích. Uvedená vyhláška však byla novelizována vyhláškou č. 145/2024 Sb., s účinností ode dne 1.7.2024. Z této novelizované vyhlášky se podává, že v § 6 odst. 1 se částka "1 000 Kč" nahrazuje částkou "2 500 Kč". Tato změna se nebude týkat řízení zahájených a pravomocně neskončených přede dnem účinnosti novely vyhlášky, tedy náklady řízení u řízení zahájených do 30.6.2024 se uloží dle již neúčinného znění ve výši 1.000 Kč.

KRAJSKÝ ÚŘAD

JIHOČESKÝ KRAJ

Oddělení právní a krajský živnostenský úřad

Oddělení správní

U Zimního stadionu 1952/2

370 76 České Budějovice

KUCB001EU030

Male č. j.: KUCBK 136216/2024
Sp. zn.: OPZU-správ. 134800/2024/Vemar 50

Výstup: Ing. Věra Marková
Telefon: 386 720 235
E-mail: markova@kraj-jihocesky.cz

Datum: 20. 11. 2024
Vypiseno: 20. 11. 2024

Rozhodnutí

Krajský úřad Jihočeského kraje, odbor právní a krajský živnostenský úřad, příslušný k přezkoumání rozhodnutí orgánů obcí podle ust. § 67 odst. 1 písm. a) zákona č. 129/2000 Sb., o krajích, ve znění pozdějších předpisů, a jako příslušný odvolací správní orgán podle ust. § 99 odst. 1 a § 178 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „správní řád“), rozhodl o odvolání **společnosti Flucars, s. r. o.**, IČ 01391178, se sídlem Praha, Chudernická 1059 (dále jen „odvolatel“), proti rozhodnutí Městského úřadu Vimperk, odboru dopravy a silničního hospodářství (dále jen „správní orgán I. stupně“), č.j. MUMPK-OD 156679/24-BELM ze dne 6. 11. 2024, kterým byla jmenovaná společnost uznána vinnou ze spáchání přestupku podle ust. § 125f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“), byl jí uložen správní trest a povinnost nahradit náklady řízení. Ve výše uvedené věci odvolací orgán rozhodl **t a k t o**:

podle ust. § 90 odst. 5 správního řádu

se odvolání zamítá a napadené usnesení správního orgánu I. stupně se potvrzuje.

Odůvodnění

Dne 6. 11. 2024 vydal správní orgán I. stupně rozhodnutí, kterým byla společnost Flucars, s. r. o., IČ 01391178, se sídlem Praha, Chudernická 1059:

1. uznána vinnou ze spáchání přestupku provozovatele vozidla podle ust. § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu tím, že jako provozovatel vozidla v rozporu s ust. § 18 odst. 3 zákona o silničním provozu nezajistil, aby při užití vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená zákonem.

K porušení pravidel silničního provozu došlo dne 21. 1. 2024 v 10:12:36 hodin na silnici I. třídy č. 4 v ulici Pasovská, poblíž domu č.p. 148, v obci Vimperk, směr Strážný. Automatizovaným technickým prostředkem používaným bez obsluhy při dohledu na bezpečnost provozu na pozemních komunikacích byla zadokumentována jízda motorového vozidla RZ [REDAKCE] [REDAKCE] kdy neozhrobený řidič v rozporu s ust. § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu řídil uvedené vozidlo rychlostí 61 km/h (tj. 58 km/h po odečtu tolerance ± 3 km/h) v místě, kde je nejvyšší dovolená rychlost 50 km/h. Toto jednání neozhrobeného řidiče vykazuje znaky přestupku podle ust. § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu, tedy provozovatel uvedeného vozidla nezajistil, aby bylo dodrženo ust. § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu, a tím naplnil skutkovou podstatu shora uvedeného přestupku.

II. Za takto spáchaný přestupek správní orgán I. stupně obviněné společnosti podle ust. § 35 písm. b), ust. § 37 až ust. § 40 a ust. § 46 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky“) uložil:

1. podle ust. § 125f odst. 4 zákona o silničním provozu a v návaznosti na ust. § 125c odst. 5 písm. d) zákona o silničním provozu správní trest pokuty ve výši 2 000 Kč,
2. podle ust. § 95 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky a ust. § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výtěžku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, ve znění pozdějších předpisů, povinnost uhradit náklady řízení paušální částkou ve výši 2 500 Kč.

Správní orgán I. stupně ve svém odůvodnění popsal průběh řízení a uvedl, že ve věci byla vydána výzva podle ust. § 125h odst. 1 zákona o silničním provozu, na kterou provozovatel vozidla nijak nereagoval. Z uvedeného důvodu správní orgán I. stupně přistoupil k vydání příkazu, proti kterému byl podán v zákonné lhůtě odpor. Ve vydaném rozhodnutí v odůvodnění správní orgán I. stupně uvedl všechny skutečnosti, které v řízení vyšly najevo. Hodnotil všechny získané podklady a důkazy pro vydání rozhodnutí. Správní orgán I. stupně v odůvodnění definoval skutek, kterého se obviněná společnost dopustila. Správní orgán I. stupně se zabýval jak formálními znaky přestupku, tak znakem materiálním. Při ukládání správního trestu správní orgán I. stupně vycházel ze zákona. Při ukládání povinnosti uhradit náklady řízení správní orgán I. stupně postupoval v souladu se zákonem.

Odvolaatel podal včas proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně odvolání, ve kterém uvedl, že správní orgán I. stupně neučinil nezbytné kroky ke zjištění pachatele přestupku, nevyzval ho například k předložení knihy jízd. Zároveň uvádí, že rozhodnutí je popisné a nepřezkoumatelné. Správnímu orgánu I. stupně se nepodařilo zjistit skutečný stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Navrhuje rozhodnutí zrušit a vrátit k novému projednání.

Odvolaací orgán přezkoumal soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo s právními předpisy podle ust. § 98 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky a ust. § 89 odst. 2 správního řádu. K vadám řízení, o nichž nelze mít důvodně za to, že mohly mít vliv na soulad napadeného rozhodnutí s právními předpisy, popřípadě na jeho správnost se nepřihlíží; tímto ustanovením není dotčeno právo na náhradu škody způsobené nesprávným úředním postupem. Odvolaací orgán dospěl k závěru, že odvolání nebylo důvodné.

Podle ust. § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu se provozovatel vozidla dopustí přestupku tím, že jako provozovatel vozidla v rozporu s ust. § 10 nezajistí, aby při užití vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená tímto zákonem. Podle odst. 2 fyzická osoba za přestupek odpovídá, pokud se jedná o neoprávněné zastavení nebo stání, porušení povinností řidiče nebo pravidel provozu na pozemních komunikacích vykazuje znaky přestupku podle tohoto zákona a porušení pravidel nemá za následek dopravní nehodu. Podle ust. § 10 odst. 3 zákona o silničním provozu provozovatel vozidla zajistí, aby při užití vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená tímto zákonem.

V nyní posuzovaném případě se jedná o tzv. objektivní odpovědnost provozovatele motorového vozidla s možností liberace, tzn. odpovědnost osoby za škodlivý následek bez ohledu na zavinění, kdy zákon stanoví, ve kterých případech provozovatel za přestupek neodpovídá. Nejedná se ovšem o prolomení ústavně zakotvené možnosti v určitých případech nevypovídat, avšak zahrnuje skutečnost, že provozovatel vozidla nese do určité míry odpovědnost za vozidlo, které provozuje, a to i v případě, kdy jej neřídí, a lze mu tedy připsat určité negativní následky porušení pravidel, pokud není zjištěn pachatel přestupku. Pro naplnění skutkové podstaty uvedeného přestupku tedy postačuje, že zde existuje subjekt přestupku, tzn. osoba, jež se protiprávního jednání dopustila, v daném případě provozovatel, který nesplnil povinnost uloženou mu zákonem, objekt přestupku, což je právem chráněný zájem, na který přestupce útočí, zde povinnost provozovatele vozidla zajistit, aby při užití vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená tímto zákonem a objektivní stránka přestupku, tj. protiprávní jednání osoby odlišné od provozovatele tkvící v porušení pravidel provozu na pozemních komunikacích a vykazující znaky přestupku.

Odvolaací správní orgán přezkoumal napadené rozhodnutí a musí konstatovat, že výroková část tohoto rozhodnutí je plně v souladu s ust. § 68 odst. 2 správního řádu a ust. § 93 zákona o odpovědnosti za přestupky. Dále pak správní orgán I. stupně v odůvodnění předmětného rozhodnutí uvádí, na základě kterých podkladů předmětné

přestupky zjistil a použil jako důkaz v dané věci. Správní orgán I. stupně ve svém rozhodnutí zhodnotil důkazy, které provedl. Rovněž zhodnotil společenskou nebezpečnost skutku. Při ukládání správního trestu správní orgán I. stupně postupoval v souladu se zákonem. Při ukládání povinnosti uhradit náklady řízení nebylo shledáno žádné pochybení, správní orgán I. stupně postupoval v souladu se zákonem. Dle odvolacího orgánu, správní orgán I. stupně zjistil přesný a skutečný stav věci, provedl řádné dokazování, zajistil si všechny potřebné důkazy pro vydání rozhodnutí a uznání odvolatele vinným.

K předmětné věci odvolací orgán uvádí následující. Ze spisového materiálu bylo zjištěno, že správní orgán I. stupně vydal podle ust. § 125h odst. 1 zákona o silničním provozu dne 27. 2. 2024 výzvu (č.j.: MUVPK-OD 22567/24-PRED) k uhrazení určité částky ve výši 600 Kč. Tato výzva byla zaslána provozovateli vozidla, výzva byla doručena do datové schránky dne 1. 3. 2024. Výzva byla zaslána do vlastních rukou odvolatele. Prostřednictvím zmíněné výzvy byl odvolatel mimo jiné poučen, že je-li určená částka uhrazena nejpozději v den splatnosti (do 30-ti dnů ode dne doručení výzvy), bude věc odložena, v opačném případě je pokračováno v řešení přestupku. Odvolatele poučil správní orgán I. stupně i v tom smyslu, že bude-li určená částka uhrazena po dni splatnosti, bude bezodkladně vrácena. **Zároveň byl odvolatel poučen, že může sdělit údaje o totožnosti řidiče. Provozovatel vozidla na shora uvedenou výzvu vůbec nereagoval, údaje k totožnosti řidiče nesdělil.** Vzhledem k tomu, že správní orgán I. stupně nezjistil totožnost řidiče předmětného vozidla a správní orgán I. stupně ani jiným způsobem nezjistil do 60 dnů ode dne, kdy se o přestupku dověděl, skutečnosti odůvodňující zahájení řízení proti určité osobě, byl přestupek řidiče vozidla odložen dle ust. § 76 odst. 1 písm. l) zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupek a řízení o něm, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupek“). Vzhledem k tomu, že se správnímu orgánu nepodařilo zjistit skutečnosti odůvodňující zahájení řízení proti určité osobě, byl dne 11. 9. 2024, v rámci tzv. objektivní odpovědnosti provozovatele vozidla, vydán bez dalšího řízení v souladu s ust. § 150 správního řádu příkaz (č.j. MUVPK-OD 121510/24-BELM). Příkaz byl odvolateli doručen do datové schránky dne 16. 9. 2024. Dne 16. 9. 2024 byl odvolatelem proti vydanému příkazu podán odpor. Dne 23. 9. 2024 správní orgán I. stupně vyzval odvolatele o možnosti vyjádřit se k podkladům pro vydání rozhodnutí. **Těto možnosti odvolatel nevyužil.** Dne 24. 9. 2024 obdržel správní orgán I. stupně žádost o nařízení ústního jednání. Dne 25. 9. 2024 vydal správní orgán I. stupně usnesení č.j. MUVPK-OD 132089/24-BELM, kterým návrh na nařízení ústního jednání zamítl. Dne 30. 9. 2024 bylo odvolatelem podáno odvolání proti uvedenému usnesení. Dne 9. 10. 2024 vydal odvolací orgán rozhodnutí, kterým odvolání proti vydanému usnesení o zaměření návrhu na ústní jednání zamítl a usnesení správního orgánu I. stupně potvrdil. Dne 6. 11. 2024 bylo správním orgánem I. stupně vydáno rozhodnutí č.j. MUVPK-OD 156679/24-BELM, kterým správní orgán I. stupně uložil odvolateli za přestupek podle ust. § 125f odst. 1 zákona o provozu na pozemních komunikacích správní trest pokuty a povinnost nahradit náklady řízení. Rozhodnutí bylo doručeno dne 11. 11. 2024. V návaznosti na vydané a řádně doručené rozhodnutí bylo dne 12. 11. 2024 podáno včasné odvolání.

Jak vyplývá z předložitého spisu, jednáním řidiče vozidla RZ ■■■ došlo dne 21. 1. 2024 v 10:12:36 hodin k porušení ust. § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu, jež velkým účastníkům provozu ukládá povinnost jet v obci rychlostí nejvýše 50 km/hod. Jednání ze dne 21. 1. 2024 pak naplňuje skutkovou podstatu přestupku v provozu na pozemních komunikacích uvedeného v ust. § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu. Povinnost provozovatele vozidla je pak dána ust. § 10 odst. 3 téhož zákona. Je tedy zřejmé, že zde existuje subjekt přestupku, objekt přestupku i objektivní stránka přestupku, přičemž mezi jednáním a následkem existuje bezprostřední příčinná souvislost, neboť odvolatel nezajistil, aby ze strany řidiče, jemuž vozidlo svěřil, byly užitím vozidla dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená tímto zákonem a jednáním tohoto řidiče došlo k porušení pravidel provozu na pozemních komunikacích. Za to, že se tak nestalo, nese provozovatel vozidla objektivní odpovědnost a tyto skutečnosti byly v řízení náležitě prokázány. Správní orgán I. stupně učinil nezbytné správní kroky ke zjištění pachatele, avšak nezahájil řízení o přestupku řidiče, neboť řidiče se mu nepodařilo z důvodu pasivity odvolatele zjistit a věc odložit. Uvedený postup je v souladu s ust. § 125f odst. 5 písm. a) zákona o silničním provozu. Jestliže správní orgán I. stupně jednoznačně prokázal v rozhodnutí určitý skutkový stav, kterému odpovídá právní kvalifikace uvedeného přestupkového jednání pachatele, nepochybně se pohyboval v zákonném rámci správního uvážení. Rozhodnutí splňuje požadavky kladené na jeho obsah procesními řády, je z něho srozumitelné, z jakých podkladů správní orgán I. stupně vycházel, jakým způsobem je hodnotil a k jakým skutkovým i právním závěrům dospěl.

Ke správnímu trestu, uloženému prostřednictvím napadeného rozhodnutí, odvolací orgán odkazuje na ust. § 125f odst. 4 zákona o silničním provozu, podle něhož se za přestupek podle odstavce 1 téhož ustanovení uloží pokuta. Pro určení její výše se použije rozmezí pokuty pro přestupek, jehož znaky porušení pravidel provozu na pozemních komunikacích vykazuje, přičemž pokuta nepřevyšuje částku 10 000 Kč. Protiprávní jednání, spočívající v překročení rychlosti v obci s motorovým vozidlem RZ ■■■ na silnici I. tř. č. 4 v obci Vimperk,

na ulici Pasovská, směr Strážný, dne 21. 1. 2024, bylo klasifikováno jako přestupek podle ust. § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu. Ve smyslu ust. § 125c odst. 5 písm. d) zákona o provozu na pozemních komunikacích se za přestupek podle ust. § 125c odst. 1 písm. k) téhož zákona uloží pokuta od 2 000 Kč do 5 000 Kč. Napadeným rozhodnutím byla odvolateli uložena pokuta ve výši 2 000 Kč, tedy na samé spodní hranici zákonné sazby. Z uvedené je zřejmé, že správní orgán I. stupně uložil prostřednictvím napadeného rozhodnutí správní trest plně v souladu s ust. § 125f odst. 4 a ust. § 125c odst. 5 písm. d) zákona o silničním provozu. V rámci stanovení správního trestu bylo přihlédnuto k závažnosti, způsobu a následkům protiprávního jednání. Bylo zřejmé, že neustanovený řidič porušil povinnost účastníka provozu na pozemních komunikacích, když překročil nejvyšší dovolenou rychlosti v obci. Dále je zřejmé, že i provozovatel vozidla nedostal podmínkám zákona o silničním provozu, když nezajistil, aby při řízení jeho vozidla byly dodrženy povinnosti řidiče a pravidla silničního provozu. Odvolací orgán uvádí, že stanovený trest odpovídá účelu sledovanému zákonem, a to především prevenci. Stanovený správní trest byl stanoven tak, aby provozovatel vozidla dbal na to, aby jeho vozidlem byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla silničního provozu. Odvolací orgán s takto uloženým trestem souhlasí a neshledává v postupu správního orgánu I. stupně žádné pochybení.

Ve smyslu ust. § 95 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky se uloží účastníkovi, který řízení vyvolal porušením své právní povinnosti, povinnost nahradit náklady řízení stanovené paušální částkou. Tak se stalo i v posuzovaném případě. Odvolací orgán tedy konstatuje, že i povinnost nahradit náklady řízení, byla uložena plně v souladu s uvedeným ustanovením správního řádu ve výši stanovené prováděcím předpisem.

Odvolací orgán dále odkazuje na nálezy Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 15/16 ze dne 16. 5. 2018, v němž ústavní soud mimo jiné konstatoval: „*Od odpovědnost provozovatele vozidla za správní delikt podle § 125f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění účinném do 30. června 2017, je věcně opodstatněna tím, že právě na provozovatel vozidla, kterým je buď vlastník, nebo jiná osoba se souhlasem vlastníka, zpravidla závisí, kdo vozidlo užívá. Protože provozovatel vozidla odpovídá za správní delikt bez ohledu na zavinění, jeho odpovědnost primárně neslouží potrestání řidiče, který porušil některou z povinností řidiče nebo pravidel provozu na pozemních komunikacích. Vůči řidičům má působit zejména preventivně, aby se porušování těchto povinností do budoucna nedopouštěli. Předpokládá se, že provozovatel vozidla ví, kdo v době spáchání přestupku podle zákona o silničním provozu užil jeho vozidlo, jakož i že má zájem domoci se po řidiči náhrady zaplacené pokuty, respektive určené částky, případně, že bude na řidiče v rámci vzájemných vztahů působit jiným způsobem tak, aby se porušení povinností neopakovalo, včetně možnosti zamezit mu v dalším užívání vozidla. Pokud by provozovatel vozidla na porušování povinností řidiče nebo pravidel provozu na pozemních komunikacích adekvátně nereagoval, vystavil by se riziku, že v budoucnu sám ponese případné další sankční následky.(...) Správní delikt podle § 125f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění účinném do 30. června 2017, zasahuje výlučně do vlastnického práva provozovatele vozidla podle čl. 11 odst. 1 Listiny základních práv a svobod. S obviněním ze spáchání tohoto deliktu není spojen žádný významný zásah do osobnostních práv obviněného, který by se například v podobě určitého stigmatizujícího působení dotýkal jeho jména a dobré pověsti. Pokuta, respektive určená částka, sice nepřímo umožňuje potrestání porušení povinností řidiče a pravidel provozu na pozemních komunikacích, vzhledem k objektivní odpovědnosti provozovatele vozidla má však spíše regulační funkci ve vztahu k jednání účastníků silničního provozu. Tím vším se tento správní delikt liší od některých jiných správních deliktů, u nichž uznání vinným vypovídá o určitém společensky škodlivém jednání obviněného, což prostor pro jakoukoliv formu objektivní odpovědnosti podstatně zužuje.(...) Zásada presumpce neviny podle čl. 40 odst. 2 Listiny základních práv a svobod nebrání objektivní odpovědnosti za správní delikt. Jde o procesní zásadu vztahující se k trestnímu řízení, respektive k řízení o trestním obvinění, z níž samotné však neplynou omezení pro stanovení skutkových podstat trestných činů či správních deliktů. Takováto omezení lze naopak – v závislosti na povaze deliktu i právních následcích, které jsou spojeny s jeho spácháním – dovozovat z jiných ústavně zaručených základních práv a svobod. Právě takto dotčená základní práva, a nikoliv zásada presumpce neviny, jsou rozhodujícím kritériem přípustnosti objektivní odpovědnosti za správní delikt.(...) Samotná možnost provozovatele vozidla vyhnout se stíhání pro správní delikt podle § 125f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění účinném do 30. června 2017, označením řidiče vozidla, která je důsledkem subsidiarity tohoto správního deliktu k přestupku řidiče, ještě nezakládá právní či faktickou překážku uplatnění práva odepřít výpověď pro nebezpečí trestního stíhání jeho nebo jeho osoby blízké podle čl. 37 odst. 1 Listiny základních práv a svobod. Každý z těchto správních deliktů sleduje jiný účel. Zatímco subjektivní odpovědnost řidiče za přestupek je následkem jeho protiprávního jednání, objektivní odpovědnost provozovatele vozidla za správní delikt je výrazem jeho širší odpovědnosti jako vlastníka vozidla, respektive osoby, která vozidlo se souhlasem jeho vlastníka provozuje. Zákon může stanovit provozovateli vozidla povinnosti k zajištění účinné regulace silničního provozu, kterou si vyžaduje masivní*

využívání motorových vozidel, s nimiž jsou přirozeně spojeny některá nebezpečí pro životy, zdraví a majetek lidí. Každý, kdo se rozhodne spustit si vozidlo, si musí být těchto povinností vědom."

Odvolač orgán uvádí, že na daném úseku byla dne 21. 1. 2024 u vozidla RZ ■■■ ■■■ silničím rychloměrem naměřena průměrná rychlost 61 km/h, která pak byla upravena o možnou odchylku měření, takže výsledné měření bylo 58 km/h. Na základě zjištěných podkladů a důkazů je zřejmé, že odvolatel se daného přestupku dne 21. 1. 2024 dopustil a nezjistěný řidič překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci, která je stanovena na 50 km/h, kdy mu byla naměřena rychlost 61 km/h, po odečtení odchylky ±3 km/h, rychlost 58 km/h, což je o 8 km/h více, než je povoleno. V tomto případě správní orgán I. stupně zjistil přesný a skutečný stav věci a není důvodná pochybnost o tom, že se odvolatel daného přestupku, kdy jako provozovatel vozidla nezajistil, aby byly jeho vozidlem dodržovány povinnosti řidiče a pravidla silničního provozu, dopustil. Správní orgán I. stupně má záměr ze silničního rychloměru, kde je uveden datum a čas, označení silnice a směru vozidla, naměřená průměrná rychlost, maximální dovolená rychlost a vozidlo, kterým byl daný přestupek spáchán i dobře čitelnou registrační značkou. Tyto shora uvedené skutečnosti nelze zpochybnit. Součástí spisu pak je ověřovací list č. 8012-CL-70187-23, datum zkoušky 28. 3. 2023, a souhlas PČR a měřením ze dne 4. 4. 2023 platným do 8. 4. 2024.

Odvolač orgán dále uvádí, že v daném případě byla naplněna i materiální stránka přestupku. V posuzovaném případě provozovatel nezajistil, aby neustanovený řidič dodržoval zákonem stanovenou maximální rychlost v obci, když došlo k jejímu překročení v daném případě o 8 km/h. K tomuto pak odkazujeme např. na usnesení NSS č. 10 As 376/2021 ze dne 16. 11. 2021: „Jedná se, pokud formální znaky jsou označeny zákonem za přestupek, naplňuje v běžné se vyskytujících případech materiální znak přestupku, neboť porušuje či ohrožuje určitý zájem společnosti (rozsudek NSS ze dne 14. 12. 2009, č. 5 As 104/2008 - 45, č. 2011/2010 Sb. NSS, ve vztahu k novému přestupkovému zákonu též rozsudek NSS ze dne 29. 10. 2020, č. 9 As 173/2020 - 32, body 57-58). To platí především u ohrožovacích přestupků, o který v nyníjší věci rovněž jde (rozsudek NSS ze dne 27. 9. 2016, č. 6 As 187/2016-23, bod 20). Překročení maximální povolené rychlosti je takovým „běžně se vyskytujícím“ případem přestupku, u kterého formální a materiální stránka typicky splyvá (17. 2. 2016, č. 1 As 237/2015 - 31, věc CYTEL, bod 25, nebo ze dne 20. 1. 2021, č. 2 As 212/2020 - 26, bod 35, kde NSS řeší i společenskou nebezpečnost překročení rychlosti o cca 8 km/h uprostřed obce). Je bez významu, že nedošlo k újme na zdraví či majetku osob ani k přímému ohrožení osob nebo majetku (rozsudek ze dne 22. 8. 2019, č. 2 As 284/2018 - 38, bod 26).

Odvolač orgán uvádí, že v posuzovaném případě je předmětem řízení porušení jiné povinnosti, a to, že odvolatel jako osoba, která je provozovatelem vozidla, nezajistil, aby osoba, která jeho vozidlo řídila, dodržela všechna pravidla silničního provozu stanovená zákonem. Nedodržení nejvyšší dovolené rychlosti by bylo předmětem řízení vedeného proti řidiči. V projednávané věci se však řidiče zjistit nepodařilo, a tak bylo vedeno řízení proti provozovateli vozidla. Skutkovou podstatou přestupku řidiče vozidla je chráněn zájem na tom, aby řidiči dodržovali dovolenou rychlost, naopak skutkovou podstatou přestupku provozovatele vozidla je chráněn zájem na tom, aby provozovatel vozidla zajistil, aby osoby užívající jeho vozidlo dodržovaly pravidla silničního provozu. Z předloženého spisu je zřejmé, že odvolatel v daném případě nezajistil, aby osoba užívající jeho vozidlo dodržovala pravidla silničního provozu, a to dodržování nejvyšší dovolené rychlosti v obci. Uvedené jednání porušilo veřejný zájem a došlo k naplnění materiální stránky přestupku, žádné významné okolnosti, které by ho vylučovaly, nepřistoupily.

K podanému odvolání by chtěl odvolací orgán předně uvést, že správní orgán I. stupně během řízení postupoval zcela v souladu se zákonem, zaslal a řádně doručil odvolateli předmětnou výzvu, ve které ho dostatečně poučil. Odvolatel byl danou výzvou také poučen o té skutečnosti, že může sdělit totožnost řidiče, který dne 21. 1. 2024 v čase 10:12:36 hodin řídil vozidlo RZ ■■■ ■■■. Odvolatel však správnímu orgánu I. stupně nesdělil totožnost řidiče a na výzvu správního orgánu I. stupně vůbec nereagoval. Správní orgán I. stupně tedy v souladu se zákonem přestupek nezjistěného řidiče odložil a vydal shora uvedený příkaz. Odvolatel proti vydanému příkazu podal odpor. Správní orgán I. stupně měl ve spisové dokumentaci nashromážděny všechny potřebné podklady a důkazy, a proto mohl ve věci rozhodnout. Odvolatel nevyužil ani možnosti vyjádřit se k podkladům pro vydání rozhodnutí, kdy pouze požadoval nařízení ústního jednání, což však bylo z důvodu bezúčelnosti zamítnuto. Odvolací orgán uvádí, že správní orgán I. stupně během řízení odvolatele řádně a včas o všem informoval. Odvolatel nebyl nijak krácen na svých právech.

Odvolač orgán uvádí, že odvolatel byl řádně poučen o možnosti sdělit totožnost řidiče, kdy toto mohlo uřídit i tím, že mohlo předložit zmiňovanou knihu jízd. Odvolatel byl o všech skutečnostech řádně poučen, kdy byl

poučen i tom, že pokud výzvu neuhradí a nesdělí totožnost řidiče, bude pokračováno v řízení s provozovatelem vozidla. Odvolatel mohl tomuto předejít. Odvolací orgán uvádí, že správní orgán I. stupně učinil všechny kroky ke zjištění totožnosti řidiče, řidiče se mu však zjistit nepodařilo, tak v souladu se zákonem věc odložil a zahájil řízení vůči provozovateli vozidla. Odvolací orgán neshledává v postupu správního orgánu I. stupně žádná pochybení. Navíc je nutno uvést, že během řízení odvolatel měl možnost se vyjadřovat, této možnosti však vůbec nevyužil, zůstal zcela pasivní.

Závěrem odvolací orgán uvádí, že správní orgán I. stupně během celého řízení vůči provozovateli vozidla postupoval v souladu se zákonem. V rámci řízení zjistil přesný a skutečný stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Protiprávní jednání provozovatele vozidla bylo bezpochyby prokázáno, provozovatel vozidla nezajistil, aby při užití jeho vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích. Správní orgán I. stupně při vydávání rozhodnutí vycházel z podkladů pro vydání rozhodnutí, kdy ve svém rozhodnutí uvedl, z jakých podkladů vycházel a tyto podklady rovněž zhodnotil. Odvolací orgán uvádí, že rozhodnutí správního orgánu I. stupně je v souladu se zákonem odůvodněno a je přezkoumatelné.

S ohledem na výše uvedené skutečnosti odvolací orgán uvádí, že neshledal v napadeném rozhodnutí rozpor s právními předpisy nebo jeho nesprávnost, ani žádná zásadní procesní pochybení při vedení řízení a skutkový stav byl spolehlivě zjištěn, proto odvolací orgán rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

Poučení

Proti rozhodnutí odvolacího orgánu se nelze dle ust. § 91 odst. 1 správního řádu dále odvolat.

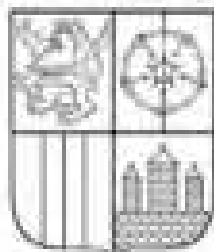
Rozhodnutí je přezkoumatelné v přezkumném řízení dle ust. § 94 a násl. správního řádu. Účastník může dát podnět k provedení přezkumného řízení Ministerstvu dopravy ČR; tento podnět není návrhem na zahájení řízení; jestliže správní orgán neshledá důvody k zahájení přezkumného řízení, sdělí tuto skutečnost s uvedením důvodů do 30 dnů podatelci. Podání je možno učinit u Krajského úřadu Jihočeského kraje či Ministerstva dopravy ČR.

Rozhodnutí je rovněž přezkoumatelné krajským soudem podle zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů. Žalobu lze podat ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích do dvou měsíců ode dne doručení písemného vyhotovení rozhodnutí.

Ing. Věra Marková
referent státní správy na úseku přestupkové agendy
(podepsáno elektronicky)

Rozdělovník:

- společnost Filucars, s. r. o., IČ 01391178, se sídlem Praha, Chudenická 1059, ID DS gneq89f – ID DS
- Městský úřad Vimperk, odbor dopravy a silničního hospodářství – poštou
- spis

KRAJSKÝ ÚŘAD

JIHOČESKÝ KRAJ

Odbor právní a krajský živnostenský úřad

Oddělení správní

U Zimního stadionu 1952/2

370 76 České Budějovice

KUCR00SEY921

číslo č. j.: KUCR 139427/2024
Sp. zn.: OPZU-správ. 132980/2024/jaryl 502

vychází: Ing. Jaroslav Rynda
telefon: 386 720 369
e-mail: rynda@kraj-jihocesky.cz

datum: 28. 11. 2024

Rozhodnutí

Krajský úřad Jihočeského kraje, odbor právní a krajský živnostenský úřad, příslušný k přezkoumávání rozhodnutí orgánů obcí podle ust. § 67 odst. 1, písm. a) zákona č. 129/2000 Sb., o krajích, ve znění pozdějších předpisů, a jako příslušný odvolací správní orgán podle ust. § 89 odst. 1 a § 178 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), rozhodl o odvolání **Mgr. MgA. Marka Tichého, IČ: 60189568**, Českolipská 395/10, 190 00 Praha, proti rozhodnutí Městského úřadu Vimperk, odboru dopravy a silničního hospodářství, č. j.: MUVPK-OD 149901/24-OUR ze dne 24.10.2024, kterým byl jmenovaný uznán vinným ze spáchání přestupku podle ustanovení § 125f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“), kterého se dopustil tím, že jako provozovatel vozidla registrační značky [REDAKCE] v rozporu s § 10 odst. 3 zákona o silničním provozu nezajistil, aby při užití tohoto vozidla na pozemních komunikacích, byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích, neboť právě neustanovený řidič se s tímto vozidlem dopustil dne 03.02.2024 v 12:37:50 hodin přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4. zákona o silničním provozu na silnici I. třídy č. 4 v ulici Pasovská, poblíž domu č.p. 168 v obci Vimperk, směrem jízdy na obec Čkyně, když nerespektoval nejvyšší dovolenou rychlost v obci stanovenou na 50 km/h, přičemž mu byla automatizovaným technickým prostředkem naměřena rychlost jízdy **57 km/h**, po odečtení odchytky (- 3 km) **54 km/h**, tedy překročil nejvyšší dovolenou rychlost o **4 km/h**, čímž porušil § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu **takto**:

Podle ust. § 90 odst. 5 správního řádu se odvolání proti rozhodnutí Městského úřadu Vimperk, odboru dopravy a silničního hospodářství, č. j.: MUVPK-OD 149901/24-OUR ze dne 24.10.2024

zamítá a napadené rozhodnutí se potvrzuje.

Odůvodnění

Zdejší odbor právní a krajský živnostenský úřad (dále jen „odvolací orgán“), obdržel dne 13.11.2024 odvolání **Mgr. MgA. Marka Tichého, IČ: 60189568**, Českolipská 395/10, 190 00 Praha (dále jen „odvolatel“), proti rozhodnutí Městského úřadu Vimperk, odboru dopravy a silničního hospodářství (dále jen „správní orgán“), č. j.: MUVPK-OD 149901/24-OUR ze dne 24.10.2024, kterým byl jmenovaný uznán vinným ze spáchání přestupku podle ustanovení § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu, kterého se dopustil tím, že jako provozovatel vozidla registrační značky [REDAKCE] v rozporu s § 10 odst. 3 zákona o silničním provozu nezajistil, aby při užití tohoto vozidla na pozemních komunikacích, byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích, neboť právě neustanovený řidič se s tímto vozidlem dopustil dne 03.02.2024 v 12:37:50 hodin přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4. zákona o silničním provozu na silnici I. třídy č. 4 v ulici Pasovská, poblíž domu č.p. 168 v obci Vimperk, směrem jízdy na obec Čkyně, když nerespektoval nejvyšší dovolenou rychlost v obci stanovenou na 50 km/h, přičemž mu byla automatizovaným technickým prostředkem naměřena

rychlost jízdy **57 km/h**, po odečtení odchyly (- 3 km) **54 km/h**, tedy překročil nejvyšší dovolenou rychlost o **4 km/h**, čímž porušil § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu.

Vzhledem ke skutečnosti, že byl odvolatel shledán vinný ze spáchání výše uvedeného přestupku, rozhodl správní orgán podle ustanovení § 125f odst. 4 zákona o silničním provozu, s odkazem na § 125c odst. 5 písm. d) zákona o silničním provozu o uložení správního trestu pokuty ve výši 2.000,- Kč. Podle ustanovení § 95 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky, byla odvolateli uložena rovněž povinnost nahradit náklady řízení stanovené vyhláškou Ministerstva vnitra č. 520/2005 Sb., a to v částce 2.500,- Kč.

Odvolatel podal dne 25.10.2024 odvolání, ve kterém uvedl, že překročení rychlosti o 4 km/h pokládá za tak banální přestupek, že považuje za zcela nesmyslné být za něj trestán. Považuje za nehorázné, že je nucen za předchozí odvolání ve správním řízení být penalizován částkou dalších 2.000,- Kč, čímž se celková výše pokuty vyšplhala na 4.500,- Kč. Žádá o zrušení obvinění nebo o odstranění tvrdosti zákona, neboť částka 4.500,- Kč přesahuje jeho současné finanční poměry. Závěrem žádá o přešetření pokutování na základě snímků z radaru v Pasovské ulici ve Vimperku, protože nastavené parametry měření rychlosti a následného trestání pokládá za cílenou šikanu řidičů.

Odvolání bylo podáno před uplynutím odvolací lhůty účastníkem řízení a je tedy podle ust. § 81 odst. 1 a § 83 odst. 1 správního řádu včasné a přípustné.

K předmětné věci se ze spisového materiálu se zjišťuje, že podnětem k zahájení správního řízení ve věci bylo oznámení o podezření ze spáchání přestupku od Městské policie Vimperk č.j. DSA/DSA1/0206267/2024, doručené dne 07.02.2024. Následně na základě lustrace z centrálního rejstříku vozidel bylo zjištěno, že v době spáchání přestupku byl provozovatelem vozidla odvolatel, kterému byla podle § 125h odst. 1 zákona o silničním provozu dne 23.2.2023 doručena datovou zprávou do vlastních rukou výzva k uhrazení určené částky ve výši 600,- Kč. V zasláné výzvě byl odvolatel řádně poučen o podmínkách uhrazení výzvy – do 30 dní od jejího doručení, případně o sdělení osoby řidiče, ale i o následcích nezaplacení a nesdělení osoby řidiče. Na zaslanou výzvu odvolatel téhož dne reagoval sdělením, avšak totožnost řidiče nesdělil a určená částka do stanoveného termínu (25.03.2024) rovněž uhrazena nebyla. Jelikož správní orgán nezjistil do 60 dnů ode dne oznámení přestupku skutečnosti odůvodňující zahájení řízení o přestupku proti určité osobě, byla věc výše uvedeného přestupku neustanoveného řidiče dne 29.08.2024 odložena podle § 76 odst. 1 písm. k) zákona o odpovědnosti za přestupky. Následně správní orgán vyhotovil dne 29.08.2024 příkaz, kterým uznal odvolatele vinným z porušení § 125f odst. 1 zákona o provozu na pozemních komunikacích, doručený téhož dne, proti kterému byl podán včasný odpor s vulgárním dovětkem, doplněný dne 1.9.2024. Správní orgán pokračoval v řízení o přestupku a písemností ze dne 17.09.2024 vyznamenal odvolatele o možnosti vyjádřit se k podkladům před vydáním rozhodnutí. Dne 24.10.2024 bylo vyhotoveno nyní napadené rozhodnutí. Odvolací orgán uvádí k procesnímu postupu nalézacího orgánu, že v něm nespátřuje žádná pochybení, která by měla zatížit řízení vadou či zkrátit účastníka řízení na jeho právech.

Odvolání proti rozhodnutí není důvodné:

V nyní posuzovaném případě se jedná o tzv. objektivní odpovědnost provozovatele motorového vozidla s možností liberace, tzn. odpovědnost osoby za škodlivý následek bez ohledu na zavinění, kdy zákon stanoví, ve kterých případech provozovatel za přestupek neodpovídá. Nejedná se ovšem o prolomení ústavně zakotvené možnosti v určitých případech nevypovídat, avšak zahrnuje skutečnost, že provozovatel vozidla nese do určité míry odpovědnost za vozidlo, které provozuje, a to i v případě, kdy jej neřídí, a lze mu tedy připsat určité negativní následky porušení pravidel, pokud není zjištěn pachatel přestupku. Pro naplnění skutkové podstaty uvedeného přestupku tedy postačuje, že zde existuje subjekt přestupku, tzn. osoba, jež se protiprávního jednání dopustila, v daném případě provozovatel, který nesplnil povinnost uloženou mu zákonem, objekt přestupku, což je právem chráněný zájem, na který přestupce útočí, zde povinnost provozovatele vozidla zajistit, aby při užití vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená tímto zákonem a objektivní stránka přestupku, tj. protiprávní jednání osoby odlišné od provozovatele tkvící v porušení pravidel provozu na pozemních komunikacích a vykazující znaky přestupku.

Nezjistí-li správní orgán do 60 dnů ode dne, kdy se o přestupku dozvěděl, skutečnosti odůvodňující zahájení řízení o přestupku proti určité osobě, věc odloží podle § 76 odst. 1 písm. k) zákona č. 250/2017 Sb., o odpovědnosti za přestupky ve znění pozdějších předpisů a následně zahájí řízení o přestupku provozovatele vozidla podle § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu, pro porušení § 10 odst. 3 tohoto zákona. Dle ustanovení § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu se právnická nebo fyzická osoba dopustí přestupku tím, že jako

provozovatel vozidla v rozporu § 10 nezajistí, aby při užití vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená tímto zákonem. Za přestupek provozovatele vozidla podle odst. 1 se uloží pokuta a pro určení výše pokuty se použije rozmezí pokuty pro přestupek, jehož znaky porušení pravidel provozu na pozemních komunikacích vykazuje, pokuta však nepřevyší 10 000,- Kč. Nálezací orgán v souladu s ustanovením § 125f odst. 4 silničního zákona zahájil řízení proti odvolateli, neboť byly splněny podmínky pro zahájení řízení o přestupku provozovatele vozidla, kdy došlo k odložení věci a následně tak byly splněny podmínky pro zahájení řízení proti provozovateli vozidla - odvolateli. Tento postup nebyl ani v rozporu s ustanovením § 125h odst. 5 věta druhá silničního zákona, dle něhož je-li určená částka uhrazena nejpozději v den splatnosti, věc se odloží s tím, že v opačném případě se pokračuje v šetření přestupku.

Ustanovení § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu stanoví, že: „Provozovatel vozidla se dopustí přestupku tím, že v rozporu s § 10 nezajistí, aby při užití vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená tímto zákonem.”

Ustanovení § 10 odst. 3 zákona o silničním provozu stanoví, že: „Provozovatel vozidla zajistí, aby při užití vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená tímto zákonem.”

Ustanovení § 125f odst. 2 zákona o silničním provozu stanoví, že: „Provozovatel vozidla za přestupek podle odstavce 1 odpovídá, pokud a) porušení pravidel bylo zjištěno prostřednictvím automatizovaného technického prostředku používaného bez obsluhy při dohledu na bezpečnost provozu na pozemních komunikacích nebo se jedná o neoprávněné zastavení nebo stání, b) porušení povinnosti řidiče nebo pravidel provozu na pozemních komunikacích vykazuje znaky přestupku podle tohoto zákona a c) porušení pravidel nemá za následek dopravní nehodu.

Ustanovení § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu stanoví, že: „se fyzická osoba dopustí přestupku tím, že překročí nejvyšší dovolenou rychlost v obci o méně než 20 km/h nebo mimo obec o méně než 30 km/h.”

Povinnost provozovatele vozidla je pak dána ust. § 10 odst. 3 téhož zákona. Je tedy zřejmé, že zde existuje subjekt přestupku, objekt přestupku i objektivní stránka přestupku, přičemž mezi jednáním a následkem existuje bezprostřední příčinná souvislost, neboť odvolatel nezajistí, aby ze strany řidiče, jemuž vozidlo svěřil, byly užitím vozidla dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená tímto zákonem a jednáním tohoto řidiče došlo k porušení pravidel provozu na pozemních komunikacích. Za to, že se tak nestalo, nese provozovatel vozidla objektivní odpovědnost a tyto skutečnosti byly v řízení náležitě prokázány. Správní orgán učinil nezbytné správní kroky ke zjištění pachatele, avšak nezahájil řízení o přestupku a věc odložil. Uvedený postup je souladný s ust. § 125f odst. 5 písm. a) zákona o silničním provozu. Jestliže správní orgán jednoznačně prokázal v nálezacím rozhodnutí určitý skutkový stav, kterému odpovídá právní kvalifikace uvedeného přestupkového jednání pachatele, nepochybně se pohyboval v zákonném rámci správního uvážení.

Za nespornou lze považovat skutečnost - viz. záznam o přestupku, že vozidlu registrační značky ■■■■■ jehož provozovatelem je odvolatel, byla dne 03.02.2024 v 12:37:50 hodin ve Vimperku, na silnici I. třídy č. 4, ulici Pasovská, v úseku ulice Pasovská - Pražská, směrem jízdy do centra Vimperk, automatizovaným technickým prostředkem SYDO Traffic Velocity naměřena v měřeném úseku o délce 686,56 m průměrná rychlost jízdy 57 km/h, po odečtení odchylky (- 3 km/h) 54 km/h. Zákon o silničním provozu jasně stanoví nejvyšší dovolenou rychlost v obci - 50 km/h, jakékoliv jiné názory odvolatele na tuto skutečnost nemají vliv. V daném případě se jednalo o úsekové měření, při kterém se neměří okamžitá rychlost jedoucího vozidla, nýbrž průměrná rychlost v určitém úseku, který je dlouhý 686,56 m a čas průjezdu průměrného vozidla činil 00:42.945 s. Odvolací orgán dodává, že úsekové měření je měřením průměrné rychlosti, což značí, že pokud vozidlo nejezo identickou rychlostí po celý úsek, jeho po určitou dobu ještě rychleji, tudíž jde o způsob měření ve prospěch řidiče, neboť jinak mohla být zjištěna zrovna jeho vyšší rychlost a tedy i případně uložen vyšší správní trest. Zákon o silničním provozu se nezaobírá okamžitou nebo průměrnou rychlostí, ale chrání bezpečnost účastníků provozu sankcionováním rychlejší jízdy než povolená, samotný způsob zjištění rychlosti je již druhotný. Metoda měření rychlosti (ve smyslu úsekové versus okamžité měření) je bez významu pro naplnění skutkové podstaty přestupku spočívajícího v překročení nejvyšší dovolené rychlosti (rov. též například rozsudek NSS ze dne 4. 12. 2019, čj. 10 As 241/2019-36, bod 16). Odvolací orgán dodává, že Městská policie Vimperk, v souladu s ust. § 79a zákona o silničním provozu, prováděla na daném místě měření rychlosti jízdy vozidel pomocí stacionárního radaru SYDO

Traffic Velocity, ověřovací list č. 8012-OL-70187-23 s platností od 28.03.2023 do 27.03.2024. V projednávaném případě se jednalo o měření automatizovaným technickým prostředkem používaným bez obsluhy.

Uvedené jednání řidiče naplňuje skutkovou podstatu přestupku v provozu na pozemních komunikacích uvedených v § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu. Povinnost provozovatele vozidla je pak dána ust. § 10 odst. 3 téhož zákona. Je tedy zřejmé, že zde existuje subjekt přestupku objekt přestupku i objektivní stránka přestupku, přičemž mezi jednáním a následkem existuje bezprostřední příčinná souvislost, neboť odvolatel nezajistil, aby byly užitím vozidla dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená tímto zákonem a jednáním toho řidiče došlo k porušení pravidel provozu na pozemních komunikacích, spočívajícím v překročení rychlosti v obci dopravního značení. Za to že se tak nestalo, nese provozovatel vozidla (doložen výpisem z centrálního registru vozidel), objektivní odpovědnost a tyto skutečnosti byly v řízení náležitě prokázány.

K námitce odvolatele, že zaznamenané překročení rychlosti o 4 km/h považuje za bagatelní, odvolací orgán sděluje, že právní úpravou podle § 125c písm. f) bod 4. zákona o silničním provozu je jasně stanovena maximální hranice rychlosti jízdy v obci a mimo obec. Každý řidič, který vlastní řidičský průkaz, vykonal zkoušku o řidičské způsobilosti, a je proto povinen se řídit dopravními předpisy a dopravními značkami. Mělo by pro něho být notorií dané rychlostní limity respektovat a dodržovat je. Je zcela logické a po právu, že dodržování stanovených pravidel provozu na pozemních komunikacích, je jednak sledováno a jednak jejich případné porušení sankcionováno. A právě míra, resp. výše překročení nejvyšší povolené rychlosti se může mimo jiného projevit ve výši uloženého správního trestu. Z uvedeného pohledu pak není až tolik rozhodné, zda se jedná o bagatelní překročení rychlosti či naopak razantní, když je nepochybné, že k překročení rychlosti prokazatelně došlo. Vždy však jde o jednání společensky nebezpečné a stát, jenž má v daném případě zájem na dodržování pravidel všemi účastníky silničního provozu, posuzuje míru této společenské nebezpečnosti. Rychlostní limity jsou nastaveny právě proto, a právě v takové míře, aby při běžném provozu a dodržování pravidel provozu na pozemních komunikacích nedocházelo k ohrožení života, zdraví a majetku, případně aby toto riziko bylo sníženo na přijatelné minimum. Každé překročení nejvyšší povolené rychlosti, ať už v obci nebo mimo obec, tedy již samo o sobě nese znak společenské nebezpečnosti. Odvolací orgán připomíná, že u naměřené hodnoty je nutno počítat s možnou odchylkou měření, která je počítána ve prospěch přestupce. Na daném úseku byla silničním rychloměrem vozidlu naměřena průměrná rychlost 57 km/h, která pak byla upravena o možnou odchylku měření -3 km/h, takže výsledné měření je 54 km/h, což je o 4 km/h více, než je povoleno. Rozhodně tedy nelze odvolateli přisvědčit v názoru, že překročení rychlosti o 4 km/h je bagatelní v tom smyslu, že by snad nemělo naplnit jak formální znaky přestupku, tak znak materiální a mělo být od správního trestu upuštěno.

Dále je pak třeba zdůraznit, že odvolatel není v tomto řízení postihován za samotné překročení rychlosti v obci, ale za to, že v rozporu s § 10 odst. 3 zákona o silničním provozu nezajistil, aby při užití tohoto vozidla na pozemních komunikacích, byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích.

K námitce odvolatele, který považuje za nehorázné, že je nucen za předchozí odvolání ve správním řízení být penalizován částkou dalších 2.000,- Kč, čímž se celková výše pokuty vyšplhala na 4.500,- Kč, odvolací orgán sděluje, že částka 2.500,- Kč vychází z vyhlášky Ministerstva vnitra č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, resp. z její novely č. 145/2024 Sb., kterou od 01.07.2024 došlo ke zvýšení paušální částky nákladů řízení z původních 1.000,- Kč na 2.500,- Kč. Dále nelze odhlédnout od skutečnosti, že odvolatel měl hned několik možností, jak tomuto předejít (celkem 2), aniž by platil náklady řízení. První možností bylo na základě zaslání výzvy provozovateli vozidla ze dne 22.2.2024 uhrazení určené částky ve výši 600 Kč,- do 30 dnů (tak jako to bylo učiněno za přestupek ze dne 5.2.2024, který odvolatel dne 21.3.2024 uhradil převodem z banky pod VS: 9912050660 viz. jím zasláný výpis z účtu mBank). Druhou možností bylo uhrazení částky 2000,- Kč uloženou příkazem ze dne 29.8.2024. Vzhledem k tomu, že nebyla uhrazena určená částka před zahájením správního řízení a proti vydanému příkazu byl podán odpor, pokračoval správní orgán ve správním řízení a následně v souladu se zákonem uložit odvolateli i náklady s tímto řízením spojené stanovené paušální částkou.

K žádosti odvolatele o odstranění tvrdosti zákona, neboť částka 4.500,- Kč přesahuje jeho současné finanční poměry, odvolací orgán sděluje, že podle ust. § 44 zákona o přestupcích, lze pokutu uložit v částce nižší, než je zákonem stanovená dolní hranice sazby pokuty, jestliže vzhledem k okolnostem případu a osobě pachatele lze důvodně očekávat, že i tak lze jeho nápravy dosáhnout, je pokuta ukládána za pokus přestupku, pokuta uložená v rámci zákonem stanovené dolní hranice sazby by byla vzhledem k poměrům pachatele nepřiměřeně přísná, nebo pachatel spáchal přestupek, aby odvrátil útok nebo jiné nebezpečí, aniž byly zcela naplněny podmínky nutné obrany nebo krajní nouze, nebo překročil meze jiné okolnosti vylučující protiprávnost. Je-li výměra pokuty mimořádně snižována, musí být uložena pokuta alespoň ve výši jedné pětiny dolní hranice sazby pokuty

stanovené zákonem. Obecně k mimořádnému snížení výměry pokuty sděluje odvolací orgán, že mimořádné snížení výměry pokuty je institutem výjimečným, který je správní orgán oprávněn, nikoliv povinen využít s pouze za zákonem stanovených důvodů. Správní orgán tak může, pokud nejsou splněny podmínky pro využití jiných institutů (například upuštění od uložení správního trestu), posoudit specifické okolnosti konkrétního případu, a reagovat tak na situaci, že by pokuta byla nepřiměřeně přísná i v této nejnižší možné výměře. Institutem mimořádného snížení výměry pokuty tak lze více individualizovat a diferenciovat postih za spáchání přestupku. Důvody pro využití institutu mimořádného snížení výměry pokuty musí být podloženy ve správním spise, aby byly kdykoliv přezkoumatelné. V případě, že lze důvodně očekávat, že vzhledem k okolnostem případu a osobě pachatele lze jeho nápravy dosáhnout i snížením výměry pokuty, zákon stanoví dvě podmínky (okolnosti případu a osobu pachatele), které musí být splněny kumulativně s tím, že tyto podmínky se vážou na důvodné očekávání, že využitím institutu mimořádného snížení pokuty i tak lze dosáhnout nápravy pachatele přestupku. Skutečnosti svědčící pro důvodné očekávání musí být podloženy ve správním spise. Odvolatel se však k mimořádnému snížení uloženému správnímu trestu nijak blíže nevyjádřil, ani nepředložil v tomto ohledu žádné důkazy. V projednávaném případě zde podmínky pro snížení uloženého správního trestu – odstranění tvrdosti zákona, nemají opodstatnění. Jak již bylo uvedeno výše, institut mimořádného snížení výměry pokuty je institutem výjimečným, proto jeho využití nelze odůvodňovat ani běžně se vyskytujícími skutečnostmi nebo přesvědčením o tom, že správní trest pokuty, uložený navíc téměř při samé dolní hranici sazby, je pro odvolatele přísný a likvidační. Odvolací orgán tak po posouzení věci uzavírá, že uložený správní trest lze z hlediska premis, které zákon pro správní úvahu o druhu a výši sankce stanoví, považovat za odpovídající, potřebným způsobem odůvodněný, reflektující protiprávní jednání odvolatele, jehož druh a výše má oporu ve spise a provedeném dokazování. Přestupkové jednání odvolatele lze pokládat za zcela běžné a bez žádných zvláštních okolností, které by zakládaly potřebu úvahy o aplikaci mimořádného institutu snížení výměry správního trestu.

K námitce týkající se nastavených parametrů měření rychlosti a následného trestání, které odvolatel pokládá za cílenou šikanu řidičů, odvolací orgán sděluje, že zájem na zajištění bezpečnosti silničního provozu prostřednictvím automatizovaných prostředků měření rychlosti se zpravidla odvíjí od povahy místa, kde se má rychlost měřit, jde-li o místo, kde překročení rychlosti zvyšuje riziko krizových situací (viz usnesení Ústavního soudu ze dne 3. 9. 2019, sp. zn. III. ÚS 2478/19), nikoliv finanční motivace či cílená šikanu řidičů. Instalace a provozování automatizovaného technického prostředku není zneužitím práva. V nyní projednávaném případě jde o velmi frekventovanou komunikaci I. třídy č. 4 v obci Vimperk, která je po celý den využívána nejen řidiči vozidel osobní, ale i nákladní dopravy, dále chodci a cyklisty. Důsledný dohled nad dodržováním rychlostního limitu úsekovým měřením v daném místě přispívá k zajištění bezpečnosti silničního provozu. Provozovatel vozidla, který rozhoduje o tom, kdo vozidlo užívá, má povinnost zajistit, aby při jeho užití na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích. Odvolací orgán uzavírá, že kdyby nedošlo k překročení rychlosti v obci Vimperk dne 03.02.2024, nebyl by dán prostor k uložení pokuty.

Odvolací orgán dále uvádí, že v daném případě byla naplněna i materiální stránka přestupku. V posuzovaném případě provozovatel nezajistil, aby neustanovený řidič dodržoval zákonem stanovenou maximální rychlost v obci, když došlo k jejímu překročení o 4 km/h (po odečtení odchylky -3 km/h). K tomuto pak odkazujeme např. na usnesení NSS čj. 10 As 376/2021 ze dne 16. 11. 2021: „*Jednání, jehož formální znaky jsou označeny zákonem za přestupek, naplňuje v běžně se vyskytujících případech materiální znak přestupku, neboť porušuje či ohrožuje určitý zájem společnosti (rozsudek NSS ze dne 14. 12. 2009, čj. 5 As 104/2008 - 45, č. 2011/2010 Sb. NSS, ve vztahu k novému přestupkovému zákonu též rozsudek NSS ze dne 29. 10. 2020, čj. 9 As 173/2020 - 32, body 57-58). To platí především u ohrožovacích přestupků, o který v nynější věci rovněž jde (rozsudek NSS ze dne 27. 9. 2016, čj. 6 As 187/2016-23, bod 20). Překročení maximální povolené rychlosti je takovým „běžně se vyskytujícím“ případem přestupku, u kterého formální a materiální stránka typicky splývá (17. 2. 2016, čj. 1 As 237/2015 - 31, věc CYTEX, bod 25, nebo ze dne 20. 1. 2021, čj. 2 As 212/2020 - 26, bod 35, kde NSS řešil i společenskou nebezpečnost překročení rychlosti o cca 8 km/h uprostřed obce). Je bez významu, že nedošlo k újmě na zdraví či majetku osob ani k přímému ohrožení osob nebo majetku (rozsudek ze dne 22. 8. 2019, čj. 2 As 284/2018 - 38, bod 26).*

Odvolací orgán uvádí, že v posuzovaném případě je předmětem řízení porušení jiné povinnosti, a to, že jako osoba, která je provozovatelem vozidla, nezajistila, aby osoba, která jeho vozidlo řídila, dodržela všechna pravidla silničního provozu stanovená zákonem. Nedodržení nejvyšší dovolené rychlosti by bylo předmětem řízení vedeného proti řidiči. V projednávané věci se však řidiče zjistit nepodařilo, a tak bylo vedeno řízení proti provozovateli vozidla. Skutkovou podstatou přestupku řidiče vozidla je chráněn zájem na tom, aby řidiči dodržovali dovolenou rychlost, naopak skutkovou podstatou přestupku provozovatele vozidla je chráněn zájem na tom, aby provozovatel vozidla zajistil, aby osoby užívající jeho vozidlo dodržovaly pravidla silničního provozu. Z předloženého spisu je zřejmé, že odvolatel v daném případě nezajistil, aby osoba užívající jeho vozidlo

dodržovala pravidla silničního provozu, a to dodržování nejvyšší dovolené rychlosti v obci. Uvedené jednání porušilo veřejný zájem a došlo k naplnění materiální stránky přestupku, žádné významné okolnosti, které by ho vylučovaly, nepředstoupily.

K správnímu trestu uloženému napadeným rozhodnutím odvolací orgán odkazuje na ustanovení § 125f odst. 4 zákona o silničním provozu, podle něhož se za přestupek podle odstavce 1 téhož ustanovení uloží pokuta. Pro určení její výše se použije rozmezí pokuty pro přestupek, jehož znaky porušení pravidel provozu na pozemních komunikacích vykazuje, přičemž pokuta nepřevyší částku 10.000 Kč. Protiprávní jednání, spočívající v překročení rychlosti v obci Vimperk motorovým vozidlem registrační značky ■■■ bylo klasifikováno jako přestupek podle ustanovení § 125c odst. 1 písm. f) bod 4. zákona o silničním provozu. Ve smyslu ust. § 125c odst. 5 písm. d) zákona o provozu na pozemních komunikacích se za přestupek podle ustanovení § 125c odst. 1 písm. f) bod 4. téhož zákona, uloží pokuta od 2.000 Kč do 5.000 Kč. Napadeným rozhodnutím byla odvolateli uložena pokuta ve výši 2.000 Kč. Z uvedeného je zřejmé, že správní orgán I. stupně uložil prostřednictvím napadeného rozhodnutí správní trest plně v souladu s ust. § 125f odst. 4 a ust. § 125c odst. 5 písm. d) zákona o silničním provozu, a to při samé dolní hranici zákonného rozmezí. Správní orgán I. stupně zvolil správní trest, který zákon umožňuje a nepřekročí zákonem stanovené meze pro správní uvážení. Odvolací orgán u uloženému správnímu trestu dodává, že úsekové měření na silnici I. třídy v obci Vimperk, která je hlavní spojnicí mezi obcemi Vimperk - Strážný, bylo vytipováno vzhledem k časté nepřiměřené rychlosti projíždějících vozidel jak osobních, tak nákladních, a dále s ohledem na zastavěnou část obce, kde se v měřeném úseku nachází přechody pro chodce, chodník, autobusové zastávky, atd. Jestliže správní orgán I. stupně za této situace odvolateli uložil správní trest pokuty při samé dolní hranici zákonného rozpětí, jde o správní trest zákonný a netze ho považovat za nepřiměřeně přísný. Pokud pak jde o uložení povinnosti nahradit náklady řízení, odvolací orgán potvrdil rozhodnutí správního orgánu I. stupně, kterým byl odvolatel uznán vinným z přestupku. Podle § 95 odst. 1 zákona přestupcích se obviněnému, který byl uznán vinným, uloží povinnost nahradit náklady řízení paušální částkou. Dle § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, ve znění pozdějších předpisů činí paušální částka nákladů řízení 2.500 Kč. Odvolací správní orgán konstatuje, že i povinnost nahradit náklady řízení, byla uložena plně v souladu s uvedeným ustanovením a správní trest pokuty byl řádným a přezkoumatelným způsobem odůvodněn.

Odvolací správní orgán přezkoumal soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy a v postupu nalézacího správního orgánu neshledal porušení základních zásad činnosti správního orgánu a nebyly zjištěny vady řízení, které by měly vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí. Provedeným dokazováním bylo postaveno právně najisto, že provedené podklady a důkazy tvoří ucelený a úplný řetězec, kdy skutkový stav je dostatečně zjištěn, odvolatel tedy naplnil jak formální znaky, tak znak materiální, a tedy lze rozhodnout o vině a uložit správní trest.

Z výše uvedených důvodů rozhodl odvolací orgán tak, jak je uvedeno ve výrokové části tohoto rozhodnutí.

Poučení

Proti rozhodnutí odvolacího orgánu se nelze dle ust. § 91 odst. 1 správního řádu dále odvolat.

Rozhodnutí je přezkoumatelné v přezkumném řízení dle ust. § 94 a násl. správního řádu. Účastník může dát podnět k provedení přezkumného řízení Ministerstvu dopravy ČR; tento podnět není návrhem na zahájení řízení; jestliže správní orgán neshledá důvody k zahájení přezkumného řízení, sdělí tuto skutečnost s uvedením důvodů do 30 dnů počatek. Podání je možno učinit u Krajského úřadu Jihočeského kraje či Ministerstva dopravy ČR.

Rozhodnutí je rovněž přezkoumatelné krajským soudem podle zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů. Žalobu lze podat ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích do dvou měsíců ode dne doručení písemného vyhotovení rozhodnutí.

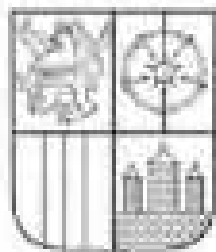
Ing. Jaroslav Ryndá
referent státní správy na úseku přestupkové agendy

Obdrží na doručku:

Mgr. MgA. Marek Tichý, IČ: 60189568, Českolipská 395/10, 190 00 Praha, ID DS: ihxu6sv

Na vědomí (po nabytí právní moci):

Městský úřad Vimperk, odbor dopravy a silničního hospodářství, Nad stadiónem 199, 385 17 Vimperk

KRAJSKÝ ÚŘAD

JIHOČESKÝ KRAJ

Odbor právní a krajský živnostenský úřad

Oddělení správní

U Zimního stadionu 1952/2

370 76 České Budějovice

KUJ2001FDNY6

číslo z. j.: MÚCK 150067/2024
Sp. zn.: OPZU-správ. 146502/2024/pem 50 3

Vyřadil: Mgr. Petr Řebák
Telefon: 386 720 419
E-mail: mtk@okraj-jihocesky.cz

Datum: 6. ledna 2025

Rozhodnutí

Krajský úřad Jihočeského kraje, odbor právní a krajský živnostenský úřad, příslušný k přezkoumání rozhodnutí orgánů obcí podle ustanovení § 67 odst. 1 písm. a) zákona č. 129/2000 Sb., o krajích, ve znění pozdějších předpisů, a jako příslušný odvolací správní orgán podle ustanovení § 89 odst. 1 a § 178 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „správní řád“), rozhodl o odělení společnosti **ZPĚTNÝ LEASING, s.r.o., IČ 11850400**, se sídlem Nová výstavba 218, 435 21 Obrnice, v řízení zastoupené zmocněným zástupcem [REDAKCE] [REDAKCE] narušeným [REDAKCE] trvale bytem [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] proti rozhodnutí Městského úřadu Český Krumlov, odbor správní ze dne 29.10.2024, č. j. MÚCK 83393/2024/OS/TF, kterým byla jmenovaná společnost uznána vinnou ze spáchání přestupku podle ustanovení § 125f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění účinném ke dni spáchání přestupku (dále jen „zákon o silničním provozu“), kterého se dopustila porušením ustanovení § 10 odst. 3 zákona o silničním provozu tím, že jako provozovatel osobního automobilu registrační značky [REDAKCE] nenařídila, aby při užití tohoto vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená uvedeným zákonem, neboť byla neustanovený řidič uvedeným vozidlem dne 28.07.2024 v čase kolem 00:29:59 hodín v Českém Krumlově na silnici I. třídy číslo 39, ulici Budějovická, v úseku mezi okružními křižovatkami ve směru jedy od centra města na České Budějovice, v rozporu s ustanoveními § 4 písm. b) a § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu, když úsekový rychloměr (SYOD) Traffic Velocity v měřeném úseku 750,7 m zaznamenala průměrnou rychlost jím řízeného vozidla 70 km.h⁻¹ (tj. 67 km.h⁻¹ po odečtu tolerance 3 km.h⁻¹) v místě, kde je nejvyšší dovolená rychlost 50 km.h⁻¹, překročil tak nejvyšší dovolenou rychlost o 17 km.h⁻¹, přičemž uvedené jednatel nejlépe řízeného řidiče vykazuje znaky přestupku podle ustanovení § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu. Přestupkové jednání bylo zjištěno a zadokumentováno automatickým technickým prostředkem používaným bez obsluhy při dohledu na bezpečnost provozu na pozemních komunikacích, **takto:**

podle ustanovení § 90 odst. 5 správního řádu se odvolání proti rozhodnutí Městského úřadu Český Krumlov, odbor správní ze dne 29.10.2024, č. j. MÚCK 83393/2024/OS/TF, **zamítá a napadené rozhodnutí se potvrzuje.**

Odůvodnění

Krajský úřad Jihočeského kraje, odbor právní a krajský živnostenský úřad (dále jen „odvolací orgán“) obdržel dne 16.12.2024 odvolání společnosti ZPĚTNÝ LEASING, s.r.o., IČ 11850400 (dále jen „odvolatel“),

proti rozhodnutí Městského úřadu Český Krumlov, odbor správní (dále jen „správní orgán“), ze dne 29.10.2024, č. j. MUKK 83392/2024/OS/TF, kterým byl odvolatel uznán vinným ze spáchání přestupku podle ustanovení § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu, kterého se dopustil porušením ustanovení § 10 odst. 3 zákona o silničním provozu tím, že jako provozovatel osobního automobilu registrační značky ██████ nezaplatil, aby při užití tohoto vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená uvedeným zákonem, neboť bližší neustanovený řidič jedoucí uvedeným vozidlem dne 28.07.2024 v čase kolem 00:29:59 hodin v Českém Krumlově na silnici I. třídy číslo 39, v ulici Budějovická, v úseku mezi okružními křižovatkami ve směru jízdy od centra města na České Budějovice, v rozporu s ustanovením § 4 písm. b) a § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu, když úsekový rychloměr SYDO Traffic Velocity v měřeném úseku 750,7 m zaznamenal průměrnou rychlost jím řízeného vozidla 70 km.h⁻¹ (§. 67 km.h⁻¹ po odečtu tolerance 3 km.h⁻¹) v místě, kde je nejvyšší dovolená rychlost 50 km.h⁻¹, překročí tak nejvyšší dovolenou rychlost o 17 km.h⁻¹, přičemž uvedené jednání nezjištěného řidiče vykazuje znaky přestupku podle ustanovení § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu. Přestupkové jednání bylo zjištěno a zdokumentováno automatickým technickým prostředkem používaným bez obsluhy při dohledu na bezpečnost provozu na pozemních komunikacích.

Za uvedený přestupek správní orgán uložil odvolateli podle ustanovení § 125f odstavce 4 zákona o silničním provozu, v návaznosti na ustanovení § 125c odst. 5 písm. d) téhož zákona správní trest pokuty ve výši 2 000 Kč.

Podle ustanovení § 95 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky (dále jen „přestupkový zákon“) a v souladu s ustanovením § 79 odst. 5 správního řádu byla odvolatele uložena povinnost nahradit náklady spojené s projednáváním přestupku, a to v průběhu částce stanovení vyhláškou Ministerstva vnitra č. 520/2005 Sb., ve výši 2 500 Kč.

Rozhodnutí o přestupku bylo odvolateli doručeno dne 01.11.2024. Následně bylo správnímu orgánu doručeno odvolání odvolatele, které bylo po vývěvě správního orgánu doplněno a odůvodněno. Podané odvolání je tedy podle ustanovení § 81 odst. 1 a § 83 odst. 1 správního řádu včasné a přípustné.

V podaném odvolání odvolatel namítá, že provádění měření rychlosti není prováděno Městskou policií Český Krumlov, když své tvrzení opírá o doručené sdělení ze dne 01.08.2024, č.j. MP 1195/2024, kterým mu odpověděla Městská policie Český Krumlov na jeho dotaz.

Dále odvolatel namítá, že měření rychlosti Městskou policií Český Krumlov je prováděno v rozporu s ustanovením § 24b odst. 2 z. č. 553/1991 Sb., o obecní policii, když podle odvolatele nebyla vhodným způsobem o prováděném měření rychlosti na předmišném místě obeznámena veřejnost.

Odvolatel namítá, že správní spis neobsahuje kalibrační list měřené pojízdné vzdálenosti měřeného úseku v Českém Krumlově na silnici I. třídy číslo 39, ulice Budějovická.

Odvolatel také namítá, že ve věci nebylo vedeno společné řízení o přestupcích, když proti němu mělo být u správního orgánu vedeno více přestupkových řízení, která měla být vedena společně.

V závěru svého odvolání odvolatel navrhl zrušení napadeného rozhodnutí a zastavení správního řízení.

Podle ustanovení § 89 odst. 2 správního řádu přezkoumává odvolací orgán soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předchářelo, s právními předpisy.

Po prostudování spisového materiálu odvolacím správní orgán konstatuje, že odvolání proti rozhodnutí správního orgánu prvního stupně není důvodné.

Posouzení vydaného rozhodnutí a provedeného správního řízení odvolacím orgánem:

Ze spisového materiálu bylo zjištěno, že správní orgán prvního stupně dne 29.07.2024 obdržel od Městské policie Český Krumlov oznámení podezření ze spáchání přestupku (automatické měření) č. j. MUKK 59883/2024/OS/Če, kterého se dopustil blůže nezjištěný řidič motorového vozidla registrační značky

██████ podle centrálního registru vozidel provozovaného právě odvolatelem, který překročil nejvyšší povolenou rychlost jízdy v obci. Automatizovaným technickým prostředkem používaným bez obsluhy (silniční rychloměr typ SYDO Traffic Velocity, GEMVEL0131) s platným ověřovacím listem při dohledu na BESIP bylo zjištěno, že dne 28.07.2024 v čase kolem 00:29:59 hodin v Českém Krumlově na silnici I. třídy číslo 39, v ulici Budějovická, v úseku mezi okružními křižovatkami ve směru jízdy od centra města na České Budějovice, v rozporu s ustanoveními § 4 písm. b) a § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu, když úsekový rychloměr SYDO Traffic Velocity v měřeném úseku 750,7 m zaznamenal průměrnou rychlost jím řízeného vozidla 70 km.h⁻¹ (tj. 67 km.h⁻¹ po odečtu tolerance 3 km.h⁻¹) v místě, kde je nejvyšší dovolená rychlost 50 km.h⁻¹, překročil tak nejvyšší dovolenou rychlost o 17 km.h⁻¹, přičemž uvedené jednání nejčistějším řešením vykazuje znaky přestupku podle ustanovení § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu. Přestupkové jednání bylo zjištěno a zadokumentováno automatickým technickým prostředkem používaným bez obsluhy při dohledu na bezpečnost provozu na pozemních komunikacích.

Proto náležel správní orgán v souladu s ustanovením § 125h odst. 1 zákona o silničním provozu dne 29.07.2024 vyzvat odvolatele, jakožto provozovatele předmětného vozidla, k písemnému potvrzení údajů o totožnosti řidiče předmětného motorového vozidla, který v inkriminované době spáchal posuzované přestupkové jednání, a to ve lhůtě 30 dnů ode dne doručení dané výzvy (doručeno dne 02.08.2024). Touto výzvou byl odvolatel poučen, že místo zaplacení určené částky může, jakožto provozovatel vozidla, písemně sdělit údaje o totožnosti řidiče vozidla v době spáchání přestupku, a to ve lhůtě 30 dnů ode dne doručení výzvy. Na doručenou výzvu k doplnění odvolatel nikterak nereagoval, proto správní orgán dne 02.10.2024 vydal usnesení č. j. MUKK 76464/2024/KOS/LS, kterým věc přestupku podle ustanovení § 125c odst. 1 písm. f) odst. 4 zákona o silničním provozu, kterého se dopustil podezřelý neustanovený řidič vozidla odložil, neboť do 60 dnů od přijetí oznámení nezjistil skutečnosti odůvodňující zahájení řízení proti určité osobě. Následně dne 07.10.2024 správní orgán I. stupně doručil odvolateli příkaz, kterým jej uznal vinným z přestupku provozovatele vozidla, podle ustanovení § 125f odst. 1 zákona pro porušení ustanovení § 10 odst. 3 uvedeného zákona, prož kterému odvolatel podal dne 15.10.2024 včasý odpor. Správní orgán dne 18.10.2024 doručil odvolateli písemné vyznění o pokračování v řízení po podaném odporu spolu s oznámením o možnosti seznámit se všemi shromážděnými podklady dokumentujícími správní provoz posuzového automatizovaného technického prostředku používaného bez obsluhy (silniční rychloměr typ SYDO Traffic Velocity, GEMVEL0131), které správní orgán v rámci vedeného řízení shromáždil. Zmocněný zástupce odvolatele na doručené uvědomění reagoval návrhem na nařízení ústního projednání věci, a s žádostí o zastání shromážděného spisového materiálu. Správní orgán dne 29.10.2024 zaslal požadovanou kopii správního spisu spolu s odmítnutím navrhovaného ústního řízení s odkazem na ustanovení § 125g odst. 4 zákona o silničním provozu, podle kterého porušení povinností řidiče nebo pravidel provozu na pozemních komunikacích zjištěno prostřednictvím automatizovaného technického prostředku používaného bez obsluhy, v řízení o přestupku podle § 125f odst. 1 se ústní jednání nenařídí. Následně dne 29.10.2024 přistoupil správní orgán k vydání rozhodnutí ve věci č. j. MUKK 83392/2024/KOS/TF, které odvolatel doručil dne 01.11.2024, prož kterému podal zmocněnec odvolatele dne 18.11.2024 včasné odvolání, které bylo následně odůvodněno.

Ke zjištěnému skutkovému stavu odvolací orgán sděluje, že skutkový stav byl zjištěn na základě řádně provedeného dokazování, o kterém nevznikají důvodné pochybnosti a není pochyb ani o tom, že také prokázané jednání odvolatele naplňuje po všech stránkách zákonné znaky skutkové podstaty přestupku proti bezpečnosti a plynulosti silničního provozu podle ustanovení § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu. Z dokazování je jednoznačně a nepochybně doloženo, že se odvolatel dopustil přestupkového jednání tak, jak je mu kladeno za vinu.

Z předloženého správního spisu vyplývá, že jednáním řidiče vozidla registrační značky ████████ došlo k porušení povinností a pravidel provozu na pozemních komunikacích, neboť blže neustanovený řidič se s tímto vozidlem dopustil dne 28.07.2024 v čase kolem 00:29:59 hodin v Českém Krumlově na silnici I. třídy číslo 39, v ulici Budějovická, v úseku mezi okružními křižovatkami ve směru jízdy od centra města na České Budějovice, v rozporu s ustanoveními § 4 písm. b) a § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu, když úsekový rychloměr SYDO

Traffic Velocity v měřeném úseku 750,7 m zaznamenal průměrnou rychlost jím řízeného vozidla 70 km.h⁻¹ (tj. 67 km.h⁻¹ po odečtu tolerance 3 km.h⁻¹) v místě, kde je nejvyšší dovolená rychlost 50 km.h⁻¹, překročil tak nejvyšší dovolenou rychlost o 17 km.h⁻¹, přičemž uvedené jednání nezjištěného řidiče vykazuje znaky přestupku podle ustanovení § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu. Přestupkové jednání bylo zjištěno a zadokumentováno automatickým technickým prostředkem používaným bez obsluhy při dohledu na bezpečnost provozu na pozemních komunikacích. Automatický technický prostředek SYDO Traffic Velocity byl na základě ověřovacího listu č. 8012-OL-70450-24 s platností od 27.06.2024 do 26.06.2025, schválen autorizovaným metrologickým střediskem k objektivnímu měření rychlosti. Správním řízením bylo prokázáno, že v době spáchání přestupku, tj. dne 28.07.2024, byl jako provozovatel předmětného vozidla registrační značky 8P80959 v registru motorových vozidel evidován právě odvolatel.

Uvedené jednání neustanoveného řidiče tak naplňuje skutkovou podstatu přestupku v provozu na pozemních komunikacích uvedeného v ustanovení § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o provozu na pozemních komunikacích. Povinnost provozovatele vozidla je pak dána ustanovením § 10 odst. 3 téhož zákona. Je tedy zřejmé, že zde existuje subjekt přestupku, objekt přestupku i objektivní stránka přestupku, přičemž mezi jednáním a následkem existuje bezprostřední příčinná souvislost, neboť odvolatel nezajistil, aby byly užitím předmětného vozidla dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená tímto zákonem a jednáním tohoto řidiče došlo k porušení pravidel provozu na pozemních komunikacích. Za to že se tak nestalo, nese provozovatel vozidla (doloženo výpisem z centrálního registru vozidel) objektivní odpovědnost a tyto skutečnosti byly v řízení náležitě prokázány. Uvedené jednání je podloženo spisovým materiálem, zejména fotografickou dokumentací a oznámením přestupku, výpisem z evidence motorových vozidel, podle které byl jako provozovatel předmětného vozidla ustanoven právě odvolatel. Odvolací orgán připomíná, že bylo-li zahájeno řízení s provozovatelem vozidla, nelze již zahájit řízení o přestupku pro stejné porušení povinností řidiče nebo pravidel provozu na pozemních komunikacích (viz. ustanovení § 125g zákona o silničním provozu).

Nad rámec uvedeného odvolací orgán odkazuje na nález Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 15/16 ze dne 16.05.2018, v něm ústavní soud mimo jiné konstatoval: „*Odpovědnost provozovatele vozidla za správní delikt podle § 125f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění účinném do 30. června 2017, je věcně opodstatněna tím, že právě na provozovatele vozidla, kterým je buď vlastník, nebo jiná osoba se souhlasem vlastníka, zpravidla závisí, kdo vozidlo užívá. Protože provozovatel vozidla odpovídá za správní delikt bez ohledu na zavinění, jeho odpovědnost primárně neslouží potrestání řidiče, který porušil některou z povinností řidiče nebo pravidel provozu na pozemních komunikacích. Vůči řidičům má působit zejména preventivně, aby se porušování těchto povinností do budoucna nedopouštěli. Předpokládá se, že provozovatel vozidla ví, kdo v době spáchání přestupku podle zákona o silničním provozu užil jeho vozidlo, jakož i že má zájem domoci se po řidiči náhrady zaplacené pokuty, respektive určené částky, případně, že bude na řidiče v rámci vzájemných vztahů působit jiným způsobem tak, aby se porušení povinností neopakovalo, včetně možnosti zamezit mu v dalším užívání vozidla. Pokud by provozovatel vozidla na porušování povinností řidiče nebo pravidel provozu na pozemních komunikacích adekvátně nereagoval, vystavil by se riziku, že v budoucnu sám ponese případné další sankční následky.(...) Správní delikt podle § 125f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění účinném do 30. června 2017, zasahuje výlučně do vlastnického práva provozovatele vozidla podle čl. 11 odst. 1 Listiny základních práv a svobod. S obviněním ze spáchání tohoto deliktu není spojen žádný významný zásah do osobnostních práv obviněného, který by se například v podobě určitého stigmatizujícího působení dotýkal jeho jména a dobré pověsti. Pokuta, respektive určená částka, sice nepřímou umožňuje potrestání porušení povinností řidiče a pravidel provozu na pozemních komunikacích, vzhledem k objektivní odpovědnosti provozovatele vozidla má však spíše regulační funkci ve vztahu k jednání účastníků silničního provozu. Tím vším se tento správní delikt liší od některých jiných správních deliktů, u nichž uznání vinným vypovídá o určitém společensky škodlivém jednání obviněného, což prostor pro jakoukoliv formu objektivní odpovědnosti podstatně zužuje. (...)*

Zásada presumpce nevinoty podle čl. 40 odst. 2 Listiny základních práv a svobod nebrání objektivní odpovědnosti za správní delikt. Jde o procesní zásadu vztahující se k trestnímu řízení, respektive k řízení o trestním obvinění, z níž samotné však neplynou omezení pro stanovení skutkových podstat trestných činů či správních deliktů. Takováto omezení lze naopak – v závislosti na povaze deliktu i právních následcích, které jsou spojeny s jeho spácháním – dovozovat z jiných ústavně zaručených základních práv a svobod. Právě takto dotčená základní práva, a nikoliv zásada presumpce nevinoty, jsou rozhodujícím kritériem přípustnosti objektivní odpovědnosti za správní delikt.(...) Samotná možnost provozovatele vozidla vyhnout se stíhání pro správní delikt podle § 125f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění účinném do 30. června 2017, označením řidiče vozidla, která je důsledkem subsidiarity tohoto správního deliktu k přestupku řidiče, ještě nezakládá právní či faktickou překážku uplatnění práva odeprít výpověď pro nebezpečí trestního stíhání jeho nebo jeho osoby blízké podle čl. 37 odst. 1 Listiny základních práv a svobod. Každý z těchto správních deliktů sleduje jiný účel. Zatímco subjektivní odpovědnost řidiče za přestupek je následkem jeho protiprávního jednání, objektivní odpovědnost provozovatele vozidla za správní delikt je výrazem jeho širší odpovědnosti jako vlastníka vozidla, respektive osoby, která vozidlo se souhlasem jeho vlastníka provozuje. Zákon může stanovit provozovateli vozidla povinnosti k zajištění účinné regulace silničního provozu, kterou si vyžaduje masivní využívání motorových vozidel, s nimiž jsou přirozeně spojena některá nebezpečí pro životy, zdraví a majetek lidí. Každý, kdo se rozhodne opatřit si vozidlo, si musí být těchto povinností vědom."

V nyní posuzovaném případě se jedná o tzv. objektivní odpovědnost provozovatele motorového vozidla s možností liberace, tzn. odpovědnost osoby za škodlivý následek bez ohledu na zavinění, kdy zákon stanoví, ve kterých případech provozovatel za přestupek neodpovídá. Nejedná se ovšem o prolomení ústavně zakotvené možnosti v určitých případech nevyprávět, avšak zahrnuje skutečnost, že provozovatel vozidla nese do určité míry odpovědnost za vozidlo, které provozuje, a to i v případě, kdy jej neřídí, a lze mu tedy připsat určité negativní následky porušení pravidel, pokud není zjištěn pachatel přestupku. Pro naplnění skutkové podstaty uvedeného přestupku tedy postačuje, že zde existuje subjekt přestupku, tzn. osoba, jež se protiprávního jednání dopustila, v daném případě provozovatel, který nesplnil povinnost uloženou mu zákonem, objekt přestupku, což je právem chráněný zájem, na který delikvent útočí, zde povinnost provozovatele vozidla zajistit, aby při užití vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená tímto zákonem a objektivní stránka přestupku, tj. protiprávní jednání osoby odlišné od provozovatele tkvící v porušení pravidel provozu na pozemních komunikacích a vykazující znaky přestupku.

Odvolač orgán poukazuje na skutečnost, že odvolatel na výzvu správního orgánu nikterak nereagoval. Proto ze strany správního orgánu nebylo i přes prokázanou snahu možno identifikovat a určit daného řidiče. S danou věcí se správní orgán řádným způsobem vypořádal ve svém rozhodnutí, když jasně popsal a obhájil svůj postup, když konstatoval, že nebyla prokázána totožnost údajného řidiče vozidla.

V dané souvislosti odvolací orgán poukazuje na judikaturu Nejvyššího správního soudu, který v rozsudku ze dne 5. června 2020, č. j.: 4 As 450/2019–36, www.nssoud.cz) uvedl, že „v případě, kdy tvrzený pachatel se nachází v zahraničí a je nekontaktní, nemá správní orgán téměř žádnou možnost, jak spolehlivě zjistit, že jde skutečně o pachatele přestupku. To sice neznamená, že k jeho usvědčení je nutné jeho doznání, avšak nedostupnost označené osoby žijící v cizině výrazným způsobem ztěžuje možnost obstarávání přesvědčivých důkazů. Pokud tedy z ostatních důkazů vina přesvědčivě nevyplývá a označená zahraniční osoba je nedostupná, není nutné trvat na tom, aby se jí správní orgán nadále snažil kontaktovat.“ Dále v rozsudku ze dne 26. května 2020, č. j.: 10 As 315/2018–32, www.nssoud.cz), soud také konstatoval, že „jestliže žalobce jako provozovatel vozidla označil za řidiče osobu, k níž sdělil dostatečné údaje (M. V.), a věrohodně tvrdil, že dané vozidlo mohla tato osoba řídit, měl magistrát dostatek indicí k tomu, aby se pokusil nalézt pachatele přestupku. Není naplněním nezbytných kroků ke zjištění pachatele přestupku ve smyslu § 125f odst. 4 písm. a) [správně odst. 5 písm. a), pozn. autora] zákona o silničním provozu pouze jedině doručení předvolání k podání vysvětlení, na něž M. V. nereagoval, ale magistrát byl povinen učinit další smysluplný úkon směřující

ke zjištění pachatele přestupku." V posuzovaném případě však odvolatel nesdělil dostatečné identifikační údaje a své tvrzení ani nijak nedoložil.

Následně správní orgán zahájil řízení o přestupku provozovatele vozidla podle ustanovení § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu, pro porušení ustanovení § 10 odst. 3 tohoto zákona. Podle ustanovení § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu se právnická nebo fyzická osoba dopustí přestupku tím, že jako provozovatel vozidla v rozporu s ustanovením § 10 nezajistí, aby při užití vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená tímto zákonem. Za přestupek provozovatele vozidla podle odst. 1 se uloží pokuta a pro určení výše pokuty se použije rozmezí pokuty pro přestupek, jehož znaky porušení pravidel provozu na pozemních komunikacích vykazuje, pokuta však nepřevyší 10 000 Kč. Nalézací správní orgán v souladu s ustanovením § 125f odst. 4 zákona o silničním provozu zahájil řízení proti odvolateli – provozovateli vozidla, neboť byly splněny podmínky o zahájení řízení o přestupku provozovatele vozidla, kdy došlo k odložení řízení o přestupku řidiče vozidla, jehož totožnost se bezpochyby nepodařilo prokázat a byly tak splněny podmínky pro zahájení řízení proti provozovateli vozidla.

Odvolací orgán dále přezkoumal formální a obsahové náležitosti nyní napadeného rozhodnutí, včetně uloženého správního trestu, a musí konstatovat, že byly splněny všechny požadavky, stanovené v ustanovení § 67 správního řádu a ustanovení následujících. Výrok rozhodnutí obsahuje řešení otázky, která je předmětem řízení, právní ustanovení, podle nichž bylo rozhodováno, a označení účastníků. V odůvodnění jsou uvedeny důvody výroku, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se nalézací orgán řídil. Rozhodnutí obsahuje také zákonné poučení.

Pokud jde o naplnění materiálního znaku předmětného přestupku, je nutno říci, že správní orgán prvního stupně neměl žádné pochybnosti o tom, že se odvolatel předmětného přestupku dopustil. Jak uvedl Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 14.12.2009, spis. zn. 5 As 104/2008-45 (publikovaný ve Sb. NSS č. 2011/2011, *lze obecně vycházet z toho, že jednání, jehož formální znaky jsou označeny zákonem za přestupek, naplňuje v běžně se vyskytujících případech materiální znak přestupku, neboť porušuje či ohrožuje určitý zájem společnosti. Z tohoto závěru však nelze dovodit, že by k naplnění materiálního znaku skutkové podstaty přestupku došlo vždy, když je naplněn formální znak přestupku zaviněným jednáním fyzické osoby. Pokud se k okolnostem jednání, jež naplní formální znaky skutkové podstaty přestupku, přidruží takové další významné okolnosti, které vylučují, aby takovým jednáním byl porušen nebo ohrožen právem chráněný zájem společnosti, nedojde k naplnění materiálního znaku přestupku a takové jednání potom nemůže být označeno za přestupek.*

V posuzovaném případě žádné významné okolnosti, které by naplnění materiálního znaku přestupku v posuzovaném případě vylučovaly, nepřistoupily. Odvolatel jako provozovatel vozidla nezajistil, aby při užití vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená tímto zákonem. Veřejným zájmem chráněným zákonem o silničním provozu je mimo jiné zájem na řádném dodržování pravidel provozu a na tom, aby účastníci provozu dodržovali své povinnosti. Jednáním odvolatele byl tento zájem porušen a byl tedy naplněn i materiální znak projednávaného přestupku.

Při ukládání správního trestu zohlednil správní orgán I. stupně závažnost přestupkového jednání a jeho okolnosti ve prospěch odvolatele, když přihlédl ke skutečnosti, že při spáchání posuzovaného přestupku nebyla způsobena majetková ani jiná škoda a odvolatel svým jednáním neohrozil ostatní účastníky provozu na pozemních komunikacích, rovněž přihlédl k tomu, že v současné době není projednáváno žádné jiné přestupkové jednání odvolatele. Napadeným rozhodnutím proto byla odvolateli uložena pokuta ve výši 2 000 Kč, tedy na samé spodní hranici zákonného rozpětí. Správní orgán I. stupně zvolil správní trest, který zákon umožňuje a nepřekročil zákonem stanovené meze pro správní uvážení.

Ve smyslu ustanovení § 95 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky se uloží obviněnému, který byl uznán vinným, povinnost nahradit náklady paušální částkou. Tak se stalo i v posuzovaném případě. Odvolací správní

orgán tedy konstatuje, že i povinnost nahradit náklady řízení, byla uložena plně v souladu s uvedeným ustanovením. Odvolatel žádné důvody pro možné snížení částky nákladů řízení neuvedl ani k danému nic doložil.

Důvody pro snížení pokuty pod zákonnou mez nebyly správním orgánem, přestože tento o tom výslovně nehovoří, ani odvolacím správním orgánem, shledány, protože se jedná o standardní přestupkové jednání, bez zvláštních okolností, odůvodňujících snížení trestu.

K podanému odvolání a ke konkrétní námitce odvolatele, že předmětné měření rychlosti není prováděno Městskou policií Český Krumlov považuje odvolací správní orgán za nepravdivé. Podle odvolacího orgánu předmětné měření rychlosti v daném případě splňuje všechny zákonné požadavky, jak na měřič samotný, tak na toho, kdo rychlost měří, tedy na Městskou policii Český Krumlov. Z ustanovení § 79a zákona o silničním provozu vyplývá, že „za účelem zvýšení bezpečnosti provozu na pozemních komunikacích je policie a obecní policie oprávněna měřit rychlost vozidel. Obecní policie tuto činnost vykonává výhradně na místech určených policií, přitom postupuje v součinnosti s policií“. Vzhledem k tomu, že Policie ČR stanovila podmínky pro měření ve smyslu uvedeného ustanovení, přičemž oznámení předmětného přestupku je také oznamováno právě Městskou policií Český Krumlov, nemá odvolací správní orgán žádných pochybností o tom, že rychlost je v hodnocené věci měřena subjektem, který k tomuto má ze zákona oprávnění a odvolatel neprokázal opak. Odkaz odvolatele na sdělení od Městské policie Český Krumlov ve věci žádosti o informace podle zákona o svobodném přístupu k informacím podle odvolacího orgánu rozhodně nemůže zpochybnit skutečnost, že měření provádí městská policie. Pokud je odvolatel nespokojen s vyřízením své žádosti v rámci žádosti o informace, pak je nutné, aby se hájil v tam vedeném řízení, nikoliv v řízení o přestupku. Odvolací správní orgán uzavírá, že rychlost vozidel je měřena subjektem k tomu ze zákona zmocněným, zcela na základě zákonného procesu a ověřeným měřidlem, a odvolatel se jeho argumentací snaží pouze o legalizaci protiprávního jednání neznámého řidiče.

K námitce odvolatele ohledně podle něho chybějícího kalibračního listu odvolací orgán uvádí, že v předloženém správním spisu, s kterým byl odvolatel již seznámen správním orgánem I. stupně byla předložena technická zpráva od společnosti Gemos dopravní systémy a.s., kde je provedeno skutečné zaměření stavby nejkratší pojezdové vzdálenosti pro namítaný úsek měření, spolu s dalšími dokumenty ohledně provozu předmětného rychloměru.

K námitce odvolatele, že vedené společné řízení neobsahuje všechny přestupky v posuzovaném období a byla tak porušena zásada absorpce odvolací orgán uvádí, že správní orgán ve vedeném správním řízení posuzoval všechny mu známé přestupky odvolatele. (viz. list spisu č. 47). Pokud odvolatel pouze obecně namítal, že jsou mu známy ještě další přestupky, které měly být zahrnuty do společného řízení, měl je konkrétně uvést. Z úřední činnosti je odvolacímu orgánu známo, že dne 03.10.2024 bylo vydáno krajským úřadem rozhodnutí ve věci přestupku shodného odvolatele č. j. 117572/2024. Toto rozhodnutí má odvolatel k dispozici. Podle ustanovení § 125g odst. 5 zákona o silničním provozu se ve společném řízení projednávají přestupky, které se vztahují k věcem odloženým nebo věcem, o nichž bylo řízení zastaveno, do 1 měsíce od odložení nebo zastavení první z nich. Přestupek neustanoveného řidiče ze dne 07.04.2024 byl odložen dne 07.06.2024. Podmínky pro společné řízení nejsou dány. Rovněž nejsou dány důvody pro přihlídnutí k ustanovení § 37 písm. b) přestupkového zákona, neboť nejde o sbíhající se přestupek s přestupkem ze dne 07.04.2024.

Námitka odvolatele, že o provádění měření nebyla řádně v médiích informována veřejnost je podle odvolacího orgánu zcela nedůvodná, neboť spisový materiál obsahuje konkrétní výtisk článků, zveřejněných na internetu, které občany o měření rychlosti informují. Jedná se o listy č. 19 až 22 spisového materiálu, a tedy odvolací správní orgán považuje naplnění požadavků, vyplývajících z ustanovení § 24b odst. 2 zákona o obecní policii za zcela dostatečné.

Prostudování správního spisu dospěl odvolací orgán k závěru, že nalézací správní orgán postupoval v řízení v souladu s ustanovením § 3 a § 50 správního řádu, tedy zjistil náležitě skutečný stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a pro rozhodnutí si opatřil potřebné podklady. Odvolateli jako účastníku řízení byla

ve správním řízení poskytnuta ve smyslu ustanovení § 4 a § 5 odst. 2 správního řádu potřebná součinnost, když mu byla ve smyslu ustanovení § 36 citovaného zákona, dána možnost navrhnout důkazy a činit jiné návrhy, vyjádřit v řízení své stanovisko a vyjádřit se k podkladům rozhodnutí.

Odvolační orgán závěrem sděluje, že rozhodnutí ve věci, proti kterému odvolatel podal odvolání, obsahuje náležitosti stanovené správním řádem a zákonem o přestupcích a náležací správní orgán postupoval při vydání rozhodnutí v souladu s právními předpisy. Výrok rozhodnutí obsahuje všechny předepsané náležitosti a řešení otázky, která je předmětem řízení, výrok rozhodnutí je řádně odůvodněn. Z odůvodnění rozhodnutí je naprosto seznatelné, jaké podklady byly použity pro vydání rozhodnutí a úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení. Provedeným dokazováním bylo postaveno právně najisto, že provedené důkazy tvoří ucelený a úplný řetězec, kdy skutkový stav je dostatečně zjištěn, a tedy lze rozhodnout o vině a uložit správní trest.

Z výše uvedených důvodů, rozhodl odvolací orgán tak, jak je uvedeno ve výrokové části tohoto rozhodnutí.

Poučení

Proti rozhodnutí o odvolání se podle ustanovení § 93 odst. 1 správního řádu nelze dále odvolat.

Rozhodnutí je přezkoumatelné v přezkumném řízení podle ustanovení § 94 a následujících správního řádu. Účastník může dát podnět k provedení přezkumného řízení; tento podnět není návrhem na zahájení řízení; jestliže správní orgán neshledá důvody k zahájení přezkumného řízení, sdělí tuto skutečnost s uvedením důvodů do 30 dnů podatel. Podnět lze podat buď u krajského úřadu nebo u Ministerstva dopravy ČR.

Rozhodnutí je rovněž přezkoumatelné krajským soudem podle zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů. Žalobu lze podat u Krajského soudu v Českých Budějovicích do dvou měsíců ode dne doručení písemného vyhotvení rozhodnutí.

Mgr. Petr Řebík
referent přestupkového řízení

Rozdělovník:

- ZPĚTNÝ LEASING, s.r.o., IČ: 11850400, se sídlem Nová výstavba 218, 435 21 Ohrovnice
zastoupen ██████████
- Městský úřad Český Krumlov, odbor správní (po nabytí právní moci)
- Spis